

۱۴
۱۳۸۷/۸/۱۵
اسکن شد

 جمهوری اسلامی ایران	کتابخانه مجلس شورای اسلامی
شماره ثبت کتاب	کتاب محمد علی -
۸۵۶۰۸	مؤلف
	مترجم
	شماره قفسه

خطی
کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی
۹۲۸۳

۱۶۷
مکتبہ اسلامیہ
۱۸۷۱

مکتبہ اسلامیہ
۱۸۷۱

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتابخانه مجلس شورای ملی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

لَيْسَ كَلِمَاتُ الْحِكْمِ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُسْلِمِينَ

سوره یسین و یسین و یسین

عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبِّ الْعَالَمِينَ

در راه راست

لَتُنذِرَ رَوْحًا مَا أَنْذَرَ آبَاؤُهُمْ هُمْ غَافِلُونَ

تا بفرستد روحی که پدرانش نذر کرده اند و آنها غافلند

لَقَدْ جَاءَ الْفُلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُخْلَوْنَ

در آن روز که کشتی بر ایشان افتاد و ایشان را نجات داد

إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَنْفُسِهِمْ آخِلًا لَا يَفْقَهُ الْآذَانَ فَمِنْهُمْ

برای ایشان ما در دلها آخلی نهادیم که نمی شنود و از ایشان

مُتَّبِعُونَ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ

پشت ایشان حایل نهادیم و از پیشانی ایشان حایل نهادیم

خَلْفَهُمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

پشت ایشان حایل نهادیم و از پشت ایشان حایل نهادیم

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَا تُنذِرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

و یکسانست بر ایشان خواه بیم دهی یا نه و خواه نذر کنی یا نه

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخِصِيَ الْأَخْيَارَ

فقط از آن که پیروی کند و از آن که نیکو است

فَبَشِّرْهُ بِعَفْوَةٍ وَاجْرُؤْكُمْ إِنَّا يَخْنُفُ الْمُؤْمِنُونَ

پس بشارت ده او را با بخشش و دگر بفرمایید که مؤمنان را ترساند

تَكُنْ بِمَا نَذَرُوا أَنْتُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ

در آنچه شما نذر کردید و هر چیزی را که بشمارید

فِي أَمَامٍ مُبِينٍ وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا أَهْبَابُ الْقُرْآنِ

در کتابی آشکار و در آن برای ایشان آیه ها را

اِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ۖ اِذَا رَسَلْنَا اِلَيْهِمْ نَذِيرًا

چون آمدند از ایشان فرستادهگان چون فرستادیم به ایشان دوزخ

فَكَذَّبُوهُمْ فَهَازِنَا نَبِإًا لِّكَ فَقَالُوا اِنَّا اِلَيْكُمْ

پس نكذیب كردند باز این نیکو خبری که فرستادیم که ما بسوی شما

مُرْسَلُونَ ۖ فَاَلَوْ اَنَّكُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا اَنْتُمْ

فرستادهگان که نیستید از پادشاهان که آدمی مانند ما نیستید و فرستاده

الرَّحْمَنِ مِنْ شَيْءٍ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا كَذِبُونَ ۖ فَاَلَوْ

بخشند از چیزی ندادند شما که نكذیب كنندگان گفتند

رَبُّنَا يَعْلَمُ اِنَّا اِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ ۖ وَمَا عَلَيْنَا اِلَّا

بروردگار ما میداند که ما بسوی شما فرستادهگانیم و نیست بر ما که

اَلْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۖ فَاَلَوْ اِنَّا نُنْزِلُ الْكِتَابَ عَلَيْكَ لَقَدْ كُنْتُمْ

رسانندگان آشکارا گفتند بر سینه که ما نازل کنیم بر تو کتابی که از ما نیست

لَنْ حِجْبَ لَكَ وَلَقَدْ كُنْتُمْ مِّنْ اَعْيُنِ ابْنِ اَدَمَ ۖ فَاَلَوْ

بر آینه بسنگار که شما را در آینه رسالت از آدمی و فرشتگان گفتند

طَائِفَةٌ مِّمَّكُمْ اَنْ تَنْزِلَ كُتُبًا اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ

فصل در شما با شماست آیا که بفرستد و از خود نگیرد شما که می بردارید نكندگان

وَجَاءَ مُرَاقِبًا مِّنَ الْمَدِينَةِ رَجُلًا يَّسْعَى ۚ قَالَ يَاقَوْمِ

و آمد از نمایان دین مردی که بشتافت گفت ای قوم

اَسْمِعُوا الْمُرْسَلِينَ ۖ اِنَّهُمْ يَكْتُمُونَ لَكُمْ كَلِمَةً كَبِيرًا

بروای که بشنودند شما را که می پندارند که بگویند از شما مردی

وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ۖ وَمَا اِلَّا اَعْبَادُ اللَّهِ فِئْتَابًا

و ایشان را هدایت می کنند و نیست مرا که بپرستم آنکه از پرست

وَالَيْهِ تُرْجَعُونَ ۖ اَتَاخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ

و بسوی او یا نگیرد و شود آیا از کبریم از غیر او خدا یا نی

اِنْ يُّرَدَّنَا الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِي عَنْهُ شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا

مخواهد بخشاید که نمی باز دارد از من درخواست ایشان چیزی

وَلَا يُفْعَدُونَ ۖ اِنِّي اِنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۖ

و خلاص می کنند بر پستی که من آنکارا بر آید و گمراهی ام بود

اِنِّي اَمْسْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ۖ وَقِيلَ ادْخُلِ

بجستنی که بسوی پروردگار شما پس گوش دارید مرا گفتند در آید

الْجَنَّةَ ۚ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ۖ بِمَا غَفَرَ لِي

بهشت را گفت ای کاشش من کرده می بخشید بخوبی از پروردگار

رَبِّ وَجَعَلْنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ وَمَا أَتَزَلْنَا عَلَيْكَ

و در روزگار من و کرد ایند از ارامی استکان و غریب سادیم بر

قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِكَ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُرْسِلِينَ

نفره از پس از او از لشکری از آسمان و بنویز فرستکان

إِنْ كُنَّا نَتَّالِصِيحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ

بنود اگر نفره یکانه پس کا بهشان بودند و کلان

يَا حِيزَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ

ای اندوه من بر بندگان بنام ایشان از رسول بود باو

يَسْتَهْزِئُونَ الْقَمِيرَ وَالْكَاهِلَ كُنَّا قَبْلَهُمْ مِنْ الْوَهْدَنِ

استهزا می کردند با نیکند بسا ملاک که در پیش از ایشان از دهانها

أَنَّهُمْ لَبِئْسَ مَا يَرْجُونَ وَإِنْ كُلُّ الْأَجْمَعِ لَدَيْنَا

که ایشان بسوی خود باز نمیکردند و جمعی بر یکدیگر بر میزدند و ما را

يُخْضَرُونَ وَآيَةُ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا

خاضر شدگانند و نشانه است بر ایشان زمین مرده را زنده کردیم و بیدار کردیم

وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ وَجَعَلْنَا

و برون آوردیم از او را بهیسل او بخور دهند و کردیم بیدار

فِيهَا جَنَّاتٌ مِنْ جَنْجَلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجْرٌ نَافِلَةٍ مِنْ

در آن درختان از جربان و انگور و درختان نازک و در آن از

الْعُيُونِ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِمْ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ

چشمها تا بخورند از میوه او و آنچه کرده اند و آب نهان

أَفَلَا يَشْكُرُونَ سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ

پس آه شکر بکنند از پر بابت آنکه از هر جنس است

كُلَّهَا مِمَّا شَبَّحَ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا

همه او از آنچه میزدند زمین و از تنهای ایشان و از آنچه

لَا يَعْلَمُونَ وَآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ

نمیدانند و نشانه است بر ایشان باز در هر روز و در روزها

فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَ رَبِّهِ بِفَرْقِطٍ

پس کا بهشان در تاریکی اند و هر یک در یک اندازه است و هر یک در یک اندازه

ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ وَالْفَرَقَدَرْنَا

اینست اندازه کردن غالب و ما را اندازه کردیم و در آن

مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ لَا الْقَمَرُ

منازل تا برگردد مانند خرماهای قدیمه نه قمر است

يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَاللَّيْلُ سَابِقُ الْكَلْبِ

سر زمره او را که هر یک از ماه را و در شب می کشد و در روز است

وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ وَأَيُّهُمْ أَمَّا حَمَلْنَا

و هر یک از اینها در یک عالم می گردند و نشان از اینست که ایشان را که در عالم

ذُرِّيَّةٍ الْفَلَكَ السَّجُونِ وَخَلَقْنَا لَهُمْ

از نسل ایشان را در سجنی گردانیدیم و پدید آوردیم ایشان را

مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ وَازْنَأْنِفُهُمْ فَلَا

از مثل او آنچه سوار شوند و اگر خود هم غرق کنیم ایشان را پس

صَرَجَهُمْ وَلَا هُمْ يَنْفُذُونَ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَ

و پدید می آوریم ایشان را و نه ایشان خلاص شوند مگر رحمتی از ما و

مُنَاجَا إِلَى حِينٍ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا بَيْنَ

در خود داری تا هنگامی که چون گفته شود ایشان را پس بپردازید آنچه میان

أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ وَمَا

است در میان شما و آنچه پشت شماست تا شاید شما را رحم کند و بپردازد

نَافِثُهُمْ مِنْ آيَاتٍ وَهُمْ لَا يَكَادُونَ عَتَا عَنُهَا حُزْنِينَ

بنیان ایشان را از آیات پروردگار و کاذب بود و از او هم نمی شناسند

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ

و چون گفته شود ایشان را انفاق کنید بپردازید آنچه از آنکه خداوند شما را رزق کرده است

كَفَرُوا وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْفَعُكُمْ مَنْ لَوْ كَسَاءَ اللَّهُ

که از شما کفر می کند و آنانی که ایمان آورده اند از شما سودمندتر است اگر خداوند

إِنْ أَنْفَعَكُمْ إِلَّا بِمِثْرِ نُزُلٍ أَزْوَاجٍ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ

بسیار سودمندتر است مگر به اندازه یک جفت کلاه اگر شما را سودمندتر بود

هَذَا الْوَعْدَانِ كُنْتُمْ صَادِقِينَ مَا يَنْظُرُونَ

این وعده اگر می بینید راست گویان چشم ندارند

إِلَّا صِخْرَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ فَلَا

است بجز یک سنگ که از آن گرفته اند و ایشان خصم می کنند پس

أَيُّونَ تَوْفِيقِيَّةٍ وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ

ند و نصیحت کرد و نه بسوی ایشان خود بازگردند

فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ بِهِمْ

شود در صور پس آنگاه ایشان را از قبرها بسوی پروردگار خود

يَنْسِلُونَ فَأُولَٰئِكَ يَلِيقُ بِهِمْ عَذَابُهُمْ

روند و عذاب الهی می رسد به آنانی که بدین سخن خود را فرمودند

ثُمَّ مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ

است آنچه وعده کرده بخشایند و راست گفته باشند و مرسلان

يُكَانَتِ الْأَصْحَافُ وَاحِدَةً فَاذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدُنَّا

بنور که گفته شود یکانه پس نگاهشان بجمع نزد ما

مُخْصَرُونَ فَاَلْيَوْمَ لَا نُظَلِّمُ نَفْسًا شَيْئًا وَلَا نُنْجِرُونَ

مافزاشده گانند پس امروز است که و نه شود نمی چیزی و نه از او بگریزند

لَا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ اِنَّ اَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ

که آنچه بودند که میکردند بدستنی که بباران بهشت امروز

فِي شُغُلٍ فَاعْمُونَ هُمْ وَازْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ

در مشغول عظیم اند ایشان و زنان ایشان در سایهها

عَلَى الْأَرْشَادِ مُتَكُونُونَ طَهُمَ فِيهَا فَاظْهَرُ

بر کفشان بیک زینند هر شب از است در آن میوه

وَهُمْ مَا لَمْ يَمُوتُوا سَلَامٌ قَوْلًا مَرْدُودٌ

در باز است و چه که گفتند سلامتی است گفتار او بر و در کار مردمان

وَنُزِّلُوا الْيَوْمَ فِيهَا الْجُرمُونَ اَلَمْ اَعْهَدْ لَكُمْ

و فرستاده ام امروز ایشان را که گران آید عهد کردم بکشتا

يَا بَنِي آدَمَ اَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ

ای فرزندان آدم که بپرستید دیو را که او دشمنان و دشمنی است

مُبِينٌ وَاَنْ يَعْبُدُوْنِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

راستکار و بیک پرستید اینست راه راست

وَلَقَدْ اصْلَحْنَا مِنْكُمْ كِبْلًا كَثِيرًا اَلَمْ تَكُونُوا تَعْبُدُونَ

و بیک بعضی که گمراه شده اند از شما کرد بسیار پس آیا بنویسید که در پدید

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ اَصْلَحُوا

اینست دوزخی که بودید و عده داده شدید در آید آزا

الْيَوْمَ بَمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى

امروز با آنچه بودید که کفر میکردید امروز مهر میزنیم بر

الْاَافِهِمْ وَنُكَلِّمُنَا اٰيٰتِهِمْ وَتَشْهَدُ اَرْجُلُهُمْ

در پستیهای ایشان سخن گوید با او پستهایشان و گواهی دهد پاهاشان

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ وَلَوْ شَاءَ لَنَسْنَاهُ عَلَى

با آنچه بودند که میکردند و اگر خواستیم هر چه بود بر

اَعْيُنِهِمْ فَاسْتَنْبِقُوا الصِّرَاطَ فَاَنِي يُبْصِرُونَ

دیدای ایشان پس بین بگردید راه را پس ای بنگاه می بینند

وَلَوْ شَاءَ لَسَخَّناهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا

و اگر خواستیم برآیند سَخَّنا را بر جای خود بس نوازند

مُضَيِّبًا وَلَا يَرْجِعُونَ • وَمِنْ نَعْمَتِنَا نُنَكِّسُهُ فِي

لَحْجَتِهِ • وَنَبَارِكُ بِهِ • وَبِهِرَاغِدَرِازِ مَلِكِ دَرِازِ بِلَا نَكُونِ بِلَا دَرِازِ

الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ • وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا

آفرینش پس آید بر مانی باشد • و بنا خوشی او را کلام موزون و

يُنَبِّغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ لِّیُنذِرَ

بَشَرًا مِمَّنْ دَرِازِ اَمِنَتِ او که بندی • و قرآن آشکار تا بر نماید

مَرْكَبًا نَجِيًّا وَتَحَى الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ •

بر که باشد زنده و تاحی است گفتار بر کافران

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا

و آیا ندیدند که ما بریدار کردیم ایشان را از آنچه کرده است بندگان را چنان

فَهُمْ لَهَا مَلِكُونَ • وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُومُهُمْ

پس ایشان را مالکند • و رام کردیم او را از هر ایشان پس از آنکه رام کردیم ایشان را

وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ • وَلَهُمْ مِنْهَا مَنَاقِبُ وَمَشَارِبٌ فَلَا

و از او میخورند • و در ایشان است از آنکه میخورند و آشامند پس آیا

يَشْكُرُونَ • وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّهُمْ

شکر بکنند از غیر خدا و از غیر خدا آلهه ایشان

يُنْصَرُونَ • لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ

یاریدار میشوند • توانائی ندارند یاریدار شدن ایشان را بر خود

جَبَدٌ مَجْصَرُونَ • فَلَا يَخِرُّكَ قُوَّتُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ

شکری اند عاجز گرد شدند • پس اندوختیم ایشان را که میگویند

مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ • أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا

آنچه نهان میکنند و آنچه آشکار میکنند • و آیا ندیدند که ما

لَمَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ نَفْثَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ •

که ما بریدار کردیم او را از منی پس را کلام و جدل استنداب آشکار

وَضَرْبٌ لَنَا مِثْلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ مَجِي

و زد برای ما در آستانه و فراموش کرد آفرینش خود را گفت که زنده میکند

الْعِظَامُ وَهِيَ مِيمٌ • قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا

استخوانها را و او زنده میکند • بگو زنده میکند او را که زنده کرد او را

أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ • الَّذِي خَلَقَ

اول بار • و او به هر آفرینی داناست • آنکه کرد همیشه

لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ نُوقِدُونَ

در شمار از درخت سبز آتشی بس که شما را از او آتش می آید

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ

آیا نیست آنکه مبداء و مدبر آسمانها و زمین را توان

عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مَا يَشَاءُ ۚ وَهُوَ الْخَلَّافُ الْعَلِيمُ

در بس که بنا فرماید ایشانرا آتشی و او است آفریننده دان

لَمَّا أَمَرْنَا إِبْرَاهِيمَ أَنْ يَتُوبَ لَهُ كُفْرَهُ كُنَّ

جز این بت که فرمان دادیم که بر او آتش را که کفر او را بپوشد

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَلِيَدِهِ

بس بابت آنکه دست او است پادشاهی هر چیزی و بوی او

النَّبَا ۖ ثُمَّ رُجِعُونَ

اینکه از آتش برآید و برآیند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ۚ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ۚ الَّذِي هُمْ

از همه پرسش میکنند بزرگ آنکه ایشان

فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۚ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ

در آن اختلاف میکنند بخلافت زود باشد که بپندارند بخلافت زود بود

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا ۚ وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا

آیا نکردیم زمین را بستر و کوهها را میخها

وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ۚ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبُلًا

و مبداء و مدبر شما را ضفصف کرد و بیدیم خواب شما را آسایش

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ۚ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا

و کرد و بیدیم شب را پوششی و کرد و بیدیم روز را معاشی

وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۚ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا

و بنا کردیم بر سر شما هفت آسمان محکم و کرد و بیدیم چراغی

وَمَا جَاءَ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَلَجًا ۚ

تا بماند و در سحابها را بارانهای بارنده آبی ریزنده

لِيُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ۚ وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ۚ إِنَّ يَوْمَ

تا برود و آید باران و در آن گیاه و بوتههای بزمیند که در آن

الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتُكَ ۚ يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ فَتَسْمَعُونَ

حکم است و عدد گاهی روزی که دین شود و صور پس بپایند

أَفْوَاجًا وَفُحِّ السَّمَاءِ فَكَانَتْ أَبْوَابًا وَسُيِّرَتْ

فوج فوج و کشوده شود آسمان برین شد درها در و درون

الْجِبَالُ فَكَانَتْ سُرَابًا إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَاتًا

کوهها بسن شد نمودار پای بر پستی که درون است کسبهای

لِلطَّاغُوتِ مَا بَآءَ لَا يَبِينُ فِيهَا أَجْزَاءُ لَا يَذُوقُونَ

مرد که در آن باز نشستی در آنکسند که در آن بود که در دراز بخشد

فِيهَا بُرْدٌ وَسُرَابٌ الْأَجْمَعُ غَسَا فَا جَزَاءُ وَفَا

در آن سردی و نه تابیدنی که آب جوشان در بر و جوشان سردی بود

أَنْتُمْ كَانُوا لَا تَبْرَحُونَ أَكْثَرُ كُنْتُمْ أَتَابْنَا كِتَابًا

بر پستی که ایشان بودند که بهشت را در پستی کمال و کتب که در آیههای

وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ

و هر چه بر او نوشته ایم و در آن نامه کمال بر شش که بر او نوشته

الْأَعْدَابَ إِنَّ لَنَا لَلْغَيْبِ مِفْزَارًا حَتَّى تَوَاعَا

که عدابی بر پستی که هر چه بر او نوشته است جزوی بر پستی که در آن

وَكُلَّ عِبٍ آتَابَا وَكَسَادِهَا فَالْأَيْمُونُ

و در هر این نامه بر پستی و جامی از شراب بر پستی که

فِيهَا الْغَوَاوِلُ كِتَابًا جَزَاءُ مَنْ رَبَّنَا عَطَا حَسْبًا

در آن پیوده و نه درونی سزا فی از بر و در کار تو فضل نام

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا

در و در کار بر پستی که در زمین و آیههای از آیههای

يَمْلِكُ زَيْنَةً خُطَابًا يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ

مالک زینت از او درونی روزی که بر پستی که در آن

صَفَاءُ لَيْسَ كَلِمَتُكَ لَأَمْنٍ ذِينَ كَذِبُوا كَذِبًا

صف زده سخن نگوید که از کذب بر پستی که در آن

صَوَابًا ذَلِكَ الْيَوْمَ الْيَوْمِ فَرَشَاءُ أَخَذْنَا لِي رَبِّ

سخن بخت ازین روز حق پس هر که خواهد که بر و در کار

مَا بَآءَ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ كِتَابًا فَرَبَّابًا يَوْمَ يُنْظَرُ

باز نشستی بر پستی که ما هر چه بر او نوشته است از آن

الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي

مرد آنچه در پستی که دستهای او و گوید کافر ای کاش من

كُنْتُ مُرَابًّا

بودم ای خاک

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدا می بخشاینده مهربان

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا لِيُخَفِّرَكَ اللَّهُ مَا نَقَدَ

بدیستی که ما را بفرمودید از تراب غرضی بود اما بسیار مرز و فرساده است و اینجاست که فرموده

مِنْ ذُنُوبِكَ وَمَا نَأْخُذُ بِنَفْسِكَ عَلَيْهِ وَنَهْدُ

از کتب و تو و آنچه باز پس انداختی نعمت خود را بر او ناسخه را

حِرَاطُ مَسِيحِيَّا وَيُضْرِكُ اللَّهُ نَصْرَ عَزِيزِي

براهه را بست و یار گیتی ترا خدا یار بداد و غلبه

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيُذْهِبَ

اوست که دست ما را کام در دلهای که روزگان تا بفرزاید

بِمَا نَمُوعِ اِيْمَانِهِمْ ۝ وَلِلّٰهِ جُنُودُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۝

ایمانی با ایمان خود و مرضی ارباب شکر استخوان وزین

وَكَا رَ اللّٰهُ عَلَيْهِمَا حَكِيمًا لِّيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ

و در دست خدا و انعامی در دست کردار

أَلَمْؤُمَنَاتٍ حَبَاتٍ بِحَرِّيٍّ مِّنْ جَنِّهَا الْأَنْهَارُ

در تان که در کتب آنها میگردانند و از آنجا

خانہ

10

خَالِدِينَ فِيهَا وَبُكَرَتْ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ

جا وید در آن و باز دارد از ایشان بردهای بسیار است این

عِنْدَ اللَّهِ فَوَزَّعَ عَظِيمًا ۖ وَبَعَثَ الْمُنَافِقِينَ

زاد خدا فخر از می بزرگ و عذاب کند خدا مراد از بدو و

الْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ

دوران دور و مردان مشرک و زنان مشرک کا بنفد کان

بِاللّٰهِ مُخَنِّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَضِبَ اللّٰهُ

بخش ۱ مکان بدی برپایست حادثه بد وحشم کرده خدا

عَلَيْهِمْ وَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

بر ایشان ولعت کرده بشاز او آمده که در مرثیاز اجنه وید باز شتم نه

وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ

و مرقد ابراهيم عليه السلام و مرقد

عَزَّ وَجَلَّ جَبَّارًا ۝ اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ مُبَشِّرًا

غالب درست کردار میر سے کہا میر : از تو اگر ارغزو میسر

وَنَذِرْكُمْ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

تا که در کتب کهنه و در اوراق کهنه و در اوراق کهنه

وَتَسْبِحُ بَكْرَهُ وَاصِيلًا ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ يَبَايِعُوْكَ
 و تسبیح بکره و اسیلا ۝ این که با تو بیعت کردند
 اِنَّمَا يَبَايِعُوْنَ لِلّٰهِ يَدُ اللّٰهِ فَوْقَ اَيْدِيْهِمْ فَمَنْ نَكَثَ
 جز این نیست که بیعت کردند خدا را دست خداست بر دیگران
 فَاِنَّمَا يَنْتَكِبُ عَلٰى نَفْسِهِ وَمَنْ اَوْفٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهٖ
 پس اگر عهد کند بر خود و هر که وفا کند بآن عهد کرده بر او
 اَللّٰهُ فَسَيُوْنِيْهِ اَجْرًا عَظِيْمًا ۝ سَيَقُوْلُ لَكَ
 خدا پس خود و بیم از امری بزرگ بر او گویند مرزا
 اَلْخٰكِفُوْنَ مِنَ الْاَهْرَابِ شَعَلْنَا اَمْوَالَنَا وَ
 بازماندهگان از عریان بادید که باز داشت از مال او
 اَمْوَالُنَا فَاسْتَغْفِرْنَا يَقُولُوْنَ بِالْاَسْنَنِ مَا لَئِنْ
 گمان پس بر سرش خواهد برای میگویند زبانی خود بخیر نیست
 فِيْ قُلُوْبِهِمْ قُلْ مَنْ مَمْلِكٌ لَّكُمْ مِّنْ شَيْءٍ ۝
 در دلهای ایشان بگو پس گفت که الهی شود در شمار این نزد خدا چیزی
 اِنَّ رَادَّيْكُمْ ضَرًّا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ نِعْمًا بَلْ كَانَ
 اگر خواهد بشا زبانی با خواهد بشا شودی بکرست خدا

يٰۤاَيُّهَا تَعْمَلُوْا خَيْرًا ۝ بَلْ ظَنَنْتُمْ اَنْ لَّنْ يُّقْلِبَ الرَّسُوْلَ
 ایها که میکنید خیرا ۝ بلی منی که بپرسان باز کرد رسول
 وَالْمُؤْمِنُوْنَ اِلَى اٰمِلِيْهِمْ اَبَدًا وَنَزَّلَ ذٰلِكَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ
 و کرد و نهکان بگوئی پس آن خود هرگز وادار بسته شد این در دلهای شما
 وَظَنَنْتُمْ خٰنَ السَّوْءِ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ۝ وَمَنْ لَّمْ
 و گمان کردید خائن بدی و بودید که بدی ملاکت نزد هر که
 يُّؤْمِرْ بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ فَاِنَّا اَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِيْنَ سَعِيْرًا
 بگوید بخیر و در رسول او پس بپرستی که آگاه کردیم که از ایشان فرست
 وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ
 و در خداست پادشاهی آسمانها و زمین می آمرزد هر که خواهد
 وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۝ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا
 و عذاب کند هر که خواهد و هست خدا آمرزگار مهربان
 سَيَقُوْلُ الْخٰكِفُوْنَ اِنَّا اُظْلِفْنَا إِلَىٰ مَغٰرِبٍ
 زود باشد که بگویند بجا که اشتکان چون فرستید بگوئی نسبتها
 لِنَا خُذُوْهُمَا ذَرُوْنَا تَتَّبِعْكُم بِرَدِيْوَانٍ اَنْ يَّبْدِلُوْا
 تا فرایید او را و گذارد او را تا هر دو بگویم شمار آنچه میسر که بغیر و مید

كَلَامَ اللَّهِ قُلْ لَنْ نَتَّبِعُوَكُمْ كَذِبًا قَالِ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ

کلام خدا را بگو هرگز بروی منبسطه که سخن گفت خدا پیش از این

فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحِبُّونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ

پس زود گویند بلکه حسیه ما را بلکه بودند که نمیفهمیدند

أَلَا فُلْيَا لَقُلْ لِلْخَافِينَ مِنَ الْاَعْرَابِ سَمِعْتُمُ

الفریاد بگو هر که بجا گذار استکان از زبان بادیه زود خواهند شنید

إِلَى قَوْمٍ أُولَى بَأْسٍ سَمِعْتُمُ بَدِثًا لَوْ هُمْ أَوْسِلُونَ

بسیاری که روی خداوند استبسمی کارزار کنند ایشان را بپسندند

فَإِنْ تَطْبَعُوا يُؤْتِكُمْ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَوَلَّوْا

پس اگر بخواهید و در شمار خدا مردی اینک و اگر در جنبه

كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

چنانچه بود که پیش از این عذاب کند شمار عذابی در ذلالت

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا

بنت بر نابینا حرجی و نیز لنگ حرجی و نه

عَلَى الْمَرْبُوعِ حَرَجٌ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَجْزِلْ

بر شمار حرجی و هر که فرمانبرد خدا و رسولش را در آورده اند

جَنَاحَ نَجْرٍ مِنْ خِثَمِهَا أَلَا نَهَارُ وَمَنْ يَبُولُ بَعْدَ

در پشت تنها بگوید و از زیر پاهای آنها سوزا و هر که در انداخته اند

عَذَابًا أَلِيمًا لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ

عذاب در ذلالت هر آینه بختی که حشمت خود را از رویه کان مؤمنان

بَيَّاعُونَكَ نَحْتَ الْيَجْرِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ

پس کرد از آرزو در حشمت پس را از آنچه در دلها میباشان بر زمین

السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا

آرام را در ایشان و پاداشی بزرگ و قریب

وَمَغَافِرَ كَثِيرَةٍ يَأْخُذُوهَا وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَكِيمًا

و غنیستهای بسیار را بگیرند آنرا و غنیست خدا غلبه در دل

وَعَدَكُمْ اللَّهُ مَنَّا كَثِيرَةٌ تَأْخُذُوهَا فَجَعَلَ لَكُمُ فِيهَا

و وعده کرده شمارا غنیستهای بسیار را که از ایشان در شمارا این

وَكَفَّ أَيْدِي النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِّلْمُتَّقِينَ

و بار داشت بر تنهای مردمان از شمارا و تا باشد نشانه مردمان

وَجَعَلَ لَكُمُ فِيهَا طَائِفَةً مِّنْكُمْ وَآخَرِينَ لَمْ يَمْسَسُوا

و در آنجا به شمارا راه ندادند و دیگران را نمی نوازدند

عَلَيْهَا فَدَحَاطًا اللَّهُ جَاهًا وَكَارًا اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بر او محاسبی که فرشته خدا او را در دست خدا بر هر چیزی توانا

وَلَوْ فَانَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا الْأَرْضَ بَارِئِينَ

و اگر کار از کار کنند با شما آنرا که کار شده از زمین بگریزند شما را پس

لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا سَنَنْتُ اللَّهُ الْكُفْرَ

نیابند در پسند روزی که کار می سنند خدا که

مَذْخَلٌ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ يَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا

چنین که گذشته پیش از این و هرگز نیابد سنت خدا را تغییر

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَبْدِيَكُمْ عَنْهُمْ

و او است که باز داشت دستهای شما از شما و دستهای شما را از شما

بَيِّطَ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ

روز دومی که بعد از آنکه غلبه بر شما را بر شما داشت و دست

اللَّهُ يُمِيتُ مَن يَشَاءُ وَيُحْيِي ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا

خدا بچیند بکشد بنا ایشان را آنرا که کار شده و از شما

عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْمَدْيَةِ مَعَكُوفًا أَنْ يُبَلِّغَ حُلَّةَ

از مسجد الحرام و مدینه معکوفه که رسیده بجای خود

وَلَا رَجُلًا مُؤْمِنًا وَلَسَاءَ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ يَعْلَمُوا

و اگر نبود مردان که بودند و زنان که بودند که نمیدانستند

أَنْ يَتُوبُوا مِنْكُمْ فَمَنْ مَعَهُمْ مَعَرَفٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ

که باک سازند شما را پس چه شمار از ایشان عاری است از علم

لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ ۚ لَوْ تَرَىٰ أُولَٰئِكَ

تا در آورده خدا در رحمت خود هر که خواهد که چه باشد از شما

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ إِذْ جَعَلَ

آنرا که کار شده از شما عذاب دردناک پس کار می کرد از شما

الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ

آنرا که کار شده در دلهایشان الحقیقت غضب جاهلیت

فَأَنزَلَ اللَّهُ سُكُوتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۖ وَعَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ

پس فرستاد خدا آرام خود را بر رسول خود و بر مردمان

وَأَنَّ مَن مِّنْكُمْ كَلِمًا أَتَقْوَىٰ وَكَانُوا ابْنِيًّا بِهَا

و لازم که در پند شما را کلمه بپزیرد کاری و بودند سزاوارتر با او

وَأَهْلُهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۖ لَقَدْ

و هر که بود و دست خدا بر چیزی دانای از همه چیز است

صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ

راست گفته خدا را که رؤیا را حق است بجز آنکه در آن مسجد

الْحَرَامِ أَنْشَاءُ لِلَّهِ آمِنِينَ مُخْلَفِينَ رَسُولَكُمْ

الحرام را اگر خواهی خدا آمینان تراست بکسان منادی خود

وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجِئَكُمُ

وگو تا که بکشید بکسان بجزر کنند پس دانست آنچه را نداشتید و بدیدید

مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتَحَافِرُ يَا هُوَ الَّذِي رَسَلَهُ

از غیر این سخن نزد یک است او است که فرستاد

رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينٍ حَقٍّ لِنُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ

رسول خود را به هدایت و دین حق تا ما را بر دین

كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

همه او و بس است بخدا گواه محمد است خداوند

وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ

و آنکه با او هستند سختانند بر کافران رحمانند میان خود

وَرَبَّهُمْ رُكَّاعًا سَاجِدًا يُتَعَوَّنُ ضَلَاةً مِنَ اللَّهِ وَ

می بینی ایشان را که سر خم می کنند و سجده می کنند از روی خدا و

رضوانا

رَضَوْنَا سُبُحًا مُمْرِنِينَ وَجُوهَهُمْ مِنْ آثَرِ الْجُودِ لَكَ

خشنودی علامت ایشان در روی ایشان از اثر بخود این

مَشَاهِدُ فِي التَّوْبَةِ وَمَشَاهِدُ فِي الْأَنْجِيلِ كَرَّمَ

و استمان ایشان است در توبت و در کتب ایشان و در انجیل چون زعمی که

أَخْرَجَ شَطْرَهُ فَازَنَ فَاسْتَخَظَّ فَاسْتَوَى عَلَى

بر دارد و بر وزنش را کش را پس خمی پس بسط را شد بر سر نهاد

سُوفِهِ يُجِبُّ الزَّاعِ لِيُغَيِّبَهُمُ الْكَفَّارُ وَعَدَ اللَّهُ

ساقی خود که شکفت آورد و حقان از ایشان که از او عدو گردید

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا

آنکه که ایمان کردند و کارهای نیک از ایشان را بخشش و جزا

عَظِيمًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خدا می بخشد به هر که

إِذَا وَصَّيْنَا أَهْلَ الْبَيْتِ لَيْسَ لَوْصِفُهَا كَأَنِّي

هرگاه به یاد می آید فایست نیست در آمدن او در وین

خَاضِعَةً رَافِعَةً ۖ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ۖ وَسُبُكُ

پست کنند بر فرازند برگاه برزد زمین لرزیدن درو شوند

الْجِبَالِ بَسًّا ۖ فَكَانَتْ مَبَاءَ مُنْبِثًا ۖ وَكَانَتْ

کوهها روئیدن پس شد غباری بکشد و بودید

أَزْوَاجًا لِّلَّذِينَ ۖ فَاصْحَابُ الِیَمَنِ ۖ مَا أَصْحَابُ

استانی که کاز پس یاران دست است بخت یاران

الِیَمَنِ ۖ وَاصْحَابُ الْمَشْأَمِ ۖ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمِ

دست است و یاران دست چپ چه براند یاران دست

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ۖ أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ

و پیشی گیرندگان پیشی گیرندگان اینست که در نزد یگانند

فِي جَنَّاتٍ النَّجِيمِ ۖ ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأُولَیْنَ ۖ وَثَلَاثَةٌ

در بهشت های باغیت گروهی از پیشینان و اندکی

مِنَ الْآخِرِينَ ۖ عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ۖ مُّتَكِبِينَ عَلَيْهَا

از پسینان بر کرسی های مرتفع از جوار بر نهاده گانند بر آن

مُتَقَابِلِينَ ۖ یُحَافَظُونَ عِلْمَهُمْ وَلَدَانُ مَخْكَدُونَ

روبروی یکدیگر بر نهاده بر ایشان گردگانی جا ویدماندگان

و بودید

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارُوتَ ۖ وَكَاسٍ مِّنْ مَّعِیْنٍ ۖ لَا

با گزافه و ابرویست و جامی از شراب شیرین که

یَصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُزْفُونَ ۖ وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا

در دسترس نیستند از او و نه بشویند و میوه از آنچه

يُخَيَّرُونَ ۖ وَكُمِّ طَبْرِ مَائِثٍ هُنَّ ۖ وَجُجْرٍ

برگزینند و گوشت مرغ از آنچه آرزو کنند و جواربان گنجینه

كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ۖ جَزَاءُ مِمَّا كَانُوا

مانند مروارید پنهان شده پنداری آنچه بدوید که

يَعْمَلُونَ ۖ لَا يَمْنَعُهُمْ فِيهَا نُفُورٌ وَلَا نَأْيٌ مِّمَّا

میسرودند نشویند از او به دور و نه دوری

الْأَمْنِ ۖ سَلَامٌ سَلَامًا ۖ وَاصْحَابُ الِیَمَنِ ۖ

که گویند سلام سلام بشما و یاران دست است

مَا أَصْحَابُ الِیَمَنِ ۖ فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ۖ وَطَلْحٍ

و بخت یاران دست است در سایه درخت کناری از چهار درخت میوه

مَضُودٍ ۖ وَطَلْحٍ مَّمْدُودٍ ۖ وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ

یکدانه و نیز سایه کشیده شد و آب روان

وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ۖ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ۚ

و مینو بسیار منقطع و زیاد و شسته و
و فرش مرفوعه انا انسا ناهرا نسا خنکنا

دست در بنهای پادشاهی شد بدستی ما بدیدار و دور هم از این برین دوی بیرون

اَبَكَا رَا كُفْرًا اَنْزَالًا لِّلْصَّاحِبِ الْيَمِينِ

دوشنبه چهارم از کبیر مردمان دست رست
ثُمَّ مِنَ الْآوَلَةِ ثُمَّ مِنَ الْآخِرِينَ وَ

کوهی از هیشینا کوهی از هیشینا
اَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا اَصْحَابُ الشِّمَالِ فِي

باران است چو بکند باران است چو باران

ابن جوشان در بریم و در چنان رسا که از یاد گرم نه خدای عز و جودت و نه

ابن خوشان بدرستی که ایشان بودند و میسر از این متفان و

بودند که ما در این بنود بزرگان بزرگ و بزرگان بزرگ

۱۳۸۸

51

اَشْكُرُكُمْ مِثْلَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ

آیا چون بهریم و بشیرم خاک و استخوانها آیا ما را نیز آنچه که با هم

آیا و پران و شبنان
کو بختی که بستان و بستان

مبتدئ پس در پیشگاه

ای کرمان تکذیب کنندگان
مِنْ شَيْءٍ مِّنْ زُفْرَةٍ ۖ فَمَّا لَوْ أَنَّ مِنْهَا النُّطُونَ

از درستی این دو قسم
و این سخن نیز نشاید از او شکهارا

وَعَلَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ فُشَارٌ مِّن شَرِّ

پس آئند باید بر او از آب حیات
بر آئند یا پسر شاه سید

این اضر شانت دند جندا

خلفناکم فلوہ صدیقو
 جید اور دوم شمارا
 حسن و باطنی حسن
 حسن و باطنی حسن

وَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ

آیا شما پدید آورنده او را یا ما پدید آورنده او را

بَدِئَكُمْ أَمْ لَمْ نَكُنْ بِمُحْسِنِينَ عَلَيْكُمْ

میان شما و ما را پدید آورنده شما یا ما پدید آورنده شما را

أَنْ يُبَدِّلَ مَثَآلَكُمْ وَنُفِثَكُمْ فِي مَا لَا

اینکه بداند که شما را پدید آورنده شما را و ما پدید آورنده شما را

تَعْلَمُونَ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا

پس چرا پنداشتید و پنداشتید که پدید آورنده شما را پدید آورنده شما را

تَذْكُرُونَ أَفَأَنْتُمْ مَا نَحْنُ بِشَايِئِينَ

پس چرا پنداشتید و پنداشتید که پدید آورنده شما را پدید آورنده شما را

تُرْزَعُونَ أَمْ نَحْنُ الْزَارِعُونَ لَوْ نَشَاءُ لَجْعَلْنَاهَا

پس چرا پنداشتید و پنداشتید که پدید آورنده شما را پدید آورنده شما را

حُطَامًا فَظَلَمْتُمْ تَفَكَّهُونَ إِنْ أَلْمَعْتُمْ مَوْنَ

پس چرا پنداشتید و پنداشتید که پدید آورنده شما را پدید آورنده شما را

بَلْ نَحْنُ مُحَرِّمُونَ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ

پس چرا پنداشتید و پنداشتید که پدید آورنده شما را پدید آورنده شما را

وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ تَكْفُرُونَ مِنَ الْمُنْزِلِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ

آیا شما خود را پدید آورنده او را یا ما پدید آورنده او را

نَشَاءُ لَجْعَلْنَاهُ آجَا فَا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ

پس چرا پنداشتید و پنداشتید که پدید آورنده شما را پدید آورنده شما را

النَّارَ الَّتِي تَنْزِلُونَ أَمْ أَنْتُمْ أَنْتُمْ أَنْتُمْ شَجَرَتَا

پس چرا پنداشتید و پنداشتید که پدید آورنده شما را پدید آورنده شما را

أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً

پس چرا پنداشتید و پنداشتید که پدید آورنده شما را پدید آورنده شما را

مَثَآئِلَ لِلْعَالَمِينَ فَمَنْ يَنْصَحُ بِإِسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

پس چرا پنداشتید و پنداشتید که پدید آورنده شما را پدید آورنده شما را

فَلَا أَفْسِسُ لِمَوْضِعِ الْخُبُومِ وَكَانَ لَكُمْ لَوْ تَعْلَمُونَ

پس چرا پنداشتید و پنداشتید که پدید آورنده شما را پدید آورنده شما را

عَظِيمٌ لَّئِنْ لَفِظْنَا كَرِيمٌ فِي كِتَابٍ مَكُونٍ

پس چرا پنداشتید و پنداشتید که پدید آورنده شما را پدید آورنده شما را

لَا إِلَهَ إِلَّا الْمَطْهَرُونَ تَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

پس چرا پنداشتید و پنداشتید که پدید آورنده شما را پدید آورنده شما را

افهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿١٠﴾ وَتَجْعَلُونَ

با بایس این کلام شما بهیستی می کنید در می گردانید

رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تَكْذِبُونَ ﴿١١﴾ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ

روز می خود کرد شما تکذیب کنندگان پس چرا چون رسیدن

الْحُلُمُ أَنْتُمْ جُنُودٌ تَنْظُرُونَ ﴿١٢﴾ وَكُنْ

بجنگجویان کردن و شما لشکر نگاه می کردید و ما

أَقْرَبَ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٣﴾

نزدیکتریم بوی او از شما ولیکن نمی بینید

فَلَوْلَا أَنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿١٤﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ

پس اگر نمی بودید تا جز او ادگان برگردانید او را اگر

كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥﴾ فَلَمَّا أَنْ كُنَّا مِنَ الْمُفْرَقِينَ ﴿١٦﴾

سبک داشتیم گویان پس اما اگر باشد از مفریان

فَرُوحٌ وَرِجَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ ﴿١٧﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ

پس رحمت و روزی پاک و بهشتی یافتند و اما اگر باشد از

إِصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿١٨﴾ فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ صَحَابِ الْيَمِينِ ﴿١٩﴾

یاران دست راست پس سلامی از ترابا و از یاران دست راست

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمَكْذِبِينَ ﴿٢٠﴾ فَقُلْ

و اما اگر باشد از تکذیب کنندگان گویان پس احضری

مِنْ جِبَمٍ ﴿٢١﴾ وَصَلِيلٍ جِبَمٍ ﴿٢٢﴾ إِنَّ هَذَا طَوْ

از آب چوشان و در آوردن بدوخت بر پستی که این هرگز نیست

بِحَقِّ الْيَقِينِ ﴿٢٣﴾ فَبَسِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٢٤﴾

حق یقین پس شری گوی بنام پروردگار خود که بزرگ است

وَالْمَلِكِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ﴿٢٥﴾ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نام خدا کیست بلند بزرگان

بَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ

بارکت آنکه دست اوست پادشاهی داد بر هر

شَيْءٍ مُدَبِّرٌ ﴿٢٦﴾ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيُبْلَاكَ

چیزی ترانست آنکه جدا آورد مرگ و زندگانی را تا بشناسد

أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٢٧﴾

کدام از شما نیکوتر اندر کردار داشت غالب و مهربان

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي خَلْقِ

آفرید هفت آسمان را طبقه ای بر یکی درازتر

الرَّحْمَنِ تَقَاوُنًا فَاَرْجِعْ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى فِي مَخْلُوقِ

بخشایند از تفاوتی پس برگردان دید را آیا می بینی از بسیمای

ثُمَّ اَرْجِعْ الْبَصَرَ كَرَّرْتُ بِكَ الْبَصَرَ طِبَاقًا

پس برگردان دید را که بعد از این باز کرد بوی تو دیده نویسد

وَهُوَ حَسِيرٌ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا

و او مأذنه باشد و هر آنکه عجبش از زینت آید همان نزدیکی را

بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا

بستارها و کردیم آید را را راننده مردودان و آگاه کردیم

لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ وَلَئِنْ كَفَرُوا مِنَّا

در ایشان را عذاب آتش افروخته و هر آنکه کافر شد از ما و کار خود

عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَيْسَ الْأَعْمَىٰ إِذَا الْفُؤَادُ

عذاب جهنم و به باز شنیده است چون افکند و شود در آن

سَمِعُوهَا شَهِيدًا وَهِيَ تَقُورٌ تَكَادُ تَمَيَّرُ مِنَ الْحَرِّ

شنود را در آواز ناخوش و او بگوید خواهد بود شود از تابش

كُلَّمَا أَلْفَيْ فَاَوْجٍ سَأَلْنَهُمْ حَتَّىٰ أَتَيْنَاهُم بِطَبَاقٍ

هر چند افکند و شود در آن فوجی هر یک پرسیدند تا که آید ما را به طباق

نَذِيرٌ فَاَلْوَيْلٌ لَّكَ مَا نَذِيرٌ فَكَذَّبُوا

بهم گمانند که بگذرد ای عجبست که آمد ما را به نذر پس کذب کردند

وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنَّا نَمُوتُ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

و گفتیم نازل شد خدا از چیزی ما نمیریم مگر در گمراهی

كَبِيرٌ فَاَلْوَيْلٌ لَّكَ مَا نَذِيرٌ فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ فَانقُضْ

بزرگ و گفتند که بودیم که می شنیدیم با می فوایدیم بودیم

فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ فَانقُضْ

در همراهان آتش افروخته پس بگردان از ایشان و بپوش

لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم

در ایشان است از او وحشت بپرسند که آنکه می ترسند از پروردگار خود

بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ وَأَسْرُوا

در غایتی در ایشان است از او وحشت و از آن می ترسند و نهانی می شنیدند

قَوْلَكُمْ وَأَجْمِرُوا بِهِ إِنَّكُمْ لَمِنَ الضَّالِّينَ

گفتار خود را بپوشید و بپوشید و بدانست که شما از گمراهان

الْأَمِيكُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ۝ هُوَ الَّذِي

آیا پس از آنکه بدید کرد و او است بخیر از حق آگاه است او است که

جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشَوْا فِي مَنَاكِبِهَا

که او زمین را برای شما زمین را را هم پس راه روید در طرف او

وَكُلُوا مِنْ بَرِّهَا وَلْيَذُرُّهُ الْبُشُورُ ۝ أَمِنتُمْ

و بخورید از برکتی او و بپاشد او است حشر ظالمین آیا پس

مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْفَى بِكُمْ الْأَرْضُ فَذَاهِقُونَ

هر که در آسمان است که فرو برد شمار او زمین پس ناکه از بصره

أَمْ أَمِنتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا

آیا پس از هر که در آسمان است که فرستد بر شما سنگ باران

فَسَجِّلُوا كَيْفَ نَذِيرٍ ۝ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ

پس زد و بپاشد چگونه است بهر نودن و بر آید بجهنم که کذب کردند آنرا

مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا

پس از ایشانند پس چگونه بود انکار و آیا ندیدند

إِلَىٰ لَطِيفَتِهِمْ صَافَاتٍ وَيَقْبِضُ مَنَاسِكَهُمْ

پس بپاشد بر ایشان صفت داده و کشاند کان با لها نگاه دارد ایشانرا

إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ۝ أَمِنْ هَذَا

که بخشاید بدستی که او بهر چیزی بیناست آیا او است

الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصَرُّ مِنْ دُونِ الْكَافِرِينَ

که او انصار است مرشد شما را یاری دهد شمار از غیر بخشاید

لَإِنَّ الْكَافِرِينَ لَا فِي غُرُورٍ ۝ أَمِنْ هَذَا الَّذِينَ

زاند کافران که در دین است آیا او است که

يَرْزُقُكُمْ أَمْ لَهُ مَصْرُفٌ ۝ أَمْ لَهُ الْخِزْيَانُ

روزی دهد شمار اگر نگاه دارد روزی خود را که افشا دهند و غنا

وَنَقُورٍ ۝ أَمْ يَمَسُّكُمْ كَيْدٌ عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ

در میدان آیا پس آنکه راه رود بر روی خود راه یافته

أَمْ يَمَسُّكُمْ سُوءٌ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ قُلْ هُوَ

یا آنکه راه رود و استاده بر راه راست است چگونه

الَّذِي نَشَاكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ

که بدید آورد شمارا و کردیند مرشد شمارا گوش و دیده

وَالْأَفْئِدَةَ فَلْيَلْمُوا تَشْكُرُونَ ۝ قُلْ هُوَ الَّذِي

و دلها اندک که بپاشد شکر کنند آنرا که او است که

ذَرَاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَلِيَّهٌ تَحْشَرُونَ وَيَقُولُونَ

آفرید شمارا در زمین و برای او محشر میشود و میگویند

مِنْ هَذَا الْوَعْدِ أَنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ قُلْ إِنَّمَا

نیخواهد بود این وعده اگر راست گوئید بگویند این نیست که

الْعَالَمِ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ فَلَمَّا رَأَوْهُ

در آتش زدند خداست و جز این نیست که من نماندم بجا سخن و بیدادوار

زُلْفَةً سَيِّئَةٍ وَجُوا الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَكَرَ

نزدیک نرسد کرد و دزدانهای آنانکه کافر شدند و گفتند

هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُدْعَوْنَ قُلْ أَرَأَيْتُمْ

اینست آنچه بودید بگویند استناب می کردید بگویند و بید

إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ وَرَحِمْنَا فَمَنْ يُجِيرُ

اگر بکشد مرا خدا و هر که با منست را رحمت کند پس کس بپناه دهد

الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ قُلْ هُوَ الَّذِي آتَانَا

کافران را از عذاب آفریننده است بگویند بخشنده است و بید

بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَتَعْمَلُونَ مِنْهُ فِي ضَلَالٍ

با و بر او توکل کردیم پس زود بپایند بگفت او در گمراهی

مُبِينٌ قُلْ أَرَأَيْتُمْ أَنْ صَبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا

استنکار بگویند و میباید اگر کرد است شما در شد

فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ

پس کس که آورد شمارا آبی بترین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خداوند بخشنده مهربان

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ

خداوند منم که سوال کنم تو را بر رحمت تو که فراگرفته هر چیزی را

وَيُقَوِّتُكَ الَّتِي قَهَرْتَ بِهَا كُلَّ شَيْءٍ وَخَضَعَ

و بنوا ناتی تو که قهر کردی با او هر چیزی را خضعت و گردید

لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَذَلَّ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَيَجْبِرُونَكَ

مرا و از هر چیزی و خوار گردیدند مرا از هر چیزی و بیزگوار می تو

الَّتِي غَلَبْتَ بِهَا كُلَّ شَيْءٍ وَبِعِزَّتِكَ الَّتِي لَا يَقْوِي

که غالب گردید با او هر چیزی و بعزت تو که در برابر من نیست

لَهَا شَيْءٌ وَيُعْطِيكَ الْبَنِي مَلَائِكُ كُلِّ شَيْءٍ وَيَسْطِطُّ

مراورد اجزای و بعلت تو که بر کرده هر چیزی و بسلطنت تو

الَّذِي عِلَّا كُلِّ شَيْءٍ وَيُوجِّهُكَ الْبَاقِي بَعْدَ

که بر است بر چیزی و بذات تو که باقی بعد از

فَنَاءِ كُلِّ شَيْءٍ وَبِاسْمَائِكَ الْبَنِي مَلَائِكُ ارْكَانَ

فانی بودن هر چیزی و بنامهای تو که بر کرده ارکانی

كُلِّ شَيْءٍ وَيُعِيْلِكَ الَّذِي حَاطَبُ كُلِّ شَيْءٍ

بر چیزی و بدانی تو که فرا گرفته هر چیزی

وَيُنُورُ وَجْهَكَ الَّذِي ضَاءُ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ يَأْوُرُ

و روشنایی ذات تو که روشن کرده و مراورد هر چیزی و پناه دهنده

يَا فَدُوسُ بَاوِلَ الْأَوَّلِينَ وَبَاإِخْرَ الْأَخِيرِينَ

ای پست کننده ای پست کننده اولین و ای پست کننده آخرین

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي هُنَاكَ الْعِصَمُ

خداوند ای بار خدایا گناهانی که مبدور بر عصمت را

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي نُزِلَ النَّقَمُ

خداوند ای بار خدایا گناهانی که نزو می آورد عذاب را

اللهم

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُغِيْرُ النِّعَمَ اللَّهُمَّ

خداوند ای بار خدایا گناهانی که بشیر می دهنند نعمت را خداوند

اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَجْسِرُ الدُّعَاءَ اللَّهُمَّ

بار خدایا گناهانی که صبر میکنند دعا را خداوند

اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُنْزِلُ الْبَلَاءَ اللَّهُمَّ

بار خدایا گناهانی که نزو می آورد بلا را خداوند

اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَقْطَعُ الرَّجَاءَ اللَّهُمَّ

بار خدایا گناهانی که میبرد امید را خداوند

اغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ أَذْنِبْتُهُ وَكُلَّ خَطِيئَةٍ

بار خدایا بر من بیکه کردم گناه و بر خطایه

أَخْطَأْتُهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَنْفَرْتُ بِكَ بِذِكْرِكَ وَ

نهادانی بجا آوردم از خدا و ندا بر لبی که نزدیکی تو بیاد تو و

أَسْتَشْفِعُ بِكَ لِي نَفْسِكَ وَأَسْأَلُكَ بِمُجُودِكَ

استشفع بیکه از تو برای خودی و سوال کنم از محبت تو

أَنْ تُدْنِيَنِي مِنْ قُرْبِكَ وَأَنْ تُوْزِعَنِي شِعْرَكَ

که نزدیکی کردانی مرا از قرب خود و بپاشی بر من شکر خود

وَأَنْ تُلْهِمَنِي ذِكْرَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ سُؤَالَ

و این که العامه نامی را بزرگوار خداوند را بپرستی که سوال بکنی از او

خَاضِعٌ مُنْذَلٌّ خَاشِعٌ أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ وَجُحْدِكَ

با خضوع باشد و اظهار ذلت نماید و با خضوع باشد که ساجده نامی را در حقیقت او را بزرگوار

بِقِسْمِكَ رَاضِيًا فَاغْنِنِي جَمِيعَ الْأَحْوَالِ وَضَعَا

بقسمت خود را منی قانع و در همه احوال تو را وضع کنند

اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ سُؤَالَ مِرَّاشِدَةٍ فَاقْنَهُ

خداوند و سوال بکنی از سوال بکنی که ساجده نامی را در حقیقت او را بزرگوار

وَأَنْزِلْ بِلَدِّكَ عِنْدَ الشَّدَائِدِ حَاجَتَهُ وَعِظْمَ فِئَا

و او را در دین تو نزد محبتها حاجت او و بزرگوار کند و بزرگوار

عِنْدَكَ رَغْبَتَهُ اللَّهُمَّ عِظْمَ سُلْطَانِكَ وَعِلَا

زاد است خواست او خداوند را بزرگوار باو حاجت او و بزرگوار

مَكَانَكَ وَخَفِيَ مَكْرُوكَ وَظَهَرَ مَرْكَ غَلَبَ

جای تو و نهانت کرد تو و ظاهر است مکر تو و غلبه

فَهْرُكَ وَجَرَتْ قُدْرَتُكَ وَلَا يُمْكِنُ الْفِرَارُ مِنْ

مهر تو و جایت قدرت تو و ممکن نیست فرار از تو

اللَّهُمَّ لَا أَجِدُ لَذُنُوبِي غَافِرًا وَلَا لِقَبَائِحِي مُسَامِحًا

خداوند من را نیابم مگرانه خود را اترزنده و زواری خود را بخود بخشند

وَلَا لِشَيْءٍ مِنْ عَمَلِي الْفَيْحَ بِالْحَسَنِ مَبْدَأَ عَمَلِكِ

و نه چیزی از کردار من هیچ بدی نیست بدی تو

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ وَنَحْمَدُكَ ظَلَمْتَ

بیت خدائی که تو باکی تو و بجز تو پس کرم خدا

وَنَحْرُوتُ بِجَهْلِي وَسَكَنْتُ إِلَى فَلَيْتُمْ ذِكْرَكَ لِي

و جرات کردم بنادانی خود و ساکن شدم بپرستی باو تو مرا

وَمَنْكَ عَلَى اللَّهِ مَوْلَايَ كَمَنْ فَيْحَ سَرْتَهُ

دست تو بر من خداوند ای آگاهی با از من هیچ که بر شایسته ای او را

وَكَمْ مِنْ فَادِحٍ مِنْ أَلْبَابِ أَفْلَنَهُ وَكَمْ

و با از گران از بلا با که که کرده او را و با

مِنْ عَشَارٍ وَفَيْتَهُ وَكَمْ مِنْ مَكْرُوكٍ دَغْنَهُ

از عشارها که نکاه شستی او را و با از ناخوشی که دفع کردی او را

وَكَمْ مِنْ ثَنَاءٍ جَمِيلٍ لَسْتُ أَهْلًا لَهُ نَشْرَتَهُ

و با از ثناء سبک که بستم من را و آن که پس بستم از آن

اللَّهُمَّ عَظِّمْ بِلَائِي وَأَفْطِنِي سَوْءَ حَالِي وَصَرِّفْ

حداوند بزرگست. بلای من و از حد در گذشتن بدی عالم و نارسا

بِأَعْمَالِي وَقَبِّدْ لِي أَغْلَالِي وَحَبِّسْنِي عَنْ نَفْعِي

کردار من دعا جزا کرده مرا غلای من و منع کرده مرا از نفع من

بَعْدُ مَا لِي وَخَلِّ عَنِّي لِدُنْيَا يُغْوِيَهَا وَفَسْخَرْ

دوری آنرا از من و از پیب داد مرا دنیا بفریب خود و بفرس

بِحَيَاتِنِهَا وَمَطَالِي يَا سَيِّدِي فَاسْأَلْكَ بِعِزَّتِكَ

بجایانها و در پستل شدن من ای سید من بپیش خودم از عزت

أَنْ لَا يَحْبِبَّ عَنْكَ دُعَائِي سَوْءَ عَمَلِي وَفِئَالِي وَ

که من نکرده از تو دعای مرا بدی عمل من و کردار من و

لَا تَقْضِ خَيْرِي بِخَيْرِي مَا أَطْلَعْتَ عَلَيْهِ مِنْ شَيْءٍ

روا کن مرا به بهائی آنچه مطلع شدی بر آن از راه من

وَلَا تُعَاجِلْنِي بِالْعُقُوبَةِ عَلَى مَا عَمِلْتُهُ فِي خَلَوَاتِي

و درود بفر ما بپشتی بر آنچه کردم آرزو از خفاهای خود

مِنْ سَوْءِ فِعْلِي وَآسَاءِ بَنِي وَدَوْلَمِ نَفْسِي بِطُرُقِهَا

از بدی کردار من و بدی من و دوا بدم کردن بفر من و نادانی من

و کرمه

وَكَثْرَةِ شَهْوَايَ وَغَفْلَتِي وَكُنِ اللَّهُمَّ بِعِزَّتِكَ لِي

و بسیار می شهوهای من و غفلت من و باش خداوند بفرست تو مرا

فِي الْأَحْوَالِ كُلِّهَا رَوْفًا وَعَلَيَّ فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ

در احوال همه او بختند و بر من در همه امور

عِظُوفًا إِلَهِي وَرَبِّي رَبِّي عَمَلِكَ اسْأَلُكَ كَسْفَ ظَهْرِي

مهربان ای بخدا ای من و در دعا من بگفت مر بفر تو بر خودم از ناگواریهای جان

وَالنَّظَرَ فِي أَمْرِي إِلَهِي وَمَوْلَايَ أَجْرَبَ عَلَى حُكْمِي

و نظر بکن در کار خود ای خدا ای من و آفرین من ای بار بار خدای من بکن

اتَّبِعْ فِيهِ هَوَايَ نَفْسِي وَلَمْ أَحْزَرْ سُرْفَتِي مِنْ

و پیروی کردم در آن خواستش من خود و نگرانی کردم در آن از

تَزَيُّنِ عِدُوِّي فَعَزَّزْ بِنِهَا أَهْوَايَ وَأَسْعِدْ

زیب دادن دشمن خود بس فریفته مرا با آنچه خواست و یار کرد و او را

عَلَى ذَلِكَ الْفَضَاءِ فَنَجَّازُ زُنْجِي مَا جَرَى عَلَيَّ مِنْ

در این حسم پس گذشتم با آنچه جاریا شد بر من از

ذَلِكَ بَعْضَ حُلُودِكَ وَخَالَفْتُ لِبَعْضِ أَمْرِي

این باره صدای تو و مخالف کردم باره امرهای تو

فَلَا تُحَدِّثْ عَلَيَّ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ وَلَا حُجَّةَ لِي فِي مَا بَيْنِي

پس مرا از این همه سخن در همه این و نیست چنانچه خدا میخواهد

عَلَيَّ فِيهِ قَضَاؤُكَ وَالْكَفَى حُكْمُكَ وَبَلَاؤُكَ قَلْدُ

بر من در آن قضای تو و لازم کرده مرا حکم تو و بلائی تو بجهنم

أَتَيْنَكَ يَا إِلَهِي بَعْدَ تَقْصِيرِي وَأَسْرَافِي عَلَى

آمدیم نزد تو ای خداوند من بعد از تقصیر خود و اسراف خود

مُعْذِرًا نَادِمًا مُنْكَسِرًا مُسْتَقِيلًا مُسْتَغْفِرًا

عذر خود را میگویم پشیمان شایسته بازمانده و از خداوند استغفار کننده

مُنِيْبًا مُفْرًا مُذْعِمًا مُعْزِفًا لَا أَحَدَ مَعَنَا

بازگشته و از خود جدا کننده و ضعیف کننده و بی یار و یار نمانده

كَانَ مِنِّي وَلَا مَفْرَعًا تَوَجَّهَ إِلَيْهِ فِي أَمْرِي

صاحب من بود و نه یاری که در کفر من و او در امر خود

غَيْرَ قَبُولِكَ عُذْرِي وَإِذَا لَكَ يَا إِلَهِي فِي سَعَةِ

عذر من را قبول نکردی و اگر در وسعت خود

مِنْ رَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ فَاقْبَلْ عُذْرِي وَأَرْجِمْ

از رحمت خود ای خداوند من بپذیر عذر مرا و در جسم من

فیه
امع

شَدَّ ضَرْبِي وَفَكَرْنِي مِنْ شَدِّ وَثَاقِي بِأَرْبَعِ

شدن زدنی و فکرنی مرا از شدت بند خود را با چهار

أَرْحَمَ ضَعْفَ بَدَنِي وَرَفَعَ جُلْدِي دِقَّةً ۱۴

رحم کن تا توانی بدن مرا و باریکی پوست مرا و تنگی پوست خود را

يَا مَنْ بَدَأَ خَلْقِي وَذِكْرِي وَتَرْبِيَّتِي وَبِرِّي

ای آنکه ابتدا کردی آفرینش مرا و یاد مرا و تربیت مرا و پرورش مرا

وَتَعَذُّبِي هَبْنِي لِابْنِ دَاوُدَ كَرَمِكَ وَسَالِفِي

و عذاب خود را بده مرا برای پسر داود که از کرم خود و پیشانی خود

يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَرَبِّي أَتُرَاكَ مُعَذِّبًا

ای خداوند من و پادشاه من و پروردگار من آیا تو مرا عذاب کننده

بَعْدَ تَوْحِيدِكَ وَبَعْدَمَا أَنْطَوَى عَلَيْهِ قَلْبِي

بعد از یگانگی تو و پس از آنکه در سجده بر او دل من

مِنْ مَعْرِفَتِكَ وَلَحَجَّ بِهٖ لِسَانِي مِنْ ذِكْرِكَ وَ

از شناسنت تو و گویا شد زبان من از یاد تو و

أَعْتَقَدُ خَيْرِي مِنْ حَيْثُكَ وَبَعْدَ صِدْقِ عِزِّكَ

بنا کرده ام خیر مرا از آنجا که هستی تو و بعد از راستی عزت من

وَدْعَائِي خَاضِعًا لِرُبُّوبِيَّتِكَ هَبْهَاثَ أَنْتَ أَكْرَمُ

و دعا من از روی خضوع هر دو روکاری تو دور است تو که عزیز

مَنْ أَنْ تَضْبِعَ مِنْ رَبِّيَّةٍ أَوْ تَبْعِدَ مِنْ دَنِّيَّةٍ

از آنکه ضایع کنی کبریا که خود زبست کرده او را یا دور کنی از کبریا که نزد

أَوْ تَشْرِدَ مِنْ أَوْيئِهِ أَوْ تُسَلِّمَ إِلَى الْبَلَاءِ مِنْ كَفِينِهِ

یا برانی آنرا که جای داده او را یا بگذاری بسوی بلا که کبریا که دفع کرده

وَرَحْمَتِهِ وَلَيْتَ شِعْرِي يَا سَيِّدِي وَلَيْتَ

در رحم کرده او را و کاش می دانستم ای سید من و خدای من و

مَوْلَايَ أَتَسَلَّطُ النَّارَ عَلَى وَجْهِ خَوْفٍ لِعِظَمِكَ

اقتای من آیا مسلط خواهی کرد آتش را بر روی من بیکه در نهادم از عظمت تو

سَاجِدٌ وَعَلَى السِّنِّ نَفْثَتْ بَنُوحِيْدَكَ

سجده کننده و بر زانوها نهادم نوحه را بیکه تنی تو

صَادِقَةٌ وَبَشَرُكَ مَا رَحِمَةً وَعَلَى قُلُوبٍ

راست گویند و بشر تو رحمتی است بر دلها و بر اهل

أَعْتَرَفْتُ بِالْهَيْبَتِ مَحْفَقَةً وَعَلَى ضَمَائِرِ حَوْتٍ

اعتراف کردم در سجده ای تو از روی محبت و بر خاطرهای که در حوت

مِنْ أَعْلَمَ بِكَ حَيِّ صَارَتْ خَاشِعَةً وَعَلَى جَوَارِ

از دانشش تو که ناگردد با خضوع در حضور جبهه

سَعَتْ إِلَى وَطَانٍ تَعْبُدُكَ طَائِعَةً وَأَسَارَتْ

کسی که کرده بجهلهای عبادت تو بطوع و اشارت کرده

بِأَسْخَفَارِكَ مُدْعِنَةً مَا هَكَذَا الظَّرَبُ

با مرکبش تو از روی ارغوان هست این کلان بنو

وَلَا أُخِيرُكَ بِفَضْلِكَ عَنْكَ يَا كَرِيمُ يَا رَبِّ وَنَتَّ

و جز نمانده از فضل تو از تو ای کریم ای پروردگار و تو

تَعْلَمُ ضَعْفِي عَنْ قَلِيلٍ مِنْ بَلَاءِ الدُّنْيَا وَحَقِيقَاتِهَا

میدانی ناتوانی مرا از اندکی از بلا دنیا و حقیقتهای

وَمَا يَجْرِي فِيهَا مِنْ أَلْكَارٍ عَلَى هَلْهَا عَلَى أَنْ

و آنچه جاریست در او از کلمات بر اهل او بر آنکه

ذَلِكَ بَلَاءٌ وَمَكْرٌ فَلَيْلُ مَكْتُهُ يَسِيرُ قَبَائِلُ

این بلا و نافرمانی است که اندک درنگ او کم است بقای او

فَصِيرَ مَدْنُهُ فَكَيْفَ أَخْنَأُ إِلَى الْبَلَاءِ الْآخِرَةِ

که توانست مدتی او پس چگونه تاب آورم مر بلا آخرت و

حُلُولٍ وَقُوعِ الْمَكَارِ فِيهَا وَهُوَ بَلَاءٌ يَطُولُ مَدَّةً

بزرگ و تعذر کردن کلمات در آن و او بلیست که طولانیست

وَيَلْدُمُ مَقَامَهُ وَلَا يَخْفَعُ عَنْ أَهْلِهِ لِأَنَّهُ لَا يَكُونُ

در این مقام او و بسبب که دشواری از او بر آید و از او پنهان نشود

إِلَّا عَنْ غَضَبِكَ وَانْقِصَامِكَ وَسَخَطِكَ وَهَذَا

که از غضب تو و نقصان تو و خشم تو و این

مَا لَا تَقُومُ لَهُ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ يَا سَبِّدِي

چیز است که در برابر آن ایستاده اند آسمانها و زمین ای سبیدن

فَكَيْفَ نَحْنُ وَأَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الْذَلِيلُ الْخَشِيرُ

پس چگونه ما و من بنده تو ناتوان خوار پست و

الْمُسَكَّيْنُ يَا إِلَهِي يَا إِلَهِي وَرَبِّي وَسَيِّدِي

نکستنی و شکستنی ای من و پروردگار من و پادشاه من و سرور من

وَمَوْلَايَ لَيْتَ لَأُمُورَ إِلَيْكَ أَشْكُو وَلِمَا مِنْهَا

و آقای من برای کدام امور بگوئی تو شکایت کنم در کدام از آنها

أَخْضِعْ وَأَبْكِ لِأَلِيمِ الْعَذَابِ وَشِدَّةِ أَوَّلِ طَوَّلِ

بخوار شوم و بگریم در دردناکی عذاب و شدت او و بامدادی

الْبَلَاءِ وَمَدَنُهُ فَلَيْسَ صَيْرُنِي فِي الْعُقُوبَاتِ

بل و مدت آن پس اگر بگردانم مرا در عقوبتها

مَعَ أَعْدَائِكَ وَجَعَلْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ أَهْلِ بِلَاثِكَ

با دشمنان تو و جمع کنی میان من و میان اهل بلای تو

وَفَرَّقْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ أَجْبَلَاتِكَ وَأَوْلِيَاءِكَ

و جدا کنی من را از دوستان من و میان دوستان خود و اولیای خود

فَهَبْنِي يَا إِلَهِي وَسَبِّدِي وَمَوْلَايَ وَرَبِّي

پس گشتم ای خدای من و سبیدن و آقای من و پروردگار من

صَبْرْتُ عَلَى عَذَابِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَلَى فِرَاقِكَ وَ

که صبر کردم بر عذاب تو پس چگونه صبر کنم بر مفارقت تو

هَبْنِي صَبْرْتُ عَلَى حَرِّ نَارِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَنْ

گشتم که صبر کردم بر گرمی آتش تو پس چگونه صبر کنم بر محروم شدن

النَّظَرِ إِلَى كَرَامَتِكَ أَمْ كَيْفَ أَشْكُرُ فِي النَّارِ وَ

از نظر بردن کرامت تو یا چگونه سپاس کنم در آتش

رَجَائِي عَفْوَكَ فَبِعِزَّتِكَ يَا سَبِّدِي وَمَوْلَايَ

ای سبیدن عفو تو بود پس بیزت تو ای آقای من و صاحب شایستگی

أَفْسِمُ صَادِقًا لَنْ تَرْكُنِي نَاطِقًا لَا تَخْبِرُ لَيْتَكَ

فتم میفرمم راستی که اگر واکذاری مرا سخن گوی آینه خورش برآوردم بری

بَيْنَ أَهْلِهَا خَجَبٌ الْأَمَلِينَ وَلَا صَرْخَ لَيْتَكَ

میان اهل جنم خورش میدارم و نه که شسم بوی تو

صَرَخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ وَلَا بَكْرَ عَلَيْكَ بُكَاءًا

تار استغاثه کننده کان و بگریم بر محمودی از رحمت تو کریش

الْفَافِينَ وَلَا نَادِيَنَّكَ بِرُكْنَيْ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ

آنکه دوست خود را که در دانه و البته ندانم ترا که ای ولی ایدت مؤمنان

يَا غَايَةَ أَمَالٍ الْغَارِفِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ

ای نهایت ارزوی عارفان ای فرایده رسد واداران

يَا حَبِيبَ قُلُوبِ الصَّادِقِينَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ

ای دوست دلهای راستگوین ای خداوند عالمیان

أَفْزَاكَ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ وَنَحْمَدُكَ سَمْعُ فِيهَا

آیا فدا که تنزه میکنم ترا ای خدای من و سجده تو مشغولم که بشنوی در آن

صَوْتِ عَبْدٍ مُسْلِمٍ سَمِعَ فِيهَا نَحْمَدُكَ وَنُحَمِّدُكَ

صدای بنده مسلمان را که زندان کرده باشی آنرا بسجده افتاد و حمدیده

و نحمده

و نحمده

و نحمده

و نحمده

و نحمده

و نحمده

طَعَمَ عَذَابًا بِمَعَصِيَتِهِ وَجَبَسَ بِرَأْسِهَا

مزه عذاب آنرا بنسب مانی او و بند که به بند وادار طعم

بُحْرَمُهُ وَجَبَسَ رَأْسُهُ وَهُوَ يَصْخَرُ إِلَيْكَ خَجَبٌ مَوَدِّ

بحرم او و جستان او و او خورشید لبوی تو خورشیدی که امیدوار

لِرَحْمَتِكَ وَيُنَادِي بِكَ بِلِسَانِ أَهْلِ تَوْحِيدِكَ

رحمت ترا و ندا کند ترا بزبان بکانه پرستان تو

وَيُوسِّلُ لَيْتَكَ بِرُبُوبِيَّتِكَ يَا مَوْلَايَ فَيْكَيْفَ

و تو سستل چید لبوی تو بر پروردگاری تو ای خدای من بر چه چگونگی

يَقْنِي بِالْعَذَابِ وَهُوَ يَرْجُو مَا سَلَفَ مِنْ حِلِّكَ

ماندن در عذاب و حال که امید دارد آنچه را پیش آمده از برداری تو

وَرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ أَمْ كَيْفَ نُؤَلِّهِ الْكَدَارَ

و حرمان تو و رحمت تو ای چگونه در داور او را

وَهُوَ يَأْمُلُ فَضْلَكَ وَرَحْمَتَكَ أَمْ كَيْفَ حُجْرَةُ

و او امید دارد فضل ترا و رحمت ترا ای چگونه زیاده او را

طَبْهَا وَأَنْتَ تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَتَرَى مَكَانَهُ أَمْ كَيْفَ

زبان او را و تو بشنوی صدای او و بینی جای او را ای چگونه

و تسمعه

و تسمعه

و تسمعه

و تسمعه

و تسمعه

و تسمعه

فی العذاب

و نحمده

يَسْتَمَلْ عَلَيْهِ زَفِيرُهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفَهُ

مستعمل شود بر او زفیر آنرا و انت دانای آنرا

أَمْ كَيْفَ يَتَغَلَّخُ بِرَأْطِهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ حِدَّهُ

یا چگونه بر آفتاب آنرا و انت دانای آنرا

أَمْ كَيْفَ تَرْجُبُ زِيَانَهَا وَهَوْنُهَا بِكَ يَا رَبِّ

یا چگونه بپوشی زیان آنرا و حقیر بودن آنرا

أَمْ كَيْفَ يَرُوحُ فَضْلُكَ فِي عَيْفِهِ مُنْهَا فَرُوحُهُ

یا چگونه باد فضل تو در حقیر او

فِيهَا هِيَ مَا ذَلِكَ الظَّنُّ بِكَ وَالْمَعْرُوفُ مِنْ

در آن خبر است این گمان بر تو و آنچه

فَضْلِكَ وَلَا مُشَبَّهٌ لِمَا عَامَلْتَ بِهِ الْمُوحِدِينَ

فضل تو و آنچه را که با یکتا پرستان

مِنْ بَرٍّ وَاحْسَانِكَ فَيَا لَيْقِينَ اقْطَعْ لَوْ لَا

از کسی تو و احسان تو پس بپوش

مَا حَكَمْتَ بِكَ مِنْ تَقْدِيرٍ بِجَا حِدِّكَ وَقَضَيْتَ

آن را که حکم کنی مستکان خود را و قضی کردی

مِنْ خِلَالِ مُعَانِدَتِكَ بِحُكْمِكَ لَنَا وَكُلِّهَا بَرًّا

که همیشه جاری در جنبه معاندان خود را بر آنکه گردانند پیش ما همه را

وَسَلَامًا وَمَا كَانَتْ لِأَحَدٍ فِيهَا مَقَرٌ وَلَا مَقَامًا

و سلامت و نبود مرا احدی را در آن قرار و مقامی

لَكَ تَقْدَسَتْ سَمَائُكَ أَقَمْتُمْ أَنْ تَمْلَأَهَا

لیکن تو که پاکیزه است آسمانهای تو سست گردان که بگویی جنبه را

مِنْ الْكَافِرِينَ مِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

از کافران از جهنم و از همه انسان

وَأَنْ تُخَلِّدَ فِيهَا الْمُجَانِدِينَ وَأَنْتَ جَلَّ شَأْنُكَ

و اینک همیشه جاری در جنبه معاندان را و تو که بزرگتر شای تو

قُلْتُ مُبْنِدًا وَنُطُولًا بِالْإِنْعَامِ مِنْكُمْ كَمَا

گفتم ابتدا و بسط را با انعام از شما

أَفْرَجَ كَانَ مُؤْمِنًا كَرَجًا فَاسْفًا لَا يَسْتَوِي

آیا پس اگر باشد کرده مانده اگر باشد نافرمان یکسان نشانی

الْهَى وَسَيِّدِي فَاسْأَلْكَ بِالْفُؤَادِ الْخَفِيِّ

ای بخدا من و پسر من از بطن من و از بطن من

وَبِالْفَضِيَّةِ الَّتِي حَقَّتْهَا وَحَكَمْتُهَا وَعَلَيْتُ مِنْ

و بجملی که من کرده ام و حکم کرده ام و فاعلش کسی که

عَلَيْهِ اجْرَتُهَا أَنْ تَهَبَّ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ

بر او جاری کرده ام که بخشنی مرا در این شب

وَفِي هَذِهِ السَّاعَةِ كُلِّ جَرْمٍ جَرْمُهُ وَكُلِّ

و در این ساعت هر جرمی که گنہ کرده ام و هر

ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ وَكُلِّ فِتْنَةٍ اسْرَزْتُهُ وَكُلِّ حِمْلٍ

گناهی که کردم گناهش و هر کار دشواری که بر شما اندام و بر دانی که

عَمِلْتُهُ كَمَنْتُهُ أَوْ أَعْلَنْتُهُ أَخْفَيْتُهُ أَوْ أَظْهَرْتُهُ

کردم نهان یا آشکار مخفی یا ظاهر

وَكُلِّ سَيِّئَةٍ أَمَرْتُ بِإِثْبَانِهَا الْكَلَامَ لِكُلِّ شَيْءٍ

و هر بدی که امر دادم با اثبات آن کلامی را برای هر چیزی که

الَّذِينَ زَوَّكْتُهُمْ بِحِفْظِ مَا يَكُونُ مِنْهُمْ وَجَعَلْتُهُمْ

که موعظ کردی ایشان را که نگاه دارند آنچه صادر شود ازین و گردانیدی ایشان را

شُهُودًا عَلَيَّ مَعَ جَوَارِحِي وَكُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبُ عَلَيَّ

کواه بر من با جوانم من و بودی تو نگهبان بر من

مِنْ وَرَائِهِمْ وَالشَّامِدَ لِمَا خَفِيَ عَنْهُمْ وَبِزِيَارَةِ

از پس ایشان و کواه مرا آنچه نهانست از ایشان و بر حجت تو

أَخْفَيْتُهُ وَبِفَضْلِكَ سَرَّيْتُ وَأَنْ تُؤَفِّرَ خَطِيئَتِي

مخفی کردم از تو و بفضل تو پوشانم از تو و هستی که در غیبتی

مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تَزِيلُهُ أَوْ أَحْسَانٍ تُفْضِلُهُ أَوْ بَرٍّ

از هر نیکی که فرو آوری امی و از هر ایاهسانی که زیادتی داری از هر نیکی

تَنْشُرُهُ أَوْ رِزْقٍ تَبْسُطُهُ أَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ أَوْ خَطِيئَةٍ

که براندازی کردی و از هر روزی که فراخ گردانی ای یا کنای که آمرزیدی از هر خطیئتی که

تَسْتُرُنِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا إِلَهَ وَسِيدِي

پوشانیدی از تو ای پروردگار من ای پروردگار من ای بخدای من و سید من

وَمَوْلَايَ وَمَالِكِ رِفِّي يَا مَنْ بِيَدِي نَاصِيئَتِي

و آقای من و مالک بلند من ای آنکه بدست سویی من و ناصیه من

يَا عَلِيمًا بِضُرِّي وَمَسْكَتَنِي بِخَيْرٍ يَفْقَرِي

ای عالمنا به بد حالی و بخاری من ای آنکه به فقر من

وَفَاقِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اسْأَلُكَ بِحَقِّكَ

و فاعل من ای پروردگار من ای پروردگار من و بخوارم از تو بخنی تو

وَقُدْسِكَ وَأَعْظَمَ صِفَاتِكَ وَاسْمَاكَ لَنْ

و قد بزرگوارانی تو بزرگترین صفات تو و اسمای تو است

تَجَعَلَ أَوْفَانِي فِي الْكَيْلِ وَالنَّهَارِ بِذِكْرِكَ لَمَعُونٌ

بگردانی اوقات مرا در شب و روز ب یاد تو آبادان

وَتَخَذُ مِنِّي مَوْصُولَةً وَأَعْمَالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةٌ

و بخدمت تو پیوسته و کردار من نزد تو پذیرفته

حَتَّى تَكُونَ أَعْمَالِي وَكَوْرَادِي كُلُّهَا وَرَدًا وَاجِبًا

تا باشد کردار من و دروای من همه بکلیت وارد

وَحَالِي فِي خِدْمَتِكَ سَرْمَدًا يَا سَيِّدِي يَا مَنْ

و حال من در خدمت تو پیوسته ای سید من ای آنکه

عَلَيْهِ مُعَوَّلِي يَا مَنْ إِلَيْهِ شَكْوَتُ أَحْوَالِي يَا رَبِّ

بر اوست اعتماد من ای آنکه بوی او شکایت کرد حال خود را

يَا رَبِّ يَا رَبِّ فَوَّعَ عَلَيَّ خِدْمَتِكَ جَوَارِحِي وَشَدَّدَ

ای بار و بار من توانا گردان بد خدمت خود جوارح مرا و سخت کن

عَلَى الْعِبَادَةِ جَوَانِحِي وَهَبْ لِي الْجِدْفَ خَشْيَتِكَ

بر عزم بندگی دل مرا و بخشش مرا بد در برابرش تو

وَالدَّوَامُ

وَالدَّوَامُ فِي الْإِصْطِلَالِ بِخِدْمَتِكَ حَتَّى اسْرَحَ

و مداومت در متصل بودن بخدمت تو تا اشتباهم

إِلَيْكَ فِي مَيَادِي السَّاعَةِ بِغَيْبٍ وَأُسْرِعْ إِلَيْكَ فِي

بوی تو در مبادی ساعی پیش روان و شد شوم بوی تو

الْمُبَادِيرِ وَأَسْتَأْذِنُكَ قُرْبِي فِي الْمُسْتَأْذِنِ

در پیشی کنندگان و بستانم نزد بوی قرب تو در میان مستأذنان

وَأَذْنُومَنِكَ دُنُوَ الْخُلَاصِ بِرِوَاقِكَ خَافَتُ

و نزدیکی تو منو نزدیک شدن مخصوصان و برسم از تو ترسیدن

الْمُؤْمِنِينَ وَاجْتَمَعَ فِي جَوَارِكِ الْمُؤْمِنِينَ

حسان بین و گرد آیم در جمعی که با گردندگان

اللَّهُمَّ وَمَنْ أَرَادَ فِي سُوءِ فَارِدِهِ وَمَنْ كَانَتْ

خداوند و هر که اراد کند در ابدی پس اراده کن او را بد و هر که گناه

فَكَدُّ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَجْسَرِ عِبَادِكَ فَضِيلًا

پس بگردان کن بد و گردان مرا از سگرتین بنده ها بسم

عِنْدَكَ وَأَفْرَعَهُمْ مَنَزِلَةً مِّنْكَ وَلِخَصَمِهِ رَفْعَةً

نزد تو و نزدیکترین ایشان در منزلت نسبت و خصم و مغرورترین ایشان

لَدَيْكَ فَإِنَّهُ لَا يُنَالُ ذَلِكَ إِلَّا بِفَضْلِكَ وَجِبَّتْ
 در نزد تو زیرا که بخیران رسیدن نیست مگر بفضل تو و جسد کن برای من
 بِجُودِكَ وَاعْطِفْ عَلَيَّ بِحَبْلِكَ وَاحْضَنْ حَبْلَكَ
 بجز خود تو و صبر کن بر من بجز خود تو و گشاده دهن مرا رحمت خود گردان
 لِسَانِي بِذِكْرِكَ لَهَا وَقَلْبِي بِحُبِّكَ مُشْبَعًا وَمَرْجَلِي
 زبان مرا یاد خود گردان و دل مرا بدوستی خود بنیاب و پست من
 بِحُسْنِ جَانِبِكَ وَافْلَنْ عَيْنِي وَاعْفُ عَنِّي
 بپسندی جانب تو و در گذر از غرض من و صبر کن مرا
 فَإِنَّكَ قَضَيْتَ عَلَيَّ عِبَادَتَكَ بِعِبَادَتِكَ وَمَنْعَ
 پس بدوستی که تو حکم کرده بر بندگان خود بدوستی که خود را بر کرده ای
 بَدْعَائِكَ وَصَمَمْتَ لَهَا الْأَجَابَةَ فَأَلَيْكَ يَا
 پروردگاری خود و ضامن شده برای ایشان استجابت را پس بدوستی پروردگار
 نَصَبْتُ وَجْهِي لَكَ يَا رَبِّ مَدَدْتُ يَدِي
 باز داشته ام روی خود را و بسوی تو پروردگارا کشیده ام دست خود را
 فَعِزِّزْكَ اسْتَجِبْ لِدُعَائِي وَبَلِّغْ مَنَائِي وَ
 پس عزت تو که مستجاب کن برای من دعا را و برسان مرا آرزو منی و

نَقَطُكَ مِنْ فَضْلِكَ رَجَائِي وَكَفَنِي شَرَّ الْبُحْنِ وَ
 قطع کن از فضل خود امید مرا و بپوشان مرا از شر دشمنی و
 الْإِنْسِ مِنْ عَذَابِي يَا سَرَبُوحَ الْأَرْضِ اغْفِرْ
 ای سرساز از دشمنان من ای زود بخشنده بیامرز
 لِمَنْ لَا يَمْلِكُ إِلَّا الدُّعَاءُ فَإِنَّكَ قَبَالُ يَا نَائِسًا
 کبریا که از او علی ایستد کاری که دعا را پس بدوستی که تو نسیده مرا بخیر و اگر خواهی
 يَا مَنْ أَسْمُهُ دَوَاءٌ وَذِكْرُكَ شِفَاءٌ وَطَاعَتُهُ
 ای آنکه نام او دوا و یاد او شفا و اطاعت او نجات است
 غَنَى رَحْمَتِي رَأْسُ مَالِهِ الرَّجَاءُ وَسِلَاحُهُ لَبَّكَ
 تو آنکه رحمتی را سر مال او است و امید او را و سلاح او را لب تو است
 يَا سَابِغَ النِّعَمِ يَا دَافِعَ النِّقَمِ يَا نُورَ الْمُسْتَخِيرِينَ
 ای صابغ نعمت ها ای دفع کننده عذاب ها ای روشنایی بخشندگان
 فِي الظُّلُمِ يَا عَالِمًا لَا يَعْلَمُ صِلَ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ
 در تاریکی ها ای عالمی که نمی داند که من محمد هستم بر محمد و آل
 مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ لِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَصَلَّى اللَّهُ
 محمد و بکن برای من آنچه خواهی و صلوات خدا را

محمد و بکن برای من آنچه خواهی و صلوات خدا را

عَلَى رَسُولِهِ وَالْآئِمَّةِ الْيَامِينِينَ مُرَّالَهُ وَسَلَّمَ

بر رسول خود و امیران یمن که از آن روید و در روز قیامت

سَلَامًا هَذَا صَلَاحُ يَوْمٍ عَاصِي صَبَاحًا كَثِيرًا

در روز این صلوات است بر صاحب صبح بسیار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خداوند بخشنده مهربان

يَا مَنْ دَلَّحَ لِسَانَ الصَّبَاحِ بِنُطُونِ الْجَبَّةِ وَ

ای که پروان در زبان صبح را با کوی درخشان کرد

سَرَّحَ فُطَحَ اللَّيْلِ الْمُظْلَمِ بِنَيَّاسِ الْجَلْبَةِ وَ

را کرد بارهای شب تاریک را از بزمهای جسم برآمدگی او

وَأَتَقَنَ صَنِيعَ لَفْلَكِ الدَّوَارِ فِي مَقَادِيرِ نَبْرَجِهِ وَ

و آموخت کار و فن چرخ را کرده در اندازه های زینت او

وَشَعَّعَ ضِيَاءَ الشَّمْسِ نَوْرًا جَبَّهَ يَأْمُرُ دَلَّ

و تابان کرد روشنایی خورشید نور تابان که ای که دلالت کرده

عَلَى نَائِهِ بِنَائِهِ وَنَزَّ عِزَّ جَلَّاسَةٍ مَخْلُوفَانِ

بر ذات خود بنات خود و عزت از محراب بنای پادشاهی خود

وَجَلَّ عَمَلَانَهُ كَفَيَانَهُ يَا مَنْ قَرَّبَ مِنْ خَوَاطِرِ

و بلند است از محرابهای خلق خود ای که نزد یکت از اندیشه های

الظُّنُونِ وَبَعْدَ عَمَلَانَهُ خَطَّةِ الْعَبُونِ وَعِلْمَانِ

خوهر و دورات از فکر بستن چشمها و دانسته های

كَأَنَّ قَبْلَ أَنْ يَكُونَ يَأْمُرُ أَرْفَدَنِي فِي مَهْمَا

بود پس از آنکه باشد بود ای که خوا بایند مرا در بستر

أَمْنِهِ وَأَمَانِهِ وَأَيُّقُظُنِي إِلَى مَا مَخْنِي بِهِ مِنْ

امن خود و امان خود و بیدار سازد مرا بسوی آنچه منماید مرا از

وَأَحْسَانِهِ وَكَفَّ أَكْثَرَ السُّوءِ عَنِّي بَيْدَ

و احسان خود و باز داشت سرخهای بدی را از من بدست خود

وَسُلْطَانِهِ صَلِّ اللَّهُمَّ عَلَى الدَّلِيلِ إِلَيْكَ

و رحمت خود رحمت فرست خداوند بر راهنمای بسوی تو

فِي الدَّلِيلِ الْأَيْكَلِ وَالْمَسَلِكِ مُرَاسِلِكَ

در بخت بسیار نارایک دوست زنده از محراب سبیلهای تو

يَجْبِلُ الشَّرَفَ الْأَطْوَلَ وَالنَّاصِعَ الْحَسْبِي

برسان بزرگواری بسیار بلند و صاحب محبت پاکیزه در

ذَرِّفْ الْكَاهِلَ الْأَعْبَلَ وَالثَّابِتَ الْقَدَمَ
 بخت و پاش بستر و ثابت قدم
 عَلَيَّ حَالِي فِي الزَّمَنِ الْأَوَّلِ وَعَلَى اللَّهِ الْآخِرُ
 بر مملکت مرا بخت در زمان اول و در آل او که مملکت
 الْمُصْطَفِينَ الْأَبْرَارِ وَافِجِ اللَّهُمَّ لَنَا مَصَالِحَ
 برگزیدگان بختگوارانند و بخداوند ما در مصلحت
 الصَّبَاحِ مِفْتَاحَ الرَّحْمَةِ وَالْفَلَاحِ وَالْبَسْمَا
 صبح را بگشاید بخت و در بختگاری و پیرشان را
 اللَّهُمَّ مِنْ أَفْضَلِ خَلْقِ الْهُدَايَةِ وَالصَّلَاحِ
 خداوند از بهترین خلق هدایت و صلاح
 وَاعْرِضْ اللَّهُمَّ لِعَظْمَتِكَ فِي شَرِّ مَجَانِبِ
 و بکار خداوند در عظمت و بزرگواری خود در بدترین
 يَنَابِيعِ الْخُشُوعِ وَاجْرَأْ اللَّهُمَّ مِرَامِلَ زَفَرٍ
 چشمهای فروغی و روان ساز خداوند از گنجهای چشم من و بکار جبهه
 الدُّمُوعِ وَأَدْبِلْ اللَّهُمَّ زَفَرًا بِخَوْفِي بِرُوحِيَّةِ
 اشکها و ادب کن خداوند اشکهای من را بجهشهای

الضُّعْفُ

الْفُتُوحِ الْهَلْجِ لَنْ لَمْ نَبْدِثْنِي الرَّحْمَةَ مِنْكَ
 خوار می بختی من اگر بدهد بخت مرا رحمتی از جانب تو
 بِحُسْنِ التَّوْفِيقِ فَمِنْ السَّالِكِ بِي لَيْكَ فِي وَكَلِ
 بر مینمونی تو بخت پس بخت برده آورد مرا بخود روشن بخت
 الطَّرِيفِ وَإِنْ أَسْلَمْتَنِي أَنَا نَكَ لِفَائِدِ الْأَمَلِ
 را بهای رحمت و اگر داد مرا حکم تو گشاید از روی
 وَالْمُنَى فَمِنْ الْمُغْيِلِ عَثْرَةٍ مَرَكَبُونَ الْهَوَى
 و خواهرشها پس بخت در گذراند بخت من از سرور آمدنهای بخت
 وَإِنْ خَذَلَنِي نَصْرُكَ عِنْدَ حِجَابِ رَيْبِ النَّفْسِ وَالسَّيْطَانِ
 و اگر خوار کن مرا نصرت تو نزد کارزار نفس و شیطان
 فَتَدَّوْكَ كُنْ خِدْلَانِكَ الْيَحْيُ النَّصْبِ
 پس چنان که خواهد کنی بخت مرا خوار می تو نزد که دشمن بختی و
 الْحَرَمَانِ الْهَلْجِ أَنْ تَنِيَّتِكَ الْإِمْنِ حَيْثُ الْأَمَلِ
 تو میبختی ای بختی من ایامی منی را که بیاوردم به تو کار برای از روی
 أَمْ عَفَيْتُ بِأَطْرَافِ حِيَالِكَ الْإِحْبَرِ بَاعِدْتَنِي
 یا در کویر من بخت را بهای تو که بخت بخت دور کرد مرا

ذُنُوبِي عَنْ دَارِ الْوُصَالِ فَبَسَّ الْمَطِيَّةُ النَّيَّ

لنایان من از سزای وصال بس بر شربت که

اَمْنَطَاتُ نَفْسِي مِنْ هَوَاهَا فَوَاهَا لَهَا مَا سَوَّلَتْ

سوار شدم نفس من از هوسهای خود بس در دوغم نادم که بجز زینت داده

لَهَا خُلُونُهَا وَمَنَاهَا وَنَبَا لَهَا جُرْأَتُهَا عَلَيَّ سَبَدَا

دروازا گشای او و بلاک او مرا آن نفس را بس حرات او بر آفتاب خود

وَمَوْلَاهَا إِلَهِي قَرَعْتُ بَابَ رَحْمَتِكَ بَيْدَ رَجَا

و صاحب من تنها در خود ایستادم من کوفتم در رحمت ترا بیدست امید خود

وَهَرَبْتُ إِلَيْكَ لَأَجِئًا مِنْ فِرَاطِ هَوَايَ وَعَلَفْتُ

و گریختم به سوی تو در حالت نیازم از در کدشتن از دوی تو و آموختم

بِأَطْرَافِ جِبَالِكَ أَنَا مِلٌّ وَلَا نِيَّ فَاصْفَحْ اللَّهُمَّ

بگشاید از پهناهای تو بسزای گشتنهای حجت خود بس در گذرند با

بِمَا كُنْتُ أَجْرَمُهُ مِنْ زَلَمٍ وَخَطَايَ وَأَفْنِي اللَّهُمَّ

از آنچه کرده ام از زلم از گشتنهای خود و خطای خود و در گذرند مرا خدا با

مِنْ صَرَعَةٍ دَانِيٍّ فَإِنَّكَ سَبْدِي وَمَوْلَايَ

از همتی دانی در من زیرا که تو ای بسید من و صاحب من و

مُعْتَمِدِي وَرَجَائِي وَغَايَةُ مَنَاجِي فِي مُنْقَلَبِي

معلم من از امید من و رجای من و غایت منای من در بازگردیدن من و

مَوَاجِي إِلَهِي كَيْفَ نَظَرْتُ مَسْكِينًا الْخَبَالَ إِلَيْكَ

و آگاه من ای خدای من چگونه نگاه کردم به تو را که نیازمند را که بسوی تو

مِنَ الذُّنُوبِ هَارِبًا أَمْ كَيْفَ خَجِبْتُ مُسْتَشِدًّا

از گشتن من از گناهان یا چگونه پنهان کردم خود را که در همت خود

مَصْدَرُ الْخِيَابِ سَاعِيًا أَمْ كَيْفَ تَرَدُّ ظَنًّا

که در آورده بودی آستان من یا چگونه برگردیدی شکند را که

وَرَدًا إِلَى حِيَاضِكَ شَارِبًا كَلًّا وَحِيَاضُكَ

دارد شد به من بسوی حوضهای تو آب جوین حاشا و حوضهای تو

مُرْعَةً فِي ضَنْكِ الْحَوْلِ وَبَابُكَ مَفْتُوحٌ لِلطَّلَبِ

بجایست در نیکی خلک سال در درگاه تو گشاده است مطلب کردن

الْوُغُولِ وَأَنْتَ غَايَةُ السُّؤْلِ وَهَيَاةُ الْمَأْمُوكِ

و غل شدن و توئی نهایت سوال کرده شد و غایت منای امید

إِلَهِي هَذِهِ أَرْزَمَةُ نَفْسِي عَقَلْتُهَا بِعُقَالِ مَشِينِكَ

ای خدای من اینجا همان نفس منست که بحث کردم و از بازگردیدن تو

وَهَذِهِ اَعْبَادُ ذُنُوبِي رَأَتْهَا بِرَحْمَتِكَ وَعَفْوِكَ
 و این طرفهای بنام منست که دفع کردم آنرا رحمت تو و عفو تو
 وَرَأَيْتُكَ وَهَذِهِ اَهْوَاؤِي الْمُخْضَلَةُ وَكَأَنَّهَا
 و من دیدم تو و اینها هواها و هووسهای که کینند منست که در آتش آید
 اِلَى جَنَابِ لُطْفِكَ فَاجْعَلِ اللّٰهُمَّ صَبَاحِي
 بسوی استنای لطف تو پس گردان خدا یا صبح مرا
 هَذَا نَازِلًا عَلَيَّ بِضِيَاءِ الْهُدَى وَالسَّلَامَةِ
 این زود آید بر من بر روشنی و سلامت
 فِي الْكَهْنِ وَالْدُّنْيَا وَمَسَاجِدِ جَنَّةٍ مِنْ كَيْدِ
 در دین و دنیا و مسجدان شام راهری از کید
 الْعِدَى وَوَفَايَةٍ مِنْ مُرْدِيَانِ اَهْوَاؤِي نَلِكِ
 دشمنان و وفا دهنده از طاعت کنند خدایم که تو
 فَادِرٌ عَلَيَّ مَا تَشَاءُ تُؤْنِي الْمُلْكَ مِنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ
 توانایی بر آنچه خواهی میدی بادشاهی بر کفر خواهی و میگیری
 الْمُلْكَ مِنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ مِنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ
 بادشاهی از هر کفر خواهی و میگیری از هر کفر خواهی و میگیری

بِيَدِكَ الْخَيْرُ لَكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 بدست منست که تو بر هر چیزی توانایی و مدد داری
 اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَتُوجِي النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ
 شب را در روز و روز را در شب و تو میگردانی روز را در شب و شب را در روز
 الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ
 زنده را از مرده و مرده را از زنده و روزی میدی مرده را و مرده را زنده را میدی
 تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ اَلَا اِنَّكَ سُبْحَانَكَ
 خواهی به شمار نیست مددانی که تو میگردانی هر چه خواهی
 اَللّٰهُمَّ وَجِّدْ لِي مَنْزِلًا يَعْرِفُ قُدْرَتَكَ لَا يَخْلُجُ
 خداوند از برای من جای که بداند قدرت تو را که از برای من
 وَمَنْزِلًا يَعْلَمُ مَا اَنْتَ قَلَابُهَا بِكَ الْفَتْ بِقُدْرَتِكَ
 و جای که بداند که تو هستی تو پس هم خدا شد از تو الف و او می توانی
 الْفَرْقِ وَفَلَقْتَ بِرَحْمَتِكَ الْفَلَاقَ وَانْزَلْتَ بِكَرَمِكَ
 طایفه را و شکافتی بحسب خود پدید صبح را و روشن کردی کرم خود
 دِيَاغِي الْغُصْفِ وَانْزَلْتَ الْمِيَاءَ مِنَ الصُّمِّ الصَّبِيحِ
 تا به کبکهای شب را و روز را و کزوی صبح را از سبکهای صبح

جنته دفع بدعای و امید مرهم انوار و دستانی بنو

غالب تر بزرگوارتر که اعی تر که چون خوانده شود بار

۲۷

الأعظم

عَلَى مَعَالِي أَبْوَابِ السَّمَاءِ لِنَفِخِ بِالْريحِ أَنْفُخَتْ

در آسمانهای در بالای آسمان بجهت کشودن بر جهت کشودن

وَإِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى مَضَائِقِ أَبْوَابِ الْأَرْضِ لَنُفْرَجَنَّ

و هرگاه خوانده شود بر هر یک از درهای زمین بجهت گشایش

أَنْفَرَجَبٌ وَإِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى الْعُرْسِ لِلْبَيْتِ لَنُفْرَجَنَّ

کشاده شود و هرگاه خوانده شود بر عروسی بر هر یک از درهای آستان

وَإِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى الْأُمُوتِ لِلنَّشُورِ لَنُفْرَجَنَّ

و هرگاه خوانده شود بر مردگان جهت زنده شدن زنده شود

وَإِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى كَسْفِ لِبَاسٍ وَلَضَرِكِ

و هرگاه خوانده شود بر کسودن لباس و زدن

أَنْكُشَفَتْ وَبِحَلَالٍ وَجْهَكَ الْكَرِيمِ أَكْرَمَ

کشاده شود و بر بزرگی ذات بزرگواری که بزرگوار است

الْوُجُوهُ وَكَعَزَّ الْوُجُوهُ الَّذِي عَمَّتْ لَهُ الْوُجُوهُ وَ

از زانها و از جنبه زانها که پوشیده بود از زانها

خَضِعَتْ لَهُ الْقُفُوفُ وَخَشَعَتْ لَهُ الْأَصْوَاتُ

سفت شدند بر او گردنها و پست شدند بر او صداها

وَجَلَّتْ لَهُ الْقُلُوبُ مِنْ خَافَتِكَ وَبُقُوتِكَ

و میرفتند بر او دلها از ترس تو و بزمانی تو

الَّتِي تَمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِكَ

که نگاه میدارد آسمان را که نیفتد بر زمین مگر بفرمان تو

وَتَمْسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَكِنْ لِيُنْشَأَ

و نگاه میدارد آسمان و زمین را از اینکه بر طرف شوند از یکدیگر

أَنْ مَسَكَكُمْ هَذَا مِنْ بَعْدِكَ وَتَمْسِكُ

نگاه میدارد آنها را پس از تو و پس از تو

الَّتِي دَانَ لَهَا الْعَالَمُونَ وَبِكَلْمِكَ الَّتِي خَلَقْتَ

که احسن بآن دانیان و بکلمه تو که آفریدی

بِهَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَبِحِكْمِكَ الَّتِي صَنَعْتَ

بآن آسمانها و زمین را و بحکمت تو که ساختی

بِهَا الْعِجَابَ وَخَلَقْتَ بِهَا الظُّلُمَ وَجَعَلَهَا

باور عجایب و آفریدی باور تاریکیها و کردیدی باور

لَيْلًا وَجَعَلْتَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَخَلَقْتَ بِهَا النُّورَ

شب و کردیدی شب را آرام و دیداریدی بآن روشنایی

وَجَعَلْتَهُ نَهَارًا وَجَعَلْتَ اللَّيْلَ نَهَارًا نُورًا مُبْجَرًا

و کرد این روز را روز و کرد ایندی روز را از مذکی بعد از خواب روشن

وَخَلَقْتَ بِهَا الشَّمْسَ وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ ضِيَاءً

و پدید آوردی باو آفتاب و کرد ایندی آفتاب را روشن

وَخَلَقْتَ بِهَا الْقَمَرَ وَجَعَلْتَ الْقَمَرَ نُورًا وَخَلَقْتَ

و پدید آوردی باو ماه و کرد ایندی ماه را از نوری و پدید آوردی

بِهَا الْكَوْكِبَ وَجَعَلْتَهَا نُجُومًا وَبُرُوجًا وَ

ستاره ها و کرد ایندی او را ستاره ها و برجها و

مَصَابِيحَ وَزِينَةً وَرُجُومًا وَجَعَلْتَ لَهَا مَسَارًا

چراغها و زینتها و بندها و کرد ایندی او را مسافتها

وَمَنَارًا وَجَعَلْتَ لَهَا مَطَالِعَ وَمَجَارِيَ وَجَعَلْتَ

و معزها و کرد ایندی او را مآلها و جاریها و کرد ایندی

لَهَا فَلَكَامَ وَمَسَاجِدَ وَقَدَّرْتَهَا فِي السَّمَاءِ مَنَازِلًا

برای آن مسکنها و پناهگاهها و نهادی آنرا در آسمان منزلها

فَاجْعَلْنِي تَقْدِيرَهَا وَصَوِّرْهَا فَاجْعَلْنِي تَقْدِيرَهَا

ایس نیکو خشنی منزلهای آنرا و صورت نمایی آنرا پس نیکو خشنی صورت آنرا

و اخصیها

وَاجْعَلْنِي تَقْدِيرَهَا وَصَوِّرْهَا فَاجْعَلْنِي تَقْدِيرَهَا

و اخصیها و کرد ایندی او را پناهگاهها و صورت نمایی آنرا پس نیکو خشنی صورت آنرا

وَجَعَلْتَ لَهَا مَنَازِلًا وَصَوِّرْهَا فَاجْعَلْنِي تَقْدِيرَهَا

و نهادی آنرا در آسمان منزلها و پناهگاهها و صورت نمایی آنرا پس نیکو خشنی صورت آنرا

وَجَعَلْتَ لَهَا مَنَازِلًا وَصَوِّرْهَا فَاجْعَلْنِي تَقْدِيرَهَا

و نهادی آنرا در آسمان منزلها و پناهگاهها و صورت نمایی آنرا پس نیکو خشنی صورت آنرا

وَجَعَلْتَ لَهَا مَنَازِلًا وَصَوِّرْهَا فَاجْعَلْنِي تَقْدِيرَهَا

و نهادی آنرا در آسمان منزلها و پناهگاهها و صورت نمایی آنرا پس نیکو خشنی صورت آنرا

وَجَعَلْتَ لَهَا مَنَازِلًا وَصَوِّرْهَا فَاجْعَلْنِي تَقْدِيرَهَا

و نهادی آنرا در آسمان منزلها و پناهگاهها و صورت نمایی آنرا پس نیکو خشنی صورت آنرا

وَجَعَلْتَ لَهَا مَنَازِلًا وَصَوِّرْهَا فَاجْعَلْنِي تَقْدِيرَهَا

و نهادی آنرا در آسمان منزلها و پناهگاهها و صورت نمایی آنرا پس نیکو خشنی صورت آنرا

وَجَعَلْتَ لَهَا مَنَازِلًا وَصَوِّرْهَا فَاجْعَلْنِي تَقْدِيرَهَا

و نهادی آنرا در آسمان منزلها و پناهگاهها و صورت نمایی آنرا پس نیکو خشنی صورت آنرا

وَجَعَلْتَ لَهَا مَنَازِلًا وَصَوِّرْهَا فَاجْعَلْنِي تَقْدِيرَهَا

و نهادی آنرا در آسمان منزلها و پناهگاهها و صورت نمایی آنرا پس نیکو خشنی صورت آنرا

و اخصیها

الْتَارُونِي طُورَ سَيْنَاءَ وَفِي جَبَلِ حُورَيْثٍ فِي

استش در کوه طور سینا و در کوه حوریت در

الْوَادِ الْمُقَدَّسِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنْ

وادی پاکیزه در مکان مبارک از

جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ مِنَ الشَّجَرَةِ وَفِي رَضِ مَصْرَ

سمت راست طور از درخت در زمین مصر

بِشَيْعِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَبِوَمِ قُرْفٍ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ

بند معجزاتی روشن در روزی که خداوند مرئی اسرائیل

الْبَحْرِ وَفِي الْمُنْجِثَاتِ الَّتِي صَنَعْتَ بِهَا الْعَجَائِبَ

در یارا و در نجات آنهایی که کردی باو عجایب

فِي مَحْرُوفٍ وَعَهَدْتَ مَاءَ الْبَحْرِ فِي قَلْبِ الْغَمْرِ

در دریای کموت و پستی آب در یارا در دل رود

كَالْحِجَانِ وَجَاوَزْتَ بَيْنِي سُرَّاسِيكَ الْبَحْرَ

مانند سنگها و گذر ایندی فرزدان یعقوب را از دریای و

تَمَّتْ كَلِمَتُكَ الْحُسْنَى عَلَيْهِمْ عَمَّا صَبَرُوا وَأَوْثَقَتْ

تمام شد کلمه تو که نیکوست بر ایشان با کلمه صبر کردند و میثاق دادی

مشارق

مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا الَّتِي بَارَكْتَ عَلَيْهِمْ

مشرقهای زمین و منتهای او که برکت دادی بر ایشان

فِيهَا لِلْعَالَمِينَ وَانْغَرَقَتْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ وَمِنْ

در آن مرجهانیان و غرق شد فرعون و لشکر او در اوجها و این

فِي الْبَيْتِ وَبِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمُ الْأَعَزُّ

در دریا و بسم نام تو که بزرگت بزرگت عزیز

الْأَكْرَمُ وَبِسَجْدِكَ الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِمُوسَى

صاحب کرم و بسجدهای تو که روشن شدیدی با درویش

كَلِمَتِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي طُورِ سَيْنَاءَ وَ

کلمه سخن تو بر او باد درود در طور سینا و

لَا بُرْهَمَ خَلِيلِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي مَسْجِدِ

بر او باد بسم را دوست خود بر او باد درود در مسجد

الْخَيْفِ وَلَا تُخَوِّصْ فَيْدِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي

خیف و نایب این بزرگوار او بر او باد سلام در

بَيْتِ شَيْعٍ وَلِيعْقُوبَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي

بیت شیع و در یعقوب پیغمبر تو بر او باد درود در

بَدِثْ اَبْلَ وَاَوْفَيْتْ لِاَيُّمِهِمْ عَلَيْهِ السَّلَامُ

فان ابل تمام مژدهی برای ایام بر او باد درود

بِمِثْلِكَ وَلَا تُسَخِّرْ عَلَيْهِ السَّلَامُ خَلْقَكَ وَ

بساخت خود و مرا سخن بر او باد درود بساخت تو

لِيَعْقُوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِشَهَادَتِكَ وَلِلْمُؤْمِنِ

بر یعقوب بر او باد درود بمنادیت خود در گردن نهادن

بِوَعْدِكَ وَلِلدَّاعِيَنِ بِاسْمَائِكَ فَاجِبَتْ مُحَمَّدٌ

بر وعده تو و در خوانندگان بناهای تو پس اجابت کردی بزرگوار

الَّذِي ظَهَرَ لَوْسِي بْنِ عَمْرِو عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى

که مویدا شد برای موسی بن عمران بر او باد درود بر

قُبَّةِ الرُّمَّانِ وَيَا بَدِيكَ الَّذِي رَفَعْتَ عَلَى آخِرِ

منه زمان و بدست تو که و بلند بر زمین

مَصْرَ بِحِمْدِ الْعِزَّةِ وَالْغَلْبَةِ يَا يَاقُوتَ عِزِّهِ وَ

مصر بزرگی عزت و غلبه بشانهای ارجمند و

بِسُلْطَانِ الْقُوَّةِ وَبِعِزِّهِ الْقُدْرَةِ وَبِشَانِ الْكَلِمَةِ

ببادشاهی توانائی و بیزت توانائی و بشان کلمه

النَّامَةِ

النَّامَةِ وَبِكَلِمَاتِكَ لَتَأْتَانِي لَمْ تَفْضَلْ لَهَا

نامه و بکلمات تمام تو که زیادتی دادی بآن

عَلَى أَهْلِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاهِلِ الدُّنْيَا

بر اهل آسمانها و زمین و اهل دنیا

وَالْآخِرَةِ وَبِرَحْمَتِكَ الَّتِي مَنَنْتَ بِهَا عَلَيَّ

و رحمت در رحمت خود که منّت گذاشتی بآن بر

جَمِيعِ خَلْقِكَ وَبِاسْمِكَ الَّتِي آتَيْتَ بِهَا

همه خلق تو و بزمانی خود که بر بادا هستی بآن

عَلَى الْعَالَمِينَ وَبِوَرْدِكَ الَّذِي مَدَّخِرٌ مِنْ فِعْ

بر جهانیان و بورد خود که محبتی افاد از سرشار

طُورِ سَيِّئَاءَ وَبِعِلْمِكَ وَجَلَالِكَ وَكِبَرِيَّاتِكَ

طور سیئه و بدانائی تو و بزرگی تو و بزرگواری تو

وَعِزَّتِكَ وَجَبْرُوتِكَ الَّتِي لَمْ تَشَقَّ قَلْبَهَا الْآخِرِ

و عزت تو و دژت تو که توانائی نداشت قلبها زمین

وَأَنْخَفَضَتْ لَهَا السَّمَوَاتُ وَأَنْزَجَهَا الْعُيُونُ

و پست شد بر او آسمانها و اسباده برای او بزرگ

وَرَكَّتْ لَهَا الْبُحَارُ وَالْأَنْهَارُ وَخَضَعَتْ لَهَا

و آبها و دریاها و نهرها و منقادند و مرادند

الْجِبَالُ وَسَكَتَتْ لَهَا الْأَرْضُ مِمَّا كِبَاهَا وَ

کوهها و سکون شد مراد از زمین بر پشت خود و

اسْتَسَلَّتْ لَهَا الْخَلَائِقُ كُلُّهَا وَخَفَعَتْ لَهَا

استاسل شد مراد از مخلوقین و خوار شد و کلاه بر سر نهادند

الرِّيحُ فِي جَوَائِهَا وَخَدَّتْ لَهَا الْبَنَاتُ فِي أَوْطَانِهَا

بادها در روان شدند و دختران مراد از آنها در آستانه

وَبِإِطَاعِكَ الَّتِي عُرِفَتْ لَكَ بِالْعَلْبَةِ

و پیروی شایسته تو که شناخته شده بان غالب شدن

دَهْرُ الدُّهُورِ وَحَدَّثَ بِهِ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

زمانهای دهور و بنا گفته شده باد در آسمانها و زمینها

وَبِكَلِمَتِكَ كَلِمَةُ الصِّدْقِ الَّتِي سَبَقَتْ لَنَا

و بکلماتی تو کلمه راستی که پیش گرفته مرادند

أَدَمَ وَذُرِّيَّتَهُ بِالرَّحْمَةِ وَاسْتَلَّكَ بِكَلِمَتِكَ الَّتِي

آدم و فرزندان او برحمت و استل شد بکلمه تو که

غلبت

غَلَبَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَنُورُ وَجْهِكَ الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ

غالب شد هر چیزی و نور چهره شما ای ذات تو که روشنی بخشیدی با و

لِجَبَلٍ فَجَعَلْنَاهُ دَكَاً وَخَرَّمُوهُ صَعْقًا وَتَجَدَّدَ

بر کوه پس گردانید او را افکاده و برود زانها و موسی پیوسته شد و تجدید شد

الَّذِي ظَهَرَ عَلَى طُورٍ سَبَّأً فَكَلَّمْتَ بِهِ عِمْدَكَ

که هویدا شده بر طور سبأ پس سخن گفتی با عمده تو

وَرَسُولَكَ مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ

و رسول تو موسی پسر عمران بر او باد و درود و

بَطَّلَعْنِكَ فِي سَاعَةِ وَظُهُورِكَ فِي جَبَلِ إِرَانَ

بطا بر شدند در ساعت و هویدا شدند تو در کوه ایران

بِرَبِّوَانِكَ الْمَقْدَسِينَ وَجُودُ الْمَلَائِكَةِ الصَّانِعِينَ

بشمارگاه با یکسنگان و شکرهای مستطابان صانعان

وَخُشُوعُ الْمَلَائِكَةِ الْمُسَبِّحِينَ وَبِرَكَاتِكَ

و خوار شدن مستطابان استسج کدبانان و برکتهای خود

الَّتِي بَارَكْتَ فِيهَا عَلَى إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ عَلَيْهِ

که برکت مستطادی در آن برابر میسریم دوست تو بر او باد

السَّلامُ فِي نَهْ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

درود در امانت محمد رحمت فرست خدا بر او و آل او

وَبَارَكْتَ لَا سَخَافَتِكَ فِي نَهْ عَيْسَى عَلَيْهِ

دبرکت دادی مرا بحق بزرگوار تو در امانت عیسی بر او باد

السَّلامُ وَبَارَكْتَ لِعَقُوبِ نَسْرَتِكَ عَلَيْهِ

درود دبرکت دادی مرعقوب اسرار تو بر او باد

السَّلامُ فِي نَهْ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلامُ وَبَارَكْتَ

درود در امانت موسی بر او باد درود دبرکت دادی

لِحَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي عِزَّتِهِ

مردودست خود محمد رحمت فرست خدا بر او و آل او در عزت او

وَذُرِّيَّتِهِ وَأَمْنِهِ اللَّهُمَّ وَكَلِّمْ غِنَاءَ عَنِ الْبَلَدِ

موزمت او و امانت او خداوند او را که غنی نماید از این

وَلَمْ تَشْهَدْ وَأَمْنًا يَهُ وَلَمْ تَزِدْ صِدْقًا وَعَدًا

و مشاهد نکردیم با او ایمان او را و ندیدیم او را بکسری و در پستی

سَأَلْتُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

میخواستیم از تو که رحمت فرستی بر محمد و آل محمد و بر

تبارک

تَبَارَكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالرَّحْمَدُ وَأَنْ تَرْحَمَ عَلَى

برکت فرستی بر محمد و آل محمد و بهیمنگر رحمت کنی

مُحَمَّدٍ وَالرَّحْمَدُ كَأَضِلِّ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ

محمد و آل محمد مانند زیاده ای که رحمت فرستی بر او و برکت دادی

وَرَحْمَتَ وَتَرْحَمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ أَنْكَ

در رحمت کرده و بهیمنش کرده بر ابراهیم و آل ابراهیم که تو

حَمِيدٌ مَجِيدٌ فَتَعَالِ يَا تُرِيدُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ

سزوده بزرگوار می کنی و برتر خواهی بود بر هر

شَيْءٍ فَدَبِّرْ بَسْمًا يَا بَرَّهَا يَا اللَّهُ يَا حَيُّ

جباری تو را می برتری و بزرگوار می کنی یا خداوند یا حی

يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا

ای بخشنده ای سر برآوردنده آسمانها و زمین ای بخشنده

الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا أَرْحَمَ

بزرگوار و کرامتی بزرگوار ای پاینده ای رحیمتر از

الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ تَخَوَّضْ هَذَا الدُّعَاءَ وَتَخَوَّضْ

حسبان خداوند این دعا و بجز این

الْأَسْمَاءُ الَّتِي لَا يَعْلَمُ نَفْسٌ بِهَا وَلَا نَأْوِيَتُهَا

نامها که بمنداند نفسی از آن و ندانویل از آن

وَلَا يَعْلَمُ ظَاهِرُهَا وَلَا بَاطِنُهَا غَيْرُكَ صَلِّ عَلَى

وهمین داند ظاهر از آن و نه باطن از آن غیر تو رحمت ازت بر

مُحَمَّدٍ وَالرَّحْمَةِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

محمد و آل محمد کن و بگو

وَاعْفِرْ لِي ذُنُوبِي مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا وَمَا أَخَّرَ وَوَسَّعْ

و بزرگوارا بخدا را آنچه مقدم است از آن و آنچه تا پس از آن و وسعت

عَلَيَّ مِنْ حِلَالِ رِزْقِكَ وَكَفَيْتَنِي مَوْتَهُ إِنْسَانٍ

بر من از حلال روزی خود و کفایت کن مرا مروت انسان

سَوْءٍ وَجَارِ سَوْءٍ وَسُلْطَانِ سَوْءٍ إِنَّكَ عَلَى

بدی و همسایه بدی و پادشاهی بدی بر بهترین تو

مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ آمِينَ يَا

آنچه خواهی توانائی و بهر چیزی چنانائی بهترین

الْعَالَمِينَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

جهانان بسم الله الرحمن الرحيم رحمت ازت بر محمد و آل محمد

و اعف

وَأَفْعَلْ لِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ لِي مَا أَنَا

و بکن بکن آنچه تو سزاوار آنی و بکن بمن آنچه من

أَهْلُهُ وَأَنْتَ فَعَلْتَ لِي بِمَنْ يُؤْذِنُنِي وَاعْفِرْ لِي ذُنُوبِي

سزاوار آنچه تو انجام بخشش را آنکه بخواند مرا و بپایز مرا و مرا

اللَّهُمَّ بِحَوْلِكَ هَذَا الدُّعَاءُ وَبِحَوْلِكَ الْأَسْمَاءُ

خداوند ما بکن این دعا و بکن این نامها

الَّتِي لَا يَعْلَمُ نَفْسٌ بِهَا وَلَا نَأْوِيَتُهَا وَلَا بَاطِنُهَا

که همین داند نفسی از آن و ندانویل از آن و نه باطن از آن

وَلَا ظَاهِرُهَا غَيْرُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

و نه آنچه را غیر تو که رحمت برستی بر محمد و آل محمد

وَأَنْ تَرْزُقَنِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَبَعْضِي

و از من بده جزای دنیا و آخرت و بعضی

وَأَفْعَلْ لِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ لِي مَا أَنَا

و بکن بمن آنچه تو سزاوار آنی و بکن بمن آنچه من سزاوار آنم

وَانْقِمْ لِي مِنْ فُلَانٍ بَرْفُلَانٍ وَانْقِمْ لِي مِنْ

و هنگام کشش مرا از فلان بر فلان و بیاور مرا از

ذُنُوبِي مَا تَقْدَمُ مِنْهَا وَمَا تَأَخَّرُ وَلَوْلَا الَّذِي يَجْمَعُ

کس من آنچه پیش منست و آنچه تا او را نرسیده و مرا در همه مرا در همه

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَسِعَ عَلَى مِنْ جَلَالِ

مردان کرده و زنان کرده و وسعت ده برین از جلال

رِزْقِكَ وَكَفَيْتَنِي مُؤْنَةَ إِنْسَانٍ سَوْءٍ وَجَارٍ سَوْءٍ

روزی خود و کفایت کن مرا مؤنه انسان بدی و مسایه بدی

وَسُلْطَانٍ سَوْءٍ وَفَرَسٍ سَوْءٍ وَيَوْمٍ سَوْءٍ وَ

و پادشاه بدی و فرس بدی و روز بدی و

سَاعَةٍ سَوْءٍ وَانْقِمْ لِي مِنْ يَكِيدُنِي وَمِنْ

ساعت بدی و هنگام کشش مرا از آنچه مرا دزدان کند

يَبْعَثُ عَلَيَّ وَيُرِيدُنِي سَوْءٍ وَبَاهِلٍ وَأَوْلَادِي وَ

بفرستد بر من و بخواهد مرا بدی و بابل من و سرزده اند

أَخَوَانِي وَجِبْرِائِيلَ وَفَرَا بَانِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

برادران من و جبرائیل از مردان کرده و زنان کرده و

ظُلْمًا إِنَّكَ عَلَى مَا تَشَاءُ مُتَعَدٍّ وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

بستی بر هر چیزی که تو خواهی و توانی و به هر چیزی دانایی

أَمِينٌ رَبُّ الْعَالَمِينَ **بِسْمِ اللَّهِ** اللَّهُمَّ تَحَوَّنَا

میسزد ای پروردگار جهانیان حسد از ما کن

الذُّلَّ فَفَضَّلْ عَلَيَّ قُرْآنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

و عار که زیادتی دادی بر قرآن مردان کرده و زنان کرده

بِالْغِنَى وَالثَّرْوَةِ وَعَلَى مَرْضَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

بر انگری و ثلک و بر بیماران مردان کرده و زنان کرده

بِالسَّفَاءِ وَالصَّحَّةِ وَعَلَى أَجْيَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

بشفاء و شکرستی و بر زندهگان مردان کرده و زنان کرده

بِاللُّطْفِ وَالْكَرَمِ وَعَلَى أَمْوَالِ الْمُؤْمِنِينَ

بمهربانی و کرم نمودن و بر مردگان مردان کرده

وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالْغَفَرَةِ وَالرَّحْمَةِ وَعَلَى مُسَافِرِ

و زنان کرده و با مرزش رحمت و بر مسافر

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالرِّدِّ إِلَى أَوْطَانِهِمْ

مردان کرده و زنان کرده و بر گردانیدن بسوی وطنهای خود

سَالِمِينَ غَائِبِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

سلامت و غیبت برندگان در رحمت تو ای رحیمترین رحمان

صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ

رحمت فرستاد خدا بر بزرگ ما محمد خاتم نبیین و

عَزَّزَهُ الْإِلَهِمْ بِزُوسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا

توانید او را که پاک کند و در روز قیامت در روز بسیار

يَا عُدَّةَ نَفْسِي فِي كُرْبِي وَيَا غِيَاثِي عِنْدَ شِدَّتِي وَ

ای مقدر من در اندوه من و ای یار و یار من در سختی من و

يَا وَلِيَّيَّ فِي غَيْبِي وَ يَا مُنْجِيَّ فِي حَاجَتِي وَ يَا مُقَرِّبِي

ای دوست من در غیبت من و ای مخلص من در حاجت من و ای نزدیک کننده من

فِي وَرْطَتِي وَ يَا مُنْقِذِي مَرِّبَلَكُمِّي وَ يَا كَافِيَّ

در ورطه من و ای نجات دهنده من از بلا من و ای کفایت کننده من

فِي وَحْدَتِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ غُفِّرْ

در تنهایی من رحمت فرست بر محمد و آل محمد و بپوشان

خَطِيئَتِي بِسِرِّكَ أَمْرِي وَاجْمَعْ لِي شَيْئًا وَانْجِ

خطای مرا و پنهان کن برای من کار مرا و گرد آور برای من شئی را و نجات ده مرا

طَلِبَتِي وَاصْلِحْ لِي شَأْنِي وَ اكْفِنِي مَا أَمْتَنِي وَ جَلِّ

حاجت مرا و رسانان تا آور برای من کار مرا و دفع کن از من آنچه نترسم از او و بزرگ

لِي مِنْ أَمْرِي فَجَاوَلَا تَفْرِقْ بَيْنِي وَ بَيْنَ الْعَافِيَةِ

برای من از کار من که از شکستی من جدا نشود از میان من و میان عافیت

أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي وَ عِنْدَ وَفَايَ إِذَا تَوَفَّيْتَنِي يَا

برگزید ما و ای که باقی داری مرا و در نزد وفای تو که مرا بگیری ای

أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ صَلِّ اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ

رحیمترین رحمان و رحمت فرست خدا بر آقای ما محمد و

أَلِ مُحَمَّدٍ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

ای محمد ای پروردگار جهانیان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خدا ای بخشنده و مهربان

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا رَجُؤَ إِلَّا فَضْلُهُ وَلَا اخْتِيَالًا

بسم خداوندی که امید ندارم که فضل او را و غیرت بسم که

عَدْلُهُ وَلَا اعْتِدَالًا قَوْلُهُ وَلَا امْسِكُ إِلَّا بِحَبْلِهِ

عدل او را و اعتماد ندارم که کفایت او را و هیچ بستم که بهمان او

بِكَ اسْتَجِيرُ يَا ذَا الْعَفْوِ وَالْكَرْخَانِ مِنَ الظُّلُمِ

بتو ز من استجیرم ای خداوند عفو و گشتن از تاریکی از پستی

وَالْعُدْوَانِ وَمِنْ غَيْرِ الْإِيمَانِ وَتَوَاتُرِ الْأَحْزَانِ

و جور و از عداوت و بی ایمانی و تواتر اندوهها

وَحَوَارِفِ الْخُدَّائِ وَمِنْ انْقِضَاءِ الْمُدَّةِ قَبْلَ

در ایهامی عوارض و زکار و از منقض شدن مدت پیش از

الْتِمَاسِ وَالْعِدَّةِ وَأَمَّا بِكَ اسْتَرْسِدُ لِمَا فِيهِ

پنهان گزینم و ب در راه کردن و از تو را بچشم مرا بگذر در آن

الصَّلَاحُ وَالْإِصْلَاحُ وَبِكَ اسْتَعِينُ فِيمَا بَقِيَ

صلاح و تصلاح است و بتو باری بچشم مرا بگذر از آن

بِهِ الْخَبَاجُ وَالْإِنْجَاحُ وَأَمَّا كَأَعْنِي لِبَابِ الْعِلَاقَةِ

با آن جزو زنی و غیر زنی و آن و از رنجت دارم در پیش از آن

معاذها

وَتَمَامِهَا وَشُمُولِ السَّلَامَةِ وَدَوَامِهَا وَعَدْوِيكَ

و تمام آن و در گرفتن سلامت و دوام آن و بنام بسم بتو

يَا رَبِّ مِنْ هَمَزَاتِ السَّيَاحِينَ وَآخِرِ السَّيَاحَاتِ

ای پروردگار از وسوسه های شیاطین و در پی میگیرم بپادشاهی تو

مِنْ جَوْرِ السَّيَاحِينَ قَبْلَ مَا كَانَ مِنْ صَلَاتِي

از جور پادشاهان این پیش از آنکه بودم از نماز من

وَصَوْمِي وَاجْعَلْ غَدِي وَمَا بَعْدَ أَفْضَلُ مِنْ

و روزه من و بگردان و از ای مرا و آنچه پس از آنست بهتر از

سَاعَتِي وَيَوْمِي وَلَعَرَنِي فِي عَيْشِ بَرِّي وَنَوْمِي وَ

ساعت من و روز من و در بزم من و در میان بخت من و روز من و

اِحْفَظْنِي فِي يَفْظِي وَنَوْمِي فَأَنْتَ اللَّهُ خَيْرُ حَافِظِي

نگاه دار مرا در بیداری من و خواب من پس تو خدا بهترین نگاه دارنده

وَأَنْتَ رَحِمُ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ

و تو رحیمترین رحیم گشتگان بار خدا یا پروردگار من بپادشاهی تو و

يَوْمِي وَمِنْهَا وَمَا بَعْدَ مِنَ الْأَحَادِ مِنَ الشَّرِّ وَ

روز من و از آن و آنچه پس از آنست از بدیها از شرک و

معاذها

أَلَا كَادُوا خَلَصُواكَ دُعَائِي لِلْإِسْمَاعِيلِيِّينَ عَلَى

الحاد و خالص کردنم برای تودعای خود را مرثوا بپس جنت رفت

مُحَمَّدٌ خَيْرُ خَلْقِكَ الدَّاعِيَ إِلَى جَفِّكَ وَاعِزِّ نَفِي

محمد سبزیں خلق تو خوانندہ بیوی حق تو در عزیز کن مرا

بِعَزِّكَ الَّذِي يُضَامُ وَحُفْظِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ

فدت خود که پستم کرد و بنوژد و نکا دار مرا بحشم خود که خواهم بکنند

وَإِنْ خِفْنَا بِالْإِنْقِطَاعِ إِلَيْكَ أَمْرُنَا وَبِالْمَغْفِرَةِ

ضمیمہ بمقتطع شدن بتو امر خود و با مدرست

عَمْرِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

عمر مراد پوری کی نونہی امرتسار محمد بن

عن أبي عبد الله عليه السلام

فَكَافِيَ عَائِلَتِهِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شام غذای بحشت بند و مهربان

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا تَتَّخِذْ مَعَنَا حِينَ بَرَأَ

استانها وزمین و قزاقان و مددکاران و سواران و غلامان

السَّمَاءِ لَمْ يُشَارِكْ فِي الْإِلَهِيَّةِ وَلَمْ يُظَاهَرْ

اوهيمان را شرک داشته نژده در خدا را و ما را اگر دوست نژده

فِي الْوَحْدَانِيَّةِ كُلِّ الْاَلْسُنِ عَرَفَانَهُ

« بجانمی کشنده ز ما نماند از نجات »

صَفِيَّةُ وَالْعُقُولُ عَنْ كُنْهٍ مَعْرِفَةٍ وَتَوَاضَعَتْ

صفت او و عاجز شدن از کسب معرفت او و فروتنی

الْحَبَابُ لِهَيْبَتِهِ وَعِزِّ أَوْجُوهِ خَشْيَتِهِ وَ

جباران مرصبت او و خوارى بنوده اند و بها قز سیر او و

نُفَادُ كُلِّ عَظْمٍ لِعَظْمِهِ فَلَكَ الْحُكْمُ مُنِيرًا

کردن نهاد و هر بزرگی مرز بزرگی او پس از است حمد (۱۰۰)

مُتَّسِفًا وَمُنْوَإِيًّا مُسْتَوْفِيًّا وَصَكَاوَةً عَلَى سَوَاءٍ

دوسته بهی در بی مسخک و رحمتها هم خدا بر رسول او

بِنَا وَسَلَامَةً دَائِمًا سَرْمَدًا اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ

بیش درود او داریم جاویدان خندان بگردان اول

يَوْمَ هَذَا صَلَاحًا وَأَوْسَطَهُ فَلَا حَافَا وَخَيْرُ نَجَا

روز خود این روز صلاح و میان آزا جزو روزی و جزو از است که روزی

وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ يَوْمٍ أَوَّلُهُ فَوْعٌ وَأَوْسَطُهُ جَزَعٌ وَ

و پناه میبرم به تو از روزی که اول آن در ترس و میان او بخت است و

آخِرُهُ وَجَعٌ لِلَّهِمْ فِي آسَ تَغْفِرُكَ لِكُلِّ نَذْرٍ ذَرْنُهُ

آخر او درد است خداوند را بپوشش تو از هر نذر و نذر تو را بخون

وَكُلِّ وَعْدٍ وَعْدُهُ وَكُلِّ عَهْدٍ عَاهِدُهُ

و هر وعده که وعده کرد و هر عهدی که بسته است

ثُمَّ لَمْ أَفْرِغْهُ وَأَسْأَلُكَ فِي مَطَالِ عِبَادِكَ عَيْدِي

پس نماند و من بپرسم از تو در باره عیدهای بندگان تو روز من

فَأَيُّمَا عَبْدٍ مِنْ عِبِيدِكَ أَوَانِي مِنْ أَمَانِكَ كَانَتْ لَهُ

پس هر بنده از بندگان تو یا کینری از کینران تو بود و شد او را

قَبْلِي مَظْلَةٌ ظَلَمْتُهَا إِلَاهُ فِي نَفْسِهِ أَوْ فِي عَرْضِهِ أَوْ

روز من جفا که بسته بود به او یا در نفس او یا در ناموس او یا

فِي مَالِهِ أَوْ فِي هُلِهِ وَوَلَكِنْ أَوْ غِيْبَةٍ غَنَبَتْهُ بِهَا

در مال او یا در اصل او و جزو نداد یا غیبی که غیبت کرد به او

و غافل

أَوْ تَحَامُلٍ عَلَيْهِ عَمَلٍ وَهُوَ وَأَنْفَعُ أَوْ رِيَاءٍ

یا چیزی که بار کرده باشد بر او بسبب میل یا خواستی یا کینری یا ریشی

أَوْ سَمْعَةٍ أَوْ عَصِيَّةٍ غَائِبًا كَانَ وَشَاهِدًا

یا سمعه یا عصیت غایب باشد یا حاضر

وَحَيًّا كَانَ أَوْ مَيِّتًا فَفَضْرَتْ يَدِي وَضَائِنَ

در زند باشد یا مرده پس کوتا باشد دست من و نشت باشد

وَسَعَى عَنْ رَدِّهَا إِلَيْهِ وَالْخَلْلُ مِنْهُ فَاسْلُكْ

طاف من از رد کردن آن به سوی او و حلالی خود است از او پس از او بپوش

يَا مَنْ يَمْلِكُ الْحَافَاتِ وَهُوَ مُسْتَجِيبٌ لِمُسْتَبْنَاهُ

ای خداوند از حافتها و آنها اجابت کرده اند و منو است

وَمُسْرِعٌ إِلَى رَأْيِهِ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

و شتابنده به رأی او که رحمت برستی بر محمد و آل محمد

وَأَنْ تُرْضِيَهُ عَنِّي بِمَا سَأَلْتُ وَهَبْكَ لِي مِنْ عَيْدِكَ

و اینکه شاد سازی از من یا آنچه خواهم و بختی مرا از نزد خود

رَحْمَةً أَنَّهُ لَا تَقْصُرُكَ الْغَفْرَةُ وَلَا تُضْرِكُ الْوَهْبَةُ

رحمتی که کم نباشد از او غفرش و جزو نماند از او بخشش

يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ وَلِيَّ فِي كُلِّ يَوْمٍ اثنین

ای رحمت ارز جہان خداوند اعظم کن مرا مدبر روز دوتا

نَعْبِئُكَ ثَلَاثِينَ سَعَادَةً فِي وَلَدٍ بِطَاعَتِكَ

دو وقت از تو دوتا **میکش** در اول و بطاعت تو

وَنِعْمَ فِي اخِي مُغْفِرٌ يَا مَنْ هُوَ الْإِلَهُ وَلَا

نعمتی در عز آن بامریش تو ای ملک اوست خدا و نمر

غُفِرَ الذُّنُوبَ سِوَاهُ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ

کرزد کسان را عجز او ای خدا می جهانیان

إِنَّ اللَّهَ أَكْبَرُ

نام خدا کی محبتا بنده مهربان

الحمد لله والحمد لله كما يستحقه حمد كثير

سپاس مرقد امی را و حمد منزلت او را و ست جفا نیکو منزلت او را است و در احمدی سبایر

اعوذ به من شر نفسي ان النفس لامارة بالسوء

باب بیستم با و از منظر عیسای خود درستی کفر و حق را بنده است عید می

الْأَمَّا رَحِمَ رَبِّي وَأَعُوذُ بِهِ مِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ

کمر آینه محمد کنه رور و کلا میرزا و بنایه بر مر باوان شتر

الَّذِي يَرْبِدُنِي ذَنْبًا إِلَى الذَّنْبِ وَأَخِرْنِي مِنْ كُلِّ

که شیفته ایم را کنایه می گویند از آن روزی که شیفته می شود

جبار فاجر و سلطان جائر و عتق فاجر اللهم

حاجز کلاه کارم و ما و شایسته کننده و در پیش من کنیز و من از دنیا

اجْعَلْنِي مِنْ جُنْدِكَ فَإِنْ جُنْدَكَ هُمُ الْغَالِبُونَ

کردن مرا از شکر خود پس درینجای شکر توها نماند غرضش گشتن

وَجْعَلْنِي مِنْ خَيْرِ بَنِيكَ فَإِنْ خِزْبَكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

و بگردان مرا از شکر خور پس بدینچه که کرده و نوشتن بر سنگ زنده

وَجَعَلَنِي مِنْ أَوْلِيَّائِكَ فَإِنْ أَوْلِيَائِكَ لَا خَوْفٌ

و بگردان مرا از دوستان خود بر هر نیم که دوستان تو منت بهمی

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يُحْزَنُونَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى رُسُلِكَ

بر ایشان و نه ایشان اندوه خوردند با حصار اما مصلحت او را می بیند مرا

فَإِنَّهُ عَصَا أَمْرِئِي وَأَصْلِي لِي أُخْرِنِي فَانْهَادَا مِنْ

پس چنانچه که او نیکو دارنده کافیه است و اصل او را از هر چه که او میسر آید و از او میسر آید

وَابْتِهَامِنْ مَجَاوِنِ اللَّيْلَامِ مَقْبَرِي وَاجْعَلْ الْجَوْ

و بسوی او از منب یکی بستان که زمین و بگردان زندگانی را

وَبَادَةٌ فِي كُلِّ خَيْرٍ وَأَوْفَاءَ رَاحَةٍ لِي مِنْ كُلِّ

را باقی برای من در هر چیزی و وفات راحتی برای من از هر

شَرِّ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ

بدی خد او را در حق من محمد آخر نبیان

وَنَامٍ عَدَّةَ الْمُرْسَلِينَ وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

و تمام شمار مرسلان و بر آل او که پاکان پاکیزگانند

وَأَصْحَابِهِ الْمُتَجَبِّينَ وَهَبْ لِي ثَلَاثًا ثَلَاثًا

و یاران او که برزیدگان اند و بخشش مرا در این سه سه بار

لَا تُدْعِ لِي ذَنْبًا إِلَّا عَفَرْتَهُ وَلَا عَمَلًا إِلَّا أَذْهَبْتَهُ

و اگر دعا برای من کنی که بیاوردی او را از من بگری که بری آنرا

وَلَا عِدَّةً وَلَا أَدْفَعَهُ بِسْمِ اللَّهِ خَيْرَ الْأَسْمَاءِ

و نه دهنی مگر که دفع کنی آنرا بنام خدا بهترین نامها

بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ اسْتَدْفِعْ كُلَّ مَكْرٍ

بنام خدا ای پروردگار زمین و آسمان دفع بکن هر مکر و خدایی

أَوَّلَهُ سَخَطُهُ وَاسْتَجَلِبْ كُلَّ مَجْزُوبٍ وَلَهُ رِضَا

که اول او غضب او باشد و بکشم هر پسندیده اول آنها خدای باشد

فَاخْتِمْ لِي مِنْكَ بِالْغُفْرِ أَنْ بَاوِلِيَ الْأَحْيَانِ

بسم تم کن برای من از تو با غفرانش ای دولت بینگان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خدا بخشنده مهربان

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ لِكُلِّ بَاسٍ وَاثِقًا وَاثِقًا

سپاسم خدای که کرد ایند بشد ابرویش و خوابش و بر او

وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا لَكَ أَلْحَمْدُ يَا بَعْثَنِي مِنْ مَرْتَنٍ

و اگر ایند روز را زنده کنی کردن مرا از مرگت حمد من که زنده کنی مرا از خوابم

وَلَوْ شِئْتَ جَعَلْتَهُ سَرْمًا لَاحِدًا دَائِمًا لَا يَنْقُطُ

و اگر بخواستی کردی او را سر می و دایم و بر من که منقطع نشود

أَبَدًا وَلَا يُجْزِيهِ إِلَّا كَلَامُكَ وَحْدًا اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ

هرگز و نشمارد آنرا جز کلام تو خدای من که حمد تو را

خَلَقْتَ قَلْبِي وَقَدَّرْتَ وَضْعِي وَأَمَتَّ وَ

آفریدی پس خلقت را درین گهواره ای و حکم کردی و میراندی و

أَحْيَيْتَ وَأَمْرَضْتَ وَشَفَيْتَ وَعَافَيْتَ وَأَبْلَيْتَ

زنده کردی و بیمار کردی و شفا دادی و عافیت دادی و توان دادی

وَعَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَيْتَ وَعَلَى الْمَلَأِ جُؤَيْتَ

و بر عرش نشستی و بر بادشاهی عاظم کردی

ادْعُوكَ دُعَاءَ مَنْ خَضَعَتْ وَسَيْكُنُهُ وَأَنْفَضَتْ

بخوانند دعا خواندن کس است شده و سبلا او و بریده شده

حِيلُهُ وَأَقْرَبَ أَجَلَهُ وَنَدَانِي فِي الدُّنْيَا أَمَلُهُ

چاره او و نزدیک شد اجل او و نزدیک شد در دنیا امید او

وَأَسْتَدْتُ إِلَى رَحْمَتِكَ فَاقْنَهُ وَعَظْمَتُكَ لِقَبْرِي

و بخت شد به سوی رحمت تو حاجت او و بزرگ شد در مقبره او

حَبْرُهُ وَكَثُرَتْ زَلَّتُهُ وَعَثْرَتُهُ وَخَصَصْتُ

حسرت او و بسیار شد لغزش او و بسیار آمدن او و خاص شد

لَوْحِكَ تَوْبَتَهُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ

مذات تو توبه او پس رحمت فرست بر محمد خاتم النبیین

وَعَلَى هَلْ يَبْنِيهِ الطَّيِّبُ الطَّاهِرُ مِنْ وَارِثِي

و بر آنجا که او را بکشد پاکان پاکیزه که از او می آیند

شَفَاعَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَا

شفاعت محمد رحمت کند و خدا بر او و آل او

تَحْرِمُنِي صِحَّتِهِ إِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ

محرورم صحت او را که از صحت او جدا می کنی خداوند

أَفْضَلُ لِي فِي الْأَرْبَعَاءِ أَرْبَعًا أَجْبَلُ فَوْفِي

بر او در این چهار چیز چهار چیز بگردان تو است و در

طَاعَتِكَ وَنَشَاطِي فِي عِبَادَتِكَ وَدَعْوَتِي فِي

طاعت تو و نشاط در عبادت تو و دعوت من در

تَوَابِكَ وَزُهْدِي فِيمَا بُوْجِبُ إِلَيْكَ عَفَا بِكَ نِكَ

توبه تو و پشیمانی در آنچه بجا می آید عفو کن مرا

لَطِيفُ الْإِنْيَاءِ

لطیف است در پند دادن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ اللَّيْلَ ظُلُمًا بَعْدَ ظُلُمٍ

سپاسی خداوندی که روزی شب را در عالمی که تاریکی بود نورانی کرد

وَجَاءَ بِالنَّارِ مُبْصِرًا رَحْمَةً وَكَسَانًا ضِيَاءًا

و آوید روز را روشن را رحمت خود و روشنیدار را کشتن تاریکی

وَأَنَا نِعْمَتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَكَأَيُّ أَتَقِيَّتِي لَهُ فَأَبْقِي

و منم در نعمت او خداوند استغنی که باقی در این نعمت است پس ای خداوند

لَا مِثْلَ لَهُ وَصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا

براندازی او و رحمت است بر پیغمبر محمد و آل او

تَفْجَعَنِي مِنْهُ وَفِي غَيْرِهِ مِنَ الْبُيُوتِ وَالْأَيَّامِ وَ

در واک کن مرا از او و در غیر اینها از شبها و روزها

بَارِكْ كِتَابَ الْحَارِمِ وَكُتَابَ الْمُنَانِمِ

بless the book of the forbidden & the book of the secret

أَرْزُقْ خَيْرَ وَخَيْرَ مَا فِيهِ وَخَيْرَ مَا بَعْدُ وَ

روزی کن مرا خیر از روز و خیر از آنچه در او است و خیر از آنچه پس از او است

أَحْرِفْ عَوَّشِدْ وَشَرَّ مَا فِيهِ وَشَرَّ مَا بَعْدُ

بگو و این از من شران و شر از آنچه در او است و شر از آنچه پس از او است

اللهم

اللَّهُمَّ بِنِ بَذِمَةِ الْإِسْلَامِ أَوْ سَلِّ إِلَيْكَ

خداوند از این بزمی که بمن بهمان اسلام گویید و بفرستید به سوی تو

وَجِزْمَةِ الْفُرَانِ لَعْنَتُكَ عَلَيْكَ وَنَحْمُ الْمُصْطَفَى

و بجزمت و آن لعنت تو بر او و ما تحمید بر تو و محمد بر کن پند

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اسْتَشْفَعُ لَدَيْكَ فَاعْرِفْ

رحمت از خداوند بر او و آل او شفاعت بگویم نزد تو پس شناس خود را

ذِمَّتِي كَيْفَ رَجَوْتُ بِهَا فَضْلًا جَافِي بَارِئًا حَرِيمًا

بهمان مرا که امید داشتم از تو ای خداوند حاجت خودی بخیر از رحمت

اللَّهُمَّ أَفْضَلُ فِي الْجَنَّةِ خَسًا لَا يَسْعَى حَالًا

خداوند از این بهمان که برای من در بهشت خیر است هر که طاعت از اندازد که

كَرَمُكَ وَلَا يُطِيعُهَا إِلَّا نِعْمَتُكَ سَلَامَةً نَوِي

کرم تو و تو انانی نداری از آن که نعمتهای تو سلامتی کفری باشم

بِمَا عَلَى طَاعَتِكَ وَعِبَادَةِ اسْتَشْفَعُ بِهَا جَنِّي مُنْجِي

با و بر طاعت تو و عبادت تو که بهمان او را بهشت با و ثواب بارزا

وَسِعَةً فِي الْحَالِ مِنَ الْوَدْقِ وَالْجَلَالِ وَأَنْ تُوْنِي

و دوستی در حال از روزی حلال و آن که پس از این که از من مرا

فِي مَوَاقِفِ الْخَوْفِ بِأَمْنِكَ وَتَجْعَلَنِي مِنْ طَوَارِفِ

در جای ای خوف با من خود و بگردان مرا از بنده ای

الْمُسُومِ وَالْغُومِ فِي حَصْنِكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى

اندوهمها و غومها در بنای خود رحمت فرست بر محمد و بر

أَلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ نَوْسِي شَافِعًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ

ال محمد و بگردان رسیده مرا با شفاعت کنند اندو روز سنج

نَافِعًا إِنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

نمود و سنج بر بهترین توئی رحیمتر از رحیمان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْأَوَّلِ قَبْلَ الْإِنشَاءِ وَالْآخِرِ بَعْدَ

سپاس مر خدا بر که اولست پیش از آفرین و آخرست پس از

فَنَاءِ الْأَشْيَاءِ الْعَلِيمِ الَّذِي لَا يَنْسِي مِنْ ذِكْرِهِ

فنا از چیزها دانای که فراموش نمیکند هر که یاد کرد و او را

وَلَا يَنْقُصُ مِنْ شَيْءٍ وَلَا يَخِيبُ مَرْغَاهُ وَلَا

و کم نمیشد هر که شک کرد از او را و نوسید نکرد در مرگ او را و

يَقْطَعُ رَجَاءً مِنْ رَجَاءِ اللَّهِ فِي شَهِيدِكَ وَكَفَى

قطع میشود امید از امید دارد او را خداوند بر منی که گواهی کنم ز اوست

بِكَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ جَمِيعَ مَلَائِكَتِكَ وَرُسُلِكَ

ز ا گواه و گواهی کنم همه فرشتگان تو و رسولان تو

وَسُكَّانِ سَمَوَاتِكَ وَحَمَلَةِ عَرْشِكَ وَمُغِيبَاتِ

و ساکنان آسمانهای تو و بردارندگان عرش تو و انکارهای تو

مِنْ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَنْشَاءِ مُرَاصِنَا

از پیغمبران خود و رسولان خود و آفرینهای از مرصعات

خَلْقِكَ إِنِّي شَهِدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

خلق خود که من گواهی میدهم که توئی خدا نیست خدائی که تو

وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَلَا عِدَّ بَلْ وَلَا خُلْفَ لِقَوْلِكَ

یگانگی تو نیست شریکی مرزا و نه مانندی و نه خلفی در قول تو

وَلَا بُدَّ بَلْ وَأَنْتَ حَمْدًا صَلَّيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

و نه بدی است و اینست حمد بر تو و آل تو و بر تو و آل تو

عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ ادْنِ مَا حَمَلْتَهُ إِلَى الْعِبَادِ

بند تو و رسول تو رسد آنچه حمل کرده اوزا بندها

وَحَامِدٌ فِي اللَّهِ مُعَزَّزٌ وَجَلَّ حَقُّ الْجَهَادِ وَكَانَ بَشَرٌ

و کارزار کرده در راه خدا می خیزد و جلال حق کارزار و جهاد است و او بشر بود

بِمَا هُوَ حَقٌّ مِنْ كُتُوبٍ وَكَانَ دَعَا هُوَ صِدْقٌ مِنْ

ب آنچه او حق است از کتب و او دعای او راستی است از

الْعُقَابِ اللَّهُمَّ ثَبِّتْنِي عَلَى دِينِكَ مَا أَيْتَيْتَنِي

عقاب خداوند ایستادگی مرا بر دین تو بماند که من را دادی مرا

وَلَا تُزِغْ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ

و گمراهان دل مرا پس از آنکه راه نمودی مرا و بخشش از نزد تو

رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى

رحمتی بر پیغمبری تو بخشنده رحمتت بر محمد و بر

الْمُحَمَّدِ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَتَابِعِهِ وَشَبِيعَتِهِ وَ

آل محمد و بگردان مرا از پیروان او و شعیب او و

أَحْسَنِي فِي مَنَّتِهِ وَوَفَّقْنِي لِذَلِكَ فَرَضِ الْجُحُودِ

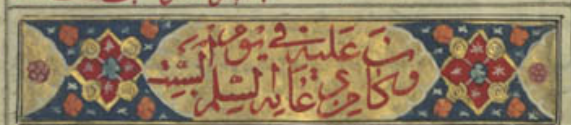
خیرترین مرا در کرم او و توفیق کن مرا برای آن فرض جود

وَمَا أَوْحَيْتَ فِيهِ مِنَ الطَّاعَاتِ وَفَقِّمْتَ لِأَهْلِهَا

و آنچه تو واجب ساختی بر آن از طاعتها و فقهت کردی مردان آن

مِنْ لِعَطَاءٍ فِي يَوْمِ الْجَزَاءِ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَنِيُّ الْحَكِيمُ

از عطا در روز جزا ایستادگی کنی تو غنی و دانای

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خدا می بخشد بخشنده و مهربان

بِسْمِ اللَّهِ كَلِمَةُ الْمُغْنَمِ بْنِ وَمَقَالَةُ الْمُفْرَدِ بْنِ وَ

نام خدا کلمه گنجه بن و مقال بن و مفرد بن و

أَعُوذُ بِاللَّهِ تَعَالَى مِنْ جَوْرِ الْجَائِرِينَ وَكَيْدِ

پناه می برم به خداوند تعالی از جور ستمگران و کید

الْحَاسِدِينَ وَبَغْيِ الظَّالِمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ

حامدان و از مکر دشمنان و مانع از دشمنان تو بگزار

بِإِسْرَائِيلَ وَكَاسِيكَ بِإِسْمَائِيلَ لَا تُضَادَّ فِي

و ای اسرائیل و کاسی تو ای اسماعیل در تضاد

حُكْمِكَ وَلَا تُنَازِعْنِي فِي مُلْكِكَ أَسْأَلُكَ

عالم تو و نماز کردی در پادشاهی خود در پیشگاه تو

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ وَأَنْ تُؤَدِّيَ

که رحمت و پستی بر محمد بنده تو و رسول تو و آید که در دل از تو

مِنْ شُكْرِكَ نَعْمًا كَمَا تَبْلُغُ غَايَةَ رِضَاكَ وَأَنْ

از شکر معنیهای تو آنچه رسالتی بمن نهایت شکر خود و پستی

تُعَيِّنَنِي عَلَى طَاعَتِكَ وَلِزُومِ عِبَادَتِكَ وَسُخْطِكَ

یاری داری مرا بر طاعت خود و لزوم عبادت خود و استحقاق

مُؤْنِكَ بِالْطُّفِّ عَنَابِكَ وَتَرْحُمَنِي صَدْرُكَ عَنْ

نواب خود و لطیف عنایت خود و رحمت کن مرا و باز در میان

مُعَاصِيكَ مَا أَحْيَيْتَنِي وَتَوْفِيقِي مَا يَنْفَعُنِي مَا بَقَيْتَنِي

معصیهای خود چندانکه زنده داری مرا و توفیق داری مرا که سود دهد مرا و آنچه باقی داری

وَأَنْ تَشْرَحَ بِيكَ صَدْرِي وَتَجْطُ وَزْرِي وَ

و همینکه گشاده سازی بکتاب خود و زود کنی باران مرا و

تُنَجِّنِي أَسْأَلُكَ فِي شَيْءٍ وَفِي شَيْءٍ لَا تُؤْخِرُنِي عَنْهَا

و طاعتی بمن سلامتی را در دین خود و پستی خود و در شت زنی بمن اهل

النَّبِيِّ نِيْمًا كَحَيَاتِكَ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي كَمَا

استیقام کن ای جان خود را در آنچه باقی مانده از عمر من چنانکه

أَحْسَنْتَ فِيمَا مَضَى مِنْهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بشکسته کرده در آنچه گذشته از آن ای مهربانتر از مهربان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خدای بخشنده مهربان

صَدَقَ اللَّهُ الْعَظِيمُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

راست گفت خدای بزرگ که نیست خدای گرام و زنده همیشه

ذَوُ الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْحَكِيمُ الْكَرِيمُ

خداوند بزرگوار و گرامی بخشنده مهربان پروردگار بزرگوار

الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

که نیست مانند او چیزی و او است شنوای بینا

الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَاللَّهُ

دانای آگاه گواهی داد خدا که نیست خدای گرام و پست

Handwritten marginal notes in Persian script, likely commentary or additional prayers, written in a cursive style.

و اولو العلم قائما بالفضيلة لا اله الا هو العزيز
 و خداوند است بستاند بهستی میت خدای کر و غایب
 الحکیم ان کلمتین عند الله الاسلام و لغت
 درستی کردار برستی که دین بایند نزد خدا اسلام است و رسانیدن
 رسوله الکرام و انا علی ذلك من الشاهدين
 و نیستادگان که بزرگوارانند و من به این از جمله کواکب
 اللهم لك الحمد و لك الحمد و لك الحمد و لك الحمد
 بار خدا یا عزت است حمد و عزت بزرگوار می و عزت عزت و عزت
 الفخر و لك الفخر و لك النعمة و لك العظمة
 بزرگوار می و عزت عزت و عزت عزت و عزت بزرگی
 و لك الرحمة و لك المهابة و لك السلطان و لك
 و عزت عزت و عزت عزت و عزت عزت و عزت عزت
 الباطل و لك الامانة و لك التسبیح و لك
 بنیله و عزت عزت و عزت عزت و عزت عزت و عزت عزت
 التقدیس و لك التقلیل و لك التکبیر و لك
 شریف و عزت عزت و عزت عزت و عزت عزت و عزت عزت

و اولو العلم قائما بالفضيلة لا اله الا هو العزيز
 و خداوند است بستاند بهستی میت خدای کر و غایب
 الحکیم ان کلمتین عند الله الاسلام و لغت
 درستی کردار برستی که دین بایند نزد خدا اسلام است و رسانیدن
 رسوله الکرام و انا علی ذلك من الشاهدين
 و نیستادگان که بزرگوارانند و من به این از جمله کواکب
 اللهم لك الحمد و لك الحمد و لك الحمد و لك الحمد
 بار خدا یا عزت است حمد و عزت بزرگوار می و عزت عزت و عزت
 الفخر و لك الفخر و لك النعمة و لك العظمة
 بزرگوار می و عزت عزت و عزت عزت و عزت بزرگی
 و لك الرحمة و لك المهابة و لك السلطان و لك
 و عزت عزت و عزت عزت و عزت عزت و عزت عزت
 الباطل و لك الامانة و لك التسبیح و لك
 بنیله و عزت عزت و عزت عزت و عزت عزت و عزت عزت
 التقدیس و لك التقلیل و لك التکبیر و لك
 شریف و عزت عزت و عزت عزت و عزت عزت و عزت عزت

ما برئ و لك ما لا برئ و لك ما فوق
 آنچه بریده بود و عزت است آنچه بریده می شود و عزت است آنچه بالای

التسمون العلم و لك ما تحت الأرض و لك
 استسمانهای بلند است و عزت است آنچه در زیر خاک است و عزت است

الأرض و لك السفلى و لك الأعلى و لك
 زمینهای پست و عزت است آنچه در میان و زمین و عزت است

ما ترعى به من الشاء و الحمد و الشكر و النعم
 آنچه پسندی با و از شاء و ستایش و شکر و نعمها

اللهم صل على جبرئيل امين تو بر روحی تو
 بار خدا یا رحمت عزت عزت جبرئیل امین تو بر روحی تو

و القوي على امرك و المطاع في سمواتك و محاسن
 و توانا بر امر تو و فرمانبردار در آسمانهای تو و جلالی

كراماتك المجلد لك المانك الناموس
 نوازشهای تو بر درازنده کلای تو باری کند و عزیزان تو

المذیر لاحداثك اللهم صل على اميرك
 هلاک کننده مردستان تو بار خدا یا رحمت عزت عزت و عزت عزت

و لك المهابة و لك السلطان و لك
 و عزت عزت و عزت عزت و عزت عزت و عزت عزت

الباطل و لك الامانة و لك التسبیح و لك
 بنیله و عزت عزت و عزت عزت و عزت عزت و عزت عزت

التقدیس و لك التقلیل و لك التکبیر و لك
 شریف و عزت عزت و عزت عزت و عزت عزت و عزت عزت

و لك المهابة و لك السلطان و لك
 و عزت عزت و عزت عزت و عزت عزت و عزت عزت

الباطل و لك الامانة و لك التسبیح و لك
 بنیله و عزت عزت و عزت عزت و عزت عزت و عزت عزت

التقدیس و لك التقلیل و لك التکبیر و لك
 شریف و عزت عزت و عزت عزت و عزت عزت و عزت عزت

و لك المهابة و لك السلطان و لك
 و عزت عزت و عزت عزت و عزت عزت و عزت عزت

مَلِكُ رَحْمَتِكَ وَالْخَلُوفُ لِوَأْفَاقِكَ وَالْمُسْتَغْفِرُ

درشت رحمت تو و از پرده شد مریدانی تو و از پیش خود بگذرد

الْمُجِبِّ لَأَهْلِ طَاعَتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

باری که نشنند مراد طاعت تو بار خدا یا رحمت

اسرافیل جامل عرشك وصاحب الصور

اسرافیل بر دراز عرش تو و صاحب صورت ظاهر برده

لَأَيُّهَا أَوْجَلُ الْمُشْفِقِينَ خَفِيفَتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ

مراد تو ترسند بهم نماند از ترس تو بار خدا یا رحمت

عَلَى عِزِّ رَاسِئِيلَ مَلِكِ الْمَوْتِ الْمُوَكَّلِ عَلَى عِبَادِهِ

بر عزت اسرافیل درشت مرگ موكل بر بندگان تو

وَأَمَّا نَاثِقُ الطَّبِيعِ فِي رَضِيكَ وَسَمَائِكَ فَابْضِ

وكنیزان تو از نماند در زمین تو و آسمانهای تو بگذرد

أَرْوَا حِ عِبَادِكَ وَأَمَّا نَاثِقُ فَابْضِ أَرْوَا حِ جَمِيعِ

ارواح بندگان خود و كنیزان خود بگذرد ارواح همه

خَلْقِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى حَمَلَةِ الْعَرْشِ الطَّاهِرِينَ

خلف تو بار خدا یا رحمت دشت بر درازنده عرش که پاک کنند

وَعَلَى مَلَائِكَةِ الذِّكْرِ أَهْلِ التَّائِبِينَ عَلَى رُحْمَا

و بر دشمنان ذکر و بر دشمنان ذکر

الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَى السَّفَرَةِ الْكَرِيمَةِ الْبَرِّ الرَّحِيمِ

کر و دزد و بر بزرگواران بگو کاران بنگان پاکیزه

وَعَلَى مَلَائِكَةِ الْكِتَابِ الْكَاتِبِينَ وَعَلَى

و بر دشمنان کتاب تو که بزرگواران نویسند کنند

مَلَائِكَةِ الْجَنَانِ وَخَزَنَةِ الْبَيْتِ وَمَلِكِ الْمَوْتِ

دشمنان بهشت و خزانان دوزخ و درشت مرگ

وَالْأَيُّوَانِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ

و یا اودان سجداوند بزرگوار و کرامی بار خدا یا

صَلِّ عَلَى آيَاتِنَا أَدَمَ بَدَعَ فِطْرَتِكَ الَّذِي كَفَّمَهُ

رحمت دشت بر آدم نوید بر آفرید و آفرینش تو که کرامی دشتی از

بِسُجُودِكَ مَلَائِكَتِكَ وَأَمَّا نَاثِقُ فَابْضِ اللَّهُمَّ

بجود دشمنان تو و علال که بیدای او را بهشت خود بار خدا یا

صَلِّ عَلَى أَمْنَاخِوَاءِ الْمُطَهَّرِينَ مِنَ الْجَرِّ الْمُصَفَّاءِ

رحمت دشت بر اودا حوا پاکیزه از هر نجس صاف کردیده

مِنَ الَّذِينَ الْمُفَضَّلِينَ مِنَ الْإِنْسِ الْمُرْتَدِّينَ مُحَمَّدًا
 از هر چه که زیاده‌تر داده شده از آدمی آنکه برگشته و در میان طایفه
 الْقُدْسِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى هَابِيلَ وَشِيثَ وَ
 بابلیان بار خدا یا رحمت فرست بر ایل و نسل و
 آدَمَ رِيسَ وَنُوحَ وَهُودَ وَصَالِحَ وَابْرَاهِيمَ وَ
 ادریس و نوح و هود و صالح و ابراهیم و
 إسماعِيلَ وَاسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ يُوسُفَ وَالْأَسْبَاطَ
 اسمعیل و اسحق و یعقوب و یوسف و اسباط
 وَلُوطَ وَشُعَيْبَ يَاقُوبَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَيُوشَعَ
 و لوط و شعیب و یاقوب و موسی و هارون و یوشع
 وَمِيشَى وَالْخِزْرَ وَذِي الْقَرْنَيْنِ وَيُونُسَ وَآلِيكَ
 و میشا و خضر و ذی القرنین و یونس و آل‌یک
 وَابْنِ الْبَسَمِ وَذِي الْعِزَّةِ وَابْنِ الْبَسَمِ
 و ابن‌البسم و ذی‌العزّه و ابن‌البسم
 وَالْبَسَمَ وَذِي الْكِفْلِ وَطَالُوتَ وَدَاوُدَ
 و البسم و ذی‌الکفل و طالوت و داود
 سُلَيْمَانَ وَزَكَرِيَّا وَشُعَيْبًا وَنُوحَ وَنَحْشَ
 سلیمان و زکریّا و شعیبا و نوح و نحش

واریا

وَارْمِيَا وَحِيفُونَ وَدَانِيَالَ وَعِزْرَ وَعِيسَى وَشَمُونَ
 و ارمیا و حیفون و دانیال و عزیر و عیسی و شمعون
 وَجَرَّحِسَ وَآخَارِیْنَ وَالْإِنْبَاءَ وَخَالِدَ خَطْلَةَ
 و جرّحیس و آخارین و انبیا و خالد خطله
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَرَحْمَتُكَ
 بار خدا یا رحمت فرست بر محمد و آل محمد و رحمت تو
 وَالْمُحَمَّدَ وَبَارَكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَرَحْمَتُكَ
 و آل محمد و برکت ده بر محمد و آل محمد و رحمت تو
 وَبَارَكَ عَلَى اِبْرَاهِيمَ وَآلِ اِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ
 و برکت ده بر ابراهیم و آل ابراهیم برتر کسی که ستوده شود
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ وَالْأَوْصِيَاءِ وَ
 بار خدا یا رحمت فرست بر پیغمبران و اوصیاء و
 السُّعَدَاءِ وَالشُّهَدَاءِ وَآئِمَّةِ الْهُدَى لِلَّهِمَّ
 بسعدیان و شهادیان و ائمه‌الهدی بار خدا یا
 صَلِّ عَلَى الْأَبْدَالِ وَالْأَوْدَادِ وَالسُّبَّاحِ وَ
 رحمت فرست بر ابدال و اوداد و سبّاح

الْعِبَادِ وَالْمُخْلِصِينَ وَالْأَنْهَادِ وَأَهْلَ الْجِدْرِ
عبادت کنندگان مخلصان و زنا باد و اهل سعی و
 لِاجْتِهَادٍ وَخُصْرٍ مَحْمُودٍ وَأَهْلَ بَيْتِ الْفَضْلِ
کوشش و مخصوص کردن محمد و اهل بیت او بهترین
 صَلَوَاتِكَ وَجَزَلِ كَرَمَانِكَ وَبَلَّغْ رُوحَهُ
رحمتهای تو و دوزخین نوازشهای تو و برسان روح او را
 وَجَبَلْ مِنْ حُجَّتِهِ وَسَلَامًا وَزِدْهُ فَضْلًا وَشَرَفًا
و بدن او را از من درودی بسلامی و بزرگواری و فضیلت و شرفش
 وَكَرَمًا حَتَّى يَبْلُغَهُ أَجَلُ رَجَائِهِمْ أَهْلَ الشَّرَفِ
و کرم تا برسانی او را ببلندترین رتبههای اهل شرف
 مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَالْأَفْضَلِ الْمَقْشَرِ
از پیغمبران و مرسلان و صاحبان فضل که مقربانند
 اللَّهُمَّ وَصِّلْ عَلَى مَنْ سَمِيَتْ وَمَنْ لَمْ يَسْمِنْ
خداوند ما و رحمت زست بر آنکه نام برده و آنکه نام نبرده اند
 مَلَائِكَتِكَ وَأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَهْلَ طَاعَتِكَ
وشتگان تو و پیغمبران تو و رسولان تو و بزرگان و اطاعتی تو

وَأَوْصِلْ صَلَوَاتِي إِلَيْهِمْ وَلِي رُوحِهِمْ وَجَعَلَهُمْ
و برسان درودی بای ایشان و بسوی ارواح ایشان و بگردان ایشان را
 إِخْوَانِي فِيكَ وَأَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ لِي
برادران من در راه تو و یا دران من بدوهای خود خداوند بپرستی کن
 أَسْتَشْفِعُ بِكَ لِيكَ وَبِكَرَمِكَ إِلَى كَرَمِكَ
شفاعت میکنم بپستی تو و بکرم تو بسوی کرم تو
 وَبِجُودِكَ إِلَى جُودِكَ وَبِرَحْمَتِكَ إِلَى رَحْمَتِكَ
و بخشش تو بسوی بخشش تو و برحمت تو بسوی رحمت تو
 وَبِأَهْلِ طَاعَتِكَ لِيكَ وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ
و بای اطاعت تو بسوی تو و سوال میکنم خداوند ما
 بِكُلِّ مَا سَأَلْتُكَ بِهِ أَحَدًا مِنْهُمْ مِنْ مَسْئَلَةٍ
بهر آنچه سوال کردم از آنها و احدی از ایشان از سوالی
 شَرِيفَةٍ غَيْرِ مَرْدُودَةٍ وَبِمَا دَعَوْتُكَ بِهِ مِنْ دَعْوَةٍ
با رفعت که بنامش بازگردیده و آنچه خواندم از ابواب دعا
 مُجَابَذَةٍ غَيْرِ مُخَيَّبَةٍ يَا اللَّهُ يَا رَحِيمًا يَا رَحِيمًا
اجابت گردیده نه ناامید کننده ای بخشنده ای مهربان

يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ يَا عَظِيمُ يَا جَلِيلُ يَا خَبِيرُ يَا حَمِيدُ
 ای بره باری بزرگوار ای بزرگ ای بزرگوار ای عطا کننده ای بزرگوار
 يَا كَهْفِيلُ يَا وَكِيلُ يَا مُقِيلُ يَا حَمِيمُ يَا خَبِيرُ
 ای صامی ای کارگذار ای در گذارنده ای زنده کننده ای گاه
 يَا مُبِيرُ يَا مُبِيعُ يَا مُدَبِّلُ يَا مُجَبِّلُ يَا كَبِيرُ
 ای روشن کننده ای ملاک کننده ای بزرگوار ای بزرگوار
 يَا فَدِيرُ يَا بَصِيرُ يَا شَكُورُ يَا بَرُّ يَا ظَهْرُ يَا جَاهِرُ
 ای توانا ای بینا ای بخشنده ای نیکوکار ای پاک ای بزرگوار
 يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا سَائِرُ يَا مُحِيطُ يَا مُقَدِّرُ يَا حَافِظُ
 ای برون ای درون ای پوشنده ای حاضر کننده ای توانا ای نگهبان
 يَا مُنْجِبُ يَا فَرِيقُ يَا وَدُودُ يَا حَمِيدُ يَا حَمِيدُ
 ای بزرگوار ای نزدیک ای دوست ای ستوده ای بزرگوار
 يَا مُبْدِيُ يَا مُعِيدُ يَا شَهِيدُ يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ
 ای بنیاد کننده ای بازگرداننده ای گواه ای نیکوکار ای نیکو
 يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا فَاضِلُ يَا بَاسِطُ يَا هَادِي
 ای نعمت دهنده ای بخشنده ای بزرگوار ای بزرگوار

یسر

يَا مُرْسِلُ يَا مُرْسِدُ يَا مُسَدِّدُ يَا مُعْطِيُ يَا مُنْفَعُ
 ای فرستنده ای رهبر ای توفیق دهنده ای عطا کننده ای بزرگوار
 يَا دَافِعُ يَا رَافِعُ يَا بَاقِيُ يَا وَاقِيُ يَا رَاقِيُ يَا خَلَقُ
 ای دفع کننده ای بلند کننده ای بایسته کننده ای روزی دهنده ای بزرگوار
 يَا وَهَّابُ يَا نَوَّابُ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُرَّاحُ
 ای بخشنده ای توفیق دهنده ای گشاینده ای بزرگوار
 يَا مَنْ بَدَّ كُلَّ مَفْجَاحٍ يَا نَفَّاعُ يَا رَوْفُ
 ای آنکه بدست آورد هر یکدی ای بزرگوار
 يَا عَظُوفُ يَا كَافِيُ يَا شَافِيُ يَا مُعَافِيُ يَا مُكْنَى
 ای بزرگوار ای بزرگوار ای بزرگوار ای بزرگوار
 يَا وَفِيُ يَا مُهَيِّمُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُنْكَرُ
 ای وفا کننده ای نگهبان ای غلبه ای بزرگوار
 يَا سَكَنُ يَا مُؤَمِّرُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا نُورُ يَا مُدَبِّرُ
 ای سالم ای یکتا ای بزرگوار ای بزرگوار
 يَا فَرْدُ يَا وَرَّاقُ دُوسُ يَا نَاصِرُ يَا مُؤَنِّنُ يَا بَاعِثُ
 ای تنها ای تنها ای بزرگوار ای مددکار ای بزرگوار

يَا وَارِثُ يَاعَالِمُ يَا حَاكِمُ يَا بَادِي يَا مُعَالِي يَا مُصَوِّرُ

ای میراث برنده ای دانا ای درست کردار ای آفریدگار ای بلند قدر ای مبدع

يَا مُسَلِّمُ يَا مُجِيبُ يَا قَائِمُ يَا دَائِمُ يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ

ای تسلیم کننده ای در پاسخ دهنده ای ایستاده ای دانا ای درست کردار

يَا جَوَادُ يَا بَارِي يَا بَارِئُ يَا سَارِعُ يَا فَاضِلُ

ای بخشنده ای آفریننده ای بزرگوار ای شتابنده ای عاقل ای بخشنده

يَا دَيَّانُ يَا حَيَّانُ يَا مَنَّانُ يَا سَمِيعُ يَا بَدِيعُ

ای جزا دهنده ای مهربان ای بخشش کننده ای آفریننده ای نوید دهنده

يَا خَبِيرُ يَا مُعِينُ يَا نَاشِرُ يَا غَاوٍ يَا قَدِيمُ يَا مُسَهِّلُ

ای خبر دهنده ای یاری کننده ای برآورنده ای دور کننده ای دور کننده

يَا مُبِيرُ يَا مُبِيتُ يَا مُجِبِّي نَافِعُ يَا دَارِزُ يَا مُقَدِّرُ

ای آسازنده ای برانداخته ای زنده کننده ای برآورنده ای روزی دهنده ای تقدر کننده

يَا مُسَيِّبُ يَا مُغِيثُ يَا مُغْنِي يَا مُقْنِي يَا خَالِقُ

ای مسبب سازنده ای یاری کننده ای برآورنده ای آفریننده

يَا وَاحِدُ يَا وَاحِدُ يَا جَابِرُ يَا جَابِرُ يَا جَابِرُ

ای تکمیل کننده ای یگانه ای برآورنده ای یکسان کننده ای نوید دهنده

يَا غِيَاثُ يَا عَائِدُ يَا فَاضِلُ يَا مُنِيبُ يَا مُبِينُ يَا ظَاوِرُ

ای یاری دهنده ای برآورنده ای برگرداننده ای برگرداننده ای برگرداننده

يَا مُجِيبُ يَا مُنْفَعِلُ يَا مُسْتَجِيبُ يَا عَادِلُ يَا نَصِيرُ

ای اجابت کننده ای بخشنده ای مستجاب کننده ای عادل ای مددگار

يَا مُؤْمِلُ يَا مُسَدِّدُ يَا آوَابُ يَا وَافِي يَا رَاسِدُ

ای مؤمن کننده ای برآورنده ای بازگرداننده ای وفادار ای رسیده

يَا مُلْكُ يَا رَبُّ يَا مُدْنِي يَا مُعْزِي يَا مُجِدُّ يَا رَازِي

ای پادشاه ای پروردگار ای فروزان کننده ای رها کننده ای رها کننده

يَا وَكِيُّ يَا فَاضِلُ يَا سُجَّانُ يَا مُرْجِلُ يَا مُسْتَعْلِي

ای دوست ای بخشنده ای غلبه کننده ای آفریننده ای برآورنده

فَكَانَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى يَا مَنْ قَرُبَ قَدَرِي

پس است در دیدگاه ای آنکه نزدیکی پس نزدیکی

وَبَعْدَ فَنَائِي وَعِلْمُ الْأَسْرِ وَخَفِي يَا مُزِيلُ يَا مُزِيلُ

و در آخرت پس دور دور و علم اسیر و پنهان را ای آنکه دوری دوری

وَلَهُ الْمَقَامُ بِرَأْسِ الْعَرْشِ عَلَيْهِ سَهْلٌ سَهْلٌ

و در او است انداز پادشاهی آنکه بر سرش آسان آسان

وَيَا مَنْ هُوَ عَلَى مَا يَشَاءُ قَدِيرٌ يَا مُسْكِرَ الرِّيَّاحِ

وای آنکه او بر هر چه خواهد توانا است ای فروخته کننده باد

يَا فَالِقَ الْأَصْبَاحِ يَا بَاعِثَ الْأَرْوَاحِ يَا ذَا الْجُودِ

ای شکافنده صبح ای برانگیزاننده ارواح ای بخشنده

وَالْقَمَاحِ يَا رَادَّ الْمَقْدَفَاتِ يَا نَاشِرَ الْأَمْوَاتِ يَا

ای برآورنده آردمندگی ای فروتن کننده ای برانگیزاننده مردگان ای

جَامِعَ الشَّيْءِ يَا رِزْقَ مَنْ يَشَاءُ بَعْبُرِ حَسَنَاتِ

فرآورنده ای روزی دهننده هر که خواهد ای بشمار

وَيَا فَاعِلَ مَا يَشَاءُ كَيْفَ يَشَاءُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

وای کننده آنچه خواهد چگونه خواهد ای خداوند بزرگواری و

الْأَكْرَامِ يَا قُبُورَ يَا حَيُّ جِبْنِ لَا حَيُّ لَا حَيُّ

کرام ای زنده ای پائنده ای دهننده سعادتی که نیست نه ازنده

يَا مُجِيبَ الْمُتَوَكِّلِ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا دَبَّحَ

ای زنده کننده هر که را که ای زنده کننده ای که تو ای تو پدید آورنده

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا إِلَهَ وَسَيِّدِي صَلِّ عَلَى

آسمانها و زمین ای بخداوند من و پسر من و فرست بر

مُحَمَّدٍ وَالرَّحْمَنُ وَالرَّحِيمُ وَالْحَمْدُ وَبَارِكْ

محمد و آل محمد و رحمن رحیم و الحمد و باریک

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَ

بر محمد و آل محمد چنانکه رحمتت است و باریک وادی و

رَحِمْتَ وَبَرَحِمْتَ عَلَى بَرٍّ هَيْمٍ وَآلِ بَرٍّ هَيْمٍ

رحم کردی و بر رحم کردی بر ابراهیم و آل ابراهیم

إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ وَارْحَمْ ذُلِّي وَفَاقِي وَفَقِيرِي

بدرستی تو ای ستوده بزرگواری و رحمت کن ذلت مرا و رفاه مرا

وَافْعَلْ دِينِي وَوَحْدَتِي وَخُصُوعِي بِبَرِّكَ

و تنهایی مرا و یگانگی مرا و فروتنی مرا در پیش تو

وَاعْتِمَادِي عَلَيْكَ وَنُصْرَتِي إِلَيْكَ أَدْعُوكُ عَلَى

و اعتماد مرا بر تو و یاری مرا بپس تو میخوانم از امانت تو

الْخَاضِعِ الذَّلِيلِ الْخَاشِعِ الْخَائِفِ الْمُسْتَغْفِرِ الْبَائِسِ

فروتنی کننده خوار با خشن ترسان پشیمان کننده دعا

الْمُهْتَزِّ الْخَجِرِ الْجَائِعِ الْفَقِيرِ الْعَائِلِ الْمُسْتَجِيرِ

خوار همواره گریخته محتاج بنادآورنده و پناه دهننده

الْمُقَرَّبِينَ إِلَيْهِ الْمُتَغَفِّرِينَ الْمُسْتَغْفِرِينَ

ای که نزدیک او است و او آمرزشش خواهد نمود و او را گناهش را بخشد و او را در دوزخ قرار دهد

دُعَاءُ مَنْ اسْتَسْقَى مِنْهُ ثِقَتَهُ وَرَضَتْهُ أَجْبَتُهُ وَ

دعای آنکه داند استقامت او را و او را پذیرفته است و او را در دوزخ قرار دهد

عَظُمَتْ فَجِيعَتُهُ دُعَاءُ حَرْفٍ فِي بَيْتٍ ضَعِيفٍ مَبِينٍ

بزرگ شده در دوزخ دعای حرفی در بیت ضعیفی و آشکار

بِأَلْسِنٍ مَسْكُونَةٍ مُسْتَجِيرٍ إِلَهُهُ وَاسْتَسْقَى

به حال محض آنکه در دنیا رجوع کند به خدا و سوال بکند از او

بِأَنَّكَ مَلِكٌ وَأَنَّكَ مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرِ يَكُنْ

آنکه تو پادشاهی و آنکه تو آنچه خواهی از امری بشود

وَأَنَّكَ عَلِيمٌ مَا تَشَاءُ فَذَبِّرْ وَاسْتَسْقَى مِنْكَ حُرْمَتُهُ

و آنکه تو دانای و آنکه تو آنچه خواهی توانی و سوال بکند از تو بجهت این

الْشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ الْحَرَامِ وَالْكَرْبِ وَالْمَقَامِ

ماه حرام و خانه محترم و درین مهلت و مقام

وَالْمَشَاعِرِ الْعِظَامِ وَبِحَقِّ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَالْإِسْلَامِ

و دعا ای عبادت و به حق پیغمبر تو محمد بر او و آل او و اسلام

يَا مَنْ وَهَبَ لِأَدَمَ شَيْئًا وَلِابْنِ هَيْمَ سَمْعِيكَ

ای که بخشید مرا آدم را شیء و پسر هیم را سمعیت

وَأَسْمَى يَا مَنْ رَدَّ يَوْسُفَ عَلَى يَعْقُوبَ وَيَا مَنْ

و اسمی را ای که برگرداند یوسف را به یعقوب و ای که

كَشَفَ بَعْدَ الْبَلَاءِ خُصْرَ أَيُّوبَ يَا أَدَمُ

زایل کرد پسند بعد از بلا ایوب را ای آدم

عَلَى أُمَّ بَارِئَةَ الْخَضِرِ فِي عَلَيْهِ وَيَا مَنْ وَهَبَ لِلدَّوْ

بر مادرش ای از مادر خضر در پیش او و ای که بخشید مرا آدم را

سُكَيْنَ وَلِزَكَرِيَّا بَيْحَى وَلِزَكَرِيَّا عِلْسِي يَا جَافِظَ

سکینان و زکریا بیحی و زکریا علسی ای جافظ

بَنِي شُعَيْبٍ وَيَا كَافِلَ وَلَدِ أُمِّ مُوسَى أَلَّا

و بنی شعیب و ای پرورنده فرزندان مادر موسی ای که

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ دَالِ حَمْدِهِ وَأَنْ تُغْفِرَ لِي

آنکه صفت دهستی بر محمد و آل محمد و آنکه ببخشد مرا

ذُنُوبِي كُلَّهَا وَنَجِّنِي مِنْ عَذَابِكَ وَتُوجِّحْ لِي

گناه مرا همه را و نجات ده مرا از عذاب خود و هدایت کن مرا

رِضْوَانِكَ وَأَمَانِكَ وَاحْسَانِكَ وَعُفْرَانِكَ وَجَنَانِكَ
 حسود می خوردند و ایمنی خود را و چنان خود را و آرزویش خود را و بهشتی را
 وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَفُكَ عَنِّي كُلَّ حَلْفَةٍ ضَعِيفَةٍ
 و سزاوارتی که از این که بداری از من هر حلقه ای که از این که
 وَبَيْنَ مَنْ يُؤْذِينِي وَتَفْخِجُنِي كُلَّ بَابٍ وَلَيْسَ لِي
 و میان آن که آزار می بخشد مرا و بکشد مرا برای من هر دری و درمی ساری را
 كُلَّ صَعْبٍ وَكُسْرٍ لِي كُلَّ عَسِيرٍ وَخَرَسٍ عَنِّي كُلَّ
 هر مشکلی را و هر کسری را برای من هر دشواری را و هر کسالتی را برای من
 نَاطِقٍ لِسُوٍّ وَتَكْفُ عَنِّي كُلَّ بَاغٍ وَتَكْبِتُ لِي كُلَّ
 سخن گوی را و بهدی و باز دار می از من هر بسته کننده را و از ساری را برای من
 عَدُوٍّ وَحَاسِدٍ وَتَنْجِي مَنِي كُلَّ ظَالِمٍ وَتَكْفِي مَنِي كُلَّ
 دشمنی را که از است و بدخواهی و باز دار می از من هر بسته کننده را و کفایت کنی از من
 عَائِقٍ بِجَوْلٍ بَيْنِي وَبَيْنَ وَلَدِي وَبِحَاوِلٍ أَنْ يَفْرُقَ
 مانعی که حاصل شود میان من و میان فرزند من و حاصل شود که جدا می اندازد
 بَيْنِي وَبَيْنَ طَلْعِكَ وَيُثَبِّتَنِي عَنْ عِبَادَتِكَ يَا مَن
 میان من و میان طلوعت و ایمنی من را از عبادت تو ای

الحمد لله

أَجْمِ الْجَزَائِرَ دِينٍ وَقَهْرَ عِبَادَةِ الشَّيَاطِينِ
 جام نمود و دیوان پرستی را و قهر کرد و بنجایان و دیوان را
 أَذِلَّ رِقَابَ الْمُجْرِمِينَ وَذَكَّ كَيْدَ الْمُنَافِقِينَ
 حوار کرد و چنگ زد و نهانی را بر کسی که کند گمان و پر کرد و نهان کرد و منافقان را
 عَزَّ الْمُسْتَغْفِرِينَ أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ عَلَامَاتِكَ
 از نام تو ایمنی را سزاوارتی که از این که تو را به خود خواهد
 وَتَسْهِّلُ لِي مَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ أَنْ تَجْعَلَ ضَرْفًا
 و آسان کرد و سبب را از خود به خود خواهد و چگونه خواهد و سبب را که در آن را در آن
 حَاجَتِي فِيمَا تَشَاءُ يَا مَن يُسَلِّمُ بَيْنِي وَبَيْنَ
 حاجت مرا در آنچه خواهی ای من که میان من و میان تو را
 سَجَدْتُ وَبِكَ أَمِنْتُ فَأَرْحَمُ ذُلِّي وَفَاقَتِي وَ
 سجده کردم و به تو که ویدم پس رحم کن بر من و بر حقان من و مرا
 أَجْنَاهُدِي وَتَضَرَّعِي مَسْكَنِي وَفَقْرِي
 کوشش مرا و زاری مرا و درویشی مرا و چشمت باج مرا
 إِلَيْكَ يَا رَبِّ وَبِهِمُ الْوَسِيلَةُ يَا مَن
 ای تو که ای پروردگار و به تو که ای پروردگار و به تو که ای پروردگار
 بَيْنِي وَبَيْنَ عِبَادَتِكَ يَا مَن

الحمد لله

سَجَدْتُ وَبِكَ اَمَنْتُ فَارْحَمْ ذُنُوبِي وَخُصُّوْنِي بِرَبِّكَ

بجده کردم و بتو صدیق بودم پس رحم کن بر من و تو را دوستی مرا بپسند

وَقَفَرْتُ وَفَاقِرٌ اِلَيْكَ وَارْحَمْ اَنْفَرَدِي وَخُصُّوْنِي

و تو را بدست یاری و فقیرم بپسند و تو را دوستی مرا بپسند

وَاجْهَادِي بِرَبِّكَ وَتَوَكَّلْ عَلَيْكَ اللَّهُمَّ

و کوشش مرا بپسند و تو را توکل کن بر تو ای خداوند

بِكَ اسْتَفْعِ وَبِكَ اسْتَبِجْ وَبِحَمْدِكَ وَرَوْ

ب تو ای خداوند استغاثم و بتو استعینم و بحمد تو و تو را توکل کن

وَالِهْ اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ اللَّهُمَّ سَهْلٌ لِي كُلُّ شَيْءٍ

و آسان شود برای من ای خداوند هر چه آسان شود برای من آسان شود

وَذَلِّلْ لِي كُلَّ شَيْءٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ اَجْرِ اَكْرَمِ مِمَّا

و آسان کن برای من هر چه آسان کن و عطا کن مرا از پاداشی بهتر از آنچه

ارْجُو وَجَاعِلِي مِنَ الشَّرِّ وَاصْرِفْ عَنِّي السُّوءَ قَبِيْلًا

ایستادم و عاقل کن من از شر و از بدی و بگردان از بدی بدی

صَدَقَ بَقَوْلِي يَا فَاضِلُ خَوَّاجُ اَطْلَالِيْنِ اُفْضِلْ حَاجَتِي

را راست بود بپسند ای فاضل خواهی ای پندارنده ای حاجت مرا بپسند

بلفظ

وَكَاثِرٌ عَمَلِي بِالطُّفْلِ بِاخْوَالِ الطَّافِ اِنِّي اَسْتَغِيْرُكَ اللَّهُمَّ

بلفظ خود را می کنم به پندارنده ای ای خداوند استغاثم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خداوند بخشنده مهربان

اَيُّهَا الْخَلْقُ الْمَطْبُوعُ الدَّاسُ السَّرْبُجُ الْمُرْدِدُ فِي

ای ای تو ای پندارنده ای و ای پندارنده ای و ای پندارنده ای و ای پندارنده ای

مَنَازِلِ الْفَقْدِ بِرُفُوفِ فَلَكَ الْكُدْبُ

منازل ای ای پندارنده ای و ای پندارنده ای و ای پندارنده ای و ای پندارنده ای

اَمَنْتُ بِمَنْ تَوَرَّيْتُكَ الظُّلْمَ وَوَضَّحْتَ بَيْنَ اَبْهَمِ

ایستادم بپسند تو را ایستادم بپسند تو را ایستادم بپسند تو را ایستادم بپسند

وَجَعَلْتَ اِيَّاهُ مِنْ اَيَّامِ مُلْكِهِ وَعِلَاقَةِ مَرْجَلِهِ

و تو را ایستادم بپسند تو را ایستادم بپسند تو را ایستادم بپسند تو را ایستادم بپسند

سُلْطَانِهِ وَامْنَهُنَّكَ بِالزُّبَادَةِ وَالْغُصَّانِ

سلطنت خود را و ایستادم بپسند تو را ایستادم بپسند تو را ایستادم بپسند

وَالطَّلُوعِ وَالْاُفُولِ وَالْاِنَانِ وَالْكُسُوفِ

و ایستادم بپسند تو را ایستادم بپسند تو را ایستادم بپسند تو را ایستادم بپسند

و ایستادم بپسند

فِي كُلِّ نَفْسٍ لَكَ لَهْ مُطَبَّعٌ وَإِلَى ارَادَتِهِ سَرِيعٌ

در همه این تو مرا و از ما بزرگداری و بر منی خواسته و شایسته

سُبْحَانَهُ مَا اعْجَبَ مَا دَبَّرَ فَمِ امْرُكٍ وَالْطُّفَمَا

با کمال او چه عجب آنچه تدبیر کرده در امر تو و در خلقش آنچه

صَنَعَ فِي شَأْنِكَ جَعَلَكَ مَفْشَاخَ شَهْرٍ حَادِثٍ

کرده در کار تو کرد این شهر را بگشاید ماه تازه

لَا امْرٍ حَادِثٍ فَاسْتَلِ اللَّهَ وَرَبَّكَ وَخَالِفْ

از برای کار تازه بسط بگویم از خدا بدو و کار من و بدو و کار تو و از خدایت

وَخَالِفْكَ وَمُقَدِّرِي مُقَدِّرِكَ وَمُصَوِّرِي

و آنچه بر تو و آنچه از تو بر تو و آنچه از تو بر تو و آنچه از تو بر تو

وَمُصَوِّرِكَ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ يَجْعَلَكَ

و کار تو را که رحمت و برکت بر محمد و آل او و این که بگردد بر تو

هِلَالًا بَرَكَةً لَا تَحْفَظُهَا إِلَّا يَوْمُ وَطْهَانٍ لَا تَدْرِكُهَا

لال برکتی که نیست مگر از آن روزی که پاکیزگی که بر من و آل او

الْأَنَامُ هِلَالًا آمِنٌ مِنَ الْكَافَاتِ وَسَلَامَةٌ

کنایه از لال امنی از آفتها و سلامتی

مِرَالَسَيِّئَاتِ هِلَالٍ سَعِدٍ لَا يَخْشَفُهُ

از بدیها لال سعدی که بخشنده او نباشد و

بِمَنْ لَا نَكْدَ مَعَهُ وَلَا يَسِرُّ لَيْمًا زَجَهُ عُسْرُ خَيْرٍ

بیمانی که نیکو نیست با او و او را نیکو نیست با او و او را نیکو نیست با او

لَا يَتُوبُهُ شَرُّ هِلَالٍ آمِنٌ وَإِيمَانٌ وَنَعْمَةٌ

که او را نیکو نیست با او و او را نیکو نیست با او و او را نیکو نیست با او

احْسَانٌ وَسَلَامَةٌ وَسَلَامٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

احسان و سلامتی و سلامتی و سلامتی و سلامتی و سلامتی و سلامتی

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْنَا مِنْ أَرْضِي مَنْ طَلَعَ

محمد و آل او و بگردان ما را از زمین تو این آنکه طلوع کرد و هست

عَلَيْهِ وَكَزَيْ مِنْ نَظَرٍ إِلَيْهِ وَأَسْعِدْ مَنْ تَعَبَدَ

بر او و پاکیزه و آنکه نظر کرده است با او و مسخر و آنکه پیشش می‌نهد

لَكَ فِيهِ وَوَقَفْنَا فِيهِ لِلنُّوبَةِ وَاحْصِنَانَا

مرزا در آن و تو نیستی و ما را در بنام تو و نگاه دار ما را در آن

مِنْ الْجُوبَةِ وَاحْصِنَانَا فِيهِ مِنْ مَبَاشَرَةِ عَصِيكَ

از گناه و نگاه دار ما را در آن از مابشرت کردن ما از منی تو

وَاَوْزَعْنَا فِيهِ شُكْرَ نِعْمَتِكَ وَالْبَسْنَا فِيهِ

و در دل ابدار ما را در آن شکر نعمت تو و برپوشان ما را در آن

جُزْءَ الْعَافِيَةِ وَآمَنَّا بِكَ يَا سُبُّحًا طَلْعًا

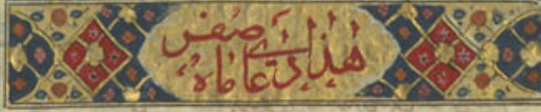
جزوه ای از عافیت و امانت تو ای سبوح که در طلوع و غروب

فِيهِ الْمِنَّةُ إِنَّكَ لَمَنَّانٌ الْحَمْدُ وَصَلَّى اللَّهُ

در آن نعمت را بر سر تو که تو نعمت دهنده هستی و در حق تو تسبیح و تحمید

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

بر محمد و آل او که پاکان و پاکیزگانند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خداوندی بخشنده مهربان

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ شُكْرًا وَلَكَ الْمُرْتَضَى

خداوند ما را حمد و شکر کنایه و عزت است و تو را پسندیده

أَنَا عِبْدُكَ رَقِيقًا وَأَنْتَ لَذَلِكَ أَهْلٌ سَتُوعِدُكَ

منم بنده و ذلیل و تو را برای آنست که تو وعده میدادی

نَفْسِي وَدِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَخَوَانِي عُمْرِي

جان خود و دین خود و دنیا می خود و آخرت خود و خاندان خود

وَعَمَلِي وَأَسْتَوِدُّكَ عِزِّي وَعِزِّي فِي خَلْقِكَ

و کردار خود و پادشاهت میگردم عزت خود و عزت تو در خلق خود

مِنْ فَضْلِكَ وَأَسْتَوِدُّكَ جَمِيعًا مِنْ مُحَمَّدٍ

از فضل تو و پادشاهت میگردم همه از محمد

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ شَيْئًا حَوْلَكَ وَطَبْخًا

رحمت فرستاده بر او و آل او سخنی محبت تو و فصل تو

وَقَوْلِكَ فَإِنْ سَأَلْتُكَ مَصَارِفَ حُرْمَتِكَ

در آن نامانی که پس از امانت شده نزد تو محفوظ است و در زمان تو

نَافِذًا وَقَضَاءَكَ غَالِبًا يَا أَهْلَ الْكَافِرِينَ وَبِأَهْلِ

جاریست و حکم تو غالب است ای اهل کفر و با اهل کفر

الْحَاسِبِينَ يَا أَكْرَمَ مَأْمُوكٍ وَبِأَجْوَدِ شُؤْلٍ

حساب کننده گان ای گرامی ترین امیر و داوران و ای بخشنده ترین مال دهنده

يَا أَحْيَا يَوْمِ يَا حَيَّانُ يَا مَنَّانُ يَا اللَّهَ يَا أَحَدَ

ای زنده ای پائیده امیران ای هست کننده ای یگانه

يَا حَمْدُ يَا فَوْدِيَا وَتُرَابًا مَنْ لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ

ای پستی از ای تنها ای بگانه ای اکثر ازاده و زاده شده و

يَكْرَلَهُ كَفُوَ أَحَدًا اللَّهُمَّ خُذْ عَوْدَ بَكَ مِنْ

بناشد و او را بمانندی بچکس خداوند را بر سستی کس ناپایم و نیاز

شُرُورِ هَذَا الشَّهْرِ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَبِكَ

برای این ماه و از هر شیئی و بگانه

الْثَّوْفِ مَا قَدَرْتُ فِيهِ اللَّهُمَّ مَا قَدَرْتُ لِي فِيهِ

که اندازم کردی در آن خداوند آنچه قدر کرده برای من در آن

فَاَجْعَلْ عَاقِبَتَهُ رُشْدًا يَأْتِيهِ بِإِدْبَارِ يَوْمِهِ

بس کردان عاقبت او را سرافرازی بوجد و بری آفریننده روزگار

يَا أَوَّلُ يَا أَبَدُ يَا كَأَنَّ يَكُونُونَ يَا كَيْفَ نَارِيَا

ای بی ابتدا ای بی انتها ای بودنده ای بودنده ای بودی ای

مُبْدِي يَا مُعِيدُ أَنْتَ تَفْعَلُ مَا تُرِيدُ اللَّهُمَّ

ابتدا کننده ای بود و نماینده آنچه می کنی آنچه خواهی شد او را

أَجْرُ بَعِيَّتِكَ نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَأَخَوَانِي

و دستم از آن باری خود جان من و دلم من و مال من و دوستانم

و دینی من

وَدُنْيَايَ الْخَرَبِ وَخَوَانِي عَمَّا ابْتَلَيْتَنِي

و دنیا من و خراب من و خزان من و خوار من و گنج من و گنج من

بُخْبِنِي بِالْخَيْرِ مِنَ الْخَيْرِ الْأَخْيَارِ الْكِبَرِ وَبِحُكْمِكَ يَا أَرْحَمَ

بصفت از بخیر من بخیر بگانه بگانه بگانه بگانه بگانه

الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

جسمان و رحمت فرستد خدا بر آقای ما محمد و آل او

اجْعَلْ لِي فِيهِ حَسَنَةً وَبِرَّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

سُبْحَانَ اللَّهِ مِلَّةَ الْبِرِّ وَشُهُرَ الْعِلْمِ وَمُبْلَغِ

بگانه خدا بگانه بگانه بگانه بگانه بگانه

الرِّضَا وَزِينَةِ الْعَرْشِ وَسَعَةِ الْكُرْسِيِّ لَا

حسن و زین عرش و فراخی کرسی نیست

مَلَأَ وَلَا مَنَاجِدَ مِنْ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ سُبْحَانَ اللَّهِ

و دنیا من و دین من و دین من و دین من و دین من

و دینی من

عَدَدًا سَفَّيْحًا وَالْوَيْرُوعَدَ كَلِمَانِهِ النَّهْمَانِ

بشماره شصت و نه و در روز شنبه که هجری قمری ۱۲۸۵

لَا يَحُولُ وَلَا يُنْفِكُ ۖ اَللّٰهُمَّ الْعَلِيَّ الْعَظِيْمُ هُوَ

میت یاری و نه توانائی مگر بخندای طبع مرتبه بزرگ داد

حَسْبِي وَنِعْمَ الْوَكِيلُ نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ

بسم الله الرحمن الرحيم وبنو کار کاغذ دینیت منکر بادری و بنو کار دینیت

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْفِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ

در وقت فرستادن از این شهر به سوی محمد و آل او

الطبيب الطاهر بن برحمة يا آدم الواسع

درست و از بیمبر در میان

سَلَامٌ عَلَيْكَ يَا فَارِجَ كَرْبِ بَنِي النَّوْنِ يَا جَانِحَ

پس بقیہ ایک بندہ آیدو خداوندی برادریم و دردم

شمل یعقوب یاکاشف ضرب یوب یاغافریه
ای طرف کشفه کنه از باب ای امره نه

۱۰۹ - ۱۱۱ - ۱۰۸ - ۱۰۷ - ۱۰۶ - ۱۰۵ - ۱۰۴ - ۱۰۳ - ۱۰۲ - ۱۰۱

داود یاسا مع دجمن موسی هرؤن یارچین
داود السبزه دغای موسی دیوان ای بحشاند

الدنيا

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِمَهُمْ مَّاصِلًا وَسَلَامًا

دینا و حضرت و مهربانی آنها درود و عزت و رحمت و عزت

عَلَيْهِمْ وَعَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَقُضِيَ

برای ایشان و بر همه معجزان و مرستادگان و بر او

جَانِبِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ

عاجه‌های مرا در دنیا و آخرت برحمت تو ابر حیمه از

مجلد اول
ایند عالم
الواحین
حسان

یوسف علی بن ابی طالب
اسم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

باب م
حدائق جنت بنده میزان

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

٩٠ كَا كَا كَا ٩١ كَا ٩٢ كَا ٩٣ كَا ٩٤ كَا ٩٥ كَا ٩٦ كَا ٩٧ كَا ٩٨ كَا ٩٩ كَا ١٠٠ كَا

رسولك الصادق والمصدق صلواتك عليه
فرستاده نو که راست است و راست است که بر شماست که بر او

١٠٩٠

والله مالناك فلت ما ترددت في شيء انا
وال اولادك گفت بر مني كه تو گفته باشي منم كه او را نزد من بفرست

...

فَاعِلُهُ كَرْدِي فِي قَبْرِ رُوحِ عَبْدِي الْمُؤْمِنِ

کننده آنم ما خدایا بزرگوارنده من در گنبد جان بنده من کردنده

يَكْرَهُ الْمَوْتَ وَأَنَا أَكْرَهُ مَسَاءَتَهُ اللَّهُ فَضَّلَ

کرد هست میدارد و من را و من ناخوشتر میدارم بدی او را خدا باین جهت

عَلَى مُحَمَّدٍ الرَّحْمَ مَدِّ وَجَعَلَ لَوْلِيكَ الْفَرَجَ

بر محمد و آل محمد و شما بمن در وقت گرفتاری

وَالْعَافِيَةَ وَالنَّصْرَ وَلَا تَسُوْنِي فِي نَفْسِي وَلَا

و عافیت و یاری و پیروز دار و نفس من و نه

وَأَجِدْ

در باره احدی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خدای بخشنده و مهربان

يَا ذَا أَيْمَنِ الْفَضْلِ عَلَى بَرِيَّتِي يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ

ای همیشه افضل کننده بر خلق ای گستر دهنده و دستدار

بِالْعَطِيَّةِ يَا صَاحِبَ الْمَوْهِبِ السَّنِيَّةِ

عطا ای صاحب بخششهای بزرگ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ خَيْرَ الْوَرَى سَجِيَّةَ

رحمت فرست بر محمد و آل او بهترین خلائق

وَإِغْفِرْ لَنَا يَا ذَا الْعِلْمِ فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ

و ببسامز ما ای خدایا و بگذر بخت در این زندگانی

وَادْفَعْ عَنَّا الْآفَاتِ وَالْجَاهَاثِ وَالْبَلِيَّةِ

و دفع کن از ما آفتها و سختیها و بلاها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خدای بخشنده و مهربان

بِسْمِ اللَّهِ خَيْرَ الْأَسْمَاءِ بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْآرِضِينَ

بسم نام خدا بهترین نامها بسم نام خدا پروردگار زمین

وَالسَّمَاءِ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ

و آسمان بسم نام خدا که ضرر نرساند با نام او

سَمُّ وَلَا دَاءَ بِسْمِ اللَّهِ أَصْبَحْتُ وَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ

کننده و زهر دمی نام خدا صبح کردم و بر خدا توکل کردم

بسم نام خدای بخشنده و مهربان

بِسْمِ اللَّهِ عَلَى قَلْبِي وَنَفْسِي بِسْمِ اللَّهِ عَلَى بَنِي وَ

بنام خدا بر دل من و جان من بنام خدا بر دین من و

عَقْلِي بِسْمِ اللَّهِ عَلَى أَهْلِي وَمَالِي بِسْمِ اللَّهِ عَلَى

عقل من بنام خدا بر اهل من و مال من بنام خدا بر

مَا أَعْطَانِي رَبِّي بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّهُ شَيْءٌ

آنچه عطا کرده مرا پروردگار من بنام خدا که مضرزسد از هیچ

شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

چیزی در زمین و نه در آسمان و او شنیدار دانای

اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ رَبِّ جَهَنَّمَ لَا أَشْرُكُ بِهِ شَيْئًا

خداست پروردگار من پرستی شرک ندارم با او چیزی

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ مَا عَزَّ وَاجَلُ مَا

خدا بزرگتر است خدا بزرگتر است خدا غالب بزرگوار است از آنچه

أَخَافُ وَاحْجِدْ عِزَّ جَارِكَ وَجَبَلْ شَأْوَكَ

بهرشم و حذر بنمایم غلبت مساوی تو و بزرگت مستغنی تو

وَتَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ

و بالا بزرگوار است نامهای تو و نیست خدای غیر تو خدایا پرستی نکن

اعوذ

أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ كُلِّ سُلْطَانٍ

بنام تو پناه میبرم از شر نفس من و از شر هر سلطان

شَدِيدٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ وَمِنْ شَرِّ

سختی و از شر هر دیو مانده است و از شر

كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَمِنْ شَرِّ قَتْلَاءِ السُّوءِ وَ

هر سبزه کز دشمنی و از شر حکم بدی

مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا

از شر هر جنبنده تو را بگرفته ام می پش برادر اگر تو

عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

بر راه راستی و تو بر هر چیزی نگهبانی

إِنْ وَلِيَّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابُ هُوَ يُوَفِّيكَ

پرستی که دوست من خداست که فرستاد کتاب را و او یاد

الْأَصْحَابِ إِنْ تَوَلَّوْا فَلَ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا

شایسته است پس اگر گردانید پس کجاست خداست

إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ

خدا نیست مگر او بر او توکل کردم و اوست پروردگار عرش من

فَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

پس زود کفایت کند ایشان را خدا و او است شنوای دانای

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

و نیست یاری و توانائی مگر بپنداری بلند مرتبه بزرگ قدر

أَنْبَتَ غَايِبًا لِسَمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَمَنْ لِّلَّهِ وَاللَّهُ

پدید آمد پنهانی که بپنداری بلند مرتبه و بپنداری بلند مرتبه و بپنداری بلند مرتبه

فَسَبِّحْ لِلَّهِ وَعَلَى مَلَكِهِ رَسُولٍ لِلَّهِ صَبَّحَ اللَّهُ

در راه خدا و بر ملک رسول خدا رحمت فرستاده خدا

عَلَيْهِ وَاللَّهُ أَلَهُمَّ إِلَيْكَ أَسْلَمْتُ نَفْسِي وَ

بر او و آری خداوندای بوی تو اسلام آوردم جز او

إِلَيْكَ وَجَّهْتُ وَجْهِي وَإِلَيْكَ فَوَضْتُ أَمْرِي

بوی تو رو آوردم روی خود را و بوی تو باز میسازم کارم را خود را

وَاللَّيْلُ أَبْجَانُ ظَهْرِي فَأَحْفَظْهُ بِحِفْظِ الْإِبْرَاهِيمَ

و بوی تو پناه آوردم پشت خود را پس نگاهدار آنرا بنگاه داشتن ابراهیم

مَنْ بَيْنَ يَدَيْ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَائِي

پیش از من و پس از من و از جانب راست من و از جانب چپ من

این دعا را هر روز بخواند هر که بخواهد از دشمنان و دشمنیها محفوظ بماند و از بندگان و بندگان خداوندی باشد

وَمِنْ قُدْرِي وَمِنْ تَحْتِي وَمَا بِيَدِي وَأَدْفَعُ عَنْهُ

و از توانائی من و از زیر من و از پیش من و دفع کن از من

كُلَّ مَكْرُوفٍ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ

بر تمام نافرمانی بپنداری بلند مرتبه و توانائی من پس بر من است که بپنداری بلند مرتبه

وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ أَيْضًا

و نه توانائی مگر بپنداری بلند مرتبه بزرگ قدر و بپنداری بلند مرتبه

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَلَيْكَ

خداوندای من و درودگاه من نیست طاعتی مگر تو در

تَوَكَّلْتُ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَا حَوْلَ

و تکی کردم و توانائی من و درودگاه من عرش بزرگ نیست یاری

وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مَا شَاءَ اللَّهُ

و نه توانائی مگر بپنداری بلند مرتبه بزرگ قدر آنچه خواهد خدا

كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ

میباشد و آنچه نخواهد میبود میدانم که خدا

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ

بر هر چیزی تواناست و آنکه خدا بچیزها فراگرفته

بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي

هر چیزی دانای خداوندای من پناه میبرم از شر نفس خود

وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ذَا بَهٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا

و از شر هر چه چسبند و از هر که تو را بر داری

إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُسْتَقِيمٌ سُبْحَانَكَ رَبِّهِمْ فَبِحَسْبِكَ اللَّهُ

برستی که بر هر راه راستی بگویند پس بالا خدا

جَبْنَ تَمْسُونَ وَحَبْرٌ ضَبُّوْنَ وَلَهُ الْحُكْمُ فِي

بنگلاب گشتانم میکنند و بنگلابی صبح میکنند و در اور است حمد و

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ

استانها و زمین و غار غشت و بنگلابی میکنند

إِيضًا لِأَيُّوْلَ وَلَا فَوْقَ الْآبَاءِ اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

بگویند ایستایاری از آمانی که بخدای بلند در مرتبه بزرگ بزرگ

تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

توکل کردم بر خدا و در آمان و حمد و خدا را که

لَمْ يَخْذُ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ

و از بگرفت و از نداری و پناه شد در اورا شریکی در پادشاهی

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبِيرٌ

و پناه شد بر او دوستی از خوار می و بزرگی یاد کن از بزرگی یاد کن

مُعَلِّمٌ سُبْحَانَكَ اللَّهُ الْعَظِيمُ وَحَسْبُكَ اللَّهُ

معلم صبح بخدا را که خداوند بزرگ و بگویند خداوند بزرگ

اللَّهُ وَأَسْأَلُهُ مِنْ فَضْلِهِ إِيضًا هَبْ صُبْحِي

از خدا و طلب میکنم از فضل او و شایان بگویند

تَحَصَّنْتُ بِذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ وَغَضَمْتُ

بجسار من در آدم بخداوند پادشاهی و پادشاهی و بگشت

بِذِي الْعِزِّ وَالْجُودِ وَالْجَبْرُوتِ تَوَكَّلْتُ عَلَى

بخداوند علین و بگشتش و بزرگاری توکل کردم بر

الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ دَخَلْتُ فِي حِفْظِ اللَّهِ وَفِي

را ندانم که میزد در آمان در حفظ خدا و در

حِرْزِ اللَّهِ وَفِي أَمَارِ اللَّهِ مِنْ شَرِّ الْبَرِيَّةِ لَجِئْتُ

نگهانی خدا و در آمان خدا از گزند مردمان همه

كُلِّ عَصٍ حَمِئَتْ وَلَا يَحُولُ وَلَا فَوْقَ الْآبَاءِ اللَّهُ

کلی عصا که میزد و در آمان و بگشت از آمانی که بخدای

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى خَيْرِ خَلْفَةٍ فَعَلِكُمُ
بسم رب بزرگ قدر و رحمت در دست خدا بر بهترین از بزرگان و محمد و آل او
اَلطَّاهِرِينَ **مَعْلَانَهُ** سُبْحَانَ اللَّهِ كَلِمًا
که با کلام است نماز بگوید با کت خدا بر این
سَبَّحَ اللَّهُ شَيْءٌ وَكَما يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُسَبِّحَ وَكَما
سبح محمد و خدای عزیز و چنانکه دوست دارد خدا که پس کرده و خود چنانچه
هُوَ أَهْلُهُ وَكَما يَنْبَغِي لِكُرْمِ وَجْهِهِ وَعَزِّ جَلَالِهِ
او سزاوار است و چنانچه سزاوار است بر بزرگوار می باشد و غیر جلال او
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَلِمًا أَحَدًا اللَّهُ شَيْءٌ وَكَما يُحِبُّ إِلَهُهُ
و سباسب مر خدا را هر که سباسب کرده خدا را چیزی و چنانچه دوست دارد خدا
أَنْ يُحْمَدَ وَكَما هُوَ أَهْلُهُ وَكَما يَنْبَغِي لِكُرْمِ وَجْهِهِ
که سباسب کرده و سپاسین او سزاوار است و چنانچه سزاوار است بر بزرگوار می باشد
وَعَزِّ جَلَالِهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَلِمًا مَلَكًا لَشَيْءٍ
و عظمه جلال خود و عین خدای کر خدا هر که عظمه جلال خود کرده خدا را
وَكَما يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُسَبِّحَ وَكَما هُوَ أَهْلُهُ وَكَما
و چنانچه دوست دارد خدا که سباسب کرده و چنانچه سزاوار است بر بزرگوار می باشد

يَنْبَغِي لِكُرْمِ وَجْهِهِ وَعَزِّ جَلَالِهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
سزاوار است بر بزرگوار می باشد و عظمه جلال او و خدا بزرگتر است
كَلِمًا أَكْبَرًا اللَّهُ شَيْءٌ وَكَما يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُكَبَّرَ
بر این بزرگتر است خدا چیزی و چنانکه دوست دارد خدا که بزرگتر است
كَما هُوَ أَهْلُهُ وَكَما يَنْبَغِي لِكُرْمِ وَجْهِهِ وَعَزِّ جَلَالِهِ
چنانچه سزاوار است و چنانچه سزاوار است بر بزرگوار می باشد و غیر جلال او
سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ
با کت خدا و سباسب مر خدا را و عین خدای کر خدا و خدا
أَكْبَرُ عَلَى عَدَدِ كُلِّ نِعْمَةٍ أَنْعَمَ بِهَا عَلَيَّ وَعَلَى كُلِّ
بزرگتر است بر شماره هر نعمتی که انعام کرده و بر من و بر هر
أَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ مِنْ كَانَ أَوْ يَكُونُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ
ا حدی از خلق او از آنکه بود یا می باشد تا روز قیامت
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ
خداوند رحمت بر محمد و آل محمد و بر او صلوات کن
مِنْ خَيْرٍ مَا أَرْجُو وَمِنْ خَيْرٍ مَا لَا أَرْجُو وَاعْبُدْ
از بهترین آنچه می دارم و از بهترین آنچه نیست ندارم و عبادت کن

بِكَمِّنْ شَرِّهَا أَحَدٌ رُوْمَنُ شَرِّهَا لَا أَحَدٌ

بنو از شر آنچه میترسم و از شر آنچه

بَعْدَ أَنْهِيَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ

تکونند بخت خدای مگر خدای یگانه و ما را در

مُسْلِمُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ

کردن نهادیم بخت خدای مگر خدا خدای یگانه و ما را در

مُخْلِصُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ

مخلصانیم بخت خدای مگر خدا خدای یگانه و ما را در

عَابِدُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا يُعْبَدُ إِلَّا هُوَ

پرستندگانیم بخت خدای مگر خدا نیز سیم مگر او را

مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

خالص کنند را در این دین و اگر کاره اند مشرکان

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّ آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ

بخت خدای مگر خدا پروردگار ما و پروردگار پدران ما پیشینان

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ أَنْجَزَ وَعْدَهُ وَنَصَرَ

بخت خدای مگر خدای یگانه یگانه وفا کرده و عهده خود را ایستاد کرده

عَبْدٌ وَاجِبٌ جُنْدٌ وَهَزَمَ الْأَجْرَابَ وَجَدَ

بخت زده خود را و غالب گردیدش که خود را بر کند و شکست را و یگانگی

فَلَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ تَحِيٌّ وَتَسْبِيحٌ وَتَعْلِيْقٌ

بس بر او است پادشاهی و در او است حمد زده بکنند و تسبیح را و تمجید را و زیاده بگویند

وَهُوَ الْحَيُّ لَا يَمُوتُ يَدُهُ الْخَبْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ

و او زنده است که نمیرد دست او است بختی و او بر

شَيْءٍ قَدِيرٌ ^{مُسْتَعِينٌ} اَسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ

چیزی توانست بکنی یا بطلب آید از تو بکنی از خدا که بخت خدای

إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

مگر او زنده با بخت زده بزرگوار و کرامت

وَأَتُوبُ إِلَيْهِ ^{أَيْضًا} اللَّهُمَّ هِدْنِي مَجْلِسَكَ

و باز گشت میکنم سوی او بگو بگویند او را راه ما را از نزد خود

وَأَفِضْ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ وَأَنْشُرْ عَلَيَّ مِنْ جَمْعِكَ

و بریز بر من از فضل خود و بهین کن بر من از رحمت خود

وَأَنْزِلْ عَلَيَّ مِنْ بَرَكَاتِكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا

و از دست بر من از برکات خود منزه ای بخت خدای مگر

اَنْتَ غَفُورٌ ذُو فَضْلٍ كَلِّهَا جَمِيعًا فَانَّهُ لَا يَغْفِرُكَ اللهُ

تو چنانچه از کتب امان بمن برآورد همه بزرگ که بنام خود بخواند

اَلَا اَنْتَ اللهُ اِنِّي اسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ حَاطٍ

مگر تو خداوند ابرستی که سوال میکنم از هر نیکی که فرا گرفته

بِهِ عَلَيْكَ وَاعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَرٍّ حَاطٍ بِهِ

باد دشمنی و پناه میبرم بقره از هر بدی که فرا گرفته باشد

عَلَيْكَ اللهُ خَلِّصْ سَائِلَكَ بِمَا فِيكَ فِي امْرِئٍ

دشمن تو خداوند ابرستی که سوال میکنم از عاقبت تو در امر خود

كُلِّهَا وَاعُوذُ بِكَ مِنْ خَيْرِي الدُّنْيَا وَعَذَابِ

همه او و پناه میبرم بنزد از خواری دنیا و عذاب

الْآخِرَةِ وَمِنْ اَمْوَالِ بَوْمِ الْفِتْنَةِ وَاعُوذُ بِكَ

آخرت و از شدت روز قیامت و پناه میبرم بذات

الْكُفْرِ وَعِزَّتِكَ الَّتِي لَا تُرَامُ وَقَدْ رَزَقَ الْفَتَى لَمْ يَشْغُرْ

بزرگوار تو و عزت تو که قصد میکنم و هدایت تو که مانع نمیشود

مِنْهَا شَيْءٌ مِمَّا شَرَّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمُرْسَدٌ

از راه چیزی از شر دنیا و آخرت و از سر

الْبُحْرَانِ

اَلَا وَجَاعٌ كُلِّهَا وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ذَاتَةٍ اَنْتَ اخِذٌ

در دها همه او و از شر هر جنبه بنده از هر که گرفته

بِنَاصِيَتِهَا اِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَلَا

موی پیش مراد که بدو در کار من بر راه راست رویت

جَوْلَ وَلَا فَوْقَ اِلَّا بِاللّٰهِ اَعْلَى الْعِظَمِ تَوَكَّلْ

باری و در توانائی که بخدای هست مرتب بزرگ توکل دوم

عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا يُخْذَلُ

بر زنده که همیشه و ستایش مراد که فرا گرفته

وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيْكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ

فرزند و پناه شد مراد از شریکی در پادشاهی و پناه شد مراد

وَلِيٌّ مِّمَّا كَذَلَّ وَكَبَّرَهُ نَكِيرٌ مُّجَلَّلٌ لَا اِلٰهَ

دوستی از نظاری و بزرگی یاد کن او را بزرگی یاد کردنی فاطمه بنت خلیف

اِلَّا اللهُ اَرَأَيْتَ وَمَا لَكَ يَصْلُو عَلَى النَّبِيِّ

مگر خدا ابرستی که خدا و مرشدگان رحمت میفرستد بر مومنان

يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

ای ای کسانی که گرویدند و عاقلید بر او و سلام کنید بسلام کردن

لَبِّكَ اللَّهُمَّ لَبِّكَ وَسَعْدَيْكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

من این دعا را خداوند فرمود و این دعا را می خوانند که خداوند از حق فرستاد

مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى زُرِّيَّةِ مُحَمَّدٍ

محمد و بر خاندان محمد و بر فرزندان محمد

عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

بر او و بر ایشان با درود و رحمت خدا و برکت او

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَلَّا يُشْرِكُ بِهِ شَيْءٌ

که این می گویم که مشاء بدون از ما را ایشان را و پروردگار ایشان را

أَتُصَدِّقُ لَهُمْ رَبَّنَا أَمْثَالَكِ وَصَدَقْنَا رَسُولَكَ

با و در حق من را ایشان را پروردگار را که دیدیم تو را و در حق تو را

وَسَكُنَّا سَلَامًا رَبَّنَا أَمْثَالَنَا أَرْكَتْ وَابْتَعْنَا

و گردن نهادیم گردن نهادنی پروردگار را که دیدیم با آنچه فرستاده و پروردگار را

الرَّسُولَ وَالْأَكْسُولَ مَا كُنْتُمْ مَعَهُ أَشْهَدُ

همین را و آل همین را پس نبی را با کوه ایان

اللَّهُمَّ صَبِّ الْوَرْدِ وَصَبِّ صَبَا بَلَاغًا لآخره و اننا

حشمت خداوند را برین روزی را بر این بخشش را و ان که رسایا شد جزت و دینا

مِنْ غَيْرِكَ وَلَا نَكِيدُ وَلَا مِنْ مُرَادٍ مِنْ خَلْقِكَ

از غیر منقبتی و نه از حق و نه از کسی از خلق تو

الْأَسْعَةُ مِنْ رِزْقِكَ وَطَبَا مِنْ وَسْعِكَ مِنْ

که شادان از رزق تو و با کسب از تو و وسیع از تو

يَدْرِكَ الْمَلَائِكَةُ مَا لَا مِنْ يَدٍ لِيَأْمَ خَلْقِكَ

دست تو که بر تمام است نه از دست کسی از خلق تو

أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ جَعَلِ الْكُورَ

پرستی که تو بر هر چیزی توانا ای خداوند که در آن کور را

فِي بَصَرِي وَالْبَصِيرَ فِي بَصَرِي وَالْيَقِينَ فِي فَلْبِي

در دید من و بینائی در بین من و یقین در دل من و

الْإِخْلَاصَ فِي عَمَلِي وَالسَّلَامَةَ فِي نَفْسِي وَالسَّعَةَ

باک بودن در کار من و سلامتی در نفس من و شادان

فِي رِزْقِي وَذِكْرَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ عَلَى لِسَانِي

در روزی من و یاد تو در شب و روز بر زبان من

وَأَشْكُرُكَ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي لِلْهُدَى لَا تُخَيِّرْ

و شکر تو را همیشه مادام که باقی داری مرا خداوند ایستادنی را

حَيْثُ هَيَّئْتَنِي وَبَارِكْ لِي فِيهَا اعْطَيْتَنِي وَارْحَمْنِي

مستکامی که بآزاداری مرا در برکت و مرا در آنچه عطا کرده مرا از جسم من مرا بر کاه

تَوْفَيْتَنِي نَالَكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ **يَا ضِيَا** يَا سَمِيعَ

بیمانی مرا که تو بر هر چیزی توانا باشی بکنی شکر تو را

السَّامِعِينَ وَيَا أَبْصَرَ الْبَاطِنِينَ وَيَا أَسْرَعَ

شنونده گان و ای پناز پسندگان و ای پندگنده

الْحَاسِبِينَ وَيَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ وَيَا أَرْحَمَ

حسابداران و ای حکم کننده زین حکم کننده گان و ای بخشنده

الرَّاحِمِينَ وَيَا صَبِيحَ الْمُسْتَخْرَجِينَ وَيَا كَافِرَ

رحیمان و ای ابرس و اوغایان و ای از این کننده

كُوبِ الْمَكْرُوبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ أَنْتَ

انزده اندوه ناکان ای اجابت کننده دعای درمندگان توئی

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ وَأَنْتَ اللَّهُ

هذا مینت خدائی که تو پروردگار جهانیان و توئی خدا

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ

مینت خدائی که تو بلند مرتبه بزرگ قدر و توئی خدا مینت خدائی

لا اله الا انت

إِلَّا أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

که تو بخت بلند و پرمیان و توئی خدا مینت خدائی که تو

مَالِكُ يَوْمِ الدِّينِ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

پادشاه روز جزا و توئی خدا مینت خدائی که تو

مِنْكَ بَدَأُ الْخَلْقَ وَلَئِكَ بَعُودٌ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا

از تو بیدار آورده نو و از منش و بر منی منت بازگشت و توئی خدا مینت

إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَأَنْتَ اللَّهُ

خدائی که تو آفریننده بهشت و دوزخ و توئی خدا

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَمْ تَزَلْ وَلَا تَزَالُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا

مینت خدائی که تو همیشه بوده و همیشه خواهد بود و توئی خدا مینت

إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مَالِكُ الْخَيْرِ وَالْشَّرِّ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا

خدائی که تو پادشاه مینک و بدی و توئی خدا مینت

إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ

خدائی که تو یگانه پناه نیازمندان که نزاده و

لَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ

زاده نشده و نباشد او را مانند هیچ کس و توئی خدا مینت خدائی

۴۷
إِلَّا أَنْتَ عَالِمُ الْغَيْبِ الشَّهَادَةُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

مگر تو دانای نهان و آشکار بخشاینده مهربان

وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ

و تویی خدا بیست خدائی مگر تو پادشاه پاک از عیبی

السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمُ الْعَزِيزُ الْحَبِيبُ الْمُنْكَرُ

سالم از هر گشتی ایمن بخشنده بسیار دانا غالب بر همه گمراهند

سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا

پاکست خدا از آنچه شرک سازند و تویی خدا بیست خدائی مگر

أَنْتَ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْيُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى

تو آفریننده مدید آورنده صورت بخش مراد است نامهای بسیار

يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ

تسبیح گوید او را هر که در آسمانها و زمین است و تویی غالب

الْحَكِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَبِيرُ

درست گویار و تویی خدا بیست خدائی مگر تو بزرگوار

الْمُنْعَالِ وَالْكَبِيرُ يَا رَحْمَنُ اللَّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

بر تو و بزرگوارای صفت هست خداوند رحمت رحمت بر محمد

وَالْمُحَمَّدُ وَغَفِرَ لِمُغْفِرَةٍ عَمَّا جَاءَ لَا تُشَادُّ رَأْسًا

و آل محمد و بیا فرزند آمرزشی ثابت پابرجا که او را نمکداری بر زمین

ذُنُوبًا وَلَا أَرْتُكِبُ بَعْدَهَا مُحَرَّمًا وَعَافِي مَعَامَةً

گناهانمرا و زنگب نشوم بعد از آن حراممرا و عافیت در جهانمرا

لَا يَنْتَكِي بَعْدَهَا أَبَدًا وَاهْدِيْ هُدًى لَا

گمراه نمی در پس از او هرگز در این راهمرا و ایمنی که

أَخْلَ بَعْدَ أَبَدًا وَعَلَيْكَ بِمَا يَنْفَعُنِي وَتَغْفِرُ

مگر از منم پس از آن هرگز و بیا فرزند را بجز که سودمند مرا و بخش کن

بِمَا عَلَّمْتَنِي وَلَجَعَلَهُ جُزْءًا لِّعَلَى وَارِثَتِي مِنْ

آنچه که آموختی مرا و بگردان آنرا سهمی از من و در دینم مرا از

فَضْلِكَ صَبَا صَبَا كَهَا فَكَفَا فَاوْرَثْنِي بِهِ

فضل خود صبر صبر که آنرا کفایت کردنی و جانشینم بکن بر او

يَا رَبَّاهُ وَبِئْسَ عَلَى يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ صَلِّ عَلَى

ای پروردگارم و بدست بر من ای بخدا ای بخشاینده مهربان رحمت رحمت بر

مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ وَارْحَمْنِي وَأَجْمِنِ مِنَ النَّارِ

محمد و آل محمد و بخش مرا و پناه ده مرا از آتش

ذات السَّعْبِ وَالْبُطِّ فِي سَعَةٍ مِنْ رُفْكَ وَاهْدِكْ

سوزنده و بهین کن در گشت او کی از روزی خود و درم به ما را

بِهَذَاكَ وَلَغْنِي بَغْنَاكَ وَجَعَلْنِي مِنْ أَوْلِيَاكَ

بر اینها فی خود و بهینا ز کن مرا بهینا زی خود و بگردان مرا از دوستان خود

الْخُلَاصِينَ وَبَلِّغْ حِمْدًا وَالْحَمْدُ خَيْرٌ كَبِيرٌ

که با اخلاصند و برسان محمد و آل محمد را درود بسیار

وَسَلَامًا وَاهْدِنِي لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ

و سلامی و راه نما مرا بر آنچه اختلاف کرده در آن از حق

يَا ذُنُكَ لَنُفِكَ تَهْدِي مِنْ تَشَاؤُمِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

بخت من تو که تو راه نمایی بر که از خواهی بسوی راه راست

وَاعْصِمْنِي مِنَ الْغَاوِي كَلِمَاتُهَا وَمِنْ الشَّيْطَانِ

و نگاهدار مرا از معصیتها بمذاهب و از شیطان

الرَّجِيمِ آمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

را نده من شده آمین ای پروردگار جهانیان

جوشن مرقی
هیدای عالی
عزیز و عزیز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خداوند بخشنده مهربان

الْحُكْمُ مِنْ عَدُوِّ وَانْصُرْ عَلَى سَيْفِ عَدَاوَةٍ

حکم را از دنا بدار و دشمنی که کشید بر من بشیر دشمن او

وَسَيِّدَ الْخِطَابَةِ مَدِينَةٍ وَارْهَفَ شِبَاحَتَهُ

و تیز کرد برای من دم کار عدالت خود را و تنگ کرد برای من خبر حرب خود را

وَدَاوَلَنِي فَوَائِلَ سُبُوءِهِ وَسَدَّدَ نَجْوَى صَوَائِبِ

و گشت ایند برای من گشاده ز برای خود و راست کرد بجانب من برای

سَهَائِمِهِ وَلَمْ يَنْسَ عَنِّي عَيْنُ حِرَاسَتِهِ وَأَضْمَرَ

رونده خود و نخواست از من دیدن بای با سبانی خود و به نظر گرفت

لَيَوْمِ مِنَ الْمَكْرُوفِ وَيَجْرِعُ عَفْوٌ مَرَارَتِهِ فَظَنَنْتُ

من رساند بر که در بهر و جری دهد مرا از بر تخی او پس نظر زدی

يَا إِلَهِي إِلَى ضَعْفِي عَرَّاجُ مَالِ الْفَوَارِجِ وَعَجَّيْتُ

خداوند ای بسوی ناتوانی من از بود استن بار کران و عاجز گردون

عَنْ مَلَأَانِ الْجَوَانِحِ وَفُضُّورِي عَرَّاجُ الْإِنْصَادِ مِنْ

از بلاءهای مستاصل و کوتاهی از مقام کشیدن از آنکه

بسم الله الرحمن الرحيم
الحکم من عدو و انصر علی سیف عداوت
و سید الخطابة مدینة و ارهف شباحته
و داولنی فوائیل سبوءه و سدّد نجوی صوائب
و ضمّر عنّی عین حیراسته و اضمر
لایوم من المکروف و یجرع عفوّ مرارته
فظننت
یا ایلہی الی ضعفی عراج مال الفوارج
و عجزت عن ملأان الجوانح و فضوری
عراج الانصاد من

قَصَدْتُ نِيَّامًا رَيْبَةً وَوَجَدْتُ فِي كَيْسَرِيَّةٍ نَافِلَةً

قصده کارزار من نماید و تنها من در بسیاری از آنکه دینی گویند

وَارْصَادُهُمْ فِيهَا لَمْ أَعْمَلْ فِيهِ فِكْرًا وَكَرِيًّا فِي الْأَوَّلِ

و در کس نیستن بیان بحسد چند من بکار بردم در کسین

لَهُمْ بَمِثْلِهِ فَأَيَّدْتُ نِيَّامًا رَيْبَةً وَوَجَدْتُ نَافِلَةً

ایشان بمانند او پس یکتا دای مرا توانا می خود و غم کردی نیست مرا

بِنَصْرِكَ وَفَلَكَ لِي شَبَاحٌ وَخَلَّكَ بَعْدَ

بماری خود و کند کردی از برای من دم خدمت خود را و فرو کردی اشتی و راجه

جَمِيعِ عَدْبِكَ وَحَسَنٌ وَأَعْلَيْتَ كَيْسَرِيَّةً

جمع عدوی بسیار و مسلط کردی مرا بر او

وَوَجَّهْتُ مَا سَدَّ دَالِي مِنْ مَكَائِدُ إِلَيْهِ

و بر گرد آمندی آنچه رست کرده بودی از کرای خود با او

وَرَدَدْتَنِي فِي نَحْرِهِ وَلَمْ تَقْعَبْ عَلَيْهِ وَلَمْ تُبْدِرْ جَرَّاءَ

و باز کرد آمیدی او را و فرو نشاند خشم او را و سر نشد کردی

غَيْظَهُ وَقَدْ عَضَّ عَلَى نَامِلِهِ وَأَدْبَرَ مَوْلِيًا قَدَّاءَ

خشم او و زیرا که میگزید بر پشت او و پشت کرد و زنده که گریخته

سَرَّاءُ يَاهُ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ جَبْرُوتٍ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ

شکوه پس هزار است حمدی پروردگار تو توانا که مغلوب نشوی و

ذِي نَافِلَةٍ لَا يَجْعَلُ صِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْوَاحِدِ مُحَمَّدٍ

صاحب علی که بجای منی رحمت فرست بر محمد و آل محمد و

أَجْعَلَنِي لِعَمَلِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لَأَنَّكَ

بگردان مرا بر نعمتهای خود از شکر کنندگان و مر عطا می خود

مِنَ الذَّاكِرِينَ وَالْهَلْ وَكَمَنْ بَلَغَ بَغَانِي عَمَّا

از یاد و گشتندگان آنچه ای من و چه بسیار رسم نشد که طلب کرد و گوارا

وَنَصَبَ أَشْرَاكَ مَصَائِدَ وَوَكَّلَنِي تَفْقِيدَ

و بر پای کرد برای من دامهای شکارهای خود و وکالت من جستجوی

رِعَايَتِهِ وَأَصْبَأَ إِلَى أَضْيَاءِ السَّبْعِ لَطِيفِي

رعایت کردن مانند کس نیستن شیراز برای شکار خود

أَنْظَارًا لِأَنْتَ هَذَا فَرَصَتُهُ وَهُوَ يَطْلُبُ لِي الشَّاشَةَ

بجسته نظار یا نشن مر نظار یا مستن فرصت خود و او ظاهر کرد برای من لطفی

الْمَلِكِ وَيَسْطُرُنِي وَجْهًا غَيْرَ ظَلَمٍ فَلَمَّا رَأَيْتَ عَلِيَّ

و عاویسی را و بکشود برای من روی ناخندان خود را پس چون دیدی علی

سَبْرُ بِنْتِهِ وَقَفَّ مَا انْطَوَى عَلَيْهِ لَشَرِّكِهِ فِي مِلَّةٍ
 و نهانی او در پیشانی او خود را دیده بود و او را برای شریک خود در پیشانی او
 وَاصْبَحْ مُجْلِبًا إِلَى فِي بَعِيهِ أَرْكَسَتْهُ لَأَمِّ رَأْسِهِ
 و بامداد کرده بود و سرش را جمع کند در طلب خود برگردید پس ای دراز سوزگوار
 وَابْنَتٌ بَنِيَانَهُ مِنْ سَائِسَةٍ فَضَرَعَتْهُ فِي بَيْتِهِ
 و بنای شورش از رخ برگرد می و در انداختی او را در پای
 وَارْدَيْتَهُ فِي مَهْوَى جُفَايَةٍ وَجَعَلْتَ خَدَّ
 و در او بخونجی او را در سینه از بهر کوی که از برای من ساخته بود و در او بخونجی او را
 طَبَقًا لِرَأْبِ رِجْلِهِ وَسَخَّلْتَهُ فِي بَدَنِ وَرَقَةٍ
 طبق خاک پای او و مشغول کردی او را در پیشش و در پیشش
 وَرَمَيْتَهُ بِحَجَرٍ وَخَفَقْتَهُ بِوَرْنٍ وَذَكَّيْتَهُ
 و انداختی او را بسنگش و در کله او را کردی زده گان ترا و دشتی او را
 بِمَسَافِضِهِ وَكَبَيْتَهُ لِمَخْرَمٍ وَرَدَدْتِ كَيْدَهُ
 به پیکانهای پیشش و در زبانش در انداختی و برگردید پس ای کمر او را
 فِي مَخْرَمٍ وَوَقَفْتَهُ بَيْنَ دَامِنَةٍ وَقَفْتَهُ مَحْشَرَةً
 در کوهش و حکم بستی او را بر بنیانی عود و غذا پیش کردی بحشرش

و استخزل

وَاسْتَخْذَلْ وَاسْتَخْذِي وَضَاءً لَ بَعْدَ نَحْوَةٍ
 پس ای یار من و بسیار جعفر شد بعد از بختش
 وَانْفَعَّ بَعْدَ اسْطِطَائِهِ ذَلِيلًا مَأْثُورًا فِي
 و برکشید بعد از سرکشی خود غوار و بست شده او را
 رُبُّنِ جَبَائِلِهِ الْيَتِيمِ كَانَ يَوْمًا أَنْ بَرَّانِي فِيهَا
 بر بنیادی و احمای خود که ایمن داشت که بر من و مادران
 يَوْمَ سَطَوْنَهُ وَقَدْ كُنْتُ يَا رَبِّ لَوْلَا رَحْمَتُكَ
 در روز عفتش و بختیست که نزدیک بود ای پروردگار اگر رحمت تو نبود
 أَنْ تَحْكُمَ لِي مَا حِلَّ بِسَاحَةِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ
 که من و دوایم بر من آنچه فرود آید پس تراست حمدی پروردگار
 مِنْ مُقَدَّرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي نَأْوٍ لَا يَجْلُ حِلَّ
 از آنچه آید ای که من و سبب نشوی و صاحب منی که بختیست و بختیست
 عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَالْحَمْدُ وَاجْعَلْنِي لَأَفْعَلِكِ مَرَاتِلًا
 بر محمد و آل محمد و بگردان مرا مرغمهای خود را در شکلهای
 وَلَا لَأَمَّاكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ الْحَيِّ وَكَمُ مِنْ سَجَائِبِ
 و مر عطا می خود از یاد کنندگان ای بخدای من و بسا از ابراهیم

مَكْرُوفَةً فَدَجَلْنَاهَا وَسَمَّاءُ نَعْمَ امْطَرْنَاهَا وَجَدَّالُ

کردی که کشودی آنرا و ابرهای نفی که بارانند آنرا و جددهای

کرامت اعرابها و عین احداث طمسها و

لطفی که جاری کردی آنرا و جشهای حادثها که برگردی آنرا و

ناشئه رحمت نشرها و جنبه عافیه البسهها

نوبه اندازی رحمت که بین کردی او را و پیرمندی که پوشانیدی او را

و غولبر کربان کشفها و امور جاریه قدرها

و فراگیرنده نعمها که دفع کردی او را و امرهای روان که مقدر کردی او را

لَمْ نَعْجَزْكَ اِذْ طَلَبْنَاهَا وَلَمْ نَمْنَعْ مِنْكَ اِذَا رَدَدْنَاهَا

عاجز نکردند چون طلب کردی آنها را و تمنع نکردیم از تو چون راد کردی آنها را

فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مَقْصِدٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي

پس تراست حمدی که برورد که از توانایی که مغلوب نشود و خداوندی که

لَا يَعْجَلُ صِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَجَعَلَنِي

بجستل نکنی رحمت تراست بر محمد و آل محمد و گردان مرا

لَا تَفْعَلْ مِرَالْشَاكِرِينَ وَلَا لَأَتَاكَ مِنَ الْكَافِرِينَ

مرا نغشایی خود از شاکیان و مرا عطا نمی خوای از کافران

الْحَيُّ وَكَمَنْ جَاسِدٌ شَرٌّ قَبَسَدٌ وَشَيْءٌ بَعْظُهُ

ایستدای من با از حس برنده که گرفته بود و کوشش دشمن و جانش گرفته بود

وَسَافَتُ مُحَمَّدٍ لِسَانُهُ وَوَحَدَنِي عَوْفِي عَيْنُهُ

و از آن صفت که در زبان من و از بیگانه که در چشم من

وَجَبَّكَ عَرْضُ غَضَا لِرَأْمِيهِ وَقَلَدَنِي خِلَالًا

و گردید پهنای من بر آینه مرید کوفی خود و در کردن من انداخت صفها را

لَمْ يَزَلْ فِيهِ فَنَادَيْتُكَ يَا رَبِّ سُبْحَانَكَ وَتَعَالَا

که در روشن بود پس خواند ترا ای پروردگار پناه آورده بتو افتاد و از آنجا

بُسْرَةَ اجَابَتِكَ مُتَوَكِّلاً عَلَيَّ مَا لَمْ أَزَلْ عَرَفْ

بزدوی اجابت تو و توکل داشتم بر آنچه همیشه میدانستم

مِنْ حَيْزٍ رَفَعَكَ عَالِمًا أَنَّهُ لَنْ يَضْطَهَدَنَّ مِنْ آيٍ

از حیزی که تو را برافراشت و دانای را که ستم دیده نشود هر گناه آورده

إِلَى ظِلِّكَ كَفَيْكَ وَلَنْ تَقْصِرَ الْفَوَاحِشُ مِنْ لَجَا

به سوی سایه تو و همین گوید که من کسی را که گناه آورده

إِلَى مَعْفُولٍ إِلَّا نَهَارِيكَ فَجِئْتَنِي مِنْ بَاسِهِ بِقَدَرٍ

به سوی پناه که محبت تو داری که من تو را از شدت آزار تو

فَلَا تُحَدِّدْ يَارَبِّ مَرْتَدًّا وَلَا يُغْلِبْ ذِي كُنَافٍ لَا يُحَلِّقُ

بس مرتز است محمدی پروردگار از توانائی که غالب شود و خداوندی که تعلیم کند

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لَا تَعْمَكَ مِنْ

رحمت مرتز بر محمد و آل محمد و بگردان مرا مرغبتی خود از

الشَّاكِرِينَ وَلَا لِأَنَّكَ مِنَ الْكَافِرِينَ بِالْهَيْوَةِ

شکر گذاران و مرعطانی خود از یاد کنندگان و بیخداانی را

كَمَنْ ظَنَّنَ حَسْرَةَ حَقَّقَتْ وَمِنْ عُدْمِ امْلَاقِ

با از گمان نیست که درست کردی و از نیستی بر ایشان که

جَبَرَتْ وَمِنْ مَسْكَنَةِ فَارِحَةٍ حَوَّلَتْ وَمِنْ

تدارک کردی و از دورویی که آسار کرد و بندی و از

صَرَعَةِ مُهْلِكَةٍ أَنْعَشَتْ وَمِنْ مَشَقَّةٍ أَنْجَحَتْ

افقادی که بپاک کردی که برداشتی و از مشقتی که دور کردی

لَا تُشْئَلُ بِإِسْدِي عَمَّا فَعَلْتُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ

سوال کرده و بنویس ای قایم از آنچه میکنی و ایشان پرسیده شوند

وَلَا يَنْقُصُ مَا أَنْفَقْتُ وَلَقَدْ سَأَلْتُكَ فَانْصَحْتَنِي

و کم نمیکند خزانة ترا آنچه صرف میکنی و بچتن که از تو سوال کنم بپندار مرا

و لا تشال

وَلَوْ شِئْتَ فَابْتَدَأْتَ وَسُتَبِّحَ بِآبِ فَضْلِكَ

و سوال کردند پس ابتدا کردی و طلب کردند از درگاه فضل تو

فَمَا كَدَيْتَ آيَتِكَ إِلَّا أَنْعَامًا وَمَسْنَانًا

پس باندک را نمی نمودی و دادهاستی که لغت دادن و اکرام نمودن و

لَا تَطْلُوهُ يَارَبِّ وَحُسَانًا وَآيَتِكَ إِلَّا أَنَّهَا

که لغت نمودن ای پروردگار و حسنات و آیات تو نیستی

حِرْمَانِكَ وَاجْرَأْ عَلَيَّ مَعَاصِيكَ وَتَعْدًا بِالْحِلَّةِ

حرمانی تو و جرات بر معصیتها می تو و در گذشتن از انداز

وَعَفْلَةً عَنْ وَعِيدِكَ وَطَاعَةً لِعِدْوِي

و غافل بودی از وعده ای تو و فرمانبرداری دشمن من و

عِدْوِكَ لَمْ تَمْنَعْكَ يَا إِلَهِي نَاصِيَةً لِحَيْلِكَ

دشمن تو که مانع نشد ترا ای خدای من و یار من ترک کردن من

بِالشُّكْرِ عَنْ أُنْمَاءِ إِحْسَانِكَ وَلَا حِجْرًا فِي ذَلِكَ

بشکر از تمام کردن احسان تو و مانع نشد مرا این نعمت

عَنْ أَرْتِكَ بِمَسَاطِخِكَ اللَّهُمَّ وَهَذَا مَقَامُ

از منوچه شدن خستهای تو خداوند و این جایگاه

عَبْدٌ ذَلِيلٌ ضَعِيفٌ اعْتَرَفَ لَكَ بِالْتَّوْحِيدِ وَفَرَّ

بند و مقدر نام توان که اعتراف کرده و مرتزای بیکانگی و اقرار کرده

عَلَى نَفْسِهِ بِالْفَقْرِ فِي آدَاءِ حَقِّكَ وَشَهِدَ لَكَ

بر نفس خود فقیر در ادا کردن حق تو و شهادت داد بر ترا

بُسْبُوحُ نِعْمَتِكَ عَلَيْهِ وَجَمِيلُ عَادَتِكَ عِنْدَكَ

بلا مل بودن نعمت تو بر او و مین گوئی عاداتی تو نزد او

وَاحْسِبْنَا لَكَ يَا إِلَهَ وَسَيِّدِي مِنْ ضَلَالَةٍ

و حساب تو بوی او پس محشم را ایخدای من و سید من از غلطی

مَا أَرَيْتُكَ إِلَى رَحْمَتِكَ وَأَتَّخِذُ سُلْكَاً أَعْرِجُ فِيهِ

آنچه بینم ایهم بوی رحمت تو و از ایکم نزدانی که بالاروم در آن

إِلَى مَرْضَاتِكَ وَأَمِنْ يَوْمٍ مِنْ سَخَطِكَ بِعِزَّتِكَ جُودٍ

بوی خوشنودی تو و امین تو مان از غضب تو بعزت تو و انعام تو

وَنَحْنُ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ أَلَا نَمْنُ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ

و بحق پیمبر تو محمد و پیشوایان رحمتی تو بر او و بر پیشوایان باد

اجْعَلْ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مَقْشَدٍ لَا يُغْلَبُ وَ

بس مرتزاست حمدی برود که از توانائی که مغلوب نشوی و غلبه داند

أَنَا ذِي لَا يَجْعَلُ صِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَجَعَلْنَا

منی که بچیند منی رحمت مرت بر محمد و آل محمد و بگردان مرا

لَا نَعْمَكَ مِنْ الشَّاكِرِينَ وَلَا لَأَمَّكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ

مرغبتیهای خود از شکر گزاران و مرعطای خود از یاد کنندگان

إِلَهِي وَكَمُ مِنْ عَبْدٍ مَسِيٍّ وَأَصْبَحَ خَائِفاً مَرْغُوباً

خدایا بس از بنده که شام کند و صبح کند زنمان برسان

مُسَهَّماً مُسْتَفِئاً وَجَلَّ هَارِياً طَرِيقاً مُتَجَرِّفِي خُفْيٍ

خواب بنده و در رست زنمان که زنمان در اندوخت و دروشت و در شکای

أَوْ مَخْبِئَةً مِنَ الْخَائِبِ قَدْ ضَاوَتْ عَلَيْهِ الْأَرْضُ

یا که از کارهای از جانای سپهر آن که شک شده بر او زمین

بِرُجْبِهَا لَا يَجِدُ حِيلَةً وَلَا مَنَاجَاً وَلَا مَأْوًى وَآلَا فِي

برست خود و منی باید چاره و نه بختی و نه جایگاهی و من در غم

عَافِيَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ وَفِي آمْنٍ وَطَمَئِينَةٍ مِنْ مِثْلِهِ

عافیتم از این همه و در ایمنی و آرامی از مشایب

فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مَقْشَدٍ لَا يُغْلَبُ ذِي آفَاءٍ لَا يَجْعَلُ

بس مرتزاست حمدی برود که از توانائی که مغلوب نشوی و غلبه داند

بِسْمِ مَرْتَازِ سَمَدِی بَرُودِ کَا رَزْوَانِی کَرِ مَغْلُوبِ نَشُوی وَغَاوِطِی کَرِ مَغْلُوبِ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لِي نَعْمَكَ مِنَ

رحمت و منت بر محمد و آل محمد و بگردان مرا امر نغمه های خود از

الشَّاكِرِينَ وَلَا لِأَمِّكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَالْهَلْ وَكَمْ

شکر گذاران و مر عطا های خود از یاد کنندگان خداوند با

مِنْ عَبْدٍ مَسِيٍّ أَصْبَحَ مَعْلُومًا مُكْبَلًا بِالْحَمْدِ

از بنده که شام کند و صبح کند ظل در گردان دوست و پادشاه من

بِأَيْدِي الْعِبَادَةِ لَا بِرَحْمَةٍ بَعِيدًا مِنْ أَهْلِهِ وَوَلَدِهِ

برستهای دشمنانی که رحمت کنند و دود از آس و فرزندان خود

مَنْقُطًا عَنِ الْخَوَانَةِ وَبَلَدٌ يُتَوَفَّجُ كُلُّ سَاعَةٍ

جسد از برادران خود و شهر خود منظر باشد در هر ساعت

بِأَيَّةٍ قَتْلَةٍ يُقْتَلُ وَبِأَيَّةٍ مُشْكَلَةٍ يُمِشَلُ وَأَنَا فِي قَفَا

که بچه کشتنی در کشتند و بچه سیاه استی در سیاه است کنند و من در غایم

مِنْ نَزْلِكَ كُلِّهِ فَلَا يَحْدُ يَا رَبِّ مُمْقِنٌ وَلَا يُغْلِبُ

از اینها همه پس مرتضی حمدی پروردگار از توانایی که غالب نشود

وَذِي نَأْفٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

و خند او نه علمی که عجل نمی رحمت و منت بر محمد و آل محمد

بجای

وَاجْعَلْ لِي نَعْمَكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لِأَمِّكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ

و بگردان مرا امر نغمه های خود از شکر گذاران و مر نغمه های خود از یاد کنندگان

الْهَلْ وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ مَسِيٍّ أَصْبَحَ يُقَاسَى الْجُرُوبَ

ای بخندای من و پادشاه از بنده که شام کند و صبح کند در شفت و شکست

وَمُبَاشَرَةً الْقِفَالِ قَدْ غَشِيَتْهُ الْأَعْدَاءُ مِنْ كُلِّ

و مرکت شدن کارزار که فرا گرفته باشند او را دشمنان از هر

جَانِبٍ وَالسُّيُوفُ وَالرُّمَاحُ وَالْهَلْ وَكَمْ

جانبی و شمشیر و نیزه و آهن و آلهای جنگ

يَفْقَعُ فِي الْحَدِيدِ قَدْ بَلَغَ مَبْلَغَ مَجْهُودٍ لَا يَرَى

فرز گرفته باشد در آهن بعد طاعت خود و نه اند

حِيلَةً وَلَا يَجِدُ مَهْرًا قَدْ دَفِنَ بِالْجَنَائِزِ

بجای و نیاید گزینهای که نزد یک مردان شده باشد سبب جفایات

مُتَشَحِّجًا يَدِيهِ بِحِجَّتِ السَّنَائِلِ وَالْأَرْحُلِ ثَمْبَةً

دست و پادشاه خود را در زیر بسم اسبان و پادشاهی مردم آرزو کند

شَرِبَةً مِنْ مَاءٍ أَوْ نَظْرَةً إِلَى مَهْلَةٍ وَوَلَدٌ لَا يَقْدُرُ

بکثرت آب یا نظر کردن بر روی آب خود و فرزندان خود قدرت ندارد

عَلَيْهَا وَأَنَا فِي عَافِيَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا

ایزدان و من در عافیتم او اینها همه پس از دست همای

رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلِبُ ذِي كُنَافَةٍ لَا يَجْعَلُ

برود و کار از توانائی که مغلوب نشوی و خداوند عظمی که تمجید کنی

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لِي نِعْمَةً مِنْ

رحمت و رحمت بر محمد و آل محمد و بگردان مرا نعمتهای خود را

الشَّاكِرِينَ وَلَا لِأَنَّكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ الْحَيِّ

شکر گذاران و مرا عطا نای خود از یاد گذشتگان ایستادگانی

وَكَمٍ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَصَبَحَ فِي ظِلِّ نَارٍ الْبَارِئِ وَصَفَى

و ب از بند که شام کند و صبح کند در تاریکیهای دریا و شعلههای

الرِّيَّاحِ وَالْأَمْوَالِ وَالْأَمْوَالِ بِمَوْضِعِ الْغُرُقِ

بادها و پهلای و موجها و موجها مشغول باشد غرق در

الْهَلَاكِ لَا يَقْدِرُ عَلَى حِيلَةٍ أَوْ مُبْتَلًى بِصَفَا

هلاکت را قادر نباشد بر چاره زده یا مبتلا گردد بطوفان

أَوْ هَدِيمٍ أَوْ غَرَفٍ وَحَرَفٍ وَشَرْقٍ وَخَسْفٍ وَنَحْجٍ

یا ایستادی یا غرق شدن یا سوختن یا لغو زدن یا فرو رفتن یا سرازیر شدن

وَقَذْفٍ وَأَنَا فِي عَافِيَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا

ایزدان

وَقَذْفٍ وَأَنَا فِي عَافِيَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ

یا خداوند و من در عافیتم از این همه پس از دست

الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلِبُ ذِي كُنَافَةٍ

محمد ای پروردگار از توانائی که مغلوب نشوی و خداوند عظمی که

لَا يَجْعَلُ صِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لِي

نعمتی رحمت و رحمت بر محمد و آل محمد و بگردان مرا

لَا نِعْمَكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلَا لِأَنَّكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ

مرا نعمتهای خود را از شکر گذاران و مرا عطا نای خود از یاد گذشتگان

الْهَيِّ وَكَمٍ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَصَبَحَ مُسَافِرٍ شَاخِصًا

خداوند ایستاده و ب از بند که شام کند و صبح کند در سفر و دور

عَنْ أَمَلِهِ وَوَطَنِهِ وَوَلَدٍ مُتَجَرِّفٍ فِي الْمَقَاوِرِ

از امل او و وطن او و فرزندی و فرزندی در میانها

نَاهِيًا مَعَ الْوَحْشِ وَالْبَهَائِمِ وَالْهَوَامِ وَحِيدًا

را دور کرده با وحشیان و حیوانات و جانوران تنه

فَرِيدًا لَا يَعْرِفُ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدِي سَبِيلًا

و بیس نداند چاره و نیاید راهی

وَقَذْفٍ وَأَنَا فِي عَافِيَةٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا

ایزدان و من در عافیتم از این همه پس از دست

أَوْ مَنَّا ذِي بَيْرٍ دَاوْرٍ أَوْ جَوْعٍ أَوْ عَطْشٍ أَوْ غَيْرِ مَا

یا در آزار باشد بسبب سرما یا گرما یا کسب یا شنگی یا برهنه یا

غَيْرِهِ مَوَالِدُ مَا أَنَا مِنْهُ خَلَوْنَا فِي عَافِيَةٍ

عزیز او از محبت ما که من از آنها خالی ام و من در عافیت

مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مُنْقِذِ الرَّاغِبِينَ

از این همه او پس مرزا است حمدی پروردگار را از توانایی که

يُغْلِبُ ذِي الْأَنفَالِ لَا يُجْعَلُ صَلَاحُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

مغلوب نشوی و خداوند علی که بختی کنی رحمت مرشد بر محمد و آل محمد

وَجَعَلَنِي لَا يُغْلِبُكَ مِرَالُكَ كَرِيمٍ وَلَا لِأَتَاكَ مِنْ

و بگردان مرا مرغبتی خود از شک که از امان و مرعطای خود از

الذَّكَرِ بِنِ الْهَيْوَةِ وَكَمَنْ عَبْدًا مُبْسِي وَأَصْبَحَ

یا دکنس دکان خداوند و با از بنده که شام کند و صبح کند

فَخِيرَ غَاثًا كَارِبًا مُمْلِفًا خَفِيقًا جَهْدًا خَاشِعًا

پریشان و برسان و دربان و ناچیز و کار بسته و در تب ترسان

جَاسِعًا ظَنًّا أَيْدِي ظُرْمٍ يَعُودُ عَلَيْهِ بِفَضْلٍ أَوْ

کرسنه و تشنه اشتها کند کبر که اسان نماید بر او بزیادتی یا

عَبْدٍ وَجِبَةٍ هَوَا وَحَةٍ مِنْ عِنْدِكَ أَوْ شَدَّ عَيْنًا

بند او و چشمش اس که قرینش پیراست از من نزدیک یا پنهان باشد بکیش

لَكَ مَغْلُوكًا مَقْهُورًا فَدَجَلُ ثَقَلًا مِنْ عِبَالِ الْعَبَا

مرزا در غل و مظلوم باشد بختی کنی که بار کرد و بار کردی از تب و تشنه

وَشَدَّ الْعُودِيَّةِ وَكُلْفَةِ الرِّقِّ وَثِقَلِ

و سختی سبب بنداری و مشقت بندگی و کرایه

الضَّرْبِيَّةِ أَوْ مَبْنًى بِيْلًا شَدِيدًا لَا يُقِيلُ لَهُ

مال یا ماست باشد بجلای سختی که طاقت نیاورد و در آزار

الْأَمْنِيَّةِ عَلَيْكَ وَأَنَا الْخَلْدُ الْمُنْعَمُ الْمَكْرُ

کر بر حسن تو بر او و منم خدمت کرده شد در نعمت و کرامتی

فِي عَافِيَةٍ مِمَّا هُوَ فِيهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مُنْقِذِ

در عافیت از آنچه او در است پس مرزا است حمدی پروردگار را از توانایی

لَا يُغْلِبُكَ ذِي الْأَنفَالِ لَا يُجْعَلُ صَلَاحُ عَلَى مُحَمَّدٍ

که مغلوب نشوی و خداوند علی که بختی کنی رحمت مرشد بر محمد

وَالرُّحَمَاءِ وَجَعَلَنِي لَا يُغْلِبُكَ مِرَالُكَ كَرِيمٍ

و آل رحمت و بگردان مرا مرغبتی خود از شک که از امان

وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَسَيِّدِي وَمَكْرَمِي

و مر عطا نامی خود از یاد کنست بکان ایخدا می من و سید من ببارز

عَبْدُ امْسِي وَاصْبِحْ بِرَبِّكَ شَرِيًّا حَيَّرَنَا مَجْهَرًا

بنده که شام کند و صبح کند را بنده شده و او آره جبران راه کم کرده

جَاهًا جَاهًا سِرًّا فِي الصَّوَارِي وَالْبَرَادِي قَدْ

کرسته ترسان در صحرا و بیابانها که

أَحْرَقَ الْخَرَقَ وَالْبِرْدَ وَهُوَ فِي خَيْرِ مَوَالِيهِ وَصَنَّاكَ

سوخته باشت از کرا و سرما و او در مشقتی باشت از تنگش استنکی

مِنَ الْجَوْفِ وَذُلِّ مِنَ الْفَقَامِ يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً

از زندگانی و خواری از جایگاه که نگاه کند بوی نفس خود از روی پشیمانی

لَا يَقْدِرُ لَهَا عَلَى خَيْرٍ وَلَا نَفْعٍ وَأَنَا خَلَوْتُ مِنْ ذَلِكَ

که توانایی ندارد و مراودا بر زبان و نه بودی و من خالیسم از اینها

كُلُّهُ يَجُودُ وَكَرَمِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

همه بجود تو و کرم تو پس نیست خدایی که تو را

سُبْحَانَكَ مِنْ مُقَدَّرَةٍ يُغْلَبُ ذِمَّتُكَ أَلَا

پاکا تو از توانایی که مغلوب بشوی و خداوندی که بجز نمی

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِأَنْعَامِكَ

رحمت فرست بر محمد و آل محمد و بگردان مرا مرغهای خود از

الْشَّاهِدِينَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

شهادتندگان و مرغهای خود از یاد کنست بکان و رحمت کن مرا

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ الْحَمْدُ وَمَوْلَايَ سَيِّدِي

بر رحمت تو ای رحیمتر از رحمان ایخدا می من و اقامی من و سید من

وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ امْسِي وَاصْبِحْ عَلَيْهِ لَمْ يَضَا

و بس از بنده که شام کند و صبح کند کوفتک و بیمار

سَقِيمًا مَدْنَفًا عَلَى فَرْشِ الْعِلَّةِ وَفِي لِبَاسِهَا

در دناکت مشرف بر ملاکت بر بستر بیماری و در جامه درد

يَقْلَبُ بِمَيِّتًا وَسَمًا لَا لَا يَعْرِفُ شَيْئًا مِنْ كَيْدِ

خوابیده کرده بجانب دلت و چپ دنیا به چیزی از دلت

الطَّعَامِ وَلَا مِنْ لَذَّةِ الشَّرْبِ يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ

خوردنی و نه از لذت است آمدن نظر افکند بوی خود

حَسْرَةً لَا يَسْتَطِيعُ حَاضِرًا وَلَا نَفْعًا وَأَنَا خَلَوْتُ

بجست توانایی ندارد مراودا زبانی و نه بودی و من خالیسم از

بجست توانایی که مغلوب بشوی و خداوندی که بجز نمی

بجست توانایی که مغلوب بشوی و خداوندی که بجز نمی

بجست توانایی که مغلوب بشوی و خداوندی که بجز نمی

ذَلِكَ كُلُّهُ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

این همه بحدود تو و کرم تو بس نیست خدای کر تو

سُبْحَانَكَ مَوْضِعُكَ لَا يُغْلِبُ ذِي نَائِهٍ لَا يَعْلُ

منزهی تو از توانائی که مغلوب نمی و خداوندی که بخت نمی

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لَكَ مِنْ الْعَالَمِينَ

رحمت درشت بر محمد و آل محمد و بگردان مرا برای خود از پرستگاران

وَلَا تَعْلَمُكَ مِنْ أَشْكَائِهِمْ وَلَا لَأَتِيكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ

و مرا نغمه های خود از شکوکاران و مرا عطا نای خود از یادکنندگان

وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مَوْلَايَ

و بخش مرا بر رحمت تو ای خیر از رحمان آقایی من و

سَيِّدِي وَكَم مِّنْ عِبَادٍ مِّثْلِكَ وَاصْبِرْ قَدْ دَنَا

سپید من و بسیار از بنده که شام کند و صبح کند که نزدیک شد

مِنْ حَقِّهِ وَقَدْ أَحْدَقَ بِهِ مَلِكُ الْمَوْتِ فِي الْحَوَا

برکش و احاطه کرده باشد با مرگ موت در یارانش

يَعَالِجُ سَكَرَاتِ الْمَوْتِ وَجِيَاضَهُ نَدْوَرُ

درگاه بخت های مرگ و غصه های او می گردد

عَيْنَاهُ بِمِثْلِهِ وَشِمَا لَا يَنْظُرُ إِلَى إِحْيَائِهِمْ وَأَوْدَائِهِمْ

و چشمهایش از انراست و چش نگاه کند بموی و دستهایش و شستایانش

وَأَخْلَاهُمْ قَدْ مَنَعَ مِنْ لَكَلَامٍ وَجَبَّ عَنِ الْخَلْقِ

و بختایش و حال آنکه او را منع کرده باشند از کلام و باز داشته باشد بجز

يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً فَلَا يَسْتَطِيعُ لَهَا خُرُوجًا وَلَا

نگاه کند بمویش خود از روی حسرت پس تواند مرا از زیانی و نه

نَفْعًا وَأَنَا خَلَوُ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ

لودی و من خالیسم از این همه او بحدود تو و کرم تو

فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ مَوْضِعُكَ لَا يُغْلِبُ

پس نیست خدای کر تو منزهی تو از توانائی که مغلوب نمی

وَذِي نَائِهٍ لَا يَعْلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

و صاحب ملی که بخت کند رحمت درشت بر محمد و آل محمد

اجْعَلْ لَكَ مِنَ الْعَالَمِينَ وَلِنِعْمَتِكَ مِنْ أَشْكَائِهِمْ

بگردان مرا برای تو از پرستگاران و مرا نغمه های تو از شکوکاران

وَلَا لَأَتِيكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ مَوْلَايَ وَسَيِّدِي

و مرا عطا نای تو از یادکنندگان ای آقایی من و سپید من

وَكَمِنْ عَبْدٍ مَسِيٍّ وَأَصْبَحَ فِدَا سَمْعٍ عَلَيْكَ لُقْطَا

دینا از بنده که شام کند و صبح کند که بپوسته باشد بر او صفت

وَاحِدٌ بِدَا بِلَاءٍ وَفَارِقٌ وَدَائِهِ وَكِبَائِهِ وَ

و احاطه کرده باشد با بدبلا و دور شده باشد از او و کسان او و

اخْلَافُهُ وَامْسِيٍّ جَهْرًا سَبْرًا ذَلِيلًا فِي أَبْدَيْنِ

مست ابدان او و شام کند جهر اسیر خوار در دستهای

الْكُفَّارِ وَالْأَعْدَاءِ يَتَدَاوُلُونَهُ بِمَيْتًا وَ

کافران و دشمنان و دست پست مکرر نهادن او است و

سَمًا لَا تَدْخُلُ فِي الْمَطَامِيرِ وَتُقَالُ بِالْحَدِيدِ لَا

جست که بسته باشند او در سینهها و سنگینش کرده باشند تا بمن

بَرِيٍّ شَبَابًا مِنْ خِيَاءِ الدُّنْيَا وَلَا مِنْ رَوْحِهَا

نه بپری بپری از نورانی دنیا و نه از راحتهای او

يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً لَا يَسْتَطِيعُ طَاضِرًا وَلَا

نظر کند بسوی نفس خود حسرتی که توانایی ندارد مراور از دنیای و نه

نَفْعًا وَانَا خُلُومٍ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ يُجُودُ وَكَفَرِكَ

نفعی و من غلیمه از این بمداد بجو تو و کفر تو

فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ مَرْفَعٌ لَا يُغْلَبُ

بسنت خدائی مرفوع با کاف تو از توانائی که غالب نشود

وَذِي كُنَاةٍ لَا يَجِدُ صِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ رَحْمَةً

و خداوند علی که بغیرش کنی رحمت و رحمت بر محمد و آل محمد

وَاجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْعَابِدِينَ وَلِنَعْمَ آيَاتُكَ مِنْ الشَّيْءِ

و بگردان مرا برای تو از پرستندگان و در نعمتهای از شئی که

وَلَا لِأَمْرِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَارْحَمْنِي حَرْثَكَ

و در نعمتهای خود از یادگشتندگان و رحم کن مرا بر حشمت تو

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مَوْلَايَ وَسَيِّدِي وَكَمِّنْ

ای رحیمتر از رحیمان ای آقای من و سید من و بدو از

عَبْدٍ مَسِيٍّ وَأَصْبَحَ فِدَا شَنَاؤِي إِلَى الدُّنْيَا لَوْ

بنده که شام کند و صبح کند که اشتیاقی داشته باشد بسوی دنیا بجهت

فِيهَا إِلَى أَنْ خَاطِرُ نَفْسِي وَمَالِي حِرْصَامِي

در آن تا آنکه بگذرد بغير خود و مال از روی حرصی از او

عَلَيْهَا وَقَدْ رَكِبَ الْفُلُوكَ وَكَسِرَتْ بِهِ فَهْوِي

بر آن که کوار شده باشد در کشتی و شکسته شود با و پس او در

اِنَّا فِى الْبَحْرِ وَظَلَمْنَا نَفْسَهُ حَسْرَةً لِّمَقْدُرِ
 در طواف دریا و تاریکهای او نظر کند بعضی خود حسرت که قادر نباشد
 لَهَا عَلَىٰ ضَرٍّ وَلَا نَفْعٍ وَاِنَّا خَلَوْنَا مِنْ ذَلِكَ كَلِمَةٍ يُحَدِّثُ
 مراد از برزائی و نه کوهی و من غایبم از این همه بگوید تو
 وَكَرَمِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ مَنْ
 و کرم تو پس نیست خدائی که تو منزهی تو و
 مُقَدِّرٌ لَا يُعَلِّقُ ذَنْبِي نَاهٍ لَا يَجْعَلُ صِلَةً عَلَيَّ
 قادری که مستلزم غنای و صاحب علی که تحصیل میکند بخت
 مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ وَاجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ
 محمد و آل محمد و بگردان مرا برای خود شکرگزاران
 وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَاجْعَلْنِي رَحِيمَكَ يَا أَرْحَمَ
 و مهربانای خود از یاد کنندگان و رحم کن مرا بر رحمت خود و مهربانان
 الرَّاحِمِينَ مَوْلَايَ وَسَيِّدِي وَكَرَّمْ عَبْدًا مِسْكِينًا
 رحیمان آقای من و سید من و با از بنده که شام کند
 وَاصْبِرْ فَلَسْتَ مِمَّنْ عَلَيْهِ الْفَضَاءُ وَاجِدْ فِيهِ الْبَلَاءَ
 و صبر کن که مستتر شده باشد بر او صفت او احاطه کرده بود ببلای

وَالْكَفَّارُ وَالْأَعْدَاءُ وَآخَذَتْهُ الرِّمَاحُ السُّبُورُ
 و کافران و دشمنان گرفته باشند از اینها و پیشه را
 وَالسِّهَامُ وَجَدِلَ صَرَبًا وَقَدْ شَرِبَ الْإِخْرَجُ
 و نیزه و از یاد رفته در زمین افتد و محبتی که بیاشامد زمین
 مِنْ دَمِهِ وَكَلَنَ السِّبَاعُ وَالطَّبِيرُ مِنْ حِمَمِهِ
 از خون او و بخورند درندگان و مرغان از کوفت او
 وَآنَا خَلَوْنَا مِنْ ذَلِكَ كَلِمَةٍ يُحَدِّثُ وَكَرَمِكَ
 و من غایبم از اینها همه بگوید تو و کرم تو
 يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
 ای مستحق بودن من ای نیست خدائی که تو منزهی تو
 مِنْ مُقَدِّرٍ لَا يُعَلِّقُ ذَنْبِي نَاهٍ لَا يَجْعَلُ صِلَةً
 از توانائی که مستلزم غنای و باوند علی که تحصیل میکند بخت
 عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ وَاجْعَلْنِي لِعِبَائِكَ مِنَ
 بر محمد و آل محمد و بگردان مرا مهربانای خود از
 الشَّاكِرِينَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مِنَ الذَّاكِرِينَ
 شکرگزاران و مهربانای خود از یاد کنندگان و رحم کن مرا

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَعَزَّكَ يَا كَرِيمٌ
 بر رحمت تو ای رحیمتر از رحیمان *لوگنه میوزم بعزت تو ای کریم*
 لَا تَطْلُبَنَّ بِنَا لَدَيْكَ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْكَ وَلَا تَجَانَّ
 ایستند طلب میکنم از آنچه نزدست *والحال چو سبب کنم بدو دنیا و بهایم*
 عَلَيْكَ وَلَا مَدَّنْ يَدِي نَحْوَكَ مَعَ جُرْمِي إِلَيْكَ
 بر تو *و دراز بسکنم دست خود را بجانب تو با گناهی که کرده ام تو*
 فِيمَنْ أَعُوذُ يَا رَبِّ وَعَيْنُ الْوُدِّ لَا أَحَدٌ إِلَّا
 پس که پناه برم ای پروردگار *و که پناه بگیرم که نیست احدی مرا مگر*
 أَنْتَ أَفَرَدْتَنِي وَأَنْتَ مَعُوذِي وَعَلَيْكَ مُشْكَلِي
 تو ای بامرا نویزید بیکردانی *و تو ای استیاد منی و برست تو کل من*
 أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلَى السَّمَاءِ
 و برخواست اسم ترا بنام تو *که گذاشته است او را بر آسمانها*
 فَاسْتَقَلْتُ وَعَلَى الْأَرْضِ فَاسْتَقَرَّتْ وَعَلَى
 پس درست استیاد داند *و بر زمین پس درست استیاد داند و بر*
 الْجِبَالِ فَوَسَّتْ وَعَلَى الْكَلْبِ فَظَلَمَ وَعَلَى الْكَلْبِ
 کوهها پس تابست شد داند *و بر سبب پس تابست شد و بر روز*

فَاسْتَغْفِرُكَ وَأَنْ نُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ
 پس دروشتن شد که رحمت فرستی بر محمد و آل محمد *و*
 أَنْ تَقْضِيَ لِي جَمِيعَ حَوَائِجِي وَتَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي
 ایست که برآوردهی همه حاجتهای مرا *و سبب امری که مرا*
 كُلَّهَا صَغِيرَهَا وَكَبِيرَهَا وَتُوسِعَ عَلَيَّ
 همه *کو بگشاید او بزرگ او و فرسخ کردانی بر من*
 مِنَ الرِّزْقِ وَمَا تُبَلِّغُنِي بِهِ شَرَفَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 از روزی *القدر که برسانی من شرف دنیا و آخرت*
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مَوْلَايَ بِلَا سَتِّغَتْ فَضِيلُ
 ای رحیمتر از رحیمان *اقامی بنو است غایت میکنم بر رحمت*
 عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ وَغَفْنِي وَبِكَ أَسْتَجِرُّ
 بر محمد و آل محمد *و بفریادم پس و بنو پناه آوردم*
 فَضِّلْ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَالْمُحَمَّدِ وَاجِرْنِي وَاعْنِنِي
 پس رحمت فرست بر محمد و آل محمد *و پناه ده مرا و پناه بگردان مرا*
 بِطَاعَتِكَ وَتَسْأَلُنِيكَ عَرَبِيَّةً خَلَقَكَ
 بفرمایند از من تو *و بنوال گردون تو از سوال گردون بنده گان تو*

وَأُفْلِحَ مَنْ ذَلَّ الْفَقِيرَ الْغَنَى وَمَنْ ذَلَّ

و بگردان مرا از خوارى به بختى بسوى عزت به نیازى و از خوارى

الْبِغَاضِ إِلَى الْغَيْرِ الطَّاعَةِ فَقَدْ فَضَّلْتَنِي عَلَى

کس تا آن بسوى عزت طاعت پس بختى فضیلت دادى مرا بر

كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِكَ جُودًا وَكِرَمًا لَا بِاسْتِحْقَاقٍ

بسیارى از خلق تو بخشش و کرم بى آنکه من مستحق شوم

مِنْكَ اللَّهُ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

ای بخداى من پس برست حمد بر اینها همه رحمت و رحمت بر محمد

وَالْحَمْدُ وَاجِبٌ لِيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ

و آل محمد و بگردان مرا از همه نعمت های خدای تو که گذران و

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا ذَاكَ الْكَرِيمِ وَأَرْجُو رَحْمَتَكَ يَا أَرْحَمَ

روحانی ها ای خدایا و کسندگان و رحم کن مرا رحمت تو ای بخشنده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

الْسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

درود بر تو ای رسول خدا درود بر تو

يَا صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ اللَّهِ

ای برگزیده خدا درود بر تو ای امیر خدا

الْسَّلَامُ عَلَى مَرَايَطِهِ اللَّهُ وَأَخْضَهُ وَخَنَّا

درود بر کسی که بر بندگی او خستیم و مخصوص کرد او را بر بندگی ما

مِنْ بَرِيَّةِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيلَ اللَّهِ مَا دَامَ

از محبت کلمات خود درود بر تو ای دوست خدا آنچه تا کنون

اللَّيْلُ وَغَسَقَ وَأَضَاءُ النَّهَارِ وَاشْرَفَ السَّلَامُ

شب را و تاریک نمود و روشن نمود روز را و برتر شد درود

عَلَيْكَ مَا صَحَّتْ صَامِتٌ وَنَطَوَى طَوْوُ ذَرٍّ

بر تو مادام که ساکت باشد ساکتی و گویا شود گویاست درود بر تو

شَارِقٌ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى

شارق رحمت خدا و برکت های او درود بر تو

مَوْلَانَا أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى بَرٍّ طَائِلٍ حَبَابٍ

ای قائم ما پادشاه گردندگان علی پسر ابی طالب

ای پادشاه گردندگان علی پسر ابی طالب

ای پادشاه گردندگان علی پسر ابی طالب

ای پادشاه گردندگان علی پسر ابی طالب

ای پادشاه گردندگان علی پسر ابی طالب

السَّوَابُ وَالْمَنَافِ وَالْخَيْرُ وَمُبِيدِ الْكَلْبِ

بشردان و صاحب ثواب و بزرگواری و ظاهر کند ثواب

لَسْتُ بِدَلِّ الْبَاسِ الْعَظِيمِ الْمُرْسِلِ الْمَكِينِ الْأَسَدِ

سخت معرکهای بزرگ گستراننده اسب

سَاقِي الْمُؤْمِنِينَ بِالْكَاسِ مِنْ حَوْضِ الرَّسُولِ

ساقی کردنندگان بکاس از حوض پیغمبر

الْمَكِينِ الْأَمِيرِ السَّلَامِ عَلَى صَاحِبِ الْكَنْزِ وَ

صاحب آرام درود بر صاحب عقل و

الْفَضْلِ وَالْطَّوَاتِلِ وَالْمَكْرُمَاتِ وَالنَّوَاتِلِ

فضل و نهان و بزرگواری و نهان

السَّلَامِ عَلَى رَسُولِ الْمُؤْمِنِينَ وَلَيْتَ الْوَحْدِ بْنِ

درود بر سوار پیروندگان و شیر بزرگواران و

مَنْ نِيلَ الْمَشْرِكَ بِرَوْحِ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

کشنده مشرکان و صحنی مرستاده برود کار جهانیان

وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى مَنْ آيَدُ اللَّهِ

در رحمت خدا و برکت های او درود بر کسی که تقویت کرده او خدا

بجزین

بِحَجَرِ سَبِيلِ وَأَمَانَةِ سَيْكَا بَيْلِ وَزَلْفَةِ فِي لَذَائِنِ

بجز سبیل و یار بزرگواری ایمنی سبیل و نزدیکی کرد و بنده را در دنیا و آخرت

وَجَبَّاهُ بِكُلِّ مَا تَقَرَّبُ الْعَيْنُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

و سبیل کرد و باو بهر چه تقرب جست باو چشم و رحمت خدا بر او

وَعَلَى آلِهِ الطَّاهِرِينَ عَلَى أَوْلَادِهِ الْمُتَجَبِّينَ

و بر آل او که پاکانند و بر اولاد او برگزیدگان و بر

الْأَعْمَدِ الَّذِينَ شَدَّ بِنَ الذِّبْنِ مَرُوبًا بِالْحِرْوَةِ هُوَ

پشتوایان را همیافتگان انانکه امر کردند پس کی سنی کردند

عَنِ الْمُتَكَبِّرِ وَفَوْضُوا عَلَيْنَا الصَّلَاةَ وَمَرْوَانَا

از ناشایسته و واجب شد بر ما درود و امر کردند بپوشیدن

الزَّكَاةَ وَغَرَفُوا نَاصِيَامَ شَهْرِ رَمَضَانَ وَفَرَا

زکات و شناختند روزه ماه رمضان و خواندن

الْفَرَانَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَبِعِيسَى

قرآن درود بر تو ای پادشاه پیروندگان و عیسی

الَّذِينَ وَمَا شَدَّ لَغَرِ الْحَجَلِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا بَكْرٍ

وین و پیشرو عیسی سواران درود بر تو ای باب خدا

السلام عليك يا عبد الله الناظره ویده البنا

دروود بر تو ای چشم خدا که نظر کننده است و دهن او که سخن گوینده است

وَأَذَنَهُ الْوَلَعِيَّةَ وَحَكَمَتُهُ الْبَالِغَةَ وَنَعْمَتَهُ

و کوشش او نگاه دارنده و حکمت او رسنده و نعمت او که

الْشَّابِغَةَ السَّلَامَ عَلَى قَبْرِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ

تمام است درود بر مقبرت کفنه بهشت و دوزخ

السلام على نعم الله على الأبرار ونفسه على

دروود بر نعمت خدا بر پیران کاران و عذاب او بر

الْفُجَّارِ السَّلَامَ عَلَى سَيِّدِ الْمُتَّقِينَ الْأَخْيَارِ

بر کاران درود بر بزرگ پرهیزکاران سید پاکان

السلام على أخى رسول الله وأبن عمته وزوج

دروود بر برادر رسول خدا و دختر عمه و زن

أَبْنَتِهِ وَالْخُلُوفِ مِنْ طَيْبَتِهِ السَّلَامَ عَلَى آلِهِ

جنت او و اقربندش در طیبته او درود بر آل او

الْقَدَمِ وَالْفَرْعِ الْكَبِيرِ السَّلَامَ عَلَى أُمَّةِ

دو پیر و شاخ بزرگ است درود بر مبدء

السلام على آل الحسن على السلام على شجرة طوبى

دروود بر پدر حسن علی درود بر درخت طوبی

وَسِدَةِ الْمَشْرِقِ السَّلَامَ عَلَى دَمِ صَفْوَةِ اللَّهِ

درود مشرقی درود بر آدم برگزیده خدا

وَنُوحٍ نَبِيِّ اللَّهِ وَابْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ وَمُوسَى

و نوح پیغمبر خدا و ابراهیم دوست خدا و موسی

كَلِيمَ اللَّهِ وَعِيسَى رُوحَ اللَّهِ وَمُحَمَّدَ جَدِّ اللَّهِ

مؤمن خدا و عیسی روح خدا و محمد دوست خدا

وَمَنْ بَيْنَهُمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ

و هر که میان ایشان است از پیغمبران و صدیقان

الشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسْبُكَ وَلَكَ قَفِيًّا

کرامان و صالحان و نیکی کنی و نیکی ده بر یافت

السلام على نور الأنوار وسبيل الأقطار

دروود بر کاشانی نور تابان و سبیل پاکیزگان

وَعَنَّا صِرَ الْأَخْيَارِ السَّلَامَ عَلَى الْإِمَامَةِ

و عناصر برگزیده درود بر و ائمه

الْأَبْرَارِ وَالسَّلَامُ عَلَى جِبِلِّ اللَّهِ الْمُتَبَرِّزِ وَجَنَّةِ

مبشکواران درود بر پیمان خدا محکم و بهلوی او

الْمَكِينِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى

بلند قدرت در محنت خدا و برکت ای او درود

أَمِيرِ اللَّهِ فِي رَحْمَتِهِ وَخَلِيفَتِهِ وَأَلْحَاكُمُ مِيرَاثَ

این چند در زمین او و جانشین او و حاکم ابرار او

وَالْفَيْمِ بِدِينِهِ وَالنَّاطِقِ بِحِكْمَتِهِ وَالْعَامِلِ

و بهایدار دین او و گوینا بحکمت او و عمل کننده

بِكِتَابِهِ أَخِي الرَّسُولِ وَزَوْجِ الْبَيْتِ وَسَيِّدِ

بکتاب او برادر رسول و شوهر بیت و سرور

الْمَسْئُولِ السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ الدَّلَالَةِ وَالْأَشْرَافِ

که آورنده شده درود بر صاحب دلایل و

الْأَيَّاتِ الْبَاهِرَةِ وَالْمُجْرِمَاتِ الْفَاهِرَةِ وَ

آیات روشن و مجرمان باطنی و

الْمُنْجِي مَنْ هَلَكَ كَانَ الَّذِي كَرَّمَ اللَّهُ فِي حُكْمِ

مخلص کننده از هلاکت که ذکر کرده او را خدا در حکم

الْأَيَّاتِ نَعَالَ تَعَالَى وَنَهْ فِي أَمِ الْكِتَابِ لَدُنَّا

آیات پس گفته بر ذات و بدست که او در کتاب نزد ما

لَعَلَّ حُكْمَ السَّلَامِ عَلَى سَمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ وَوَدَّ

بر آنکه بدست در دست که او است درود بر نام خدا پسندیده و دوست

الْمُضِيِّ وَجَنَّةِ الْعَالِي وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

که روشنست و قرب او که بلند است در محنت خدا و برکت ای او

السَّلَامُ عَلَى حُجَّجِ اللَّهِ وَرُصِيَّائِهِ وَخَاصَّةِ اللَّهِ

درود بر حجتهای خدا و وصیای او و مخصوصان خدا

وَاصْفِيَاءِهِ وَخَالِصِيهِ وَأَمَنَاءِهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَ

و برگزیدگان او و محضان او و مهربانان او و رحمت خدا و

بَرَكَاتُهُ قَدْ صَدَّقَ يَا مَوْلَايَ يَا أَمِيرَ اللَّهِ وَجَنَّةِ

برکت ای خداوند مرا ای مولای من ای امیر خدا و جنت او

زَايِرَ عَارِمٍ بِحَقِّكَ مُوَالِيًا لِأَوْلِيَاءِكَ مُعَادِيًا

زیارت کننده مناسبت حق تو دوست مردستان تو و دشمن

لِأَعْدَائِكَ مُقَرَّبًا إِلَى اللَّهِ بِزِيَارَتِكَ فَاسْتَفْعِ

مردستان تو نزدیکی منسوبی خدا بزیارت تو پس استغاثه مرا

عِنْدَ اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكَ فِي خَلِصٍ رَقِيقِي مِرْكَاتُ
 نزد خدا پروردگار من پروردگار تو در خالصی که درین گردن من از آتش
 وَقَضَاءُ جَوْجِ اللَّذْنِيا وَالْآخِرِ **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
 و بر آوردن حاجت مرا در دنیا و آخرت **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
 سَلَامٌ لِلَّهِ وَسَلَامٌ لِلْمَلَائِكَةِ الْمُرْسَلِينَ وَكَرَامٌ
 سلام خدا و سلام فرشتگان او که مقررند و کرامت ایشان
 لَكَ بِقُلُوبِهِمْ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَالنَّاطِقِينَ بِفَضْلِكَ
 مرزا بدلهای ایشان ای پادشاه گردندگان و گوینده بفضلت تو
 وَالشَّاهِدُ بِرَجْلِكَ أَنْكَ صَادِقُ أَمِيرٍ صِدِّيقٍ
 و گواهان بر آنگاه راست بر آنگاه راست امین صفت
 عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ
 بر تو و رحمت خدا و برکت های او گواهی میدهم که تو
 طَهْرٌ طَاهِرٌ مَطَهَّرٌ مَطَهَّرٌ طَاهِرٌ طَاهِرٌ أَشْهَدُ
 پاک پاک از پاک از پاک پاک پاک از پاک پاک پاک از پاک پاک پاک از پاک
 لَكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَوَلِيَّ رَسُولِهِ بِالْبَلَاغِ وَالْإِدْنِ
 مرزا ای دوست خدا و ولی رسول او بپسیدن و ادان

وَأَشْهَدُ أَنَّكَ جَنْبُ اللَّهِ وَبَابُهُ وَأَنَّكَ حَبِيبُ اللَّهِ
 و گواهی میدهم که تو جنبی خدا و دروازه او و آنکه دوست خدا
 وَوَجْهُهُ الَّذِي يُؤْتِي مِنْهُ وَأَنَّكَ سَبِيلُ اللَّهِ
 و راهی که از آنجا فیض می آید و آنکه سبیل خدا
 وَأَنَّكَ عَبْدُ اللَّهِ وَآخِرُ رَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 و آنکه تو بنده خدا و برادر رسول او رحمت بر من و خاندان او
 وَإِلَهُ أَنْتَ إِلَهُ الْمُسْلِمِينَ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ زِيَارَتُكَ
 و اله او ای تو اله مسلمانان به سوی خدا عز و جل زیارت تو
 رَغْبًا إِلَيْكَ فِي الشِّفَاعَةِ أَنْتَ بَشِيرٌ لِمَنْ
 رغبت نموده بنو در شفاعت تو بشارت دهنده
 خَلِصَ رَقِيقِي مِنَ النَّارِ مَعُونَا يَا مَوْلَانَا
 خلاصی بنده من از آتش و یار من و یار من
 هَارِبًا مِنَ ذُنُوبٍ لَمْ أَخْطُ بِهَا عَلَى ظَهْرِي وَفِي
 فرارنا بنده ام از گناهانی که بار کرده ام از آتش بر پشت خودمان که گناهانم
 إِلَيْكَ وَجَاءَ رَحْمَةً بِرَبِّكَ أَنْتَ سَتَشْفَعُ بَكَ
 بنو ایست و رحمت بر تو که از آنجا فیض می آید و آنکه سبیل خدا

يَا مُؤَلَّاهُ وَانْقَرَبْ بِلَكَ إِلَهِكَ يَا زَيْنُكَ لِقَضِي

ای آفای من و نزدیکی محبوبم بنوی خدا بزیارت تو تا بر آورد

بِكَ جَوَابِي فَأَسْفَعْنِي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى اللَّهِ

ببست تو حاجت مرا بس بپسند تو ای پادشاه گردندگان بنوی خدا

فَإِنِّي عَبْدُ اللَّهِ وَمَوْلَاكَ وَزَائِرُكَ وَلَكَ عِنْدَ اللَّهِ

پس من بنده خدا و خادم تو و زوار تو ام و مزارست نزد خدا

الْمَقَامُ الْحَمْدُ وَإِلْجَاهُ الْعِزُّ وَالشَّانُ الْكِبَرُ

مقام پست شده و مرتبه بزرگ و شان بزرگ

وَالسَّقَاةُ الْمَقْبُولَةُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

و نفاعت پذیرفته شده خداوند رحمت فرست بر محمد و آل

مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدِكَ الْوَلِيِّ

محمد و رحمت فرست بر پادشاه گردندگان بنده تو پسندیده

وَأَمِيرِكَ الْأَوْفَى وَعِزُّكَ الْوَفِيُّ وَبِكَ الْإِلَاحُ

و امین تو و فاکستنده دوست آروز محکم تو دوست بلند تو

وَجَنِّكَ الْأَعْلَى وَكَلِمَتِكَ الْخُسَى وَجَنَّتِكَ عَلَى

و جایت بلند تو و کلمه تو که نیکوست و جنت تو بر

الْوَدَى وَصِدِّكَ الْكَبِيرِ وَبَدَلِ الْأَوْصِيَاءِ

طهقان در استغنی بزرگوار و بزرگ اوصیاء

وَكُرِّ الْأَوْلِيَاءِ وَغَارِ الْأَصْفِيَاءِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

و جای محکم اولیا و گستره پاکیزه اوصیاء امیر المؤمنین

وَيَعْسُوبِ الْدِينِ وَمَقْدُونِ الصَّالِحِينَ وَكَلَامِ

و سنن دین و پیشرو شایستگان و امام

الْمُخْلِصِينَ وَالْمَعْصُومِينَ مِنْ كُلِّ الْمُهْذَبِ مِنْ

مخلصان و پاک شده از شیبها و پاکیزه شده از

الزَّلِيلِ الْمُطَهَّرِ مِنَ الْعَيْبِ الْمُنَزَّهِ مِنَ الرَّبِّ أَخِي

الغزیه پاک شده از عیب منزله از رب من و برادر

نَبِيِّكَ وَوَصِيِّ سَوْلِكَ الْبَاشِئِ عَلَى فِرَاشِهِ

پیغمبر تو و وصی رسول تو سب زنده دار بر فراش او

وَالْمُؤَاسِي لَهُ بِنَفْسِهِ وَكَاشْفَاكَ كَرْبِ عَجْزِهِ

و حراست کند او را بنفس او و زایل کند ناخوشها از او

الَّذِي جَعَلَنَّهُ سَيِّفًا لِنُبُونِهِ وَآيَةً لِرُسُلَانِهِ

که کرد او را بدهی آزار شمشیر پیغمبری او و نشان از برای رسل او

وَسَاهِدًا عَلَىٰ أَمْنِهِ وَدَلَالَةً عَلَىٰ حُجَّتِهِ وَحَامِلًا

دکواره برامن او ودالات بر حجت او دبردارنده

لِإِبْنِهِ وَوَفَايَةً لِّهَيْبَتِهِ وَهَادِيًا لِلْأَمْنَةِ وَبَيِّنًا

مرسم او ونگاهدارنده جان او در امن اودقت

لِبَاسِهِ وَنَاجِيًا لِّأُسْرِهِ وَبَابًا لِّسِرِّهِ وَمَقْنَنًا جَا

از برای محاربه او وناج از برای اسرا و در بامرغانی او ولبسه

لِظَفَرِهِ حَتَّىٰ هَزَمَ جُوشَ الشِّرْكِ بِإِذْنِكَ وَأَمَادَ

از برای شمشیر او تا منزه ساخت شرک را بای شکر به زمان تو و بظرف کرد

عَسَاكَ الْكَفَرِ بِإِمْرِكَ وَبَذَلَ نَفْسَهُ فِي مَرْضَا

سپاه کفر با امر تو و بخشید جان خود را در کشوری

رَسُولِكَ وَجَعَلَهَا وَفَا عَلَىٰ طَاعَتِهِ فَصَلِّ اللَّهُمَّ

رسول تو و کرد این را و ایستاد بر طاعت او پس درود فرست خدا را

عَلَيْهِ صَلَواتٌ دَائِمَةٌ بَاقِيَةٌ **پس** السَّلَامُ عَلَيْكَ

بر او درودی پیوسته بایدار بگوید درود بر تو

يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَالسَّهَابُ السَّافِرُ وَالنُّورُ الْبَاقِي يَا

ای پیمبر خدا و ستاره درخشنده در آسمان صبح بگوید

سَلَامٌ

سَلَامٌ عَلَيْكَ الْأَيُّوبُ يَا سِرَّ اللَّهِ إِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَكَ اللَّهُ

سلام ببالان ای سر خدا که میان من و میان خدا می

يَعْنِي خُتُوبًا قَدْ أَثَقَلَ ظَهْرِي وَلَا يَأْنِي عَلَيْهَا

معنی ای گنهار میست که سنگین نموده پشت مرا و نیست تران دشت از آن

لِلْأَرْضِ نَاكِ فَيُخَيَّرُ مِنْ أَمْنِكَ عَلَى سِرِّهِ وَاسْتَرْعَا

مگر حشمتی تو پس بخت اگر این قرار داده بر سر او در عاقبت نموده ترا

أَمْرَ خَلْفِهِ كُنْ إِلَى اللَّهِ شَفِيعًا وَمِنْ لَنَا جُزْءًا

امر خلق او باشی مرا بجدا شفاعت جوینده و از آنش بخواه

وَعَلَى الدَّمِ ظَهْرُكَ فَإِنْ عَبْدُ اللَّهِ وَوَلِيكَ وَ

و بر روی کار است گشته پس منم بنده خدا و دوست تو و

زَامِرُكَ صَلِّ اللَّهُ عَلَيْكَ **پس** نَبُوءُ السَّلَامُ عَلَيْكَ

زبارت گشته تو رحمت مرست خدا بر تو درود بر تو

يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْكَ مِنِّي سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا مَا

ای پادشاه که روزگان بر تو باد از من سلام خدا همیشه باد که

بَقِيَتْ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ

باقی بکشم و باقی باشد شب و روز

السلام عليك يا ابا عبد الله السلام عليك
 درود بر تو ای ابا عبد الله درود بر تو

يا بن رسول الله السلام عليك يا بن ميرزا
 ای پسر رسول خدا درود بر تو ای پسر پادشاه گزندگان

وابن سيد الوصيين السلام عليك يا بن
 و پسر بزرگ اوصیاء درود بر تو ای پسر

فاطمة الزهراء سيدة نساء العالمين السلام
 فاطمه زهرا بزرگ زنان عالمیان درود

عليك يا ثار الله وابن ثارن واكوثرا كوثورا والاسلام
 بر تو ای خون خدا و پسر خون او و ای خزان خزان درود

عليك وعلى الارواح التي حلت بفنائك
 بر تو و بر جانهای که مشهور اند بر تو و کود تو

عليكم من جميعا سلام الله ابدما بقرت
 بر شما از من همه درود خدا همیشه و ابد که باقی باشم

وبغى اللجك والتمار يا ابا عبد الله لقد عظم
 و باقی باشد شب و روز ای ابا عبد الله چقدر عظیم کردید

الرزية وجلت المصيبة بك علينا وعلى جميع
 اندوه و بزرگ گشته مصیبت تو بر ما و بر همه

اهل الاسلام وجلت مصيبتك
 اهل اسلام و بزرگ گشته مصیبت تو

في السموات على جميع اهل السموات فليعلم الله
 در آسمانها بر همه اهل آسمانها پس گفت کند خدا

انه استسنت اساس الظلم والجور عليك كم
 کرد پیر که بنا نهادند بنای ظلم و جور بر شما

اهل البيت ولعن الله امة فضتكم عن مقامكم
 اهل بیت و لعنت کند خدا گروهی که از جایگاه شما

وازالنكم عن مراتبكم التي رتبكم الله فيها
 و وضع کند شما را از مرتبههای که خدا در آن

ولعن الله امة قتلتم ولعن الله المهدي بن حنيفة
 و لعنت کند خدا گروهی که کشتند و لعنت کند خدا گروهی که کشتند و لعنت کند خدا گروهی که کشتند

بِالْتَمَكِينِ مِنْ فَتْنِ الْكُفَرِ ثَنْتُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكُمْ مَرْجِعُكُمْ

بست و پشتمن از کارزار شما پندار شستم بپسوی خدا و بسوی شما باز پشتمن

وَمِنْ أَشْبَاعِهِمْ وَأَنْبَاءِهِمْ وَأَوْلِيَاءِهِمْ يَا أَبَا

و از پیروان ایشان و از یاران ایشان و دوستان ایشان ای ابا

عَبْدَ اللَّهِ إِنِّي سَلَمُ لِمَنْ سَلَّمَ إِلَيْكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ

عبد الله بدستی که من تسلیم باشم به شما و جنگم با هر کس که

جَارِبُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَلَعَنَ اللَّهُ آلَ زَيْنِ

جنگت با شما تا روز قیامت و لعنت کند خدا آل زین

وَالْمُرَّوَانِ وَلَعَنَ اللَّهُ بَنِي مَيْكَةَ فَاطِمَةَ وَلَعَنَ

و آل مروان و لعنت کند خدا بنی مایکه فاطمه و لعنت کند خدا

ابْنَ مَرْجَانَةَ وَلَعَنَ اللَّهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَلَعَنَ اللَّهُ

پسر مرجانه و لعنت کند خدا عمر بن سعد و لعنت کند خدا

شَمْرًا وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّ اسْرَجَبَ وَالْجَمْعَ وَهَيْثُمَا

شمر و لعنت کند خدا مادر اسرجب که زمین کردند و الحام کردند و هیتا

وَنَقَبْتُ لِفِتْنَاكَ يَا بَنِي أُمِّی وَأُمِّی لَقَدْ عَظُمَ

و پنداشتمند برای فتنه تو پدر و مادر من فدای تو بحقیقت بزرگ شده

مُصَابِيكَ فَاسْتَلِ اللَّهَ الَّذِي كُومَ مَقَامَكَ

مصیبت من تو پس بپسندال میکنم خدا که گرامیداشت جای تو را

وَكَرَمِيكَ أَنْ يَرْزُقَ ظِلَّكَ ثَارَكَ مَعَ أَمَّا

و گرامیداشت مرا بتو پس که روزی کند مرا طلب کردن خون ترا بپسندایی

مَنْصُورٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

یا پروردگارشده از اهل بیت محمد رحمت خدا بر او و آل او

اللَّهُمَّ جَعَلْنِي عِنْدَكَ وَجْهًا بِالْحَسْبِ عَلَيْكَ

خداوند منرا کردی نزد تو خوششوی بر اوقات مرتبه خیر من

السَّلَامُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّي

در دنیا و در دنیا و آخرت ای ابا عبد الله بدستی که

أَنْقَرَبُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ وَإِلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

زیر می آورم به سوی خدا و بسوی رسول او و بسوی پادشاه گردندگان

وَإِلَى فَاطِمَةَ وَإِلَى الْحَسَنِ وَإِلَيْكَ يَا أَلَيْكَ

و بسوی فاطمه و بسوی حسن و بسوی تو بدوست و دشمن تو را

وَبِإِسْمِكَ يَا مَنْ فَانَكَ وَضَبَكَ لَكَ حَرْبٌ وَ

و پندار می از آنکه کارزار کردند و بر پا کردند تو را حرب را و

بِالْبَرَاءَةِ مِنْ أَسْرَاسٍ أَنْظِمُوا الْجَوْرَ عَلَيْكُمْ

به پزیری از آنکه بنا گذاشته بنای نظم و پستم را بر شما

وَأَمِّرُوا إِلَى اللَّهِ وَالنَّبِيِّ رَسُولِهِ مِنْ أَسْرَاسٍ أَنْظِمُوا

و پزیری بنوی خدا و بنوی رسول او و بنوی بنا گذاشته بنای نظم را بر این

وَبَنِي عَلَيْهِ بَنِيَانَهُ وَجَرَى فِي ظِلِّهِ وَجُونَ عَلَيْكُمْ

و بنا گذاشته بر او بنای خود را در او کند و در پستم او وجود او بر شما

وَعَلَى أَسْيَاعِكُمْ وَرَثَةُ إِلَى اللَّهِ وَالْيَكُ مَنَّهُمْ

و بر پروان شما و پزیری پیچید بنوی خدا و بنوی شما از ایشان

وَأَنْفَرْتُ إِلَى اللَّهِ وَالنَّبِيِّ رَسُولِهِ لِيَكُمُ الْوَالِدَانِ

و نزدیکی پیچید بنوی خدا و بنوی رسول او پس بنوی شایسته است که شما

وَمُؤَالَاهُ وَلِيَكُمُ وَالْبَرَاءَةُ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَ

و دوستی دوست شما و پزیری از دشمنان شما

النَّاصِبِينَ لَكُمْ أَلْجَرَبَ وَالْبَرَاءَةُ مِنْ أَسْيَاعِهِمْ

آنکه که بر پا کردند برای شما جنگ را و پزیری از دشمنان ایشان

وَأَنْبَاءَهُمْ إِي سَلَّمَ لِمَسَالِكُمْ وَحَرْبُ لِيْنِ جَارِكُمْ

و پروان ایشان که در میان مردم با آنکه یا رست شما را و جنگ با شما

وَوَلِي لِيْنِ وَالْأَكْمُ وَعَدُ وَلِمَعَادِكُمْ فَاسْئَلُوا اللَّهَ

و دوستی مرا آنکه باشد و رست است و دشمنی مرا آنکه باشد و دشمنی است پس سوال میکنید از خدا

الَّذِي كَرَّمْتَنِي بِحَرْفِكُمْ وَمَعْرِفَةِ أَوْلِيَاءِكُمْ

که گرامی داشت مرا با حروف شما و معرفت شما دشمنان شما

وَرَزَقَنِي الْبَرَاءَةَ مِنْ أَعْدَائِكُمْ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ

و روزی کرد مرا پزیری از دشمنان شما که بگرداند را با شما

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَنْ يُبَدِّلَ عِنْدَكُمْ قَدَمَ

در دنیا و آخرت و آنکه ثابت دارد را نزد شما ثابت قدم

صِدْقِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَسْأَلُهُ أَنْ يَبْلُغَنِي

راستی در دنیا و آخرت و سوال میکنم از او که برساند مرا

الْمَقَامَ الْحَمِيدَ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَأَنْ يَجْعَلَ

بمقام پیروزه که مر شما را نزد خدا و آنکه روزی کند مرا

طَلَبَ ثَارِكُمْ مَعَ مَاءٍ مَهْدِي ظَاهِرٍ نَاطِقٍ

طلب کردن خون شما با امام هدایت یافته بود برای سخن گو

مِنْكُمْ وَأَسْأَلُ اللَّهَ بِحَقِّكُمْ وَبِالْإِنْسَانِ الَّذِي لَكُمْ

از شما و سوال میکنم از خدا بجهت شما و بهر تبه بزرگی که شما را هست

تاری
نویس

عِنْدُكَ أَنْ تُعْطِنِي مُصَابِنِي كَمَا أَفْضَلَ مَا يُعْطَى مُصَابِنًا

نزداد که عطا کند مرا بصیبت من شما بهتر آنچه عطا کرد و دوستی

بِعَصَبِيهِ مُصِيبَةً مَا أَعْظَمَهَا وَأَعْظَمَ رِزْقَهَا فِي

بصیبتی که چه بسیار بزرگت و عظیم است بصیبت آن در

الْأَسْلَامِ وَفِي جَمِيعِ أَمَلِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

ایسلام و در همه اهل آسمانها و زمین

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مَقَامِي هَذَا مِنْ تَنَاهٍ لَكَ مِنْكَ

خداوند بگردان مرا در آنجا که ایستاده ام از آنجا که میرسد از تو ایشان

صَلَوَاتُ وَرَحْمَةً وَمَغْفِرَةً اللَّهُمَّ اجْعَلْ مَجِيئِي

درودها و رحمت و آمرزش خداوند بگردان زندگانی مرا

حَيًّا مُحَمَّدٌ وَالْمُحَمَّدِيُّ مِمَّا نِيَّ كَمَا تَحْتَمِلُ

زندگانی محمد و آل محمد درودن مرا مردن محمد و آل محمد

مُحَمَّدًا اللَّهُمَّ ارْهَبْنَا يَوْمَ تَبْرُكُ بِهِ بَنُو أُمِّيَّةَ وَ

محمد خداوند بترستی که این روزیت که مبارک است بشما و فرزندان امیه و پس

أَكَلُوا الْأَكْبَادَ اللَّعِينُ بْنُ اللَّعِينِ عَلِيٌّ

خوردند پاره جگر ملعون پسر ملعون بر زبان تو

مطابق

وَلَسَانُ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي كُلِّ

در زبان پیغمبر تو درود خدا بر او و آل او در هر

مَوْطِنٍ وَمَوْفِقٍ وَفَفَ فِيهِ نَبِيُّكَ صَلَوَاتُكَ

و ملحق است او را که ایستاد و در آن پیغمبر تو درود تو

عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ الْعَرَّابُ سَفِيَانُ وَمَعُونَةُ بَن

بر او و آل او خداوند لعنت کن ابو سفیان را و معویه پسر

أَبِي سَفِيَانٍ وَنَهْدُ بْنُ مَعُونَةَ عَلَيْهِمُ مِنْكَ اللَّعْنَةُ

ابو سفیان و نهد بن معویه بر ایشان از تو لعنت

أَبَدًا لَا يَبْدُونَ وَهَذَا يَوْمُ فَرَحَتِي بِهِ أَلْزِيَادُ

همیشه در آیند و این روزیت که شاد و شادند با او آل زیاد و

أَلْزِيَادُ أَنْ يَنْبُلُوا لِحَسْبِ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِ

آل مردان بکشتن حسین درود خدا بر او

اللَّهُمَّ خُضَاعُفَ عَلَيْهِمُ اللَّعْنُ مِنْكَ وَالْعَذَابُ

خداوند پسر خضاعف گردان ایشان لعنت از تو و عذاب را

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي

خداوند بترستی که نزدیکی میجویم به تو در این روز

ضعف
مردن

مَوْفِقِي هَذَا وَأَيَّامِ جَوْنِي بِالْبَرَاءَةِ مِنْهُمْ وَاللَّعْنَةَ

این مقام که استاده ام و ایام زندگانی خود به پزیری از ایشان ولعت کردن

عَلَيْهِمْ وَبِالْمَوْلَاةِ لِنَبِيِّكَ وَالرَّبِّيَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

بر ایشان و بدوستی پیغمبر تو و آل پیغمبر تو بر ایشان باد درود

يَسْئَلُكَ اللَّهُمَّ الْعَنْ أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ خَوْصِي مُحَمَّدٍ

بگو خداوند از لعنت کن اول ستم کننده که ستم کرد در حق من محمد

الرُّسُودِ وَآخِرَ بَايِعٍ لَهُ عَلَى ذَلِكَ اللَّهُمَّ اَعْرِ الْعَصِيَا

ال محمد او آخر متابع او کرد و بر این خداوند لعنت کن کرد و بر او

الْفَاجِئَةِ الْحُسْبُ بِرَعْلَيْهِ السَّلَامُ وَشَايَعَتْ

خاک کردند با حسین بر او باد درود و پیروی کردند

وَبَايَعَتْ وَتَابَعَتْ عَلَى قَتْلِهِ اللَّهُمَّ اَعْرِ الْجَمْعَ

و پیوست کردند و بر کشتن او خداوند لعنت کن ایشان را همه

يَسْئَلُكَ اللَّهُمَّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَعَلَى

بگو خداوند درود باد بر تو ای ابا عبد الله و بر

الْأَرْوَاحِ الْفَاحِشَةِ بِفِيَا تَكْ عَلَيْكَ مِنْ سَلَامٍ

جانها که در و آید از مباحث تو بر تو باد از من درود

اللَّهُ أَبَدًا مَا بَقِيََتْ وَبِقِيَّ لَيْلٍ وَالتَّهَارُ وَوَجْهَهُ

خدا بیشه ما دام که باقی باشد و باقی باشد شب و روز و روز و انداز

اللَّهُ اخِرَ لَعْنَتِي مِنْ زِيَارَتِكَ كَمَا السَّلَامُ عَلَى خَيْرِ

خدا آخر عهد از من مرز یارت شما درود بر حسین

وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى أَوْلَادِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى

و بر علی پسر حسین و بر اولاد حسین و بر

أَحْبَابِ الْحُسَيْنِ عَلَيْكَ السَّلَامُ يَسْئَلُكَ اللَّهُمَّ

یاران حسین بر او باد درود بگو خداوند

خُصَّ أَنْتَ أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ بِالْعَيْنِ مِنْهُ وَأَبْدَأَ بِهِ أَوَّلًا

مخصوص کردی تو اول ستم کننده بعفت از من و ابتدا کنی باد اول

ثُمَّ الثَّانِي ثُمَّ الثَّلَاثُ ثُمَّ الْبَايِعِ اللَّهُمَّ اَعْرِ نَبِيَّ

پس دوم را پس سیم را پس چهارم را خداوند لعنت کن نبی

ابْنَ مَعُونَةَ خَامِسًا وَأَعْرِ عَجَبًا اللَّهُ بِنِيَادِ وَابْنِ مَرْجَا

پسر سعید را پنجم و لعنت کن عجب الله پسر زیاده و پسر جاندار

وَعَمْرٍ سَعِيدٍ وَشَمْرَ أَوَّلِ ابْنِ سَفِيَّانَ وَزِيَادًا وَ

و عمر پسر سعد و شمر و آل ابی سفیان و زیاد و

لَوْ تَأْتِيكَ
نَحْمَدُكَ

الْزَّيَادِ وَمِرْوَانَ وَالْمُرَّوَانِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

آن زیاد و مردان و آل مردان تا روز قیامت

بِسْمِ اللَّهِ لَكَ الْحَمْدُ لَكَ الشُّكْرُ بِرَبِّكَ

بِسْمِ اللَّهِ بسم الله الحمد لك الشكر لك الحمد لك الشكر

عَلَى مُصَابِهِمْ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَظِيمِ رِزْقِي اللَّهُمَّ

بر مصیبت های ایشان حمد مر خدا بر عظیم رزق من خداوند

أَوْ رَفِي شَفَاعَةِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

روز قیامت مرا شفاعت حسین بر او باد در روز قیامت

وَتَبَيَّنَ لِي قَدَمُ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ وَأَوْلَا

و ثابت گردان مرا قدم راستی نزد تو با حسین و اولاد

الْحُسَيْنِ وَأَصْحَابِ الْحُسَيْنِ الَّذِينَ بَدَلُوا مَجَاهِدَهُمْ

حسین و یاران حسین آنکه دادند جانهای خود را

دُونَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِكَذَا مَرَّتَيْنِ

نزد حسین بر او باد درود بکذا مرتب

اللَّهُمَّ فِي لَكَ صَلَاتُكَ وَلَكَ رُكْعَتُكَ وَلَكَ

خداوند در پیش تو نماز تو درود و در تو رکعت تو و در تو

سَجَدْتُ وَحَدَّثْتُ لَكَ لَأَنَّهُ لَا يُجُوزُ الصَّلَاةُ

سجود کردم و یاد تو نیست شکی بر تو زیرا که جایز نیست نماز

وَالرُّكُوعُ وَالسُّجُودُ إِلَّا لَكَ لِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ

در رکوع و سجود مگر تو زیرا که توئی خدا نیست خدائی

إِلَّا أَنْتَ اللَّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

مگر تو خداوند رحمت بر محمد و آل محمد و

أَبْلِغُهُمْ عَزَّ أَفْضَلَ السَّلَامِ وَالنَّحْيِ وَأَرْدُدْ

برسان ایشان از من بهتر درود و بخت و برگردان بر من

مِنْهُمْ السَّلَامُ اللَّهُمَّ وَهَذَا نَزْلُ رُكْعَتَيْنِ

از ایشان درود خداوند داین رکعتان و این است

إِلَى سَيِّدِي وَمَوْلَايَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

برای آقای من و مولای من حسین بر او باد

السَّلَامُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

درود خداوند رحمت بر محمد و آل او و تسبیح کن از او

مِنْهُ وَاجْعَلْنِي عَلَيْهِمَا أَفْضَلَ أَمَلٍ وَرَجَائِي فِيكَ

از من و جری کن مرا بر آن بهتر اگر زوی من و امید من در تو

وَفِي وَلِيكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ **مَعْلَانِ فَرَاغِ اِيْتِ**

دور دست تو اید دست کردندگان ایند عا را بخواند

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا مُجِيبَ حَوْنِ الْمُضْطَرِّينَ

اینها ایضا ای حاجت کننده دعای چهارگان

وَيَا كَاشِفَ كَرْبِ الْكَرْبِيِّينَ وَيَا غِيَاثَ

دای برطرف کننده اندوه غمناکان دای فریادرس

الْمُسْتَغِيثِينَ وَيَا صَرْحَ الْمُسْتَصْرِخِينَ وَيَا مَنْ

پناه آورندگان دای چاره ساز ناله کنندگان دای آگاه

هُوَ أَزْهَىٰ إِلَىٰ مَنْ جَلَّ الْوَرْدُ وَيَا مَنْ يَجُولُ بَيْنَ

اوزه و بیکر است بین از رک کردن دای آگاه حایل میشود میان

الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَيَا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَىٰ وَالْأَعْلَىٰ

مرد دول او دای آگاه است بنظرگاه بلندتر و بر همه شرف

الْمُبِينِ وَيَا مَنْ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ عَلَى الْعَرْشِ السَّعْدِيِّ

روشن دای آگاه است بخشاینده مهربان بر عرش ستولی

وَيَا مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ

دای آگاه میداند جنات دیدار و آنچه پنهان میکنند سینهار

وَيَا مَنْ لَا تُخْفِي عَلَيْهِ خَافِيَةٌ وَيَا مَنْ لَا تُشْبِهُ عَلَيْهِ

دای آگاه پشیده نیست بر او پنهانی دای آگاه مشبه نیگردد بر او

الْأَصَوْتُ وَيَا مَنْ لَا تُغْلَطُهُ الْحَاجَاتُ وَيَا مَنْ

صدای او دای آگاه غلط نمیشود او را حاجتها را دای آگاه

لَا يُبْرَهُ الْحَاجُّ الْمُلِحُّ بِأَمْرٍ وَلَا كُلُّ فَوْتٍ وَيَا

دست کند نیگردد حاجت الملح بکنندگان ای در یارنده هرگز گشاید دای

جَامِعٍ كُلِّ شَمَلٍ وَيَا بَارِيَّ النَّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ

جمع کننده هر پرکننده دای آفریننده جانها بعد از مردن

يَا مَنْ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ يَا فَاضِلُ الْحَاجَاتِ يَا

دای آگاه او هر روز در کاریت ای برآورنده حاجتها ای

مُنْقِصُ الْكَرْبَاتِ يَا مُعْطِيَ السُّؤَالِ يَا

زایل کننده غمها ای عطا کننده سوالها ای آفرنده

الرَّغَبَاتِ يَا مَنْ يَكْفِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكْفِي

خواهشها ای کفایت کننده در امور ضرور چیزی و کفایت کننده

مِنْهُ شَيْءٌ فِي السَّمَوَاتِ سَأَلْتُكَ بِخَوْصِكَ

از او چیزی در آسمانها سوال میکنم ترا بحق محمد آخر

النَّبِيِّزِ وَعَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَبِحَسْبِ فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ

پنهان و علی پادشاه گردان و بجای فاطمه دختر پیغمبر تو

وَبِحَسْبِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ فَإِنَّ يَمِينَهُمُ آتُوجُهُ إِلَيْكَ

و بجای حسن و حسین پس برستی گمن بپایان رو کنم بدوی تو

فِي مَقَامِ هَذَا وَبِمَنْ أَوْسَلُ وَبِهِمْ أَسْتَفْعِلُ لِيَاكَ

در این مقام و بپایان تو سل میجویم و بپایان یغی میگردانم تو

وَبِحَسْبِهِمْ أَسْأَلُكَ وَأَفِيءُ وَلَعَزَمُ عَلَيْكَ وَبِالْإِشْهَادِ

و بجای ایشان سوال میکنم از تو و قسم میدهم و تاکید میکنم بر تو و با شهادت

الَّذِي لَمْ عِنْدَكَ وَبِالْقَدْرِ الَّذِي لَمْ عِنْدَكَ

که مرشیا را نزد تو و باندازه آنچه ای که مرشیا را نزد تو

وَبِالَّذِي فَضَّلْتَهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ وَبِأَمْرِكَ الَّذِي

و با آنچه فضیلت داده ایشان را بر جهانیان و بامر تو که

جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ وَبِهِ خَصَّصْتَهُمْ دُونَ الْعَالَمِينَ

گردانیده او را نزد ایشان و بآن مخصوص گردانیده ایشان را بغير از عالمیان

وَبِهِ آيَنَتُهُمْ وَابْتَدَأَ فَضْلَهُمْ مِنْ فَضْلِ الْعَالَمِينَ

و بآن نشانزد ایشان را و بابتدای فضل ایشان را از فضل عالمیان

حَتَّى فَاوَضْتَهُمْ فَضْلَ الْعَالَمِينَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّ

تا آنکه فایز شده فضیلت ایشان بر فضیلت عالمیان سوال میکنم از تو که رحمت کنی

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَكْشِفَ عَنْهُمْ وَهَمَّهُ

بر محمد و آل محمد و آنکه کشف کنی از من غم مرا و هم مرا

كَرْبِي وَتَكْشِفَنِي أَلَمِي مِنْ أُمُورِي وَتَقْضِيَ عَنِّي

اندوه مرا و کفایت کن مرا غم مرا از امور من و برآور از من

دَبِّي وَتَجْبِرَنِي مِنَ الْفَقْرِ وَتَجْبِرَنِي مِنَ الْفَقَاةِ وَ

دین مرا و بریانی مرا از فقر و بریانی مرا از فاقه و

تُغْنِيَنِي عَنِ الْمَسْئَلَةِ إِلَى الْخَلْقِ وَفِيْنِ وَتَكْفِيَنِي هَمَّ

بی نیاز گردانی مرا از طلب کردن بدوی مخلوقین و دفع کن از من هم

مَنْ خَافَ هَمَّهُ وَعَيْسَ مَنْ خَافَ عَمْرَهُ وَحَزَنَهُ

آنکه میترسم از غم او و دشواری آنکه میترسم از دشواری او و نا بهماری

مَنْ خَافَ حَزَنَهُ وَشَرَّ مَنْ خَافَ شَرَّهُ وَمَنْ

آنکه میترسم از نا بهماری او و بدی آنکه میترسم از بدی او و فریب آنکه

مَنْ خَافَ مَكْرَهُ وَبَغِي مَنْ خَافَ بَغْيَهُ وَجَوَّ

میرسم از فریب او و زیادت آنکه میترسم از زیادت او و قسم

مَنْ خَافَ بَحْرَ وَسُلْطَانَ مَنْ خَافَ سُلْطَانًا
اگر قهرسم از پستم او و استیلا می آید قهرسم از استیلا می آید
وَمَعْدَنَ مَنْ خَافَ بَلَاءَ مَعْدَنِهِ عَلَى وَكْرَدَ
و قدرت او اگر قهرسم از بلای قدرت او بر من و در گشتی
عَنْ كَيْدِ الْكَيْدِ وَمَكْرَ الْكَرِّ اللَّهُمَّ
از من فریب فریب پسندگان و مکر مکر کنندگان خداوند
مَنْ أَرَادَ فِي قَارِدِهِ وَمَرْبُكَ أَدْنَى فَكَلِّهِ وَصَرِّهِ
هر که ارا بگفت بر اوستی کن ارا هر که مکر کند مرا پس مکر کن ارا و بگردان ارا کن
كَيْدُ وَمَكْرَهُ وَبَاسَهُ وَلَمَانِيَهُ وَمَنْجَعَهُ
فریب ارا و مکر ارا و بدی ارا و اگر نه دایمی ارا و منجعی ارا و از من
كَيْفَ شَيْتَ وَأَنْتَ شَيْتَ اللَّهُمَّ شَغْلَهُ عَنْ يَفْقَرِ
بهر سخن که خواهی و هر جا که خواهی خداوند مشغول گردان و از الهی من
لَا تُجِبْ بِنُورٍ وَلَا تُسْئِرْ وَبِقَافَةِ لَا تُشْهِدْ
که بر طرف نمی آید و بیلائی که بنویشتی ارا و بقافه که است نمی آید
وَبِقَافَةِ لَا تُقَافِيهِ وَبِذِكْرِ لَا تُعْزِزُهُ وَتَسْكُنُهُ لَا تُجِبْهَا
و به پاسخی که عاقبت ندی ارا و بدی که بدل نمی آید و به حال که نایل گردانی ارا

اللَّهُمَّ اخْزِبْ بِالذِّلِّ ضَبَّ عَيْنِيهِ وَأَدْخِلْ
خداوند بگردان خودی مرا و برابر دیدایی او و داخل گردان
عَلَيْهِ الْفَقْرَ فِي مَنْزِلِهِ وَالْعِلَّةَ وَالسُّقْمَ فِي بَيْتِهِ
بر او شکستگی در خانه او و علت و بیماری در بدن او
حَتَّى تَشْغُلَهُ عَنْ شُغْلٍ شَاغِلٍ لَا فَوَاقِلَهُ وَنَسَهُ
تا مشغول گردانی از من شغلی مشغول که فایز نبرد و از آن فراموشی
ذِكْرِي كَمَا انْتَهَيْتَ ذِكْرَكَ وَخُذْ عَنِّي لِيَمْنَعَهُ
ذکر مرا چنانکه فراموش کردی یاد خود را و بگردان از من بگوشتی
وَبَصَرِي وَسَانِيَهُ وَبَدَنِي وَرَجُلِي وَفَلْبِي وَجَمْعَ جَوَارِيهِ
رویده او و زبان او و دست او و پای او و دل او و جمیع اعضای او
وَأَدْخِلْ عَلَيْهِ فِي جَمْعِ ذَلِكَ السُّقْمَ وَلَا تَشْفِهِ
و داخل گردان بر او در همه این بیماری و شفا ده ارا
حَتَّى تَجْعَلَ ذَلِكَ شُغْلًا شَاغِلًا يَحْتَضِرُ عَيْنِي وَعَيْنَ
تا آنکه بگردانی آرا برای او شغلی که مشغول گرداند ارا و از من بدار
ذِكْرِي وَكَفَيْتُ يَا كَافِي مَنْ لَا يَكْفِي سِوَاكَ فَلَا
یاد من و باز ای کاسر اینچنین تواند ساخت غیر تو پس نشانی

عالمی

الكَافِي لَكَافِي سَوَاكَ وَمُفْرَجٌ لَامْفَرَجٌ سَوَاكَ

وَمُعِثْ لِمُعِثِ سِوَاكَ وَجَارِ الْأَجَارِ سِوَاكَ خَابَ

مَرْكَانَ جَانِ سَوَاكَ وَمَعِيْثَ سَوَاكَ وَمُغِيْثَ

إلى سوال ومهمته وملجأ إلى غيرك ومنجاء

مِنْ مَحَلُّو غَيْرِكَ فَإِنَّ شَيْئِي وَرَجَائِي وَمَعْنِي

وَمَهْرِي وَمُلْجَائِي وَمُنْجَائِي فَبِكَ اسْتَفْعِي وَبِكَ

اَسْنِيحْ وَبِحَمْدِ اِلٰهٍ مُّجَمِّدٍ اَنْوَحُهُ اِلَيْكَ

وَأَنْتَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۖ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ يَا أَيُّهَا الْمُهَاجِرُ ۖ

و ملجاء
سنة ١٢٨٨

فَلَا يَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ وَإِلَيْكَ الْمُسْتَعِجَانُ فَاسْتَعِجْ

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ بِحُجَّتِي مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَكْشِفَ عَنْهُ

وَمَنْ كَرِهَ فِي مَقَامِيْ مَا كَمَا كُفِّرْتُ عَنْ نَبِيِّكَ

و به هم می رانده و در مقام من این چنانکه گشوده از سینه می رانده

همه غممه و لرزه و فتنه هول علی قاف
اندوه دشمن دشت دودغ کردی از او هم دشمن اورا پس بکش

عَفَاكَ مَا كَسَفَتْ عَنْهُ وَفُجَّ عَنْكَ مَا فُجَّ

عَنْهُ وَكَفَّنَهُ كَمَا كَفَّنَهُ وَأَصْرَفَ عَنْهُ

از اموال و کفایت کنی مرا چنانکه کفایت کودی آزاد بکردار از من بتر

ما اخاف هؤلاء ومؤمننا اخاف مؤمنه وهم
 آنچه می رسم از خج او داند و او آنچه می رسم از خج او داند و

نفسه
نموده

مَا خَافَ هَمٌّ بِلَا مَوْنَهُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ ذَلِكَ وَصَرَ
 آنچه میترسم از اندوه او بر آنکه مشتقی بوده بر جان من از آن و بر گردان مرا
 بفضاءِ جَوَائِحِ وَ كُفَايَةِ مَا أَهَمَّنِي هُمُ مِنْ أَمْرِ
 با برآوردن حاجت‌های من و کفای آنکه می‌آورد از امر
 آخِرُ فِي دُنْيَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ
 آخرت من دنیای من ای پادشاه کروندگان ای اباعبدالله
 عَلَيْكَ كَمَا مَنَى سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا مَا بَقِيَ الْكَوْنُ
 بر شما باد از من سلام خدا همیشه مادام که باقی باشد دهر
 وَلَا جَعَلَ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مَنِي فِي بَارِقَةٍ كَمَا وَ
 و نگذاشت خدا آخر عهد من در باریقه‌ای شاد
 لَا أَمْرًا لِلَّهِ بَيْنِي وَ بَيْنَكُمْ اللَّهُمَّ حَيِّ حَيُّ
 جدا نیفتد خدا میان من و میان شما خداوند زنده و دایم از زندگان
 مُحَمَّدٌ وَ ذُرِّيَّتُهُ وَ أَمَنِي مِمَّا هُمْ وَ تَوَفَّنِي عَلَى
 محمد و فرزندان او و بپذیرم بر امر دین ایشان و بپذیر مرا بر
 مِلَّتِهِمْ وَ أَحْسِرْ فِي ذَمِّهِمْ وَ لَا تَفِرْ فِتْنَةً وَ بَيْنَهُمْ
 ملت ایشان و حشر کن مرا در گروه ایشان و جدا کن من از میان من ایشان

من
نموده

طَرَفَهُ عَيْنٍ بَدَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
 چشم من در دنیا و آخرت ای پادشاه کروندگان
 يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَنْتَ كَمَا ذَاكَ وَمَوْسِلًا إِلَى اللَّهِ
 ای اباعبدالله آمده‌ام نزد شما زیارت کننده و وسیله رسیدن به خدا
 رَبِّي وَ رَبِّكُمْ كَمَا وَ مُنْجِيًا إِلَيْهِ بِكَمَا وَ مُسْتَقِيمًا
 پروردگار من و پروردگار شما و توبه‌ناپذیر بنویس او بشما و طلب شفاعت کنید
 بِكَمَا إِلَى اللَّهِ فِي حَاجَتِي هَذِهِ فَاسْتَفْعِ إِلَى فَنَ كَمَا
 بشما بنویس خدا در این حاجت این پس شفاعت کنید مرا که بت شما
 عِنْدَ اللَّهِ الْمَقَامَ الْحَمْدُ وَ الْجَاهُ الْوَحِيدُ
 نزد خدا منزلت پسندیده و مرتبه معلوم
 وَ الْمَنْزِلَ الرَّفِيعَ وَ الْوَسِيلَةَ أَنْ تَنْفَعُوا عَمَلَكُمْ
 و مکان بلند و وسیله که من بر میگردم از شما
 مُنْظَرًا لِنَحْزِ الْحَاجَةِ وَ قَضَائِهَا وَ نَجَاحِهَا
 انتظار برنده برای برآوردن حاجت و حاکم آن
 مِنْ اللَّهِ بِشَفَاعَتِكُمْ كَمَا إِلَى اللَّهِ فِي ذَلِكَ فَلَا
 از خدا بشفاعت شما از شما بنویس خدا در این پس

اگر از در خواست
آید که بگوید
توجه به
صبر حکما

اخْبِئْ وَلَا يَكُنْ مُنْقَلِبًا خَائِبًا خَاسِرًا

نا امید نشوم و نخواهد بود برشتن من برشتن نا امید می وزیای کاری

بَلْ يَكُنْ مُنْقَلِبًا مُفْلِحًا مِّنْهَا مَسْجِدًا بَارِعًا

بلکه باشد برشتن من برشتن راجح در ستکاری باوردن جای

بِقِضَاءِ جَمِيعِ حَوَائِجِي وَتَشْفَعَا لِي إِلَى اللَّهِ أَتَقْلِبُ

بر آوردن همه حاجتهای من و شفاعت کنی برای من نزد خدا برنگردم

عَلَى مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَا جَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مُتَوَكِّلًا

بر آنچه خواهد خدا و نیست یاری و نه قوتی که بخدا که تقویین کرده ام

أَمْرِي إِلَى اللَّهِ مُلْجَا ظَهَرِي إِلَى اللَّهِ وَمُتَوَكِّلًا

امر خود را بنوی خدا و داده ام پشت خود را بنوی خدا و توکل کننده

عَلَى اللَّهِ وَأَقُولُ حَسْبِيَ اللَّهُ وَكَفَى قَسَمٌ لِّهِ

بر خدا و میگویم بس است خدا و کافیت مستجاب کرد خدا

لِمَنْ دَعَا لِي إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَوَدَّكُمْ يَا سَادَتِي مُشْتَرِكًا

و عامی و نمائنده میت مرا بغیر از خدا و بغیر شما ای آقای من

مَا شَاءَ وَتَرَكَا نَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ وَلَا جَوْلَ

آنچه خواهد بود و کار من باشد و آنچه نخواهد باشد و نه حولی

وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ أَسْتَوِدِعُكُمْ اللَّهَ وَلَا جَعَلَهُ

و نه قوتی که بخدا می سپارم شما را بخدا و توکل کننده

اللَّهُ أَخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِيَكُنْ أَنْصَرْتُ يَا سَيِّدِي

خدا آخر عهد مرا بنوی شما برگردیدم ای آقای من

يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَمَوْلَايَ وَأَنْتَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ

ای پادشاه که در میان کان و آقای من و تو ای اباعبدالله

يَا سَيِّدِي وَسَلَامٌ عَلَيْكَ كَمَا مُنْصِلٌ

ای آقای من و سلام من بر شما متصل است

مَا أَصَلَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَاصِلٌ ذَلِكَ إِلَيْكُمْ

تا متصل است شب و روز رسیده است این سلام شما

غَيْرُ مُجَوَّبٍ عَنْكُمْ سَلَامٌ لِّإِثْنَاءِ اللَّهِ وَأَسْأَلُهُ

نه ممنوع شده از شما سلام من که خواست خدا و سوال میکنم خدا

بِحَقِّكُمْ كَمَا أَنْ يَشَاءَ ذَلِكَ وَيَفْعَلْ فَإِنَّهُ

بحق شما اگر خواهد آنرا و بکند پس را

حَمِيدٌ مُّجِيدٌ أَنْ تَقْلِبْتُ يَا سَيِّدِي عَنْكُمْ نَائِبًا

ستوده بزرگواریست برگردیدم ای آقای من از شما تو بکننده

حَامِدًا لِلَّهِ شَاكِرًا رَاجِعًا إِلَى اللَّهِ عَمَلًا لَا فَاظًا

شاکر کننده مرید را شکر کننده امیدوار را بابت دعا نما امید و نه محروم

أَسْبَغًا تَدَارُجًا إِلَى زِيَارَتِكَ غَيْرَ غَافٍ عَنْكَ

بر کردم و عود کنم بر جمع کنند و زیارت شما نه آنکه رعیت نمایم از شما

وَلَا يَمُنُّ زِيَارَتِكَ بَلْ رَاجِعٌ عَائِدًا نَشَاءُ اللَّهُ وَلَا

و نه از زیارت شما بلکه بر جمع کنم و عود کنم اگر خواهد خدا و نیت

حَوْلَ وَلَا تَقْوَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ يَا سَادَتِي

حولی و نه تقوی مگر بخدا می طلبم در مرتبه بزرگ الهی قای من

رَغِبْتُ إِلَيْكُمْ وَالْإِنِّي يَارَبُّكَ مَا بَعْدَ زِيَارَتِكَ

بر رعیت کردم بشما و بنوی زیارت شما بعد از آنکه ترک کرده

فِيكُمْ مَا وَفَى زِيَارَتِكُمْ أَهْلُ الدُّنْيَا فَلَا

در شما و در زیارت شما اهل دنیا پس

خَيْبَتِي اللَّهُ تَمَارِجُوتُ وَمَا أَمَلْتُ فِي زِيَارَتِكُمْ

ن امید کرد و اند خدا از آنچه امید دارم و آنچه آرزو دارم در زیارت شما

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السلام على وجهه السلام على

سلام بر چهره خدا و دوست او سلام بر

خَبِيلَ اللَّهِ وَنَجِيَّةُ السَّلَامِ عَلَى صَفْحَةِ اللَّهِ وَبَيْنَ

دوست خدا و برگزیده او درود بر خست سار کرده خدا و پسر

صَفِيَّةُ السَّلَامِ عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ

خست سار کرده او درود بر حسین مظلوم شهید

السلام على أسير الكربلاء وقيل العبد

درود بر اسیر عمنها در گفته کریمها

اللَّهُمَّ إِنِّي شَهِدْتُكَ وَلَيْتَكَ وَبَيْنَ وَلَيْتِكَ وَ

خداوند بدیستی که گواه یکدم که او دوست است و پسر دوست تو و

صَفِيَّتِكَ وَأَبْرَصَفِيَّتِكَ الْفَائِزُ بِكَ أَمْنِكَ كَرَمَتِكَ

برگزیده تو و پسر برگزیده تو که رستگار گردیده بر امانی داشتن تو

بِالشَّهَادَةِ وَجَوْنَهُ بِالشَّجَادَةِ وَجَبْلَبْنَهُ طَبِيبِ

بشهادت و عطا کرده او را بجاوت و خست سار کرده او را پیاکی

الْوَلَادَةِ وَجَعَلَنَهُ سَيِّدًا مَرَكَّزًا دَفَائِدًا

ولادت و گردانیده او را بزرگی از بزرگان و راهبانی

مِرْاَفَادَهُ وَذَانِدَا مِرْاَلْدَادَهُ وَاعْجَبْتَهُ مَوَازِئَ

از راهنایان و حمایت کنند از حمایت کنندگان و بخشیده با و بر تهنات

الْأَنْبِيَاءِ وَجَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ مِرْاَلْأَوْحِيَاءِ

پیمبران را و کرد ایستاده او را حجت بر خلق خود از اوصیای

فَاعْزِدْ فِي الدُّعَاءِ وَمَنْعَ الْكُفْرِ وَبَذَلْ مُجَهِّدَكَ

پس عذر خود را تمام کرد در دعوت مردم به حق و در باحت جان خود را در

لَيْسَ تَنْفِذَ عِبَادِكَ مِنَ الْجَهَالَةِ وَحُجَّةَ الصَّلَاةِ

تا خلاصی بخشد بندگان ترا از نادانی و حیرانی گمراهی

وَقَدْ نَوَّازَرَعَلَيْهِ مِنْ غَرَمَةِ الدُّنْيَا وَبَاعَ حَظَّهُ

و به حق باری یکدیگر کردند بر او که فزونی داده بدو دنیا و فروخته بود بهره خود را

بِالْأَرْذَلِ الْأَدْنَى وَشَرَى خِرْنَهُ بِالْثَمَنِ الْأَوْسَرِ

از آخرت بزیون فروختند آخرت را بقیمت بسیار کم

وَنَعَطَ مِنْ تَرْجِيٍّ فِي هَوَاهُ وَاسْتَحْلَلَ وَاسْتَحْطَ

و غضب آمدند و افتادند و کرد اهل خوابشها و بخشم آوردند

نَبِيِّكَ وَاطْلَعَ مِنْ عِبَادِكَ أَهْلَ الشُّغَاوِ وَالْغَفَا

پیمبر ترا و اطاعت کردند از عباد تو اهل مخالفت و نفاق

وَحَمَلَهُ الْأَوْزَارَ الْمُسْتَوْجِبَةَ النَّارَ فَجَاهِدَهُمْ

و حاملان کشت بارها و آنها که مستوجب اند آتش را پس کارزار کرد و ایشان را

فِيكَ صَابِرًا بِمُحْتَسِبٍ آخِرِ سَفَاكَ فِي طَاعَتِكَ

در تو صبر کنند طلب اجر کنند تا آنکه بخت شده در طاعت تو خون

وَأَسْبَغَ حَنَمَهُ اللَّهُمَّ فَالْعَنُ لَعْنًا وَبِلَاوٍ

و بپاش کرد ده حمت او خداوند پس لعن کن ایشان را لعنی سخت و

عَنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي سَوْدٍ

عذاب کن ایشان را عذابی دردناک درود بر تو ای پسر رسول

اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَبِّدَا الْأَوْصِيَاءِ

خدا درود بر تو ای پسر بزرگ اوصیای

أَشْهَدُ أَنَّكَ مَبْرُورٌ لِلَّهِ وَابْنُ أَمِينَةٍ عَشْتِ سَعِيدًا

گواهی میدهم که تو امین خدای و پسر امین او زندگانی کردی سعادتمند

وَمَضِيَّتُ حَمِيدًا وَمَتَّ فَعِيدًا مَطْلُومًا شَهِيدًا

درستی از دنیا ستوده و مزدی شمر شده و دستم رسیده شهید

وَأَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ مُنْجِيكَ مَا وَعَدَكَ وَمَهْلِكُكَ مَرَجِدُكَ

و گواهی که خدا میکند برای تو آنچه وعده داده و هلاک میکند آنها که وعده

وَعَذَابُ مَرْقَبِكَ وَشَهِدَاكَ وَفِيكَ بَعْدَكَ

و عذاب کند و کسی که گشته ترا و گواهی میدهم که تو دفاروی به پیمان خدا

و جَاهِدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى آتَيْتَكَ الْيَقِينَ

و جهاد کردی در راه خدا تا آنکه آمد ترا یقین

فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ

پس لعنت کند خدا کسی که کشت ترا و لعنت کند خدا کسی که قتل کرد ترا و لعنت کند

اللَّهُ أَمَّا سَمِعْتُ بِذَلِكَ فَحَصَيْتُ بِهِ اللَّهُمَّ

خدا کرد و هر که شنیدند بآن پس شنودند بآن خداوند بگویند

أَشْهَدُكَ أَنْزِلَ مِنَ الْوَالِدِ وَعِدُّ لِنِ عَادِهِ

گواه میگیرم ترا که من دو پستیم از آنکه دست است و دشمنم از آنکه دشمن است

بِأَيِّ أَنْتَ وَأَمِّي بِنِ رَسُولِ اللَّهِ أَشْهَدُكَ

پیر و مادر من هستی تو ای پسر رسول خدا گواه میگیرم که تو

كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ الشَّاحِدِ وَ

بودی نور می در پشتهای بلند مرتبه و

الْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ نَجْسِكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسِهَا

رحمهای پاکیزه بخش نکرد تا جاہلیت نجاستهای خود

وَلَمْ نُلْبِسْكَ الْمُدْهَمَاتُ ثِيَابَهَا وَشَهِدَاكَ

و پوشید ترا تیر با از جامهای خود و گواه میگیرم که تو

مِنْ دَعَاكَ اللَّهُ وَادَّكَانِ الْمُسْلِمِينَ مَعْقِلُ

از ستونهای دین و درکنای مسلمانان و پناه

الْمُؤْمِنِينَ وَشَهِدَاكَ الْإِمَامُ الْبَرُّ الْفَرِيدُ

مؤمنان و گواه میگیرم که تو ای پشوی شایسته و پندیده

الْزَكِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِي وَشَهِدَاكَ الْأَمَّةُ

پاک راهنمای هدایت یافته و گواه میگیرم که امامان

مِنْ وَلَدِكَ كَلِمَةُ الْتَقْوَى وَاعْلَامُ الْهَدْيِ وَ

از منزه زندان تو کلمه پر بیزگاری و نشانهای راه یافته و

الْحُرُوفُ الْوُثْقَى وَالْحَجَّةُ عَلَى هَيْلِ الدُّنْيَا وَ

حلقهای محکم اند و حجت بر اهل دنیا و

أَشْهَدُ أَنَّ بَيْنَكُمْ مُؤْمِنٌ وَيَا بَيْنَكُمْ مُؤْمِنٌ

گواه میگیرم که من شما کرده ام و در گشتن شما یقین دارم بشرایع

دِينِي وَخَوَاتِيمِ عِلْمِي وَقَلْبِي لِقَابِكُمْ سَلَامٌ وَأَمْرِي

دین و خاتمه عمل خود و دل من برای دل شما مفاد است و امر من

لَا تَرْكُمُ مَشِيعَ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مَعَدَّةٌ حَتَّى يَأْذَنَ اللَّهُ

مراد شما را پروردی و یاری من مر شما را مبیات تا رحمت و در خدا

لَكُمْ فَعَبَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ

مر شما را پس شما نه با دشمن شما رحمتی خدا

عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ وَسَائِبِكُمْ

بر شما و بر جانهای شما و بدنهای شما و حاضر شما

وَعَائِبِكُمْ وَظَاهِرِكُمْ وَبَاطِنِكُمْ أَمِيرُ يَارَ الْغَائِبِينَ

و غایب شما و ظاهر شما و باطن شما ابایت کن ای پروردگار

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ

گواه میگیرم که میت خدائی که خدا می یکان میت شریکی ندارد

وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَالِهِ

و گواه میگیرم که محمد رحمت خدا بر او و آل او

عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ نَبِيًّا نَبِيًّا مَعَهُ كِبَرُكَ كِبَرُكَ

بنده او و رسول او است مردی با خرد و دانایی بلیشوی

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ كَمَا أَهْلُ بَيْتِ النَّبِيِّ وَمَوْجِعُ

سلام بر شما ای اهل خانه و ده پیغمبر و جایگاه

الرَّسَالَةِ وَتُخْتَلَفُ كَمَا تَلَا تَكْذِبُ وَمَهْبِطُ الْوَحْيِ

پیغامهای الهی و محل آمدن فرشتگان و جای فرود آمدن وحی

وَمَعْدِنَ الرَّحْمَةِ وَخَزَانَ الْعِلْمِ وَمَنْهَجَ الْحِلْمِ

و قرارگاه رحمت خدا و خزانه داران علم و صاحبان نهایت بردباری

أَصُولَ الْكَرَمِ وَفَادَةَ الْأُمَمِ وَأَوْلِيَاءَ النِّعَمِ

ریشه کرمهای خدا و همیشه و امتهای و وسیلههای نعمتهای

وَعَنَّا صِرَافَ الْبَرِّ وَوَدَّاعًا لِمَا لَا خِيَارَ وَسَامَةَ

و اصل جمع سیکو کاران و ستون عدل بر زمین کاران و تادیب کننده

الْعِبَادِ وَأَرْكَانَ الْبِلَادِ وَأَبْوَابَ الْإِيمَانِ

جمع بندگان و موجب همی شهرهای دنیا و دینی ایمان

وَأَمْنَاءَ الرَّحْمَنِ وَسَلَالَةَ النَّبِيِّينَ وَصِفَةَ

و امینان خدا و ندمبران و فرزندان پیغمبران و برکنایگان

الْمُرْسَلِينَ وَغَنَرَةَ خَيْرِ رُسُلِ الْعَالَمِينَ وَحَمْدَ

فرستادگان و خویش و فرزندان برکنایگان و کار جهانیان و رحمت

Handwritten marginalia in Persian script at the top of the page.

Handwritten marginalia in Persian script on the right side of the page.

اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى أَمَّةِ الْهُدَى وَمُصَا

الدُّجَىٰ وَعَالِمُ الْيُنْيُ وَذَوِي الْمُنَىٰ وَالْحُجَّىٰ

كَهْفِ الْوَرَى وَوَرَى الْأَنْبِيَاءِ وَلَمْثَلْ

الأَعْلَى وَالِدُ الْعَرْشِ الْحُسْنَى وَجْجَ اللَّهُ عَلَى هَلْ

بند و دعای سبک و محبت های مذا بر اهل

الدنيا والاخرة والاولى رحمه الله وبركاته
دنيا و آخرت دوننا و رحمت خدا و برکتهاى او

السَّادُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَّمَ الْحَالَ مَعْرِفَةَ اللَّهِ وَمَسَاكِينَهُ بِرِجْلِ اللَّهِ

سلام بر محل شفاعت خدا و جایگاه برکتهای خدا

وَمَعَارِدِ حِكْمَةِ اللَّهِ وَحِفْظَةِ سِرِّهِ وَحِكْمَةِ

دستارگاه حکمتی می خدا و نگاه دارندگان را از خدا و بدارندگان

کتاب الله و اوصیاء علی الله و درویش
کتاب خدا در وصیت‌های پیغمبر خدا و فرزندان

رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَحِمَ اللَّهُ

وَبَرَكَاتُ السَّلَامِ عَلَى الدُّعَاءِ إِلَى اللَّهِ

دبر گتهای او سلام بر خواننده کان خلق بنویسند

والأدلاء على مرضات الله المستوفين

وَرَهْمَا يَالِ بِرَسُوْلِي هَذَا اَبِي سَارِطٍ رَضِيَ عَنْهُ

امیر خدا و کالان در دوستی خدا و خالص گردانیده

فِي تَوْحِيدِ اللَّهِ وَالْمُطَهَّرِينَ لِلَّهِ وَحْدَهُ

در یکانه پرستی خدا و ظاهر گفتند که آن امر خدا و نهی او

و عبادہ المکرہین لدیہ یسبغونہ
و سنہ کان از کرامی داشته کہ پیشی منیکرند از او ۹۲

بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهُ يَعْمَلُونَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

کبخشار و ایشان با سر خدا علی می نمایند در جنت خدا و بر کتبی او

السلام على الأئمة الدعاة والقادة الهدى

سلام بر پنداریان حوامه کان و سده کانه براهی

وَالشَّادَةُ الْوَلَاةُ وَالنَّادَةُ الْحَمْدُ وَاهْلُ الدِّينِ

و بزرگواران و پادشاهان دین و دفع حضرت کشندگان و اهل ذکر

وَأُولَى الْأَمْرِ وَبَقِيَّةُ اللَّهِ وَخَيْرُهُ وَخَيْرُهُ عَجَبُهُ

و صاحبان امر و بقیه دوستان خدا و بزرگواران او و کرده خداوند

عَلَيْهِ وَجِبَّتُهُ وَصِرَاطُهُ وَفَوْقُ وَبُرْهَانُهُ وَحَقُّهُ

علم خدا و حجت خدا و راه راست خدا و قدر خدا و دلیل او و حجت

اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

خدا و بزرگواران او و گواه میگیرم که نیست خدا فی کون خدا می

وَحَدُّ لَا شَرِيكَ لَهُ كَمَا شَهِدَ اللَّهُ لِنَفْسِهِ وَشَهِدَ

یکبار نیست شریکی را و چنانکه گواهی داده خدا از برای خدا و گواه داده

لَهُ الْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ مِنْ خَلْقِهِ

مرا و فرشتگان و صاحبان علم از خلق او

بِأَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْغَنِيُّ الْحَكِيمُ وَشَهِدَ أَنْ

آنکه نیست خداوند کمالات غالب محکم گواه و گواه میگیرم که

مُحَمَّدٌ عَبْدُ الْمُنْتَجَبِ وَرَسُولُهُ الْمُرْتَضَى وَ

محمد بنده او که چسبیده کرده در رسول و پسندیده و

أَرْسَلَهُ بِالْهُدَى دَبْنِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَ عَلَى الدِّينِ

فرستاده است به هدایت و دین و دینت تا غالب گرداند بر دین

كَلِمَةً وَلَوْ كَفَرَ الْمُشْرِكُونَ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ

بجز و هر چند تا جانش را بدهم مشرکان و گواه میگیرم که مشرکان

الرَّاشِدُونَ الْمُهْدِيُّونَ الْمُعْصُمُونَ الْمَكْرُمُونَ

استقامت دارند بر حق هدایت یافتگان نگارنده شستگان گرامی

الْمَفْرُوقُونَ الْمُتَقَرُّونَ الصَّادِقُونَ الْمُصْطَفُونَ

قرب یافتگان پر بزرگواران راستگوینان برگزیده گان

الطَّيِّعُونَ لِلَّهِ الْفَوَامُونَ بِأَمْرِ الْعَامِلُونَ

فرمانبرداران مرضا دارند گان با مرضا عمل کنندگان

بِأَرَادَنِي الْفَائِزُونَ بِكَرَامَتِهِ أَصْطَفَاكُمْ لِعِلْمِهِ

با اراده خدا و بزرگواران بگرامی بودن برگزیده است شما را برای علم او

وَأَرْضَاكُمْ لَغَيْبِهِ وَكُنَّا رُكْمَ لِسِيرِهِ وَجَنَابِهِ

و چسبیده کرد شما را برای غیب او و چسبیده کرد برای راز خود و جیب خود

قُدْرَتِهِ وَكَعِزَّتِهِ لِهَيْبَاهُ وَخَصَمَكُمُ بِيَهْيَاهُ

بر قدرت خود و عزیز کرده شما را به هدایت خود و خصم کرد اینده شما را بجهت خود

وَأَنْجَبَكُمْ لِنُورٍ وَأَيَّدَكُمْ بِرُوحِهِ وَرَضِيَكُمْ خَلْقًا

و برگزید شما را بنور خود و تقویت بخشید شما را بروح و پسندید شما را بخلق

فِي أَرْضِهِ وَحُجَّاجًا عَلَى رِجْلَيْهِ وَفَضَارًا لِدُنْيِهِ

در زمین خود و حجاجها بر آفریدگان و دیوانه‌ان برای دنیای خود

وَخَفِظَةً لِّسِرِّهِ وَخَزَنَةً لِّعِلْمِهِ وَمُسْتَوْدَعًا لِّكَلِمَتِهِ

و نگاهدارنده گان راز خود و خزینده داران علم خود و امانت داران برای کلمات خود

و ثَرَايَةً لِّوَحْيِهِ وَارْكَانًا لِلْوَحْيِ وَشُهَدَاءَ

و ترحیم کننده گان برای وحی خود و پستوها برای بخانه پرستی او و گواهان

عَلَى خَلْفِهِ وَأَعْلَامًا لِّعِبَادِهِ وَمَنَارًا فِي بِلَادِهِ

بر خلق خود و نشانها برای بندگان خود و روشنی در شهرهای خود

وَادِلَاءَ عَلَى صِرَاطِهِ عَصَمَكُمْ اللَّهُ مِنَ الظُّلُمِ

و راهنمایان بر راه خود نگاه داشت شما را خدا از لغزش و

أَمَنَكُمْ مِنَ الْفِتَنِ وَطَهَّرَكُمْ مِنَ الْكَذِبِ وَأَهْبَسَ

ایمن کرد شما را از فتنه‌ها و پاک کرد شما را از کج گویی و دیر

عَيْنَكُمْ الرِّجْسَ وَطَهَّرَكُمْ نَظْمًا بِرَأْفَتِهِمْ جَلَالَهُ

و زد شما را پلید را و پاک کرد شما را پاک کردنی پسین پاک شد و بجلالت او را

وَأَكْبَرَتْ شَأْنَهُ وَمَجَّدَتْكُمْ كَرَمًا وَادْنَمَتْكُمْ ذِكْرًا

و بزرگی یابد کردید کار او را و عظیم نمودید بزرگواری او را و دست نمودید ذکر او را و

وَكَدْنَتْكُمْ مِثْلًا وَأَحْكَمَتْكُمْ عَقْدًا طَلْعِيَّةً وَنَحْمًا

و تآکید کردید ایمان او را و محکم کردید گروه و نامزداری او را و خیرخواهی او را و

لَهُ فِي السِّرِّ وَالْإِلَانِيَةِ وَدَعْوَتُهُ إِلَى سَبِيلِهِ

مراودا در پنهان و آشکار و خوانندید بسوی راه او

بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَبَدَلْتُمْ أَنْفُسَكُمْ

بجست و موعظه و بیکدیگر و بذل کردند اشیای شما را

فِي مَحَنَانِهِ وَصَبَّرْتُمْ عَلَى مَا صَابَكُمْ فِي حَبِئِهِ

در خشنودی او و صبر کردید بر آنچه رسید به شما در پهلوی خود

وَأَمْنْتُمْ الصَّلَاةَ وَاتَّبَعْتُمُ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتُمْ بِالْبِرِّ

و پیاداشتید نماز را و دواوید زکات را و امر کردید ببرکت

وَهَيْئَتُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتُمْ فِي اللَّهِ حَقَّ

و پستی کردید از منکر و جفا کردید در راه خدا حق

جِهَادَهُ حَقًّا أَعْلَنْتُمْ دَعْوَتَهُ وَبَدَلْتُمْ فَوَاضِلَهُ

کارزار او تا آشکارا کردید دین او را و پیاداشتید واجبات او را و

اَقِمُّوْهُ وَنَشَرْتُمْ شَرَّ اَشْيَافِ الْحِكَايَةِ

بر پا داشتید و شایسته ای بود و پس کردید *سپایل* احکام او را

وَسَنَنْتُمْ سَنَنَهُ وَصَرُّنَا فِي ذَلِكَ مِنْهُ اُ

و ظاهر کردید آراهای او را و کردید *اوراین* از او بوی

الرِّضَا وَسَلَّمْتُمْ لَهُ الْفَضَاءَ وَصَدَقْتُمْ مِنْ سُلَّةِ

خشنودی و کردن نهاده او را حکم و صدقین کردید از سلسله آن را

مَنْ مَضَى فَاَلْتَرَاغِبُ عَنْكُمْ مَارِقٌ وَاللَّارُفُ لَكُمْ

هر که گذشت پس هر که رغبت کند از شما بدرفته و لازم طریق شما

لَا حَقَّ وَالْمَقْصُورُ فِي حَقِّكُمْ زَاهِقٌ وَالْحَقُّ مَعَكُمْ

محق میشود و کوتاهی در حق شما باکست و حق بشما

وَفِيكُمْ وَمِنْكُمْ وَالْيَكْمُ وَأَنْتُمْ أَهْلُهُ وَمَعَهُ

در شما و از شما و بوی شما و شما اهل او و محل قرار حق

وَمِيرَاتُ النَّبِيِّ عِنْدَكُمْ وَكَأَيُّ الْخَلْقِ إِلَيْكُمْ

و میراث پیغمبری نزد شما و بازگشت خلق بوی شما

وَحِسَابُهُمْ عَلَيْكُمْ وَفَضْلُ الْخَطَابِ عِنْدَكُمْ

و حساب ایشان بر شماست و جدا کننده حق و باطل نزد شما

وَاَيُّنَا اللَّهُ لَدَيْكُمْ وَعِمَارَتُهُمْ فِيكُمْ وَنُونٌ وَبُرْهَانٌ

و آیه های خدا نزد شماست و امور لازم خدا در شما و نور او و حجت او

عِنْدَكُمْ وَأَمَّنْ إِلَيْكُمْ مَنْ وَالَا كُفَّةً وَكُلُّ

نزد شما و امر او بوی شما کسی که دوست دارد شما را پس تحقیق است او را

اللَّهُ وَمَرَجَاتُ كُفَّةً عَادِي اللَّهِ وَمَنْ أَحَبَّكُمْ

خدا و برگردان کف و عادی خدا و هر که دوست دارد شما را

فَضْلًا أَحَبَّ اللَّهُ وَمَنْ أَبْغَضَكُمْ فَضْلًا أَبْغَضَ اللَّهُ

پس تحقیق دوست دارد خدا و هر که دشمن شماست پس تحقیق دشمن دارد خدا را

وَمَنْ أَعْصَمَكُمْ فَضْلًا عَصَمَ بِاللَّهِ أَنْتُمْ السَّبِيلُ

و هر که چنگ در زد بکدام پس تحقیق چنگ در زد به شما ای راه

الْأَعْظَمُ وَالصِّرَاطُ الْأَقْوَمُ وَشَهَادَةُ دُرِّ

بزرگ خدا و راه راست خدا استاده و گواهان خانه

الْفَنَاءِ وَشَفْعَاءُ دَارِ الْبَقَاءِ وَالرَّحْمَةُ الْمَوْجُودَةُ

سستی دنیا و شفیعان خانه پاینده کی و رحمت پر بسته

وَالْآيَةُ الْخَزُونَةُ وَالْأَمَانَةُ الْخَوْضَةُ وَالْبَابُ

و علامت بزرگی که خزینه نهاده و امانت خدا که خوض شده و درگاه

الْمُبْتَلَىٰ بِالنَّاسِ مِنْ أَنَاكُمْ فَقَدْ نَجَىٰ وَمَنْ لَمْ
 كِه امتحان کرده آن مردمان هر که بنزد شما آمد پس بچقی نجات یافت هر که
 يٰأَنكُمْ فَقَدْ هَلَكَ إِلَى اللَّهِ تَدْعُونَ وَعَلَيْهِ تَدْعُونَ
 نیاید شما پس بچقی هلاک شد بدوی خدا میخواند و بر او دلالت میکند
 وَبِهِ مُؤْمِنُونَ وَلَهُ يُسَلِّونَ وَبِأَمْرِهِ تَعْمَلُونَ
 و بآن میگویند و بآن ایضا و می نمایند و بامر او عمل میکنند
 وَالسَّبِيلَ ثُمَّ سِدُونِ وَيَقُولُ مَخْرُجُونَ
 و بدوی راه او ارشاد میکنند و بگفته او حکم میکنند
 سَعِدَ وَاللَّهُ مِنْ الْأَكْثَرِ وَهَلَكَ مَنْ عَادَاكُمْ
 سعادتمند شد بدی خدا هر که با شما دوستی کرد و هلاک شد هر که دشمنی کرد
 وَخَابَ مَنْ حَادَّكُمْ وَضَلَّ مَنْ قَارَفَكُمْ وَفَازَ مَنْ
 و ناپدید شد هر که انکار شما کرد و گمراه شد هر که از شما جدا شد و پیروز شد هر که
 تَمَسَّكَ بِكُمْ وَأَمِنْ مَنْ كَبَّالَ إِلَيْكُمْ وَسَلِمَ مَنْ حَادَّكُمْ
 چسبید بد شما و آیین شد هر که پناه آورد بشما و سلامت ماند هر که مصدق کرد شما
 وَهَدَىٰ مِنْ أَعْيُنِهِمْ بَعْضَ بَعْضٍ فَاتَّبَعُوا مَنَاسِكَتَ الْفِتْنَةِ
 و هدایت یافت هر که دست زد بشما هر که متابعت شما کرد پس پشت جامی دست

وَمَنْ خَالَفَكُمْ فَالْتَمِزْهُ وَمَنْ جَدَّكُمْ كَافِرٌ
 و هر که مخالف شما کرد پس چسبید به او و هر که با او در نداد و دشمنی را کار گرفت
 وَمَنْ جَارَكُمْ مُشْرِكٌ وَمَنْ رَدَّ عَلَيْكُمْ فِي سَفَلٍ
 و هر که با شما خشک کرد و شرک آورد و هر که زد کرد و بر شما در پایین ترین
 دَرَكٍ مِنَ الْحُجَمِ أَشْهَدُ أَنَّهُ سَابِقُكُمْ فِيمَا مَضَىٰ
 جا بدست از جنتم اگر ای می دهم که آنچه گفتیم پیش بوده است برای شما و گذشته
 وَجَارَكُمْ كُمْ فِيمَا بَقِيَ وَأَنْ رَّوَّاحَكُمْ وَنُورَكُمْ
 و جا بدست برای شما در آنچه باقیست و اگر زود جمعی شما و نور شما و
 طِينَتَكُمْ وَاحِدٌ طَابَتْ وَطَهَّرَتْ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ
 طینت شما یکیت و حال آنکه نیکو است و پاک است و بعضی از آن از بعضی
 خَلَفَكُمْ اللَّهُ أَنْوَارًا فَجَعَلَ كُمْ بَعْزُهُمْ حُدُودَ
 است بر شما را خدا نوری پس گردانید شما را بجزش خود را حاطه کرده و شده
 حَتَّىٰ مِنْ عَلَيْنَا بِكُمْ فَجَعَلَ كُمْ فِي بُيُوتٍ أَنْ
 تا آنکه منت نهاد بر شما پس گردانید شما را در خانه ها که مقرر کرده
 اللَّهُ أَنْ يَرْفَعَ وَيَذْكُرَ فِيهَا اسْمَهُ وَجَعَلَ صُلُوكُنَا
 خدا که بلند باشد و یاد کرده شود در آن نام او و گردانید در او با جمعی را

وَمَا خَصَّنَا بِهِ مِنْ لَوْلَا بَيْنَكُمْ طَيْبًا لَخَلَقْنَا وَطْئًا
 و آنچه مخصوص کرده ما را بآن از دوستی شما بلکه کار برای از پیش و پاک
 لَا تَنْفُسِنَا وَتَرْكِيهَ لَنَا وَكَفَانٍ لِدُنُونِنَا
 برای جانهای ما و پاکیزه کردن برای ما و برطرف کننده برای ما
 فَكَأَعْنَدَ مُسْلِمِينَ بِفَضْلِكُمْ وَمَعْرُوفِينَ
 پس بودیم ما نزد خدا کردن بندگان بر فضیلت شما و شناسنده بندگان
 بِضَدِّ يَفْنَا إِيَّاكُمْ فَلَمَّا بَلَغَ اللَّهُ بِكُمْ أَشْرَفَ مَحَلٍّ
 باورد داشتن شما پس سایه خدا را بنا بهترین محل
 الْمَكْرَمِينَ وَأَعْلَى مَنَازِلِ الْمُفْرَبِينَ وَارْفَعَ
 کرامی یافت بندگان و بالاترین منزلت برای نزدیکی و بلندترین
 دَرَجَاتِ الْمُسْلِمِينَ حَيْثُ لَا يَلْحَقُهُ لَأَخُو وَلَا
 پائینای پیغمبران در جایی که بآن می رسد هیچ شونده و آن
 يَفُوقُهُ لَا تَوْوَلَا يَسْبِقُهُ سَابِقٌ وَلَا يَطْعَمُهُ فِي دَا
 زیاده ای نیکنند نفوق جوینده و بر آن پیشی نگیرد و طعم نیکنند در پیش
 طَامِعٍ حَوْلًا يَتَّبِعُ مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا يَنْفِي مَرَكٌ
 منع کننده تا آنکه باقی نماند فرشته قریب آمده و پیغمبر رستاده شده

وَلَا صِدْقٌ وَلَا شَهِيدٌ وَلَا عَالِمٌ وَلَا جَاهِلٌ وَلَا
 و نه بسیار صدق تو کننده و نه گواه و نه عالمی و نه نادانی و نه
 دَنِيٍّ وَلَا فَاضِلٌ وَلَا مُؤْمِرٌ جَلِيٍّ وَلَا مُجَرِّطٌ
 پست مرتبه و نه صاحب فضیلت و نه مؤمن شایسته و نه کسی که نشسته به کار
 وَلَا جَبَّارٌ عَنِيدٌ وَلَا شَيْطَانٌ مَرِيدٌ وَلَا خَلْقٌ
 و نه بزرگوار کننده صاحب غلای و نه دیو مکر کننده و نه آفریده
 فِيمَا بَيْنَ ذَلِكَ شَهِيدٌ إِلَّا عَرَفَهُمْ جَلَالُهُ أَمْرٌ
 که در میان اینها حاضر باشد که اگر شناساند ایشان را بزرگی مرتبه شما
 وَعَظِيمٌ خَيْرٌكُمْ وَكَبِيرٌ شَانَكُمْ وَتَمَامٌ نُورَكُمْ
 و عظیم بودن قدر شما و بزرگی کار شما و تمام بودن شما و نور شما
 وَصِدْقٌ مُقَاعِلٌكُمْ وَثَبَاتٌ مَقَامَكُمْ وَشَرَفٌ
 و سبکی جایگاه شما و وثایت بودن مقام شما و شرافت
 مَحَلِّكُمْ وَمَنْزِلَتُكُمْ عِنْدَ وَكَرَامَتُكُمْ عَلَيْهِ
 رتبه شما و منزلت شما نزد خود و کرامی بودن شما بر خود
 وَخَاصَّتُكُمْ لَدَيْهِ وَفَرْبٌ مَنَزِلَتُكُمْ مِنْهُ بَابِي أَنْتُمْ
 و مخصوص بودن شما نزد خود و نزدیکی منزلت شما از خود پدر و مادر

وَأَمِّي وَأَهْلِي وَمَالِي وَأَسْرَمِ أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُكُمْ

در اینم و مالم و خویشاوندانم و شما را که میگویید خدا را و مرا که میگویید

أَنَا مُؤْمِنٌ بِكُمْ وَعَمَّا أَمْنْتُمْ بِهِ كَافِرٌ بَعْدَكُمْ

که من ایمان آورده‌ام بشما و آنچه ایمان آوردید باین دشمنم و شما را

وَعَمَّا كَفَرْتُمْ بِهِ مُسْتَبْصِرٌ لِّسَائِكُمْ وَبِضَلَالَتِكُمْ

و آنچه شما انکار کرده‌اید بآن چنانم بر صفت شما و بگمراهی که شما

خَالَفْتُمْ مَوَالَيَكُمْ وَلَا وَلِيَّائَكُمْ مَبْغِضٌ لِّعَدَائِكُمْ

مخالفت کرده‌اند شما را دوستم شما را و مردوستان شما را دشمنم مردوستان شما را

وَمَعَادِيْكُمْ سَلِمَ لِرَبِّائِكُمْ وَحَرْبٌ لِّزُجَرِكُمْ

و اظهار دشمنی ایشان نیکنم مقامم هر که مقام دشمن است و شکم هر که جنگ است با شما

يُخَفُّ لِيَاخِفْتُمْ مُبْطِلًا لِّمَا أَبْطَلْتُمْ مَطْبِعَ لَكُمْ عَارِ

با و دارم بر هر چه را بختی کرده‌اید باطل بکنم هر چه را که باطل کرده‌اید باطل بکنم شما را

يُخَفِّكُمْ مَفْرَضٌ بِفَضْلِكُمْ مُخَلِّلٌ لِّعَالِيكُمْ مُجْتَنِبٌ

بخت شما افراشته‌ام بفضلت شما بر حق بایم مرعوم شما را بنیاد آورده‌ام

بِدِينِكُمْ مَعْرِفٌ بِكُمْ مُؤْمِنٌ بِأَيَّائِكُمْ مُصَدِّقٌ بِجَعَلِكُمْ

با دین شما معتزف بشما ایمان دارم بیارزگشت شما تصدیق کرده‌ام بر حقن شما را

مُنْظَرٌ لِّأَمْرِكُمْ مُرْتَقِبٌ لِدَوْلَتِكُمْ أَخَذْتُ بِقَوْلِكُمْ حَامِلٌ

و انتظار می‌گیرم امر شما را و منتظرم دولت شما را و گرفته‌ام گفته شما را عمل کننده‌ام

بِأَمْرِكُمْ مُسْتَجِيبٌ بِكُمْ زَائِرٌ لِّكُمْ عَائِدٌ بِكُمْ كَائِدٌ

بامر شما امان می‌بخشیم از شما متوسل شده‌ام پناه آورده‌ام بشما

بِقَبُولِكُمْ مُسْتَشْفِعٌ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِكُمْ وَنَقِيرٌ

بقرای شما و شفیع کرده‌ام بدی خدا می‌غالب بزرگ و بقریب جیم

بِكُمْ إِلَيْهِ وَمَقْدِمٌ لِّكُمْ أَمَامَ طَلِبَتِي وَجَوَائِجِي وَ

بشما با و و مقدم میدارم شما را در پیش طلب شما و حاجتهای خود و

أَرَادَنِي فِي كُلِّ أَحْوَالِي وَأُمُورِي مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ

خوابشهای خود در همه حالها و کارهای خود ایمان دارم بر پنهان شما

وَعَلَانِيَتِكُمْ وَشَاهِدٌ بِكُمْ وَغَائِبٌ بِكُمْ وَأَوَّلُكُمْ وَ

و آشکار شما و حاضر شما و غایب شما و اول شما و

آخِرُكُمْ وَمَفُوضٌ فِي ذَلِكَ كُلِّهِ إِلَيْكُمْ وَمُسَلِّمٌ

آخر شما و گذاشته‌ام اینها را همه بدی شما کردن بنیادم

فِيهِ مَعَكُمْ وَقَلْبِي لَكُمْ مُسَلِّمٌ وَرَأْيِي لَكُمْ نَبِيْعٌ وَبَصِيرٌ

در آن با شما و دل مرا بر شما را تسلیم کنننده در امری من بر شما را مایل است و یار شما

لَكُمْ مَعَدَّةٌ حَتَّى يَأْذَنَ اللَّهُ لِقَائِ بْنِ بَنِيكُمْ وَ
 مَرْتَبًا مَعِي نَسْتَأْذِنُكُمْ رَافِعُ كَرْدَانِ خُدَايَ تَعَالَى دِينَ خُودِ رَا بِنَا
 بِرَدِّكُمْ فِي آبَائِهِمْ وَبَطْنِهِمْ لَعَدْلِهِمْ وَبَعْدَكُمْ
 بَرَدِ رَا بِنَا دَرِ رُزْ بِنَايِ خُودِ وَطَلَبِ رَا بِنَا دَرِ مَرْتَبِ خُودِ وَتَكْلِينِ دَرِ مَرْتَبِ رَا
 فِي رَضِيهِ فَعَمَّكُمْ مَعَكُمْ لَامَعَ عَدُوُّكُمْ كَامَنَتْ
 دَرِ مَرْتَبِ خُودِ پَسِ مَرْتَبِ بِنَا بِنَا مَرْتَبِ بِنَا اِيْمَانِ آوَرْدِ مَرْتَبِ
 بِكُمْ وَتَوَلَّيْتُ بِهِ الْخُرُومَ نَمَّا تَوَلَّيْتُ بِهِ اَوْلَاكُمْ
 بِنَا دَرِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ بِنَا دَرِ مَرْتَبِ بِنَا دَرِ مَرْتَبِ بِنَا دَرِ مَرْتَبِ بِنَا
 بَرِيَّتُكَ اِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ اَعْدَائِكُمْ وَمِنْ اَلْحَبِثِ
 پَرِ رَا دَرِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ خُدَايِ غَالِبِ بَرَكْتَ اَزِ دَرِ مَرْتَبِ بِنَا دَرِ مَرْتَبِ بِنَا
 وَالطَّاغُوتِ وَالشَّيَاطِينِ وَخَنَائِمِ الظَّالِمِينَ
 پَرِ شَدِ دَرِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ دَرِ مَرْتَبِ بِنَا دَرِ مَرْتَبِ بِنَا
 لَكُمْ وَالْجَاهِدِينَ لِحَقِّكُمْ وَالْمَارِفِينَ مَزِيَّتِكُمْ
 مَرْتَبِ رَا دَرِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ
 وَالْغَاصِبِينَ لَارِثِكُمْ وَالسَّائِكِينَ فِيكُمْ وَالْمُخْرِجِينَ
 وَغَضَبِ كُنْتُمْ بِنَا دَرِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ

عَمَّكُمْ وَمِنْ كُلِّ وَلَجَةٍ دُونَكُمْ وَكُلِّ طَلَعِ سَوَاكُمْ
 اَزِ شَمَا اَوِ زِ هَرِ پَشَوَانِ بَعْدِ اَزِ شَمَا اَوِ زِ هَرِ طَاعَتِ كُنْتُمْ بَعْدِ شَمَا
 وَمِنْ الْأُمَّةِ الَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ قَبْلِي اللَّهُ
 اَوِ زِ مَرْتَبِ بِنَا دَرِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ
 أَبَدًا مَا حَيَّيْتُ عَلَى مَوَالِيكُمْ وَمَحَبَّتِكُمْ وَبَيْنَكُمْ
 پَرِ شَدِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ
 وَوَفَّقَنِي لَطَاعَتِكُمْ وَرَزَقَنِي شَفَاعَتَكُمْ وَ
 دَرِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ
 جَعَلَنِي مِنْ خِيَارِ مَوَالِيكُمْ النَّابِغِينَ لِمَا دَعَوْتُ
 بَرَدِ رَا دَرِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ
 إِلَيْهِ وَجَعَلَنِي مِنْ تَقْضِئَاتِكُمْ وَتَسْلُكِ
 بَرَدِ رَا دَرِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ
 سَبِيلَكُمْ وَهَيَّئْ لِي هَذَا كَرَمًا وَخَيْرًا مِنْكُمْ
 بَرَدِ رَا دَرِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ
 وَيَكْرِفْنِي وَجَعَلَكُمْ وَمَلَائِكَةً فِيكُمْ وَلَكُمْ وَلِيَّةً
 دَرِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ مَرْتَبِ

فِي عَافِيَتِكُمْ وَبِمَكَرٍ فِي أَيَّامِكُمْ وَتَفَرُّعِيهِ غَدَا

در ایام عافیت شما و تمکین می یابند در ایام شما در روشن میشود و دیدهای ایشان

بِرُّوْبِكُمْ يَا بَنِي آدَمَ وَأَنْتُمْ وَنَفْسُهُ وَأَهْلُ وَمَا لِي

بریدن شما پدر و مادر من فدای شما و جانم و اهل و مال

مَنْ أَرَادَ اللَّهُ بَدَا بِكُمْ وَمَنْ وَحِدٌ فَبَلَّغَكُمْ

هر که اراده خدا کرده بدو از شما و هر که یگانگی پرستی ندارد و مقتدر کرده از شما

مَرْفُوعٌ تَوْجِدَ بِكُمْ مَوَالِي الْأَحْصَاءِ شَائِلُكُمْ

هر که قصد خدا کرده مستور باشد شما ای آقای من نتوانم شمرش و شایسته شما

وَلَا أَلْبِغُ مِنَ الْمَدْحِ كُفَّكُمْ وَمِنْ الْوَصْفِ قَدْ كُفُّ

و نه برسد از ستایشش بکنند شما و از وصف بقدر شما

وَأَنْتُمْ نُورُ الْأَخْيَارِ وَهَذَا الْأَبْرَارِ وَحُجَّ

و شما این نور نیکان و اینهای مینک و ابرار و حجت

الْجَبَّارِ بِكُمْ فَفَتَحَ اللَّهُ بِكُمْ خَيْرٌ وَبِكُمْ نَزَلَ

بشما کشود خدا و بشما ختم کرد و بشما میفرستد

الْغَيْثَ وَبِكُمْ تَسِيكُ السَّمَاءِ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ

باران را و بشما میبارد آسمان را اینک نیفتد بر زمین

الْأَبَازِنَةِ وَبِكُمْ يَنْقُصُ الْهَيْمَ وَبِكُمْ يَكْشِفُ الْخُفْرَ

کر باذن او و بشما در طرف میکند عینا و بشما زایل میکند حال بد را

وَعِنْدَ كَمَا نَزَلَتْ بِهِ رُسُلُهُ وَهَبَطَتْ بِهِ مَلَائِكَةُ

و نزد شماست آنچه فرود آورده بآن پیغمبر او و فرود آورده بفرشتگان

وَالِي جَدِّكُمْ بَعَثَ الرُّوحَ الْأَمِينُ فَالْكَرِيمُ

و بنوی بد شما بر اینجاست شده جبرئیل امین جناب

أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَالِي جَدِّكُمْ بَعَثَ الرُّوحَ الْأَمِينُ

ما باشد بجای من و بنوی بد شما بر اینجاست روح الامین

يَكُونُ وَالِي أَخِيكَ بَعَثَ الرُّوحَ الْأَمِينُ

و بنوی برادرت بر اینجاست شده روح الامین

إِنَّا كَرَّمْنَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِنْ الْعَالَمِينَ طَالَمَا

و او شما را عزت داد آنچه نداد با صدی از عالمیان فرود آورده

كُلَّ شَرِيفٍ لَشَرَفِكُمْ وَنَجَّكُمْ كُلَّ كَبِيرٍ لَطَائِفِ

هر صاحب شرفی نزد شرف شما و از هر بزرگی نجات داد

وَضَعِ كُلَّ جَبَّارٍ لِفَضْلِكُمْ وَذَلَّ كُلَّ شَيْءٍ لَكُمْ وَاشْرَفَ

و فرود می شد هر ستمگری را بر فضیلت شما و ذلیل شده هر چیزی را بر شما و شرف

الْأَرْضُ نُبُوءَكُمْ وَمَا زَالُوا يُؤْلِنُكُمْ

زمین بنور شما و ستکار شد ستکاران با امت شما

بِكُمْ يَسْلُكُ إِلَى الرِّضْوَانِ عَلَى مَنْ حَيْدَ وَلا يَنْكُرُ

بشما میسیران رفت بپوشی شود و می خدا و کسی که الحار امت کرد ولایت شما

غَضَبُ الرِّحْمَانِ أَنْتُمْ وَأَمِي نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي

خشم پروردگار است پدر و مادر و جان من و اهل من و مال من

ذِكْرُكُمْ فِي الذِّكْرِ بَيْنَ أَسْمَاءُكُمْ فِي الْأَسْمَاءِ

یاد شما در میان یاد کنندگان و نامهای شما در میان نامها

وَأَجْسَادُكُمْ فِي الْأَجْسَادِ وَأَرْوَحُكُمْ فِي الْأَرْوَاحِ

و بدنهای شما در میان بدنها و روحهای شما در میان روحها

وَأَنْفُسُكُمْ فِي النُّفُوسِ وَأَنْفَارُكُمْ فِي الْأَنْفَارِ وَقُبُورُكُمْ

و جانهای شما در میان جانها و اثرهای شما در میان اثرها و قبرهای شما

فِي الْقُبُورِ فَمَا أَجَلُ سَمَاءُكُمْ وَكَرَمُ أَنْفُسِكُمْ

در میان قبرها و چه شیرینیت نامهای شما و چه کرامت جانهای شما

وَأَعْظَمُ شَأْنِكُمْ وَأَجَلُ خَطَرِكُمْ وَأَوْفَى عَهْدِكُمْ

و بزرگترین شأن شما و بزرگترین قدر شما و وفات عهد شما و

أَصْدَقُ وَعْدِكُمْ كَلَامُكُمْ نُورُكُمْ وَرُشْدُكُمْ

راستات و وعده شما کلام شما روشنایت و امر شما صواب

وَوَصِيَّتُكُمْ التَّقْوَى فَعِلْكُمْ الْخَيْرُ وَعَادَتُكُمْ

و وصیت شما بهر چیز کاری و کردار شما نیکی و عادت شما

الْإِحْسَانُ وَبَحْيَتُكُمْ الْكَرَمُ وَشَأْنُكُمْ الْخَيْرُ

نیکی و طبیعت شما اکرام است و کار شما حق است

وَأَصْدُقُ وَالْأَرْفُ وَفَوْلُكُمْ حِكْمُكُمْ وَحُكْمُكُمْ

در راستی و مدارا و گفتار شما حکمت است و فرمودت در امری شما

عِلْمُكُمْ وَحِلْمُكُمْ وَحَرَمُكُمْ أَنْ ذِكْرُ الْخَيْرِ كُنْتُمْ أَوَّلَهُ وَآخِرَهُ

دانائی و بردباری و در اندیشی است که یاد کرد و شد و نیکی چنانچه اول و آخر آن

وَقَرَعُهُ وَمَعْدِنُهُ وَمَا وَبِهِ وَمِنْهَا بَابِي أَنْتُمْ وَأَمِي

و شلخ آن و معدن آن و جایگاه آن و منتهای آن پدر و مادر و من

وَنَفْسِي كَيْفَ أَصِفُ حُسْنَ شَأْنِكُمْ وَاجْهَ حَيْدِكُمْ

و جان من فدا می شما چگونه وصف کنم سبکی شایسته شما را و بشمارم نعمت نیکیهای

بَلَاءُكُمْ وَمَا أَخْرَجَنَا اللَّهُ مِنَ الزَّلْكِ وَفَوْجُكُمْ

شمارا و شما پروردگار ما را خدا از جور می و یکیش

عَنَّا غَمْرًا إِنَّ الْكَرُوبَ وَانْقَدْنَا بِكُمْ مِنْ سَفَاجِرِ

از آتش بسیار عذاب و خلاصی بخشید ما را شما از کنار کوه دانی

الْهَلَكَاةِ وَ مِنَ النَّارِ يَا بَنِي آدَمَ وَ اِمْرُؤُكُمْ

مملکتها و از آتش پدر و مادر و شما را

يَهْوِ الْاِلَهِكُمْ عَلَيْنَا اللَّهُ مَعَالِمُ دِينِنَا وَ اَصْلَحْ مَا

بناست شما امر خود را خدا جای دین و ما را اصلاح و آفرید

كَانَ فَسَدٌ مِنْ دِينِنَا وَ اَهْوَاؤُنَا لَكُمْ مَثَلُ الْكَلِمَةِ

کرده بود فساد از دین ما و هواهای ما برای شما مثل کلمه

وَ عِظُوتِ النِّعَةِ وَ اَتَكَلَّفُ الْفَرْقَةَ وَ اَهْوَاؤُنَا لَكُمْ

و بزرگ شده است و گفت و گفت یافت پر کنده کی با بدوستی شما

نُقْبَلُ الطَّاعَةَ الْمَفْرُضَةَ وَ لَكُمْ الْمَوْدَةُ الْوَحْدَانِيَّةُ

ستوری شود با طاعت واجب شده و مر شما را دوستی واجب شده

وَ اَلَدَّرَجَاتُ الْوَفِيقَةِ وَ الْمَقَامُ الْحَمْدُ وَ اَهْوَاؤُنَا لَكُمْ

و پایبندی مبنی و مقام ستوده و جایگاه

الْمَعْلُومُ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ اَلْجَاهُ الْعَظِيمُ

معلوم نزد خدا می غالب بزرگوار و در بند بزرگ

وَ اَلَّتَّائِبِينَ الْكَبِيرُ وَ الشَّفَاعَةُ الْمَقْبُولَةُ رَبَّنَا اَمَّا

و حالت بزرگ و شفاعت مقبول کرده پروردگار و بزرگوار

بِمَا اَنْزَلْتَ وَ اتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَكُنْ بِنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

با آنچه فرستاده و پیروی کردیم ما پیغمبر را پس بنویس ما را با گواهان

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَ هَبْ لَنَا

پروردگار ما میل ده به سبیل و راهی ما را بعد از آنکه هدایت کردی ما را و بخش ما را

مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَا اَلَوْهَابُ سُبْحَانَ رَبَّنَا

از نزد خود رحمتی بدرستی که تو می بخشیده پاکت پروردگار ما

اِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا يَا وَلِيَّ اللَّهِ اَنْتَ بَيْنِي

اگر باشد و وعده پروردگار ما کرده شده اید و انت خدا کی میان من

وَ بَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ ذُنُوبًا لَا يَأْنِي عَلَيْهَا اِلَّا

و میان خدا می غالب بزرگ گناه بسیار است که بر طرف نیکنده آنها را

رِضَاكُمْ فَهَيِّئْ لَنَا مِنْ اَمْنِكُمْ عَلَى سِرِّهِ وَ سِرِّ عَالَمِكُمْ

خشنودی بختی شما که این کرد اینده شما را بر از خود و طلب کرده از شما

اَمْرٍ خَلْفَهُ وَ فَرَنْ طَاعَتِكُمْ بِطَاعَتِنَا اَسْتَوْفِ

رعایت خلف خود و مقرون کرد اینده طاعت شما را با طاعت خود طلب نماید بخشش

ذُنُوبِي كُنْتُ مُشْفَعًا فِي فَانِي لَكُمْ مُطِيعٌ مِّنْ

کنایان را و بشیّد شافعان من پس من مرثیاء را فرما بزرگوارم هر که

أَطَاعَكُمْ فَذَا طَاعَ اللَّهَ وَمَنْ عَصَاكُمْ فَذَا عَصَى اللَّهَ

فرمان شما را پس فرمان خدا بوده و هر که نافرمانی کند شما را پس نافرمانی کرده خدا را

وَمَنْ أَحَبَّكُمْ فَذَا حَبَّ اللَّهَ وَمَنْ أَبْغَضَكُمْ فَذَا

و هر که دوست دارد شما را پس دوست دارد خدا را و هر که دشمن دارد شما را پس

أَبْغَضَ اللَّهَ اللَّهُمَّ إِنِّي لَوْ وَجَدْتُ شَفْعًا لِّيَ قُرْبَى

و دشمن دارد خدا را خداوند پرستی که می یابم شفعان که نزد تو هستند

إِلَيْكَ مِنْ مُحَمَّدٍ وَاهْلِ بَيْتِهِ الْأَخْيَارِ إِلَّا

بتو از محمد و اهل بیت او برگزیده پشیمانان

أَبَا بَرٍّ رَجَلْتُهُمْ شَفْعًا لِّيَ إِلَيْكَ فَجَعَلْتَهُمُ الْبَنَى

سبک گویان بر زمین گردانید شما را شفعان بتو پس بحق ایشان که

أَوْحَيْتَ لَهُمْ عَلَيْكَ أَسْأَلُكَ أَنْ تَدْخُلَنِي

واجب گردانید مرا شاید بر تو سوال میکنم ترا که در آوری مرا در

الْجَارِ فَيَنْبِذَهُمْ وَتُخَفِّفَهُمْ وَفِي ذِمَّةِ الْمُؤْمِنِينَ

جمله شناسندگان ایشان بحق ایشان و در کرده که رحمت یافته اند

بِشَفَاعَتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ

بشفاعت ایشان که تو ای رحیمتر از رحمان در رحمت خدا

عَلَيْكَ حَمْدٌ وَالْهُ الْخَامِسُ مِنْ وَسْمِ سُبُلِمَا

بر محمد و آل او که پاک باشند در روز و زیارت و درود

كثِيرًا وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

بسیار و بس است ما را خدا و نیگو کمبخت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ سَلَامٌ مُّوَدَّعٍ

و دعا بخواند سلام بر شما سلام اوداع کننده

لَا سَاءَ وَلَا فُلٌ وَلَا مَالٌ وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتٌ

که مال نباشد و جدا نباشد و مال و رحمت خدا و برکتها می او

عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ النَّبِيِّ إِنَّهُ حَمِيدٌ مُّجِيدٌ

بر شما ای اهل بیت نبوت که او ستوده بزرگوار است

سَلَامٌ وَلِيٍّ غَيْرِ رَغْبَةٍ عَمَّكُمْ وَلَا مُسْتَبْدِلٍ كَيْفَ

سلام و دوستی که رغبت نمیکند از شما و نه دیگری را بچون شما

وَلَا مُؤْتَمِلٍ عَلَيْكُمْ وَلَا مُتَحَرِّقٍ عَنْكُمْ وَلَا زَلِ

و دشمنی ندارد بر شما و نه منحرف از شما و نه گمراه است

فِي قُرْبِكُمْ لِاجْعَلَهُ اللَّهُ اخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِ قُبُورِكُمْ

در نزدیکی شما نموده اند از آخر عهد از زیارت قبور شما

وَاَنْيَا رِيشَا هِدِكُمْ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَخَيْرٌ

و آمدن محل حضور شما و سلام بر شما و محمود کرد اندر

اللَّهُ فِي زَمَنِكُمْ وَوَرَدَنِي حَوْصَكُمْ وَجَعَلَنِي مِنْ

خدا در گروه شما و در آورده مرا حوض شما که گردانده اند از

خَزْبِكُمْ وَارْضَاكُمْ عَنِّي وَمَكَّنَنِي مِنْ دَلْوِكُمْ

شکر شما و راضی گردانده شما را از من و صاحب نموده اند شما را

وَاحْيَانِي فِي رَجْعِكُمْ وَمَكَّنَنِي فِي اَيَّامِكُمْ وَشَكَرْتُمْ

در زنده گردانده مرا در بازگشت شما و پادشاهی در روزهای شما و جزا و سعی مرا

بِكُمْ وَغَفَرَنِي بِنَبِيِّ شَفَاعَتِكُمْ وَقَالَ عِشْرَتِي تَعْبُدُكُمْ

بشما و پادشاه زدگن مرا بشفاعت شما و در گذرد از لغزش من بر شما

وَاعْلَى كَعْبَتِي هُوَ الْاَلَانُكُمْ وَشَرَفَنِي بِطَاعَتِكُمْ وَخَيْرَنِي

و بلند کرد و انداخته آن پای من را بدوستی شما و شرافت و بدرستی شما و عزیز گردانده مرا

بِهْدَاكُمْ وَجَعَلَنِي مِمَّنْ اَنْقَلَبَ مُغْلِبًا مِنْهَا غَالِبًا سَائِلًا

به هدایت شما و گردانده مرا از آنها که برگردند رستگار و حاجت یافته و ملالت

مُعَاذًا غَنِيًّا فَانْجِبْ رُؤُوسَ الْاَوْلِيَاءِ وَفَضْلُهُ وَكَهَابُهُ

و عافیت و بی نیاز در سیده بخشش دمی خدا و فضل خدا و کار ساز می خدا

بِافْضَالِكُمْ مَا يَنْقَلِبُ بِهَذَا حَلَمِنْ زُورِكُمْ وَمَوَالِكُمْ

بهترین آنچه بر میسر کرد و با آن احدی از زیارت کنندگان و معتقدان شما

وَمُحِبِّكُمْ وَشَيْعَانِكُمْ وَرَزَقَنِي اللَّهُ الْوَعْدَ ثُمَّ

و دوستستان شما و شیعیان شما و روزی کند مرا خدا بازگشت پس

الْوَعْدَ اَبَدًا مَا اَبْقَانِي فِي بَيْتِهِ صَادِقَةً وَكَيْفَا

بازگشت همیشه تا زنده گردانده مرا پروردگار من با عیت راست و ایمان

وَنَفْوَى وَخَبَابٍ وَرِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ

و در پیر کار می و شکستگی و در غرض می فراخ حلال پاکیزه

اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِكُمْ وَزَكْرَتِكُمْ

خداوند ما گردان او را آخر عهد از زیارت ایشان و ذکر ایشان

وَالصَّلَاةُ عَلَيْهِمْ وَوَجِبَ الْمَغْفِرَةُ وَالرَّحْمَةُ وَ

در و در فرستاده و بر ایشان و بایز گردان مرا آمرزش و رحمت و

الْخَيْرُ وَالْبَرَكَةُ وَالنَّفْوَى وَالْفَوْزُ وَالنُّورُ وَالْإِيمَانُ

نیکی و برکت و در پیر کار می و دستکاری و روشنایی و ایمان

وَاللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى السَّلَامُ

دوست خدا سلام بر تو ای پسر محمد برگزیده سلام

عَلَيْكَ يَا بَنِي عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي

بر تو ای پسر علی پسندیده سلام بر تو ای پسر

فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي خَدِجَةَ

فاطمه درخشنده سلام بر تو ای پسر خدیجه

الْكُبْرَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَارَ اللَّهِ وَابْنَ ثَوْنٍ

کبری سلام بر تو ای خون خدا و پسر خون او

وَأَبْنَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ

و ای خون صاحب خون کوا ای میسریم که تو بحق که بر پیشانی ما را و

أَنَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَهَيْبَتِ عَنِ الْمُنْكَرِ

وادی زکات را و امر کردی بپیشگی و هیبت کردی از ناشایسته

وَأَطَعْتَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ حَتَّى أَتَيْتَ الْيَقِينَ فَلَقِنَا اللَّهَ

و فرمانبرداری خدا و رسول او را تا آنکه آمدی تا ملاقات کردی خدا

أَمَةً فَلَئِنَّكَ وَلَعَلَّ اللَّهَ أَمَةً ظَلَمْتَكَ وَلَعَنَّ اللَّهَ أَمَةً

که ای پسر اگر گشتی ترا و لعنت کند خدا که تو را که میترسم که در او لعنت کند خدا که تو را

سَمِعْتُ بِذَلِكَ فَخَصَيْتُ بِهِ يَا مَوْلَايَ يَا أَلْبَعْبِدَ

شنیدم این را پس در جانی شد با و ای من ای با عباد الله

أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ السَّاطِفَةِ

کوا ای میسریم که تو بودی نورانی در سلسله های بارغفت

وَالْأَرْجَامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُغَيِّبْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِلَاغِيهَا

و در جهای پاکیزه محسن کرده ترا جاغیرت با جهای پستی

وَلَمْ تُلْبِسْكَ مِنْ مَدْلِحَاتِ شَيْءٍ أَبْهَأَ وَأَشْهَدُ

و پوشانیده ترا از طامعی از بدترین و کوا ای میسریم

أَنَّكَ مَرْبِعٌ عَالِمٌ الدِّينِ وَارِثٌ كَانَ الْمُؤْمِنِينَ

همین که تو از پستوهای دینی و وارثی کنایه کرامت کافی

وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبَرُّ الْفَقِيرُ الرَّضِيُّ الرَّزِي

و کوا ای میسریم که تو بی شکوار و نیازگار پسندیده پاکیزه

الْهَادِي الْمُهْدِي وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأَمَّةَ مِنْ لَدُنْكَ

رهبری دایم یافته و کوا ای میسریم که پیشانیان از نور تو

كَلِمَةُ الْتَقْوَى وَأَعْلَامُ الْهُدَى وَالْعُرَى الْوُ

کلمه پرهیزکاری و نشان راه است و دست آور پهنوار

وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَشَهِدَ اللَّهُ وَمَلَائِكَتُهُ
 وَحُجَّتْ بِرَأْسِهِ دُنْيَا دُكُوهُكُمْ هَذَا وَشَهِدَ اللَّهُ
 أَنْبِيَائَهُ وَرُسُلَهُ أَنَّكُمْ مُؤْمِنُونَ وَبَيَّأَكُمْ مُؤْمِنُونَ
 وَبَيَّعَ بَيْنَكُمْ دُونَ دُونَ دُونَ دُونَ دُونَ دُونَ دُونَ دُونَ
 بِشَرِّ نَجْدِي وَخَوَانِي عَلَى قَلْبِي لِقَابِكُمْ سَلَامٌ
 بِأَوَّلِ دِينَ عَزَّ وَجَلَّ وَدُونَ دُونَ دُونَ دُونَ دُونَ دُونَ
 وَأَمْرِي لِأَمْرِكُمْ مُسَبِّحُ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ
 عَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَعَلَى أَجْسَادِكُمْ وَعَلَى أَجْسَامِكُمْ وَ
 عَلَى سَامِعِكُمْ وَعَلَى غَائِبِكُمْ وَعَلَى ظَاهِرِكُمْ وَعَلَى
 بَاطِنِكُمْ لِيَرْبِعَ بَيْنَكُمْ بَابُ أَنْتَ وَأُمِّي
 يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ يَا بَنِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ
 يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ يَا بَنِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ

لقد

لَقَدْ عَظُمَتِ لَدُنِّي وَجَلَّتْ مُصِيبَةُ بَابِ عَيْنَا
 وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَلَعَنَ اللَّهُ
 أَسْرَحَتِ وَالْحُجَّتْ وَهَيَّأَتْ لِقَابِكَ يَا مَوْلَانِي
 يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ فَصَدْتُ جَهَنَّمَ وَأَنْتَ إِلَى
 مَشْهَدِكَ اسْتَغْلِ اللَّهُ بِالشَّانِ الَّذِي لَكَ عِنْدَهُ
 وَبِالْحَلِّ الَّذِي لَكَ لَدُنِّي أَنْ جَلَّ عَلَى مُجْدِي
 مُحَمَّدٌ وَأَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 لِيَرْبِعَ بَيْنَكُمْ بَابُ أَنْتَ وَأُمِّي يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ وَرَكَعْتُ وَسَجَدْتُ لَكَ

حسدا وندا بر سرستی که نماز کرده ام و رکوع کرده ام و سجد کرده ام

وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لِأَنَّ الصَّلَاةَ وَالزُّكُوعَ وَ

بجای تو نیست شریکی جزا از جهت آنکه نماز و رکوع و

السُّجُودَ لَا تَكُونُ إِلَّا لَكَ لِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا

سجود منبسط نشدن جز برای تو از جهت آنکه توئی خدا نیست خدا را

أَنْتَ اللَّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْلَغْهُمْ

تو حسدا وندا رحمت بر محمد و آل محمد و برسان ایشان را

عَنِّي فَضْلَ السَّلَامِ وَالْخَيْرِ وَارْدُدْ عَلَى مِنْهُمْ

از من بهترین درود و بخت و بارز گردان بر من از ایشان

السَّلَامُ اللَّهُمَّ وَهَانَانَ الرَّكْعَتَيْنِ هَدَيْتَنِي

درود حسدا وندا و این دو رکعت نماز بخداست از من

إِلَى مَوْلَايَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ اللَّهُمَّ

بسوی آقای من حسین پسر علی بر ایشان باد درود حسدا وندا

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْهُمَا مِنِّي كَجُرْفِي عَلَى

رحمت بر محمد و آل محمد و بپذیر ایشان از من و بپذیر مرا بر

ذَلِكَ بِأَفْضَلِ أَمَلِي وَرَجَائِي فِيكَ وَفِي وَلِيِّكَ يَا لَكَ

این بهترین آرزوی من و امید من در تو و در ولی تو ایدوست

الْمُؤْمِنِينَ بِسَرِّ فَضْلِي يَا بَارِئُ عَلَيَّ السَّلَامُ عَلَيْكَ

کردن کان بحسین که لا بد کند و گوید درود بر تو

يَا بِنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَ نَبِيِّ اللَّهِ

ای پسر فرستاده خدا درود بر تو ای پسر نبی خدا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَكَرَّمَ اللَّهُ لَكَ

درود بر تو ای پسر بادشاه کردن کان دوست خدا درود

عَلَيْكَ يَا بِنَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

بر تو ای پسر حسین شهید درود بر تو

أَيُّهَا الشَّهِيدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمَظْلُومُ وَوَيْلٌ

ای شهید درود بر تو ای پسر سبده و پسر

الْمَظْلُومِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً جَحَدَتْكَ

سبده لعنت کند خدا اگر و پسر اگر کشیدند و لعنت کند خدا اگر و پسر اگر جحد کردند

وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَزَيَّتْ بِهِ

و لعنت کند خدا اگر و پسر اگر شنیدند این را پس شنود شدند با او

و بعد از این **بر شما** یا انصار سلام علیکم یا رسول الله

درود بر تو ای دوست خدا

و این و کیه لفتد عظمی الزینة و جعلت لمصیبه

و پس دوست او را زینت عظمی گشت و بزرگ شد مصیبت

بک علینا و علی جمیع المسلمین فلعن الله امة

تو بر ما و بر همه مسلمانان پس لعنت کند خدا بر آن

فقلک و ابوالی الله و الیک منهم **پیر**

گشت ترا و پیرای تو محمد پیوسته خدا و بسوی تو از ایشان قصد

نمایند **بر شما** یا انصار سلام علیکم یا اولیاء

ترا کنند و بنمایند **درود بر شما** ای یاوران

الله و احبائهم السلام علیکم یا اصفیاء الله

خدا و دوستان او درود بر شما ای برگزیده گان خدا

و اودائهم السلام علیکم یا انصار ربی الله

و دوستان او درود بر شما ای یاوران دین خدا

السلام علیکم یا انصار رسول الله السلام

درود بر شما ای یاوران فرستاده خدا درود

علیکم یا انصار امیر المؤمنین السلام علیکم

بر شما ای یاوران پادشاه گروندگان درود بر شما

یا انصار فاطمة سیدتنا العالمین السلام

ای یاوران فاطمه بزرگ زنمان جهانان درود

علیکم یا انصار ابی محمد الحسن بن علی

بر شما ای یاوران ابی محمد حسن پسر علی با کبر

التاخی السلام علیکم یا انصار ابی عبد الله

ایضا گفتند درود بر شما ای یاوران ابی عبد الله

یا ابی نعم و اتمی طینم و طاب بنا الارض التي فیها دیم

پدرم و مادرم و من و شما باد پاکیزه و پاکست زمین منی که در آن مدفونیم

و فرغ فوزک عظیمایا لیثنی کنث معک فافوز

و فرغ روزی بخت بد و روزی بزرگ پس بگوش بگویم با شما پس روزی بخت بد

معکم مع الشهداء و الصالحین و حسن الیک

با شما یا کریمان و شایسته گان و یگونی هست کرده

رفیقاً و السلام علیکم و رحمة الله و بركاته

بر یافت و درود بر شما در رحمت خدا و بركاته ای او

السلام عليك يا مولا يا سلام عليك يا حجة الله

دروود بر تو ای پستی من درود بر تو ای حجت خدا

السلام عليك يا صفيق الله السلام عليك

دروود بر تو ای برگزیده خدا درود بر تو

يا خاصه الله السلام عليك يا خاصه الله

ای خاص خدا درود بر تو ای خالص از بر ارجی خدا

السلام عليك يا امير الله سلام مودع لاف

دروود بر تو ای امیر خدا سلامی دلجو کننده دشمن

ولا سم فان امض فلا عزم لاله وان اقم فلا عزم

و نه و اله نه پس اگر عزم پس نیست از طاعت و اگر با عزم پس نیست از

سوء ظن بما وعدك الله الصابرين ولا جعلك الله

بدی همان خود با آنچه وعده کرده خدا صابان را و نگذاشت که خدا

يا مولا يا اخي العهد صفي لربنا ربناك و رزقني العود

ای مای من ای برادر عهد صفی لربنا ربناک و روزقنی العود

الي شهيدك والمقام في حرمك و يا ه أسئل ان

ای شهادت تو و مقام در حرم تو و او را سوال کنم که

يسعدني بك و يا لائمة من ولدك و يجعلني معك

بسبب تو کنیز ایتو و پسو ایدان از فرزندان تو و کردار اید ایتو

في الدنيا والاخرة و بعدا من شيايرتك و بعدا

در دنیا و آخرت

انا لله وانا اليه راجعون ضنا ضنا خضو

بر سر تو ما در ملک خدا می رویم بر سر تو ما بر سر تو می رویم

اما احسنين السلام من انفعك السلام عليك

پس سلام بر تو باد

يا ابا عبد الله السلام عليك يا بن رسول الله

یا ابا عبد الله درود بر تو باد ای پسر فرستاده خدا

السلام عليك يا بن امير المؤمنين السلام عليك

دروود بر تو باد ای پسر امیر المؤمنین درود بر تو باد

يا بن فاطمة الزهراء سبيلك نساء العالمين

ای پسر فاطمه و زهرا سبیلک زنان جهانین

السلام عليك يا اخا الحسن الرضا السلام

درو بر تو باد ای برادر حسن بسند درود

عليك يا ابا الائمة المعصومين الهادي السلام

درو بر تو باد ای پدر ائمه معصومین راه نما درود

عليك وعليهم ورحمة الله وبركاته السلام

درو بر تو و بر ایشان رحمت خدا و برکتها می آید درود

عليك يا صاحب المصيبة الزائدة السلام

درو بر تو ای صاحب مصیبت زنی در پی درود

عليك يا سر بعل الدعة الشاكبة والمفجوع

درو بر تو ای بشار بسوزنده خونهای بر زنده و جگر کوشنده

الحزين والمذبوح الطعنين والمقطوع الوترين

درو بر تو ای غمناک و کشته شده بسنان و بریده شده رگ گردن

ومعقور الخلد من مجروح الودج جريح الوترين

درو بر تو ای بختک آلوده شده بر دود و مورث زخم شده بر دو طرف صورت

يا كي لعن بر المقتول يوم الاثنين ريانة رسول الله

درو بر تو ای کینه بر مرد کشته شده در روز دوشنبه بنزد مل معبر خدا

يا عبد الله الحبيب عليه السلام عليك

درو بر تو باد ای عبد الله الحسین برادر باد درود درود بر تو باد

يا فتى الظماء السلام عليك يا غريب الغربا

درو بر تو باد ای کشته شده تشنگی درود بر تو باد ای غریب غریب

السلام عليك يا اسير الكربلاء ومساوب

درو بر تو باد ای اسیر کرده کربلا و باز پرسنده

الرداء والمذبوح مرا الفداء ومسبى النساء

درو بر تو ای کشته شده از پشت سر و دست نام داده شده زنهار

ومجروحوا الخنك والمخضب بالدماء واخرنا

درو بر تو ای مجروح شده از خون و خضاب کرده شده بخون و اندوه

عليك يا بن محمد المصطفى واسفاه عليك

درو بر تو ای پسر محمد برگزیده و ای تافت بر تو

يا بن علي المرتضى والهفاه عليك يا بن فاطمة

درو بر تو ای پسر علی بسندیده و اندوه بر تو باد ای پسر فاطمه

الكرهاء يا بن خديجة الكبري واخا الحسن

درو بر تو ای پسر خدیجه بزرگ و برادر حسن

الرَّحْمَانُ يَا أَلَمَّةَ الْهُدَى وَجَزَاءُ عَلَيْكَ يَا

پسندید و پدرش وای ای ائمه بر تو ای پسر

رَسُولِ اللَّهِ وَاسْغَاهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامِ

فرستاده خدا وای یاسف بر تو ای اباعبدالله درود

عَلَيْكَ يَا مُصْبِحَ الدُّجَى وَسَفِينَةَ الْخَبَاءِ

بر تو ای روشنایی مانند شب چهارده و شنی رستگاری

وَالرَّجَاءِ الْمَرْجَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ الرَّحْمَنِ

و آرزوی آرزو و دوست گران درود بر تو باد ای دوست بخشنده

وَيَا شَهِيدَ الْفُرَانِ وَيَا صَاحِبَ الْمَصَائِبِ لَا

وای شریک قرآن و صاحب مصیبتها و ای دوستها

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ خَلَقَ مِنْخُورَ وَصَدْرَهُ مَكْسُورَ

درود بر تو ای آنکه بیدار شد از گریه و بیدار شد از غم

وَرَأْسُهُ عَلَى الْقَنَاءِ مَشْهُودَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ

و سر او بر فراز طاعت و بر سر او درود بر تو ای آنکه

بَكَتْ لَهُ السَّمَاءُ بِاللَّوْنَاءِ وَيَا مُبِيلَ النُّجَا وَيَا مَنْ

گریه کرد مرا و آسمان بخون وای آنکه بیدار شد از غم وای آنکه

جِسْمُهُ غَرِيقٌ بِاللَّوْنَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ

بدنش پر خون شده درود بر تو ای آنکه

الْبَقْرُ عَلَى قَوْمِهِ حَجْنُهُ فَاذْكُرُوا مَا وَفَضُوا

الفاکر و بر کرده او آیتهای او را پس بخار کرد و شکست

بِيعْتَهُ وَخَانُوا رَسُولَ اللَّهِ فِي وَصِيَّتِهِ وَصَالُوا

بیعت او را و خیانت کردند رسول خدا را در وصیت او و غایب کردند

عَلَيْهِ وَعَلَى عُرَّتِهِ وَفَنَكُوا أَخَاهُ وَزَوْجَ ابْنَتِهِ

بر او و بر اهل بیت او و شکستند برادر او را و شوهر دخترش را

وَذَبَحُوا سَبْطَهُ وَأَبْرَكَ بَعْدَهُ وَفَلَكُوا عَطْفًا

و بیدار کردند پسر او را و پسر دختر او را و شکستند او را تشنه

بِفَضْلِهِ وَحَرَفُوا خَبَاءَهُ وَهَنَكُوا أَرْحَمَنَهُ وَسَكَبُوا

بغیر او و سوزانیدند ندامت او را و دیت کردند حرمت او را و گریه کردند

بِنَانِهِ وَالْجَزَاءُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ وَالْأَمَّا

جامه های او را و ای ائمه بر تو ای پسر رسول خدا و تاسف

عَلَيْكَ يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْطِّفَاءُ عَلَيْكَ يَا بَنَ

بر تو ای پسر پادشاه گران و احسنه بر تو ای پسر

فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ دَسَّغَتْهُ

فاطمه زهراء در دود بر تو ای که در خون خود غسل کرد

وَسَبَّهُ قُتْنُهُ وَالزُّرَابُ كَافُونَ وَنَبِجُ الرِّمَاحِ

و محاسن او پنبه بود و خاک کافور شش و دوزخین با و نیزه

اَكْفَانُهُ وَالْقَنَاءُ الْخَطِيئَةُ وَفِي قُلُوبِ مَنْ لَا

کفش بود و شربت در پیری تابوشش بود و در لیسای کلمی کلمه زلاله

فِرَّةٍ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا غَرِيبَ الْأَوْطَانِ وَ

مرتبه او را در قبر در دود بر تو ای دور شده از وطنها و

السَّائِبِ الْغُرَبَانِ وَالذَّبِيجِ الْبَطْشَانِ وَصَلِحِ

ای برهنه شده و غریبان و بریده و تشنه و صاحب سپهر

الْمَصَاتِبِ الْأَخْوَانِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ لَا

معیشتها و اندوهها سلام بر تو ای که ایمان

مِنْ ذُرِّيَّتِهِ وَالشِّفَاءُ فِي رُبَّتِهِ وَالْإِجَابَةُ حَيْثُ

از فرزندان اویند و شفا در خاک اوست و اجابت در عا زیر

قُبَّتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَرْشِدَ رُفِّ اللَّهِ بِسْمِهَا دُنِيَ

کشتن دوت در دود بر تو ای که مشرف کرد و در عبادت بر شهادت

الت

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ وَرَجِيَانَتَهُ

در دود بر تو ای پسر ستاده خدا و دلجو شیری او

وَابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَذُرِّيَّتِهِ يَا مَنْ هُوَ مَجْحَدٌ

و پسر پادشاه کردگان و فرزندان او ای که او با هر

الزَّهْرَاءُ وَهَجَّتْهَا وَيَا أَخَا الْحَسَنِ الرِّضَا خَلِيفَتِهِ

زهرا و سرد دل او و ای برادر حسن پسندیده و خلیفه او

يَا آيَةَ اللَّهِ وَجَحَّتْهُ وَيَا مَنْ قَتَلُوا عَمِيدَهُ وَ

ای فرستاده خدا و حجت او و ای که کشتند او را بنده گمشده

رَحِيمَتِهِ وَخَانُوا رَسُولَ اللَّهِ فِي عَمْرَتِهِ وَاحْزَنُوا

نعمتانش و بیگانه کردند رسول خدا را در فرزند او و اندوه

عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ وَأَسْفَاهُ عَلَيْكَ يَا

بر تو ای پسر ستاده خدا و ای ناخلف بر تو ای پسر

أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْهَفَاءُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ

پادشاه کردگان و اندوه بر تو ای پسر فاطمه زهرا

يَا مَنْ شَبَّهَ بِدَمِ خَضِيبٍ وَخَلَّ تَرْبِيبُ وَرَدَّ

ای که شمشیر بخون خضاب شده و در دود خاک الوده و با دانه

نَهَيْتُ وَفِي كَرَامَاتٍ شَهِيدٌ غَرِيبُ السَّلَامِ عَلَيْكَ
 کریم گردید و در کرامات شسته و سرگردان درود بر تو
 يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَعَلَى لَدِمَاءِ السَّائِلَاتِ وَعَلَى
 یا ابا عبد الله در خونهای جاری شده و بر
 الرُّؤُوسِ الْمُرْفَاقَاتِ وَعَلَى الْخُدُودِ الْمُتَهَمَاتِ وَعَلَى
 سرهای که بریز و بلند شده و بر صورتهای شکسته شده و بر
 الْأَجْضَاءِ الْمُفْطَعَاتِ وَعَلَى الْأَجْسَامِ الْمَجْرَجَاتِ وَعَلَى
 بدنهای باره باره و بر جسدای مجروح و بر
 الصُّدُورِ الْمُخْطَّاتِ وَعَلَى الثَّيَابِ الْمُخْضَبَاتِ وَعَلَى
 سینههای شکسته شده و بر لباسهای چون خضاب شده و بر
 الْقُفُوفِ الْمَفْدَسَاتِ وَعَلَى الْأَرْوَاحِ الْمُتَخَلَّسَاتِ
 نفسهای پاک ایشان و بر رزنان ابر شده و
 عَلَى الْأَبْدَانِ الْمُتَعَبَّاتِ وَالْخَنَاءِ عَلَيْكَ يَا بَن
 بر بدنهای بی روح و اندوه بر تو ای پسر
 رَسُولِ اللَّهِ وَالْأَسْفَاءِ عَلَيْكَ يَا بَنِ أَمَلِ الْمُؤْمِنِينَ
 فرستاده خدا و تافت بر تو ای پسر بادشاه کوندگان

والتسليم

وَالْهَفَاءِ عَلَيْكَ يَا بَنِ فَاطِمَةَ النَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 واندوه بر تو ای پسر فاطمه زهرا درود بر تو
 يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ الذِّيْجِ الطَّعِينِ وَعَلَى عَلِيَّ بْنِ
 ای علی پسر حسین سرزیده مبتلا خورده و بر علی پسر
 الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ الْمَجْمُوعِ الْخَزِينِ السَّلَامُ
 حسین مخزومات کنندگان صاحب در و اندوه درود
 عَلَى الْأَضْرَارِ الْمَجَاهِدِ بِالسَّلَامِ عَلَى نَبِيِّ الْفَقِيَّةِ
 بر یاری کنندگان که جنگ کردند درود بر زینب پیر کار
 السَّلَامُ عَلَى السَّكِينَةِ السَّيِّبَةِ السَّلَامُ عَلَى ابْنَةِ
 درود بر سکنه مصیبت زده شده درود بر دختران
 الْهَاشِمِيَّةِ السَّلَامُ عَلَى السَّادَاتِ الْعِلَوْنَةِ
 هاشمی درود بر بزرگان علوی
 السَّلَامُ عَلَيْكُمْ جَمِيعًا وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
 درود بر شما همه و رحمت خدا و برکتها و او
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ فَضِي مُسْتَأْنَفِ
 درود بر تو یا ابا عبد الله طاهر مستأنف

إِلَيْكَ وَمُفَجِّئِ نَحْمَتِكَ عَلَيْكَ وَعَيْنِي عَلَيْكَ

بوی تو و دلم میوزد بر تو چشم بر تو

بَاكِئَةً وَحَزَنِيَّ عَلَيْكَ طَوِيلٌ وَأَسْفِيَّ عَلَيْكَ

گریانت و اندوه من بر تو بسیار است و تاسفم بر تو

جَارِيَةً وَعَبْرَتِي عَلَيْكَ سَاكِبَةٌ وَزَفِيرِي عَلَيْكَ

همیش است و اشکم بر تو ریزان است و شوم بر تو

ظَاهِرَةٌ وَهَضْمِيَّ عَلَيْكَ مُتَابِعَةٌ وَرِزْقِي عَلَيْكَ

موجود است و بسیاری که بدم بر تو نیاز داری و دامقم بر تو

عَظِيمَةٌ وَمَصَابِيكَ جَلِيلٌ إِلَيْكَ هَمِّي وَرَجَائِي

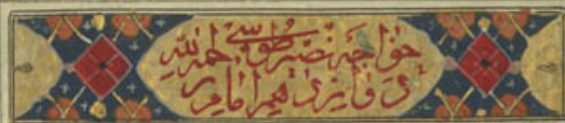
بزرگ است و مصیبت من بر تو بزرگ است بزرگو من و هوس من

وَعَلَيْكَ خُذْنِي وَبِكُلِّئِي وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَ

در بر تو اندوه من و گریه من و درود بر تو و

رَحْمَةُ اللَّهِ وَ

رحمت خدا و

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خدای بخشنده و مهربان

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ وَبَارِكْ عَلَى النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ

خداوند ما رحمت و درود فرست و بفرزاد برکت ده بر پیغمبر امی

الْعَرَبِيِّ الْقُدْرَتِيِّ الْمَكِّيِّ الْمَدَنِيِّ الْأَبْجِيَّ التَّهَنِّيَّ

عربی قدرتی مکی مدنی ابجی تنی

الْهَاشِمِيِّ وَالرَّسُولِ الرَّحْمَنِ السَّيِّدِ الْبَيْتِ السَّكِينِ

هشی و پیغمبر رحمن خود بزرگ روشنی بیتی حرامی

الْمُؤْتَى صَاحِبِ الْوَفَارِ وَالسَّكِينَةِ الْعَبْدِ الْوَكِيلِ

روشن صاحب آرد و آرام بنده توین یافنده

وَالرَّسُولِ الْمُسَدَّدِ وَالْبَشِيرِ الْمُبَشِّرِ الْمُصْطَفَى

و پیغمبر با صواب و مرزوده و هشده بزرگوار برگزیده شده

الْأَمْعَدِ الْمُجْتَمِعِ الْوَدَّاحِ جَدِّ بَيْتِ الدِّعَاءِ الْعَالَمِينَ

مستعد بنده بستوده شده شناسنده دوست خدای جهانیان

أَبِي الْقَاسِمِ مُحَمَّدٍ صَلَّيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

ابی القاسم محمد رحمت فرستد خدا بر او و آل او و درود

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِكَ يَا أَبَا الْفَلَاحِ

رحمت و درود بر تو و بر آل تو ای ابا الفلاح

يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا إِمَامَ الرَّحْمَةِ وَشَفِيعَ الْأُمَّةِ يَا سَيِّدَنَا

ای رسول خدا ای شیوای رحمت و شافع امت ای سرور ما

وَمَوْلَانَا إِنَّا نُوَجِّهُنَا وَاسْتَشْفِعُنَا وَنُوسِلُنَا

و اتقای ما بر سرستی که ما را آرد به و طلب شفاعت از تویم و توسل بدیم

بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ بَدِيٍّ جَانِبَيْنَا يَا وَجْهَنَا

برو بسوی خدا و همیشه در میان ما بین حاجت های ما ای برادر

عِنْدَكَ اللَّهُ اسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ صَلِّ وَسَلِّمْ

تو خدا شفاعت نما ادا نزد خدا خداوند رحمت مرست درود

وَزِدْ وَبَارِكْ عَلَىٰ أَخِيهِ وَأَبِي بَيْتِهِ السَّيِّدِ الْمُظْفَرِ

و بیشتر و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار

وَالْإِمَامِ الْمُظْفَرِ وَالشُّجَاعِ الْغَضَبِيِّ فِي شَيْبِهِ

و شیوای غضب و شجاع و در مانده شیر بد شیر و شیر

شَبْرٍ وَفَالِحٍ بِابْنِ جَبْرِ فَا سَمِ طُوبَىٰ وَسَقَرُ الْأَشْرِ

شیر و فایز و در جبر و ستم طوبی و سقر اشر

الجليل

الْبَيْتِ الْأَشْرَفِ الْمَكِينِ الْجَبَلِ الْمُنِيرِ الْعَلِيِّ

بیت شرف و مکین و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار

الْمُبِيرِ النَّاصِرِ الْمُعِزِّ وَكَالدِّينِ الْوَالِي الْأَوَّلِ

استار یار و یار و صفا صاحب دنیا و دین حاکم ممالک

السَّيِّدِ الرَّضِيِّ الْإِمَامِ الْوَصِيِّ الْحَاكِمِ بِالْأَمْرِ

بزرگ پسندیده و شیوای حاکمین حاکم کننده بدلیل

الْجَلِيِّ وَالْخُصْلِ الصَّغِيرِ الْمَدْفُونِ بِالْغَيْرِ لَيْسَ بِ

روشن و خلاص و در نه با صفا مدفون بزمین نیست شریقی نیست

غَالِبٍ سَائِلٍ كُلِّ سَائِلٍ مُظْهِرٍ الْعَرَّابِ وَمُظْهِرِ

غالب بر طرف کنند بر طرف کنند ظاهر و بر طرف کنند

الْعَجَائِبِ وَمُفَرِّقِ الْكُتُبِ وَالشَّهَابِ الثَّقَابِ

مجاوب و نابود کننده و شهابی باطل و ستاره درخشنده

وَالْهَزْبِ السَّالِبِ وَنُقْطَةِ دَائِرَةِ الْمَحَالِبِ سَلَامٌ

و از دایره کشنده و بر طرف کنند و ظاهر کنند و غیر خدا

الْغَالِبِ غَالِبِ كُلِّ غَالِبٍ وَمَطْلُوبِ كُلِّ طَالِبٍ

غالب کنند و طلب کنند بر طرف کنند و مطلوب هر طلب کنند

مَوْلَانَا وَمَوْلَى الْكَوْنِ وَالْقَلْبَيْنِ وَارِثِ عِلْمِ
 اقامی و آقایی برادر و جهان من و اهنس میراث علم
 الْأَوَّلَيْنِ وَالْآخِرِينَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَبِي الْحَسَنِ
 پشیمان و پشیمانان پادشاه گردانان چهره حسین
 عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ
 علی پسر ابیطالب رحمتی خدا درود او بر او باد
 الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى ذُرِّيَّتِكَ
 درود و سلام بر تو باد و بر ذریه تو
 يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
 ای بر حسین ای علی پسر ابیطالب ای پادشاه گردانان
 يَا أَخَا الرَّسُولِ يَا زَوْجَ الْبَنُوْلِ يَا أَبَا السَّجْدَيْنِ
 ای برادر رسول ای شوهر فاطمه ای بر حسین
 يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا
 ای حجت خدا بر خلق او ای بزرگ ما و صاحب بارگاه ما
 نَوَجِّهُنَا وَاسْتَشْفِعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ
 بر گردیم و شفاعت کردیم و توسل کنیم به تو به سوی خدا و

عذر من

قَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ جَانِنَا يَا وَجْهًا عِنْدَ اللَّهِ
 مقدم کنیم ترا در پیش چاهنای خود ای چهره در نزد خدا
 اسْتَفْعَلْنَا عِنْدَ اللَّهِ اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ
 شفاعت کن نزد خدا خدا صلوات و درود بفرما
 بَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا الْحَبْلَةِ الْكَرْمَةِ الْجَمِيلَةِ
 بركت ده بر سید زکوار بارگشت جمال
 وَالْمُفَضَّلَةِ النَّبِيِّكَ الْمَكْرُومَةِ ذَا ثَلَاثِ
 و المفضلته النبویه مکرمه ذوات ثلاث
 الطَّوْبَةِ فِي لَمَدَةِ الْفَلَيْكَ الْعَصُوفَةِ الْمَظْلُومَةِ
 طوبانی در زمان کرم با عصمت رسیده بهستم
 الرَّضِيِّهِ الْجَلِيلَةِ الْعَفِيفَةِ السَّالِمَةِ الْجَمُودَةِ
 رضایتی نازیده بر دبار با عصمت فرما بزرگوار نهسته شده
 فَذَرَا الْخَيْتَةِ فَبِرَّ الْمَدْفُونَةِ سِرِّ الْمَغْصُوبَةِ
 ریزنه بهمان شده بر مرقومان بخفا غضب من شده
 جَهْرَ سَيِّدَةِ النِّسَاءِ الْأَنْسَبَةِ الْخَوْرَاءِ
 آشکار بزرگ زنان انبسان و خوران مادر

الْأَمَّةُ النَّبِيَاءُ الطَّاهِرَةُ الْمُطَهَّرَةُ الْبَوَلُ الْعَذْرَاءُ
 بهنوای دور از معاصی پاک پاکیزه خون چمن عذیده
 فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ سَلَامٌ اللَّهُ عَلَيْهَا الصَّلَاةُ
 فاطمه زهرا سلام خدا بر او باد درود و صلوات
 وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى ذُرِّيَّتِكَ يَا فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ
 سلام بر تو و بر فرزندان تو باد ای فاطمه زهرا
 يَا بِنْتَ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ يَا بَضْعَةَ النَّبِيِّ يَا أُمَّ
 ای دختر محمد فرستاده خدا ای باره جگر پیغمبر ای مادر
 السَّبْطِيزِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَتِنَا
 حسنین ای حجت خدا بر خلق او ای بزرگوار
 وَمَوْلَانَا أَنَا نَوْجُهُنَا وَاسْتَشْفَعُنَا وَتَوَسَّلْنَا
 و آغای ما بدرستی که ما را درویم و شفیع گردیم ترا و تو را می بینیم
 يَا إِلَهَ اللَّهِ وَقَدْ مَنَّا لَكَ بَيْنَ يَدَيْ جَانِبَانَا
 ای خدای من و ما پیش از تو در پیش جانهای خود ای
 وَجْهَةً عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ اللَّهُمَّ
 آبرو دار نزد خدا شفیع شو ما را نزد خدا خداوند ما

صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى السَّيِّدِ الْمُجْتَبَى وَ
 رحمت و درود و برکت و بیزا و برکت و در بر سید برگزیده و
 الْأَمَامِ الْمُتَّخِذِ سَبْطِ الْمُصْطَفَى وَابْنِ الْمُرْتَضَى عِلْمِ
 و پیغمبری الهی و داران فرزندان مصطفی و پسر رضی نشانی
 الْهَدْيِ الْعَالِمِ الرَّفِيعِ ذِي الْحَسْبِ الْمَتَّبِعِ وَالْفَضْلِ
 هدایت دانی عالم رفیع صاحب صفای نیک و فضیلت
 الْجَمِيعِ الشَّيْبَعِ بْنِ الشَّيْبَعِ الْمَقْضُولِ بِالسَّمِ النَّفِيعِ
 جمع شده شایسته ای که بهر شایسته شایسته باشد بزرگوار
 الْمَدْفُونِ بِأَرْضِ الْبَيْعِ الْعَالِمِ بِالْفَرَاشِ وَالشَّرِّ
 مدفون بزمین بیعی دانی بواجبات و پستیها
 صَاحِبِ الْيُودِ وَالْمِنْ دَافِعِ الْخَزْ وَالْفِنْ مَا ظَهَرَ
 صاحب بخشش و کرم بر طرف کنند محنتها و دشمنها آینه میدار
 مِنْهَا وَمَا بَطْنِ الَّذِي عَجَزَ عَنْ عَدَمِ مَذَاحِجِ لِسَانِ
 از او و آنچه پنهانست که عاجز است از شنیدن معجزات او زبان
 أَلْسِنِ الْأَمَامِ بِالْحَوْلِ الْمُؤْتَمِرِ بِنَبِيِّ مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ
 ارباب دانش بهنوای بد پستی محل امن دانان پدر محمد حسن

عَلَيْهِ السَّلَامُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا

بر او باد درود و سلام بر تو باد ای پدر

مُحَمَّدٍ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ يَا أَلَمَّ الْجَنَّةِ يَا بْنَ رَسُولِ

محمد ای حسن بر علی ای بزرگوار ای پسر شاهزاده

اللَّهِ يَا بْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ يَا فَرْعَ عَيْنِ النَّبِيِّ

خدا ای پسر پادشاه گردندگان ای فرزند چشم ناطق

الطُّهْرِ يَا أَهْرَافَ سَيْدِ شَبَابِ أَهْلِ

باک یا کبریا ای بزرگ جوانان اهل

الْجَنَّةِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا

بهشت ای حجت خدا بر خلقش ای بزرگ و صاحب پادشاهی

إِنَّا نَوْجَهُنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَنَوَسَلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ

ما را بهشتی ما را درود و شفیع شو ما را و تو را حجتیم تو را به سوی خدا

وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ بَدِيٍّ جَانِنَا يَا وَجْهًا عِنْدَ اللَّهِ

و مقدم داشتی ما را در پیشگاه تو ای رخسار نور و نور خدا

اسْتَفْعِ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ

شفیع شو ما را نزد خدا خداوند رحمت فرست و درود و تحنن را

و بَارِكْ عَلَى السَّيِّدِ الْقَائِمِ وَالْإِمَامِ الْعَابِدِ

و برکت ده بر بزرگ صاحب زهد و پرهیزگاری بنده مستمند

الْقَائِمِ كَعِ الشَّاهِدِ ذِي الْمَنَابِرِ وَالْمَسَاجِدِ

برگوار گشته ای چون شاهد بر منابر و مساجد

وَلَا تَسْلَمُ الْمَاحِدُ فِتْلَةَ الْكَافِرِ إِلَّا حِلًّا

دوست مباد که شاه بزرگوار گشته شده کافر را مگر

صَاحِبِ الْخَنَةِ وَالْكَرْبِ وَالْبَلَاءِ الْمَدْفُونِ

صاحب محنت و اندوه و بلا مدفون

بَارِئُكَ كَرَبًا سَبَّحَ رَسُولُ الْقُدُّوسِ وَرَبُّكَ

بر زمین کر بلا بر سر پادشاه و پادشاه

الْغَضَبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْحَبْرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

از غضب بن روح و بن پادشاه حسین بر او باد و سلام

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحَسَنِ

درود و سلام بر تو باد ای ابابعد الله ای حسن

ابْنِ عَلِيٍّ أَيُّهَا الشَّهِيدُ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا بْنَ

علی پسر علی ای شهید ای پسر فرستاده خدا ای پسر

اَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ يَا بِنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ يَا سَيِّدَةَ

بامشاه و زکات ای پسر فاطمه در حقیقت ای بزرگ

سَبَابِ قَمَلِ الْجَنَّةِ يَا اَبَا الْاَئِمَّةِ الْأَطْهَارِ

جوان اسل بهشت ای پدر بیژان پاکیزگان

يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا

ای حجت خدا بر خلق او ای بزرگ ما و صاحب تبار ما

تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ

رو کردیم بتو و شفاعت تو را و توسل به تو نمودیم

وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ بَدِيٍّ جَالِئِنَا يَا وَجْهًا عِنْدَ

و مقدم داشتی بین بدی و در پیش ما جلال خود ای آبرو دار

اللَّهِ اسْتَفْعَلْنَا عِنْدَ اللَّهِ اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ

خدا بشفاعت تو ما را نزد خدا ای بزرگوار رحمت و درود و تسبیح

وَزِدْ وَبَارِكْ عَلَى آبِ الْأَئِمَّةِ وَسِرَاجِ الْأُمَمِ وَكَافِ

و بزرگوار و برکت ده بر پدر بیژان و چراغ امت و زایل کننده

الْعَمَةِ وَفِي السَّنَةِ وَسَيِّدِ الْهَمَّةِ وَرَفِيعِ الرُّسُلَةِ

اندوه و باریک کننده و ابرو بلند و بلند مرتبه

وَأَنْبَسِ لِكُرْبَةٍ وَصَاحِبِ الْبُذْبُذَةِ الْمَدْفُونِ وَبَارِكْ

در محرم غم و اندوه و صاحب بالکشتی مدفون در زمین

طَيْبَةِ الْمَبْرُورِ مِنْ كُلِّ شَرٍّ وَشَيْنٍ زَيْنُ الْعَالَمِينَ

مهربان به از هر بدی و ناخوشی زینت مباد کنندگان

وَسَيِّدِ السَّاجِدِينَ الَّذِي بُنِيَ لَهُ وَابْنِ

و بزرگ سجد کنندگان آنکس که گنج است از اندوه و مهر

الْإِمَامِ بِالْخِيَابِ مُحَمَّدٍ عَلِيٍّ رَأْسِ الْكَوْكَبِ عَلَيْهِمَا

ای امام بر آستانه بدر محمد علی پسر حسین بر ثواب

السَّلَامُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ

درود درود و سلام بر تو یا پدر محمد

يَا عَلِيٍّ رَأْسِ الْكَوْكَبِ يَا أَبَا بَكْرٍ يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ

ای علی پسر حسین ای سجد کنند ای پسر زینت ما و خدا

يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا بَكْرٍ

ای پسر بزرگوار و زکات ای حجت خدا بر خلقش ای بزرگ

وَمَوْلَانَا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا

و صاحب تبار ما رو کردیم بتو و شفاعت تو را و توسل به تو نمودیم

بِكَ اِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ يَدَيَّ جَانِبَانَا

بسم بوی خدا و مقدم داشتیم ترا در پیش حاجتهای خود

يَا وَجْهًا عِنْدَ اللَّهِ اسْتَفْعُ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ اللَّهُمَّ

ای آبرودار نزد خدا استغاثیم تو را نزد خدا خداوند

صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ وَبَارِكْ عَلَى قَسْرٍ لَا فَاَرْوَرُ

رحمت فرست و درود و بشارت ده بر بزرگ ماها در پیش

الْأَنْوَارِ وَسَيِّدِ الْأَبْلَاءِ وَقَائِدِ الْأَخْيَارِ

نور با و زارده با کمان و پیش رو خیران

الْجَلِيلِ الْمَقْدَارِ الظَّهِيرِ الظَّاهِرِ وَالْبَدْرِ

بزرگ مندر پاک و بالنده و ماه

الْبَاهِرِ وَالْغَيْبِ الْبَاطِنِ وَالْبَحْرِ الْبَاطِنِ وَالْأَمْرِ

بهره دهنده و پنهان در خشنده و در بای بر جواهر و گوهر

الْفَاخِرِ الْمَلَكُوتِ الْبَاطِنِ الْبَاطِنِ الْوَجْهِ الْأَمَامِ

فخر دارنده لغت کرده مندر پنهان بزرگ آبرودار و پیش روی

النَّبِيِّ الْمَدْفُونِ عِنْدَ أَبِيهِ الْحَبِيبِ الْمَدْفُونِ عِنْدَ

انگه نامنده و دفن شده بهر سوی پدرش و امانی مسلول از علم نزد خاتم

وَالْوَلِيِّ وَالْمَوْلَى الْوَلِيُّ الْأَمَامُ بِالْحَقِّ الْأَزَلِيِّ

و دوست و امانی و مالک مندر پیش روی بحق از جانب خدا برادر

جَعْفَرِ الْأَوَّلِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ

جعفر اول محمد پسر علی بر ایشان باد درود

الصَّلَوْنَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ يَا مُحَمَّدَ بْنَ

درود و سلام بر تو باد ای پدر جعفر ای محمد پسر

عَلِيٍّ يَا أَبَا قُرَيْشٍ يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ يَا بَنِي مِثْلِهِ

علی ای باقر ای پسر من تا ده خدا ای پسر باو شاد گردان

يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا

ای حجت خدا بر خلق او ای بزرگ ما و صاحب نیای ما که ما

نُوجِّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ

رو آورده ایم تو و استغاثیم تو را و توسل میکنیم بهر سوی خدا

وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ يَدَيَّ جَانِبَانَا يَا وَجْهًا عِنْدَ

و مقدم داشتیم ترا در پیش حاجتهای خود ای آبرودار نزد

اللَّهُ اسْتَفْعُ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ

خدا استغاثیم تو را نزد خدا خداوند و درود فرست

وَزِدْ وَبَارِكْ عَلَى الصَّادِقِ الصِّدِّيقِ الْإِمَامِ الْكَافِي

وَمِنْهُ دُرَّتْ دُرِّ صَادِقِ رَاسِ بَنِي هاشم وَاثَمِ جَبَرِ سَيِّدِ

الْكَلِمِ الشَّافِقِ وَالْهَادِي إِلَى سَوَاءِ الْخَيْرِ وَفَوْضَلِ

بِرْدِ بَارِ مَهْرَبَانِ وَهَادِي كَسْبِ بَنِي رَاهِ رَاسِ أَشْأَانِ

مِنَ الرَّحْمَنِ وَمُبْلَغِ عَدَائِهِ إِلَى الْخَيْرِ وَصَاحِبِ

الْأَنْزَارِ صَافٍ وَرَاسِخٍ وَثَمَنَانِشِ بَنِي جَنَمِ صَاحِبِ

الشَّرَفِ الْبَدِيعِ وَالْحَسْبِ الْمُنِيعِ وَالْمَجْدِ الرَّفِيعِ

بِرْدِ كَوَارِثِ نَوْ وَصَفَتَايِ حَبِيبِ وَبِرْدِ لَيْفِ رَهْمَتِ

وَالْفَضْلِ الْجَمِيعِ الَّذِي شَرَفَتْ بِجَسَدِهِ الطَّاهِرِ

وَصَاحِبِ مَضَلِّ دُرِّ عِلْمِ آتَمِ بَرْدِ كِي بَافِ بَدَنِ بَاكِي نَفْسِ

أَرْضِ الْبَغِيغِ الْمُهَذَّبِ الْمُوَبَّدِ السَّيِّدِ الْمُسَدَّدِ

زَهْنِ بَصِيرِ بِلُكُونِ مِثْلِ بَاغِي بَرْدِ بَرْدِ بَارِدِ

الْأَمَامِ الْمُبْتَدِ بِعَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ

بِشَوَاهِدِ بَرْدِ كَوَارِثِ بَرْدِ عِبَادِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ

عَلَيْهِمَا السَّلَامُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ

بِرَاسَانِ بَارِ دُرِّ دُرِّ دُرِّ دُرِّ دُرِّ دُرِّ دُرِّ دُرِّ

يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ أَيُّهَا الصَّادِقُ

أَيُّ بَابِ عِبَادَةِ اللَّهِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ أَيُّ رَاسِ بَنِي هَاشِمِ

يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا بْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ

أَيُّ بَرِّ فَرَسِنَا وَهَذَا أَيُّ بَرِّ بَارِدِ كَوَارِثِ كَانِ أَيُّ حَبِيبِ هَذَا

عَلَى خَلْفِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا نُوَجِّهُنَا وَ

بِرَّ حَسَنِ خُودِ أَيُّ بَرِّ كَانِ وَصَاحِبِ خَيْرِ بَارِ كَوَارِثِ دُرِّ بَرِّ

أَسْتَشْفِعُكَ وَنُوسَلُّكَ إِلَيْكَ إِلَى اللَّهِ وَفَدَمْنَا

بِعَفْوِكَ كَرِيمِ نَزَا وَنُوسَلُّكَ بِتَوْبَةِ بَرِّ هَذَا وَفَدَمْنَا بِتَوْبَةِ

بَيْنَ يَدَيْ جَا جَانِبَانَا وَجِهْمَا عِنْدَ اللَّهِ أَسْتَشْفِعُكَ

وَرَبِّشِ عَاقِبَتَايِ خُودِ أَيُّ بَرِّ دَرِّ نَزَا وَفَدَمْنَا بِتَوْبَةِ بَرِّ

عِنْدَ اللَّهِ اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ وَبَارِكْ

نَزَا هَذَا حَسَنًا وَهَذَا رَحْمَةً وَدُرِّ دُرِّ دُرِّ دُرِّ دُرِّ دُرِّ دُرِّ

عَلَى السَّيِّدِ الْكَرِيمِ وَالْأَمَامِ الْكَافِي وَبَارِكْ وَسَلِّمْ

بِرَّ بَرِّ بَارِ بَارِ بَارِ بَارِ بَارِ بَارِ بَارِ

وَالصَّابِرِ الْمَكْتَبِ قَائِدِ الْجَبَرِ الْمَدْفُونِ

وَصَبْرُ نَفْسِ نَفْسِ نَفْسِ نَفْسِ نَفْسِ نَفْسِ نَفْسِ نَفْسِ

بِقَابِرُ فَرُّ صَاحِبِ الشَّرَفِ الْأَنْوَرِ وَالْمَجْدِ

بغیرستان قریب صاحب بزرگواری روشن و بلند مرتبه

الْأَظْهَرِ وَالْجَبَرُ الْأَزْهَرُ وَالنُّورُ الْأَكْبَرُ

مویزا و صورت درخشان و روشنی بهره

الْإِمَامُ بِالْحَوْضِ الْأَبْنِ مَوْصِيَّ بْنِ جَعْفَرٍ

امام برکشتی بدرابر اسم موسی پسر جعفر

عَلَيْهِمَا السَّلَامُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ

بر ایشان باد درود و سلام بر تو باد

يَا أَبَا بَرٍّ هَيْمُ يَا مَوْصِيَّ بْنَ جَعْفَرٍ لَهَا الْكَافِرُ

ای بدرابر اسم ابی موسی پسر جعفر ای کافر

يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ يَا بَنِي أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ يَا حَبِيبَةَ اللَّهِ

ای پسر فرستاده خدا ای پسر پادشاه کردستان ای محبت خدا

عَلَى خَلْفِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا نُوَجِّهُنَاوْ

بر خلق خود ای آقای ما و صاحب پیارا که در آورده ایم بنو و

أَسْتَشْفِعُنَاوْ نَسْتَلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّا

بیتغ سوزا و نازل هستیم بنو بسوی خدا مقدم هستیم ترا

بَيْنَ يَدَيَّ جَائِئِنَا يَا وَجْهَهَا عِنْدَ اللَّهِ أَسْفَعُ لَنَا

در پیش چاههای خود ای بزرگواری نزد خدا شفاعت کن ما را

عِنْدَ اللَّهِ اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ وَبَارِكْ

نزد خدا خداوند در رحمت و درود و بخت و بخت و بخت

عَلَى السَّيِّدِ الْمُعْصُومِ وَالْإِمَامِ الْمَظْلُومِ وَالشَّهِيدِ

بر سید عصمت و امام ستم شده و شهادت

الْمَسْمُومِ وَالْغَرِيبِ الْمَغْنُومِ وَالْقَتِيلِ الْحَرُومِ

بزرگ ستم شده و غریب با غم و ستم و کشته شده ناکام

عَالِمِ عِلْمِ الْمَكْنُونِ بِدَرِّ النُّجُومِ سَمْسَرِ الشُّجُونِ

دانای علم نهانی ماه ستاره آفتاب بر آفتابها

أَنْفُسِ الْفُؤُوسِ الْمَدْفُونِ بِأَرْضِ طُوسِ لَوْحِنَا

سدم سبکسان دفن کرده شده بر زمین طوسان رهنی رضای

الْمُرْتَضَى الْمُرْتَجَى الْجَنَّبِيَّ وَالسَّيْفِ الْمُنْجَى الْعَادِلِ

راضی مقدرات الهی برگزیده و شمشیر کشیده شده عدالت نمایند

فِي لِقَاءِ الْأَمَامِ بِالْحَوْضِ الْأَبْنِ الْحَسَنِ الثَّانِي

در احکام الهی در پیش ابی موسی حسن دومین سبط

ابن مَوْسَى الرِّضَا عَلَيْهِمَا السَّلَامُ صَلَوَاتُ

بهر موسی الرضا بر ایشان باد درود و

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِيَّ بْنَ مَوْسَى

سلام بر تو باد ای حسن ای علی بن موسی

أَيُّهَا الرِّضَا يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا بْنَ مِيرِ الْقَوَائِمِ

ای حسنه ای بهر من تاده خدا ای بهر ایشا که در زمان

يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا

ای حجت خدا بر خلق خود ای سید ما و مولای ما

تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَنُوسَلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ

رو آوریم بنو و استشفع کردیم ترا و توکل کنیم بنو بسوی خدا

وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيَّ جَانِبَيْنَا يَا وَجِيهًا

و مقدم داشتیم ترا در پیش چاهنای خود ای آبرو دار

عِنْدَ اللَّهِ اسْتَفْعِنَا عِنْدَ اللَّهِ اللَّهُمَّ صَلِّ وَ

نزد خدا شفاعت کن ما را نزد خدا خدا یا رحمت

سَلِّمْ وَزِدْ وَبَارِكْ عَلَى السَّيِّدِ الْعَادِلِ الْعَامِلِ

درود و خیر و بخت ده بر سید عادل عالمی

الْعَامِلِ وَالْكَرِيمِ الْفَاضِلِ الْكَامِلِ الْبَارِئِ

عمل نماینده و صاحب کرم خفیه دارنده تمام جمل نماینده نابین

وَالْغَيْثِ الْهَاطِلِ وَالتَّجَاعِ الْبَاسِلِ الْأَجْوَدِ

و باران با منفعت و تجاع قوی دل بخشنده ترین

الْجَوَادِ الْعَارِفِ بِأَسْرَارِ الْمَبْدَءِ وَالْعِبَادِ وَلِكُلِّ

بخشنده دانای بر ازان اول و حشر دوم بهر

قَوْمٍ هَادٍ مَنَاصِلَ الْحَيِّينَ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادُ الْكَرِيمُ

قومی را هادی بدین گشتند و در روز قیامت معروف

بِالسَّادَاتِ الْمَذْكُورِ فِي هِدَايَةِ وَالْأَرْشَادِ

بکار سادات مذکور در هدایت و ارشاد

الْمَدْفُونِ بِأَرْضِ بَغْدَادِ السَّيِّدِ الْعَرَبِيِّ وَالْمَلِكِ

دفن شده بر زمین بغداد بزرگ عربی و پادشاهی است

الْأَحْمَدِيِّ وَالنُّورِ الْحَمِيدِ الْمَلْفُوبِ بِالْبَقِيَّةِ

محمد و نور محمدی لعن باقیه بهر بقیه

الْإِمَامِ بِالْخَوَلَاءِ جَعْفَرِ الثَّانِي مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ

امامی بخوایان جعفر ثانی محمد بن علی

عَلَيْهِمَا السَّلَامُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا

بر ایشان باد درود و سلام بر تو باد ای ابا

جَعْفَرُ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا الْبُحَاثُ يَا بَنَ رَسُولِ

جعفر ای محمد پسر علی ای بخت نژادی پسر رسول

اللَّهُ يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ

خدا ای پسر امیر است بر مردگان ای حجت خدا بر خلق خود

يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا نَتُوجَّهُنَا وَنَسْتَغْفِرُنَا

ای آقای ما و مولای ما ما را روایت می‌کنیم و از تو می‌خواهیم که ما را

وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ يَدَيْ

و تو را میان ما و خداوند و تو را میان ما و خداوند

حَاجَاتِنَا يَا وَجْهًا عِنْدَ اللَّهِ أَشْفَعُ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ

ما را حاجت‌های خود ای چهره در نزد خداوند که ما را نزد خداوند

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ وَبَارِكْ عَلَى الْأَمَاءِ

خداوند ما را رحمت و درود و برکت و بزرگواری بر اهل ایمان

الْهَامِ الْمُقْدَى لِنَمَامُ السَّيِّدِ السَّنْدِ الْعَامِ

با محبت و پنداری همه خلق بزرگ معتبر و انانی

السَّيِّدِ الْفَاضِلِ الْكَامِلِ الْبَازِلِ الْعَالِمِ

با سداد زیادتی دارنده کامل جندناونده و انانی

الْعَامِلِ الْعَابِدِ الْعَادِلِ الْأَوْدَعِ الْأَطْهَرِ

عمل نماینده عبادت کننده عدالت نماینده برینیز کار پاکیزه

الْشَّمْسِ الْأَظْهَرِ الْفَصْرِ الْأَنُورِ الْكَوْكَبِ الْأَزْ

آفتاب روشن ماه نورانی ستاره درخشان

النُّورِ الْأَبْهَرِ وَارِثِ الْحَرَمِ وَالْمَشْرِعِ الْكَافِرِ

روشنی بهره‌مند میراث حریم و مشعر بزرگ برینیز کاران

وَعَوْنِ الْأَوْدِي جُودِ الْهَمِي عِلْمِ الْهَدْيِ بَدْرِ

و عزاداری و جود و الهامی علم الهادی بدر

الذَّحَى الْمَدْفُونِ بِسَرِّ مَنْ رَأَى السَّيِّدِ النَّبِيِّ

بشارت و دفن شدن در پنهان سحر بزرگوار پاکیزه

الْهَادِي الْوَحْيِ الْإِمَامِ بِالْحَوْجِ إِلَى الْحَسَنِ النَّبِيِّ

راهنمای وحی امام با حق به سوی حسن نبی

عَلَيْهِ السَّلَامُ الْفَضْلُ الْكَامِلُ الْبَازِلُ الْعَالِمُ

علی پسر محمد نفی بر ایشان باد درود و درود

وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ
 و سلام بر تو باد ای پدر حسن ای علی بن محمد
 أَيُّهَا الْكَفِيُّ الْهَادِي يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا بْنَ مَبِيتُورِ
 ای کفیی راه نما ای پسر فرستاده خدا ای پسر ابدنهار گردگان
 يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا
 ای حجت خدا بر خلق خود ای سید و آقای ما
 نَوْجَهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ
 روگردانیم تو و شفیع شو ما را و توسل جستیم بتو بسوی خدا
 وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ يَدَيِ جَائِجَانِيَا وَجِهَهَا
 و مقدم داشتی مرا در پیش حاجتهای خود ای آبرودار
 عِنْدَ اللَّهِ اسْتَفْعَ كُنَّا عِنْدَ اللَّهِ اللَّهُمَّ صَلِّ وَ
 نزد خدا بشفیع شو ما را نزد خدا خداوند رحمت و
 سَلِّمْ وَزِدْ وَبَارِكْ عَلَى الْأِمَامِ الزَّكِيِّ وَالْهَامِ
 درود و زینت و بركت و برکت ده بر پیشوای پاکیزه و صاحب
 السَّيِّدِ الْأَمَامِ الْمَلِكِ وَالسَّيِّدِ لَوْلِي السَّنَدِ
 بمن حجتی کامل و مسلط از علم و بزرگ صاحب بار و حجت معتبر

وَالْعَالِمِ الْصَفِيِّ الْفَاضِلِ الْوَصِيِّ الْكَامِلِ الْأَوْصِي
 و داناتم با صفا فضیلت دار و وصی تمام عیب را مضمی فیض الهی
 الْعَادِلِ الْمُرْتَضَى الْعَابِدِ الْبَهِيِّ وَالنُّورِ الْمَضِي
 عدالت دار خوشنود عبادت کننده و نفع در روشنی میرمن
 الْقَسِرِ السَّيِّئِ لَكُوكِبِ الدُّرِيِّ الْمَلْفِ الْعَسْكَرِ
 ماه روشن ستاره درخشان لقب یافته معسکری
 سَيِّدِ أَوْلِيَ النَّهْرِ مُقْتَدِي مِلِّ النَّفْثِ الْعَرَفِ
 بزرگ صاحب علم پیشوای برابری کاران دست آور
 الْوُثْقَى وَالْحَجَرِ عَلَى مِلِّ الدُّنْيَا الْمَدْفُونِ
 استوار و حجت بر اهل دینا دفن گردیده
 بِسِرِّ مَنْ دَابِي كَأَشْفِ الْبَلَوَى وَالْحَنِّ
 بامره مبارک زایل کننده ناخوشها و غمها
 صَاحِبِ الْبُحُورِ وَالْمِنْنِ الْأَمَامِ بِالْحُجَّتِ ابْنِ مُحَمَّدٍ
 صاحب بخشش و کرم پیشوای بخت پدر محمد
 الْحَسَنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ
 حسن پدر هر دو باد درود و سلام

عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ بِأَحْسَنَ بَرٍّ عَلَى آيَاتِهَا النَّكِ

بر تو باد ای پدر محمد ای حسن بر علی ای پاک

الْعَكْرِيَّ بْنَ رَسُولِ اللَّهِ بِابْنِ أُمِّهِ لَوْ

عسکری ای بر فرزند شاه خود ای بر پادشاه کرده گران

يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْفِهِ يَا سَبِّدْنَا وَمَوْلَانَا إِنْ

ای حجت خدا بر خلیف خود ای سبید و آقای ما که

تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ

رو آوریم و شفاعت تو ما را و توسل کنیم تو بسوی خدا

وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيَّ جَانِبَيْنَا وَجِهَتَا

و مقدم داریم ترا در پیش ما چو چوینای تو ای پادشاه

عِنْدَ اللَّهِ اشفع لنا عند الله اللهم صل

تو نزد خدا شفاعت کن برای ما نزد خدا خداوند رحمت و

سَلِّمْ وَزِدْ وَبَارِكْ عَلَى صَاحِبِ الدَّعْوَةِ الْكُبْرَى

درود فرست و بزرگوار گردان بر صاحب دعوت بزرگ

وَالصَّلَاةَ الْحَيَّةَ دِينَهُ وَالْعِصْمَةَ الْفَاعِلِيَّةَ

و دین حیات و عصمت فاعلی

و الخ

وَالْحِلْمَ الْحُسَيْنِيَّ وَالشَّجَاعَةَ الْحُسَيْنِيَّةَ وَ

و بردباری حسنی و شجاعت حسینی

الْعِبَادَةَ السَّجَّادِيَّةَ وَالْمَنَاطِقَ الْبَارِقِيَّةَ وَالْأَلَمَ

عبادت زین العابدین و طوارق باقری و آله

الْجَهَنَّمِيَّةَ وَالْعُلُومَ الْكَاطِبِيَّةَ وَالْحُجُجَ الْخَوَلَاءَ

جبهی و علوم کاطبی و حجتای روضه

وَالْجُودَ الْقَوِيَّ وَالْفِثَانَ الْقَوِيَّةَ وَالْهَيْبَةَ

و بخشش قوی و بزرگ نشانی قوی و هیبت

الْعَسْكَرِيَّةَ الْقَائِمَةَ بِالْحَقِّ وَالِدَاعِيَ إِلَى

عسکری ایستاده بر حق و خواننده بسوی

الصِّدْقِ الْخَلْقُ كُلُّهُ اللَّهُ وَأَمَانَ اللَّهِ وَ

راستی مطلق مخلوق خدا و امان خدا و

حُجَّةَ اللَّهِ الْمُسْتَطْلَقِينَ لِلَّهِ الْقَائِمِينَ بِحُكْمِ اللَّهِ

حجت خدا عدالت دارنده درین خدا ایستاده بحکم خدا

الْغَالِبِ بِأَمْرِ اللَّهِ وَالنَّاسِ عَنْ حَرَمِ اللَّهِ إِمَامَ

غلبه کننده با امر خدا و الناس عن حرم خدا پشوا

الْبِرِّ وَالْعَمَلِ دافع الكرب المحسن الامام بايكون

نهان و آشکار دفع کنند تا خوشها و محنتها بشوای بپوشان

ابن الفاسم محمد بن الحسن صاحب الزمان

ابن الفاسم محمد بن حسن صاحب روزگار

و خليفه الرحمن و مظهر الايمان و فاطم

و خليفه خدا و ظاهر کنند ايمان و برنده

البرهان و سيد الايمن و الجار صلات الله

جهت و بزرگ اويسان و جنبان رهنمای خدا

و سلامه عليه و عليهم اجمعين الصلوة و

درود او بر او و بر ایشان با همه درود

السلام عليك يا وصي الحسن و الخلفاء الصالحين

سلام بر تو باد ای وصی حسن و جانشینان شایسته

يا امام زماننا ايها القائم المنتظر المهدي

ای پشواي زمان ما ای قائم انتظار مهدي

يا بن رسول الله يا بن امير المؤمنين يا حجة الله

ای پسر رسول خدا ای پسر پادشاه گردندگان ای حجت خدا

على خليفه يا سيدنا و مولانا انا نوجهنا و

بر حسن خود ای سید ما و اقای ما بر پستی که را در آوریم و

استشفعنا و نوسلنا بك الى الله و قد منك

مستقیم شو ما را و توسل کنیم به تو بوسی خدا و مقدم داشته باشیم

بين يدي حاجتنا يا وجهه عند الله استغ

در پیش ما بین ما جنتهای خود ای برادر نزد خدا استغ

لنا عند الله اللهم ان مولانا امسنا و

ما را نزد خدا خدا یا پرستی که ایشان پیشوایان ما بند و

سادتنا و فادتنا و كبراؤنا و شفعاؤنا

بزرگان ما و پسر ما و بزرگان ما و شفعاؤنا ما بند

بهم نوال و من اعدائهم نبر في الدنيا

با ایشان محبت ما و از دشمنان ایشان بیزاری بگوئیم در دنیا

و الاخرة اللهم حفظهم عننا و افض لهم

و آخرت خدا ما نگاهدار ما را و برادر ما را و افاض

جواجننا و كفنا لهم ما امسنا و فوج لهم همونا

جوانج ما را و کفایت کن از ایشان که نزد ما است و برون ما باشند

وَكَشِفْ بِرَحْمَتِكَ غُيُوبَنَا وَاجْلِبْ بِرَحْمَتِكَ خِزَانَتَنَا وَاصْحَحْ

و زایل کن پنهانی را و از هم پنهانی را بستان از غیبهای ما و صحیح

بچشم آبدار ما و وسیع بهیم رزقنا و طهر

بایست از پنهانی را و وسیع گردان بایست از رزقهای ما را پاکیزه کن

بچشم آلوده ما و اذهب بهیم املافتنا اللهم

بایست از غلبههای ما را و ببر بایست از سنگدستیهای ما را خدا یا

اجعل صلاتنا لهم مقبولة و ذنوبنا لهم مغفورة

گردان نماز ما را بایست پذیرفته و گناه ما را بایست از غنچه

و عیبونا بهم مسنون و ارواحنا بهم طيبة

و عیبهای ما را بایست پوشیده و روحهای ما را بایست پاکیزه

و اعمالنا بهم مبرورة و قلوبنا لهم مسرورة

و کردار ما را بایست نیکو و دلهای ما را بایست شادان

و نفوسنا لهم مطهرة و دعواتنا بهم مستجابة

و نفسهای ما را بایست پاکیزه و دعای ما را بایست پذیرفته

و اجوابنا بهم مقضیة و درجاتنا لهم مرفوعة

و جوابهای ما را بایست برآورده و مرتبه ما را بایست بلند شده

وَ افاننا بهم مدفوعة و رزقنا لهم مبسوط

و آفتابهای ما را بایست برطرف شده و رزقهای ما را بایست

و انفسنا بهم مكفرة و اعدائنا بهم مغفورة

و نفسهای ما را بایست از گناه باز داشته و دشمنان ما را بایست از پنهان

اللهم في اسئلك محبتهم عليك و يحبك

معا و خدا در پستی که سوال میکنم ترا بایست آن بر تو و بچشم تو

عليهم ان يصل على محمد و آل له و ان تغفر

بر ایشان که رحمت فرستی بر محمد و آل او و ایضا بایستی بخامد

و تفرج كربی و تنقیر هم و تكشف عني

و بکشد از اندوه مرا و زایل کن غم مرا و بطرف کن غم مرا

و تطبل عيبي و توسع رزقي و تقضوني

و دراز کنی عیب مرا و فراخ کنی رزق مرا و ادا کنی دین مرا

و تؤمن خوفي و تفك اسري و تشدازني

و این داری خوف مرا و از کنی اسیری مرا و محکم کنی کار مرا

و تحطوزني و تمنحني السلامة في بي و نفسي

و پند داری باز نگاه دار و نگاه داری سلامتی در دینم و نفسم

وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَصَلِّ عَلَى أَهْلِي وَنَبَايَ

و کسان من و مال من و فرزندان من و برسان من و اهل من و برادر من و

أَهْلِي وَنَبَايَ وَنَبَايَ مَالِي وَنَبَايَ بَنِي بَصْرَى

و اهل من و نبال من و نبال مال من و نبال بنی بصری

وَجَعَلَهُمَا الْوَارِثَيْنِ مِنْكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

و بگردانیم ایشان را و ارثان از من که تو بر هر چیزی

فَذَبِّرْهُمَا لِجَابَةِ جَدِّهِ وَصَلِّ اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا

فرمانی و بستی بگردان سازداری و رحمت منستند بر سید ما

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ

محمد و آل او که پاکان پاکیزه را همه

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَآلِهِ الْأَمَّةِ

خدایا در رحمت فرست بر پیغمبر رحمت و امام

وَشَفِّعِ الْأَمَّةَ وَكَاشِفِ الْغَمِّ مُحَمَّدًا وَآلَهُ

و شفیع امت و در ایل کننده غم و اندوه محمد و آل او

الْمَعْصُومِينَ الْأَكْرَمِينَ الْأَحْبَبِينَ صَلَوَاتُ

باعصمت کرامی و اشکان بختی دارندگان درود

كَثِيرَةٌ نَامِيَّةٌ زَاكِيَةٌ كَامِلَةٌ عَلَى بَرَهِيمٍ

بسیار نمونانیده پاکیزه چنانکه درود فرستادی بر ابراهیم

وَالِإِبْرَاهِيمَ أَنْكَ حَبِيبٌ حَبِيدٌ اللَّهُمَّ حَفِظْنَا

و آل ابراهیم که تو ستوده بزرگوار می خداوند نگاهدار ما را

مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي بَشِيرٍ وَمِنْ أَمْنٍ كُلِّ خَوْفٍ وَ

از شر هر صاحب شتر می و از امن هر کوهان و از هر ترسی و

ادْفَعْ عَنَّا الْأَفَانَةَ وَالْعَاهَاتِ وَالْبَلِيَّاتِ

دفع کن از ما آفات و عاهات و بلیات را

وَالْأَسَاطِعِ عَلَيْنَا مِنْ لَاهِرٍ حَمَانٍ وَكَفَّ أَيْدِيَ الظَّالِمِينَ

و مسلط کن بر ما کسی که رحم کند بر ما و بازدار دستهای ستمکاران

عَنَّا وَارْزُقْنَا مِنْ حَيْثُ نَحْسِبُ مِنْ حَيْثُ لَا نَحْسِبُ

از ما و روزی ده ما را از جایی که گمان داریم و از جایی که گمان نداریم

وَاكْرُمْنَا مِنْ حَيْثُ نَحْسِبُ وَ مِنْ حَيْثُ لَا نَحْسِبُ

و بزرگوار ما را از جایی که تیرسیم و از جایی که تیر نمیسیم

و معاف دارا را در دین و دنیا می با و آخرت با بر صحت تو

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

مرزا احمدات دانش که به صاحب مجد و علی و منع فادری که منع زمان و بخشی عطا

الحجۃ او خالق مرئی بنیاد جسم افروغ روی اخلاص و سبوی سنت در فقر و غنم

ای خدا می من مرا که به خطا شد بزرگ اوسع عفو تانست و کبر از کنا و از عطا

اخیستای من از کف خیبر اول و دوم مراد از تیر اندازم کنون بستانند امت در چرا

ایستخدا می نهی این نعمت در پیشبرد **لَسْمَعُ** همه تو در کاشش تو می خفیه که گویم دعا

الحجۃ وادراغی که مرا بقصر نشین و تنعم کبیت کوه کار باشد تمتع از هوا

ای خدا دار خم غلامی که کنی منم شریک ز خدا

اسجد اگر چه گناه است از دنیا بگذرد و اگر چه لطف افزون است از جرم چه گویند از کبریا

اچھا کہ ایک کونڈیا تو سوز و درد میں یکدم ذکر عصیان بار و جزا چشم ضعیف کر پیرا

ابن سحر قطع ایندکن بابل سار مصر دل مرا چون هست از جو تو اوم میب

انجند الزمانم سازم زان منشا ^{سفر} کیت آن که تو می آیدم باشه شایع

ایستخاره از باد من سپهرن غذا بت آنکه من خضع هم ایام هم بهیم ستم رسناک از جان ترا

اینها اینهمه دوازده بقین که در چشم و مضحک چون مرا با باشد در دین و در جود و در

الحب العفو عن الغنم من جرمهم

الهي اني منك روحا ورحمة فلست سوى بواجبك

ای خدا از لطف خود من را از خود جدا آفرید چون مرا بنزد خود بفرستی

الهي لئلا تصيبني وامتنني فما جيلني يا رب ام كيف

ای خدا که تو مرا از آزار و عذاب بدار ایمن کن یا رب چه کنم که مرا از آزار بدار

الهي حليف الحبيب لكمل ساهم بناجي ويدعو ونفد

ای خدا ای دوست من که تو را دوست دارم و تو مرا از آزار بدار و مرا از آزار بدار

الهي لن عذبني الف جحيم فكل رجائي منك لا

ای خدا که تو مرا از آزار بدار و مرا از آزار بدار و مرا از آزار بدار

الهي اذني طعم عفوك يوم لا ينون ولا مال منالك

ای خدا که تو مرا از آزار بدار و مرا از آزار بدار و مرا از آزار بدار

الهي ذا القدر عني كنت ضايعا وركنت شرعا فلست

ای خدا که تو مرا از آزار بدار و مرا از آزار بدار و مرا از آزار بدار

الهي ذا القدر عني عن غيري من قولي يا الهوى

ای خدا که تو مرا از آزار بدار و مرا از آزار بدار و مرا از آزار بدار

وكلهم يبرجوا وابل راجيا لحنك العظمى في الجحيم

و همه از تو جدا خواهند شد و به سوی رحمت تو خواهند آمد و همه از تو جدا خواهند شد

الهي عيني رجائي سلامة وقبح خطيئتي علي

ای خدا که تو مرا از آزار بدار و مرا از آزار بدار و مرا از آزار بدار

الهي فان عفوك منقذ ولا فناء الذنب لك

ای خدا که تو مرا از آزار بدار و مرا از آزار بدار و مرا از آزار بدار

الهي نحو الكاشف واليه وجهي ابراهيم لك

ای خدا که تو مرا از آزار بدار و مرا از آزار بدار و مرا از آزار بدار

الهي فان شرفي على دين محمد نبيا فاننا لك

ای خدا که تو مرا از آزار بدار و مرا از آزار بدار و مرا از آزار بدار

فلا تخزني يا اله وسيدني شفاعة الكبري

ای خدا که تو مرا از آزار بدار و مرا از آزار بدار و مرا از آزار بدار

وصيل عبيد ما دعاك موحدا وناجاك اخيا وياياك

ای خدا که تو مرا از آزار بدار و مرا از آزار بدار و مرا از آزار بدار

حرم العبد لا اقل الا لست ما احسن الحسني

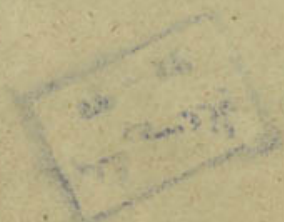
ای خدا که تو مرا از آزار بدار و مرا از آزار بدار و مرا از آزار بدار

وكلهم يبرجوا وابل راجيا لحنك العظمى في الجحيم

و همه از تو جدا خواهند شد و به سوی رحمت تو خواهند آمد و همه از تو جدا خواهند شد

۱۵۷

م-۱۱
کتابخانه
مخطوطات

